

TKP/ML İÇİNDEKİ İKİ ÇİZGİ MÜCADELESİNİN BAZI BELGELERİ III

- Merkez Komitesi Siyasi Raporu
- Yurtdışı Konferansı Sonuçları
- YDBK'nin II. Konferansa Sunduğu Faaliyet Raporu

Bolşevik Partizan belgesel yayınları 3

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	s. 1
İDEOLOJİK-SİYASİ ÇALIŞMALARIMIZI MARKSİZM-LENİNİZM IŞIĞINDA DERİNLEŞTİRELİM (Birinci Merkez Komitesi Siyasi Raporu) . . s.	5
Mao Zedung'a getirilen temel eleştirilerden Demokratik Halk Devrimi ve Demokratik Halk İktidarı ile ilgili olanların değerlendirilmesi . . . s.	7
1957-1960 Deklarasyon ve Bildirilerinin ve modern revizyonizme karşı yürütülen mücadelenin değerlendirilmesi . . . s.	17
Arnavutluk Emek Partisi (AEP)'nin Revizyonist çizgisinin eleştirisinin derinleştirilmesi ve köklerinin ortaya çıkarılması s.	23
Ülkemizde AEP kuyrukçuluğu yapan siyasetlerin değerlendirilmesi . . . s.	41
Birinci Konferansta alınan gerilla savaşı ile ilgili kararın tartışılması ve çelişkilerin giderilmesi s.	42
Tüzüğümüzde bazı değişiklik ve ilavenin gerçekleştirilmesi s.	50
Mao Zedung'a yöneltilen diğer eleştirilerin Birinci Kongreye kadar tartışılması ve belirli konularda Mao Zedung'un savunulmasının bu süre zarfında askıya alınıp alınmaması s.	51
Önümüzdeki kongrenin gündeminin ve süresinin belirlenmesi s.	57

.. BÖLGE KONFERANSI	s. 63
Gündem	s. 64
1957-1960 Deklarasyon ve Bildirilerinin ve modern revizyonizme karşı yürütölen mücadelenin değeriendirilmesi	s. 65
Mao Zedung'a getirilen eleştirilerden Demokratik Halk Devrimi ve Demokratik Halk İktidarı ile ilgili olanların değeriendirilmesi	s. 75
Mao'ya yöneltölen diğeri eleştirilerin Birinci Kongreye kadar tartışıılması ve belirli konularda Mao Zedung'un dışı karşı savunulmasının askıya alınması . s.,	97
AEP'nin revizyonist çizgisinin eleştiri sinin derinleştirilmesi ve köklerinin ortaya çıkarılması	s. 110
AEP kuyrukçuluğı yapan siyasetlerin değeriendirilmesi	s. 129
Birinci Konferansta alınan gerilla savaşı ile ilgili kararın tartışıılması ve çelişkilerin giderilmesi	s. 132
Tüzükte değışiklik	s. 135
MK seçimi ile ilgili yapılacak Konferans üzerine	s. 141
Delegelerin seçimi/Kapanış	s. 142
EKLER	s. 143
.. BÖLGE KOMİTESİNİN RAPORU	s. 207

ÖNSÖZ

Elinizdeki broşürle TKP/ML içinde bölünmeye yol açan iki çizginin mücadelesinin belgelerini yayınla -maya devam ediyoruz.

Bu broşürde TKP/ML'in ikinci Konferansı öncesin de sürdürülen tartışmayı gösteren üç belge yayınlıyo -ruz.

Yayınladığımız belgelerden birincisi 1.MK adına Parti ikinci Konferansına hazırlık olarak yapılan böl gesel konferanslarda ve merkezi konferansda okunmak ve tartışılmak üzere hazırlanan siyasi rapordur. "İde olojik-siyasi inşa çalışmalarımızı Marksizm -Leninizm ışığında derinleştirelim" başlığını taşıyan bu rapor MK SB adına 14 Haziran 1980 tarihli şu açıklama ile birlikte partinin tartışmasına sunulmuştur:

"Açıklama

Değerli yoldaşlar.

Bu rapor Merkez Komitesi adına Konferanslarda o -kunacak olan, tartışılacak olan bir rapordur. Eğer Merkezi Konferansta kabul edilirse; yapılacak değişik liklerle Konferans adına da yayınlanabilecektir. Veya yine Konferans karar alarak bu belgeyi, sadece Parti içinde muhafaza edebilir.

Bu rapor taslak olarak, 7 Mayıs 1980 tarihinde hazırlanmıştır. Merkez Komitesi üyelerine gönderilmiş rapor hakkında fikirleri sorulmuştur.Elinizdeki haliy le, Siyasi Büro'nun Haziran 1980 tarihli toplantısın -da düzeltilmiştir. Ancak SB, taslağı düzenlerken, MK üyeleriyle uzun boylu tartışmamıştır. Bu arada MK toplantısı da yapılamadığı için, Rapor MK üyelerinin en genel eğilimlerini yansıtabilmiştir.

Rapor incelenirken bu noktalar göz önünde bulun -durulmalıdır.

Konferanslarda veya organlarda, değişiklik öneri leri formüle edilmeli; tartışılmak üzere yoldaşlarımı zın görüşüne sunulmalıdır. Böylece rapor, düzenlene -rek, önümüzdeki dönemde Partimizin faaliyetlerine yön verecek bir belge haline getirilebilir.

Merkez Komitesi Siyasi Bürosu adına

14 Haziran 1980 "

Belge olarak içinde hiç bir değişiklik yapmadan yayınladığımız bu rapor, içinde ML'ler tarafından eleştirilen hata ve eksikliklere rağmen, 2.Konferans ve tasfiyeci 2.MK tarafından 'sağ oportunist' olmakla suçlanan 1.MK'nin, birçok soruna 2 MK'dan daha doğru yaklaştığını ve tartışmaya açık göründüğünü belgelemektedir.

Ancak bunun 1.MK'nin önemli bir bölümü açısından sadece görünüş olduğunu; 1.MK'nin bir bölümünün tartışmaya açık olmadığını gelişen olaylar göstermiştir. 1.MK'nin homojen bir yapıya sahip olmadığı, içinde ML kanatla birlikte, ona karşı revizyonist görüşleri ısrarla savunan bir kanadı; bir de ortada bir o yana, bir diğer yana yanaşarak "her şeye imza atan" omurgasız unsurları barındırdığı pratik içinde görülmüştür. Bu raporda da birbiri ile uzlaşmayacak bazı görüşlerin uzlaştırılmaya çalışılması; MK'nin bu yapısının bir ürünüdür.

Yayınladığımız ikinci belge Yurtdışında 1980 yılı Temmuz sonu/Ağustos başında -Yurtdışındaki tüm parti üye ve aday üyelerinin katılımı ile- merkezi Konferansa hazırlık olmak üzere yapılan Konferansın sonuçlarını, kararlarını içeren; yürütülen tartışma hakkındaki bilgi veren belgedir.

Bu Konferansta sorunlar birinci belge olarak yayınladığımız MK raporunda ortaya konan görüşler ve gündem çerçevesinde tartışılmıştır.

Bir çok noktada yayınladığımız Konferans belgesi, MK raporunun eleştirisi niteliğindedir. Temmuz/ağustos 1980 de YD'nda yapılan Konferans YD Parti teşkilatının görüşlerini siyasi/ideolojik planda ortaya çıkarmış; genel planda Konferans BK'nin görüşlerini onaylamıştır. YD Konferansının yayınladığımız bu belgesi, YD'nda ML çizginin hakim olduğunu; ve bu çizgiye karşı önemli bir muhalefet olmadığını göstermektedir. Alınan kararların çok büyük çoğunluğu oy birliği ile alınmıştır. Bu daha sonraki gelişmelerde 2.Parti Konferansından sonra BK'ne karşı bayrak açan 'yiğit!' 'Parti savunucuları'nın! niteliği hakkında bize bilgi vermektedir.

Bolşevikler, bu belgedeki görüşleri, süreç içinde berraklığa kavuşturulan (mesela Demokratik Halk Diktatörlüğünün niteliği üzerine tartışma noktasında olduğu gibi) bir kaç nokta dışında savunmaktadırlar.

Bu belge YD Konferansı sonrasında bütün partiye sunulmuştur. Ancak ne yazık ki; bu belge parti içinde tartışılmamış; YD dışındaki bölgelerde bu belgeyi okuyanlar çok sınırlı olmuştur. Öyle ki, ikinci Konferansa delege olarak gelenlerin önemli bölümü bu belgeyi incelemeyen; bu belgede savunulan çizginin 'revizyonist-troçkist kırması çizgi' olduğu noktasında birleşmiştir! Bu da bu yönde birleşenlerin ciddiyetsizliğinin göstergesidir.

Bu belgeyi de, içindeki hiç bir şeyi değiştirmeden olduğu gibi yayınlıyoruz.

Yayınladığımız Üçüncü belge; YD'nda ikinci Konferansa hazırlık aşamasında, BK'nin çalışmalarını değerlendirmek, ve MK'nin çalışmalarını değerlendirmek için yapılan Konferansa YD BK adına sunulan rapordur. Temmuz/Ağustos 1980'de tüm parti üyelerinin katıldığı YD konferansında tek dereceli doğrudan seçimle seçilen delegelerle Ekim 1980'de yapılan bu konferans BK tarafından sunulan rapor taslağı üzerine tartışılmış, ve şu ek ve düzeltmelerin yapılmasını kararlaştırmıştır:

-Aydınlık'ın karşı devrimci olduğu konusunda ikna süreci raporda tam olarak yansıtılmıyor. Bu konu açılmalıdır.

-Raporda, BK'nin SB'ye cevaben yazdığı mektup değerlendirilirken, mektubunun tavrının genel olarak tepkici olduğunun tespit edilmesi gerekirdi. Bu yapılmamıştır.

-Açık tartışma konusunda Kadro Konferanslarının aldığı kararlar, ondan yedi ay sonra yapılan YD Konferansının aldığı karar arasında önemli bir farklılık vardır. Bu farklılığın sebebi raporda ortaya konmamıştır. Kararlardaki farklılığın sebebi parti içinde ortaya çıkan durumun değişikliğidir. Bu açıklanmalıdır.

-Bugüne kadar çıkan legal parti yayınlarında ya

pılan hataların özeleştirisi yapılmamıştır. BK bu konuda MK'ni yeterince zorlamamıştır. Legal yayınların özeleştirisi için zorlama yapılmalıdır.

-Raporda yapılan işbölümü değerlendirilirken tek hata sanki sürenin yetersiz olduğu imiş gibi konulu -yor. Halbuki iş bölümü yapılırken kişiler de doğru tespit edilmemiştir. Bu da hata olarak tespit edilmelidir.

-SB, BK'ni sınıf mücadelesinin çok zayıf olduğu bir alanda abk kurmanın yanlış olduğu noktasından eleştirmiştir. Bu eleştiri haklıdır. BK mektubunda bu eleştiriye cevap vermemiştir. Bu konuda BK hatalı davranmıştır. Raporda bu tespit edilmelidir.

Konferans bu ek ve düzeltmelerle BK'nin sunduğu rapor taslağını oy birliği ile onaylamıştır. Böylece BK'nin sunduğu rapor taslağı, YD Bölgesinin raporu haline gelmiştir. İkinci konferansa sunulan bu raporu, bu rapordaki çizgiyi 'revizyonist-troçkist' vb.değerlendirenler okumak gereğini bile duymamışlardır! İkinci Konferansa yazılı olarak sunulan tek bölge raporu olan bu rapor, onu mahkum edenler! tarafından okunmamıştır bile!

Biz şimdi bu raporu da (örgütsel sorunlarla ilgili son on sayfalık bölümü dışında) olduğu gibi yayınlayarak, Türkiyeli devrimcilerin, ML'lerin denetimine sunuyoruz.

Eylül 1981

İDEOLOJİK-SİYASİ İNŞA ÇALIŞMALARIMIZI MARKSİZM-LENİNİZM IŞIĞINDA DERİNLEŞTİRELİMİ

Değerli delege yoldaşlar!
Değerli temsilci yoldaşlar !

Partimizin 1978-Şubat'ında yapılan 1.Konferansından sonra, şimdi 2.Konferansımızı toplamış bulunuyoruz

Konferansımız, Marksizm-Leninizm ile her soydan oportünizm arasında son derece keskinleşmiş olan ve bir ölüm dirim mücadelesinin sürdüğü şartlarda toplandı.

Bu Konferans, Konferans gündemi üzerinde yayınlanan çeşitli tartışma yazılarının; yardımcı yazıların ve diğer belgelerin üzerinde, gücümüzün elverdiği ölçüde gerçekleştirilen tartışma-araştırma ve ideolojik mücadelenin ürünü olarak ortaya çıktı.

Konferans hazırlığı içerisinde, bütün Partimiz bu Konferans'ta temsil edilecek şekilde bir seçim sistemi uygulandı. Her üyemizi temsilen delegelerin burada toplanmasından önce, mümkün olan verlerde mntıkalar düzeyinde Konferanslar yapıldı. aha sonra ise tüm Parti çapında bölgeler düzeyinde Konferanslar gerçekleştireildi.

Bölge Konferanslarında ve diğerlerinde, Konferansımızın burada sonuçlandıracağı tüm meseleler hakkında tartışmalar yapıldı; ortaya değerlendirilmek üzere bir dizi görüş çıktı. Tartışmalar içinde bütün Partimizin üyelerinin görüşleri daha da berraklığa kavuştu; görüşler daha da temellendirildi.

Bu Konferansımızın bir diğer özelliği de, mümkün olan bir çok yerde, aday üyelerimizin alt seviyedeki Konferanslara katılmış olmalarıdır. Böylece onlar da en aktif bir biçimde, bu Konferansta sonuçlanacak ideolo-

jik ve siyasi sorunlar üzerinde görüşlerini belirtebilmiş ve düşüncelerinin mücadelesini verebilmişlerdir.

Bu Konferansa hazırlanırken partimiz, sadece Parti üye ve aday üyelerinin fikirlerinden ve ideolojik mücadele sonucu vardıkları sonuçlardan yararlanmadı. Aynı zamanda, parti tarihimizde ilk kez, bu çalışmalara partimizin yakın çevresindeki sempatizanlarımızı da katmaya çalıştık. Belli eksiklik ve hatalarına rağmen, bu, kitlelerin ileri bilinçli kesimlerinin de Konferans hazırlığına katıldığını göstermektedir.

Aslında tartışmaya kitlelerin ileri bilinçli kesimini mümkün olan en geniş bir şekilde katmaya çalışmak gerekli bir görevdir. Bunu bugüne kadar ve hatta Konferans çalışmaları sırasında tam olarak yapamamamız içinde bulunulan objektif durumdan ve bizim hatalarımızdan kaynaklanmaktadır. Bugün kitleler önünde, onların ileri bilinçli kesimleri arasında tartışabilecek kadar yetkinleşmiş olmamamız, tartışmalarda problemler yaratmaktadır. Ancak bunu aşmak, kitlelerin de eğitimini sağlamak, varolan problemlerden kitleleri de haberdar edebilmek için şartları yaratmak görevimizdir. Biz uluslararası planda olduğu gibi ülkemizde de, sınırlı şartların ve durumun belirleyeceği bir şekilde açık ve kamuoyu önünde tartışmaktan yanayız.

Burada, 2. Konferansımızın çalışmalarında kardeş parti ve grupların yaptıkları çalışmaların katkılarında bahsetmek de yerinde olur. Aramızda belirli farklı anlayışlar olmasına rağmen, onların çalışmaları bizlere yeni şeyler öğretmiştir. Karşılıklı öğrenme ve eleştiri ile, kardeş parti ve gruplarla varolan birliğimizi daha ileri götürebiliriz ve bu, dünya Komünist hareketi için çok önemli yararlar sağlar.

Delege ve temsilci yoldaşlar!

Bu Konferansımızda şu sorunları sonuçlandıracağız

1. Mao Zedung'a getirilen temel eleştirilerden Demokratik Halk Devrimi ve Demokratik Halk İktidarı ile ilgili olanların değerlendirilmesi.

2. 1957-1960 Deklarasyon ve Bildirilerinin ve

modern revizyonizme karşı yürütülen mücadelenin değerlendirilmesi.

3. AEP'nin revizyonist çizgisinin eleştirisinin derinleştirilmesi ve köklerinin ortaya çıkarılması.

4. Ülkemizde AEP kuyrukçuluğu yapan siyasetlerin değerlendirilmesi.

5. 1. Konferansta alınan gerilla savaşı ile ilgili kararın tartışılması ve çelişkilerin giderilmesi.

6. Tüzüğümüzde bazı değişiklik ve ilavelerin gerçekleştirilmesi.

7. Mao Zedung'a yöneltilen diğer eleştirilerin 1. Kongreye kadar tartışılması ve belirli konularda Mao Zedung'un dışı karşı savunulmasının bu süre zarfında askıya alınıp alınmaması

8. Önümüzdeki Kongrenin gündeminin ve süresinin belirlenmesi.

Ayrıca bu Konferansta partimiz için bir bayrak kabul edilmesi gibi bazı noktaları da sonuçlandıracağız.

Şimdi sizlere, tek tek bu gündem maddeleri üzerine, Merkez Komitesi adına, Merkez Komitesinin görüşlerini aktarmak istiyoruz.

MAO ZEDUNG'A GETİRİLEN TEMEL ELEŞTİRLERDEN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ-DEMOKRATİK HALK İKTİDARI İLE İLGİLİ OLANLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ:

Bu gün, başını AEP yönetici kliğinin çektiği yeni oportunist akım, Mao Zedung'un şahsında Marksizm-Leninizme karşı açtığı genel saldırı kampanyasında, Çinde gerçekleştirilen Demokratik Halk Devrimine ve proletaryanın önderliği ve hegemonyası altında kurulan Demokratik Halk Diktatörlüğüne azgınca saldırmaktadır. Bunlar, Çin Devriminin, proletaryanın değil de orta ve küçük burjuvazinin önderliğinde emperyalist tahakkümü kıldığını, feodalizmi tasfiye ettiğini ve Çin'i kapitalist giderek de sosyal emperyalist- bir devlet haline getirdiğini ileri sürüyorlar.

AEP ve takipçileri bu anti-Marksist Leninist tez-

lerini sözde ispatlayabilmek için de, Mao Zedung ve onun önderliğindeki ÇKP'nin Çin Milli ve Demokratik Devrimine yol gösteren görüşlerine, bunlardan çıkardıkları genel derslere; Stalin ve onun önderliğindeki Kōmintern'in ÇKP ve Çin Devriminin bir dizi sorununa ilişkin görüşlerine azgınca saldırmaktadırlar. Onlar böylece yalnızca Çin Devrimine kara çalmakla kalmamakta fakat aynı zamanda bu vasıtaıyla Marksizm-Leninizmin en temel ilkelerini ve yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde proletarya önderliğindeki devrimler hakkındaki bir dizi temel Marksist-Leninist tezi de reddetmektedirler.

Çin'de gerçekleştirilen Demokratik Halk Devrimi -nin proletarya önderliğinde ve dünya proleter devriminin doğrudan bir parçası olduğunu reddetmek, son tahlilde, emperyalizm ve proleter devrimleri çağı olan içinde yaşadığımız çağın temel niteliklerini revizyona tabi tutmak demektir.

Büyük Ekim Devrimi'nin temel derslerinden biri, artık çağımızda burjuvazinin şu ya da bu kesiminin önderliğinde zafere ulaşan burjuva demokratik devrimle -rin, yani eski tipteki demokratik devrimlerin dönemi -nin kapandığı; onun yerini sadece ve yalnızca proleteryanın önderliği altında zafere ulaşabilen, sosyalizme yönelik ve bu nedenlerle de dünya proleter Devriminin doğrudan bir parçası olan yeni tipte burjuva demokratik devrimleri döneminin aldığı gerçeğidir.

AEP ve takipçileri, Çin'de orta burjuvazi ve küçük burjuvazinin bir kesiminin önderliğinde emperyalizmin ve feodalizmin tasfiye edildiğini ve bu temelde bağımsız bir kapitalizmin geliştiğini öne sürerken, el altından, çağın niteliğinin değiştiğini öne sürmektedirler. Onlara göre bu durumda, burjuvazinin ilerici niteliğini kaybettiği şeklindeki Leninist tez doğru değildir. Onlara göre, bu durumda proleter devrimleri çağında, ezilen ulus burjuvazisinin bir kesiminin emperyalist zinciri kırması ve zaferini sonuna kadar götürerek emperyalist bir ekonomi inşa etmesi mümkündür. Gerçekte Marksizm-Leninizmin en temel ilkesini tahrif

eden bu düşünceler tesadüfi değildir. AEP'nin Çin Devrimini reddedişinin altında yatan revizyonist anlayış, çağımızda, emperyalizmin yarı-sömürgelerinde siyasi ve iktisadi bağımsızlığın, devrim olmadan da kazanılabileceğini söyleyen modern revizyonist 'dekolonizasyon' teorisinin ayrılmaz bir parçasıdır.

Gelişmeler, AEP'nin bu saldırısının sadece Çin Demokratik Halk Devrimine yönelmediğini ortaya koydu. Bu saldırının esasının, çağımızın niteliğine; Marksizm-Leninizmin geri bırakılmış ülkelerde zorunlu olan Tarım (Toprak) devrimi ile ilgili tezlerine, bu devrimin anti-emperyalist devrimle olan kopmaz bağlarına, milli ve demokratik devrimde köylülüğün rolüne, bu devrimin askeri stratejisine ve proletaryanın böyle ülkelerdeki tarihi rolüne ilişkin temel tezlerine yöneldiğini gösterdi.

Çağımız dünyasında tarih, proleter dünya devrimine doğru ilerliyor. Bu, karşı konulmaz tarihi bir süreçtir. Kapitalist-emperyalist ülkelerde proleter sosyalist devrimler ve proletarya diktatörlüğüne ve proleter sosyalist devrime çeşitli tip ve biçimlerde, çeşitli zaman dilimleri içinde ilerleyecek olan diğer devrimler birbirlerini etkileyecek, hızlandıracak ve dünya proleter devrimi süreci tamamlanacaktır.

Proleter dünya devrimi süreci içinde, proletarya önderliğindeki Demokratik Halk Devrimleri çok önemli bir yer tutarlar. Demokratik Halk Devrimleri, proleteryanın öncülüğünde, proletarya ile köylülüğün sağlam ittifakı temelinde bu devrimden objektif olarak çıkarılan sınıfların birleştiği ve emperyalizme, emperyalizmin uzantısı olan komprador kapitalizmine ve feodal artıklara yöneldiği bir devrimdir. Muzaffer devrim, proletaryanın sosyalist devrime geçişinin zorunlu, atlanamayacak bir ön koşuldur.

Artık sadece proletaryanın sonuna dek götürebileceği bu yeni tipteki burjuva demokratik devrimler öylesine zorunlu bir ön koşuldur ki, ondan vaz geçilmesi zorunlu olarak sosyalizmden ve komünizmden vaz geçil -

mesini gerektirir.

Lenin'in, Stalin'in ve onların düşüncelerini yansıttığından şüphe duyulamaz olan Komintern'in 1928 Programının bu sorun üzerinde ne kadar önemle durduğunu herkes bilir. Orada, emperyalist dünya içinde bulunan ülkelerle, bağımsız (onlarda sonradan emperyalist bağımlılık halkası içine girdiler-Brezilya, Arjantin gibi ülkeler) ülkeler kategorik olarak üçe ayrılmakta; bırakalım yarı feodal ülkeleri, demokratik devrimini tamamlamamış kapitalist ülkelerde bile toprak devrimi -nin önemi ve gerekliliği uzun boylu ele alınmaktadır. (BKZ. Komintern Programı Sayfa 70-76)

AEP ve onun takipçileri böylesine önemli bir konuda, Leninizmden açıkça uzaklaşmakta ve Troçkist bir pozisyonda durmaktadırlar.

AEP ve onun çevresindeki yeni oportünizm cephesi, Komintern Programında 3. tip ülkeler kategorisinde ele alınan sömürge, yarı-sömürge ve yarı-feodal ülkelerdeki milli ve demokratik devrimlere ilişkin Marksist-Leninist tezlerin yerine modern revizyonist ve Troçkist tezleri geçirdi. O, artık tarım devriminin yalnızca bazen sözünü ediyor. O, artık yarı-sömürgelerin birer bağımsız (siyasi bakımdan) devlet olduğunu ve bunlar için artık sorunun iktisadi bağımsızlıklarını elde etmeleri olduğunu söylüyor. Ne var ki o bunları tabii ki yalın bir şekilde yapamıyor; bu modern revizyonist tezlerini Marksizm-Leninizm ile cilalamaya özen gösteriyor. AEP, sözde bazen Demokratik Halk Devrimlerinin gereği üzerinde durmaktadır. Fakat "Mao Zedung Düşüncesi'nin eleştirisi" temelindeki saldırısı içinde öne sürdüğü 'anti-emperyalist demokratik devrim' anlayışı bizzat anti-emperyalist ve demokratik devrimleri imkansız kılmakta, bu tip proletarya devrimlerini engellemenin teorisi olmaktadır. AEP ve etrafındakilerin anti-emperyalist demokratik devrim adına öne sürdükleri tezler Troçkizmin yeni bir baskısından başka birşey değildir.

Demokratik Halk Devrimlerinin en temel özelliklerinden birisi, bu devrimde köylülüğün oynadığı muaz-

zam roldür. Köylülüğün devrimci rolü, devrimin milli ve burjuva demokratik karakterde olmasından kaynaklanır. Stalin'in Yugoslav Semiç ile olan polemiginde belirttiği gibi, çağımızda anti-emperyalist milli mücadeleler özünde bir köylü meselesidir. Bu, anti-emperyalist devrimin temel gücünün, başlıca insan kaynağının köylülük olmasından kaynaklanır. Aynı şekilde demokratik devrimin özünü oluşturan tarım devrimi de netice itibarı ile köylü meselesidir. Stalin, Troçkistlere karşı Çin Devrimi'nin anti-emperyalist ve anti-feodal niteliğini mükemmel bir şekilde savunurken, köylülüğün, devrimin bu niteliklerinden ileri gelen tayin edici önemi üzerinde ısrarla durmuştur. Demokratik Devrimin gündemde olduğu ülkelerde proletarya köylülük ile sağlam bir ittifak kurmak zorundadır. Proletarya, devrim ordusunun temel insan gücü, kaynağını köylülerden, özellikle de yoksul ve orta köylülerden çekmelidir. Çin, Arnavutluk, Vietnam ve diğer devrimlerle kanıtlanmış bu Marksist-Leninist tez, sömürge ve yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerdeki devrimlerin Proletarya önderliğinde zaferinin garantisidir.

Tüm devrim düşmanları, değişik biçimler altında, bugüne değin bu Marksist-Leninist tezi reddetmeye çalışmışlardır. Çin Devrimi'nin Komintern için en önemli konulardan birisi haline geldiği 1920'li yıllarda Troçki, köylülüğün anti-emperyalist ve demokratik devrimdeki rolünü örtmeye çalıştı. Aslında bu, Troçkizm için yeni bir şey değildi; daha Rusya'da Demokratik Devrimin tamamlanması için Lenin önderliğinde Bolşevik Partisi mücadele verirken, o, Menşeviklerle beraber köylülüğe derin bir güvensizlik duyuyor, proletaryayı en yakın müttefiğinden koparıyordu.

Toprak devrimini ve buna bağlı olarak köylülüğün rolünü reddeden, demokratik devrim aşamasının atlana bileceğini vaaz eden ama aslında bu devrimin görevlerinin emperyalizm ve onun uşağı komprador burjuvazi tarafından tamamlanmasını bekleyen Troçkizm Komintern platformunda Stalin tarafından yerle bir edildi.

Ne var ki Troçkizmin tezleri, komünizm davasının dönemleri tarafından defalarca hortlatılmaya çalışıldı. Demokratik Devrimi ve köylülüğün tayin edici önemini reddeden Troçkizm, Türkiye gibi ülkelerde oportünizmin üzerinde durduğu iki ayaktan birisini teşkil etti.

Çin Milli Demokratik Devriminin gelişmesi içinde, Mao Zedung, Troçkist düşüncelerle de savaştı. Stalin ve Komintern'in izinden yürüyerek, tarım devrimi ve köylülüğün önemine ilişkin Marksist-Leninist tezleri savundu. O, Çin Devrimi'nin temel gücünün köylülük olduğunu ısrarla belirtti. Fakat hiçbir zaman devrimin önder gücünün proletarya olduğu gerçeğini karartmadı; proletaryanın ideolojik, siyasi ve örgütsel önderliğini savundu ve uyguladı. AEP ve takipçilerinin Mao Zedung'a, Demokratik Halk Devriminde köylülüğün önderliğini savunduğu şeklindeki saldırıları aslında, kendi köylü düşmanı Troçkist yüzlerini gizleyebilmek içindir.

Kruşçev modern revizyonizmi de Mao Zedung'a "köylü devrimcisi" diye saldırmakta, onun proletaryanın değil, Çin köylüsünün siyasi temsilcisi ve önderi olduğunu söylemekteydi. Bugün aynı nakaratları AEP revizyonistleri tekrarlamaktadır.

Demokratik Halk Devriminde sınıfların doğru tahlili ve onların mevzilenişinin doğru tesbiti devrimin zaferi için hayati önem taşımaktadır. Mao Zedung'un Çin toplumundaki gelişmeler ve buna göre değişik sınıfların devrimdeki rolü hakkındaki tahlilleri; bundan yola çıkarak tespit ettiği birleşik halk cephesi ve Milli Birleşik Cephe tahlilleri yarı-sömürge yarı-feodal ülkelerin komünistleri için büyük bir önem taşımaktadır. Mao Zedung'un bu konudaki görüşleri, yarı-sömürge, yarı-feodal bir sosyo ekonomik yapıya sahip olan ülkemizdeki asgari devrim programının da temel taşıdır.

AEP ve onun takipçileri, Mao Zedung'a bu konularda da azgınca saldırmaktadırlar.

Onlar, yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde toprak

devriminin ön planda olduğu dönemlerde baş çelişmenin feodalizm ile halk yığınları arasındaki çelişme olduğu milli görevlerin ağır bastığı dönemlerde de emperyalizm ile halk arasındaki çelişmenin baş çelişme olduğu gerçeğinin tesbitini 'evrimcilik', 'mekaniklik' karamalarıyla reddetmektedirler. Aslında onlar baş çelişmenin değişmesi ile birlikte devrimin merkezi görevlerinin değişeceğini, taktiklerin değişeceği fikrini reddetmektedirler.

Bununla ilişkin en önemli sorun "cephe" sorunudur. Mao Zedung Çin toplumunun sosyo ekonomik yapısını ve onun gelişimini belirleyen gelişmelerini tahlil ederek milli ve demokratik devrimden objektif olarak çıkarılan sınıfları, proletarya, köylülük, kent küçük burjuvazisi ve milli burjuvazi olarak tespit etmiştir. Bu sınıflar proletarya önderliğinde anti-emperyalist ve anti-feodal bir cephede birleşebilirler. Böyle bir cephe, demokratik halk devrimi aşamasında, devrimci birleşik halk cephesidir. Mao Zedung, cephe meselesinin en önemli sorununun, milli burjuvazinin bu cepheye kazanılıp kazanılamayacağı olduğunu belirtmektedir.

Proletarya önderliğindeki emekçi sınıfların orta burjuvazinin devrimci kanadı ile ittifak kurması Çin devrimi açısından objektif bir zorunluluktur. Mao Zedung bunu doğru bir şekilde ortaya koydu. Aynı zamanda o, bu tecrübeden, genel olarak sömürge, yarı-sömürge ve yarı-feodal yapıya sahip ülkelerde geçerli olan derslerde çıkardı. Bu dersler onun "Yeni Demokrasi" adlı makalesinde özetlenmiştir. Bu makalede Mao Zedung, Çin gibi ülkelerde milli burjuvazinin halk sınıflarından birisi olduğunu, bu nedenle devrimci cephede yer aldığını ve bu cephenin iktidar örgütlenişi demek olan Demokratik Halk İktidarına dahil olduğunu, bu devletin, sosyalist dünyanın bir parçası olduğu halde Soy yetik Cumhuriyetlerden farklı üçüncü tip bir devlet olduğunu ortaya koymaktadır.

Bu doğru fikirler de şimdi, AEP'nin başını çektiği yeni oportünizmin 'amansız' eleştirilerine hedef olmuştur.

Onlara göre, milli burjuvazinin demokratik Halk Devrimi aşamasında proletaryanın (kararsız ve sallantılı da olsa) müttefiği olarak görülmesi yanlıştır. Onlara göre milli burjuvazinin devrime katılması ve onunla bir ittifak kurulması, emperyalist işgal şartlarında ortaya çıkabilecek olan geçici bir olgudur. Devrimci cephe, işçi sınıfı ile köylülük ve diğer emekçi sınıflar arasındaki ittifak olarak kavranılmalı ve iktidar, bu sınıfların iktidarı olmalıdır. Milli burjuvazininde dahil olabileceği bir iktidar, geçici bir burjuva demokratik hükümet biçimi olarak görülmeli, demokratik devrimin zafere ulaşabilmesi için devrimci demokratik işçi köylü diktatörlüğü çağrısı yapılmalıdır.

Yeni oportünizm, lafta sahip çıktığı, Stalin'in önderliğinde hazırlanan ve kabul edilen Komintern Programı(1928)'nda da yer almış olan, değişik tipteki ülkelerdeki devrim programlarını birbirine karıştırmak - tadır. Onların, Komintern Programı'nda üçüncü tip ülkeler olarak adlandırılan sömürge, Yarı-sömürge yarı-feodal ülkelerde demokratik devrim için ileri sürdük - leri bu görüş; yine Komintern programında ikinci tip ülkeler içinde sınıflanan demokratik devrimini tamam - lamamış ve fakat geri kapitalist bir ekonomiye sahip Macaristan,Bulgaristan gibi ülkeler için geçerli olan Demokratik Devrim programıdır. Onlar niçin bu iki ayrı devrim programını bir birine karıştırmaktadırlar? Akla bu soru geliyor: Bilmedikleri için mi? Hayır yoldaşlar! Burada amaçlanan, temel meselesi tarım devrimi olan de mokratik halk devrimlerini imkansızlaştırmaktır.Troçki 'saf proleter devrim' maskesi altında, gerek Rusya'da - ki ve gerekse Çin'deki demokratik devrimi bilinmeyen bir geleceğe ertelemeye çalışmıştır. Günümüzde de,Troç kist 'sol' lafazanlıkla yeni oportünist cephe demokra - tik halk devrimlerini imkansızlaştırmaya çalışmaktadır

Enver Hoca ve diğerlerinin Mao Zedung'a ve onun önderliğindeki ÇKP'ye saldırdığı bir diğer konu da,de - mokratik halk devriminin askeri stratejisi olan uzun süreli Halk Savaşı ve devrimin üç silahından birisi o - lan Halk Ordusudur. Onlar Mao Zedung'un Marksizm-Leni -

nizme bu konudaki katkısını reddederlerken, aslında, kendi geçmişlerini de reddetmektedirler.

Halk Savaşı stratejisi, iradeye bağlı bir askeri strateji değildir. Bu tamamen, emperyalizmin boyunduru - ğu altındaki yarı-feodal bir ülkede, devrim ile karşı devrim arasındaki güç dengesinin objektif durumunun so - nucu olarak formüle edilmiş bir stratejidir. Böyle ül - kelerde karşı devrim cephesi, şehirlerde devrim cephe - sine göre çok daha güçlüdür; şehirlerde genel ayaklan - malarla iktidarı ele geçirmenin ve bu mevzileri kulla - narak kırsal alanlarda da iktidarı ele geçirmenin şart - ları genel olarak yoktur.

Çünkü, ilk olarak, devrimin temel gücü köylülüktür ve bu kırdadır.

Çünkü, ikinci olarak, birleşik bir kapitalist eko - nominin olmaması nedeniyle ekonomi, böyle ülkelerde den - gesiz bir ekonomidir ve devrimci kriz ülkenin her yerin - de aynı anda olgunlaşmaz.

Halk Savaşı, taktik açıdan güçlü düşmanın güçsüz bir kuvvetle uzun süre içinde yıpratılması,giderek güç toplanılması ve sonuçta tamamen yok edilmesi savaşıdır. Halk Savaşı, iktidarın kırlarda parça parça ele geçiril - mesinin askeri teorisidir. Halk Savaşını yürüten ordu, Komünist Partisi önderliğinde, uzun süreli savaş içinde basitten karmaşığa doğru olmak üzere temel insan kayna - ğını yoksul ve orta köylüler arasından bularak inşa o - lur.

Mao Zedung'un Çin devrimci pratiğinden özümleyerek ortaya koyduğu bu tezler, partimizin önderlik ettiği Türkiye Demokratik Halk Devrimi'ninde askeri strateji - sini oluşturmaktadır.

AEP ve onun takipçileri ise, bu denli berrak olan bu görüşlere "anti-bilimsel" tanımlarla saldırmaktadır. Onlar Mao Zedung'u ve Çin Komünist Partisi'ni Halk Sava - şını savundukları için subjektivizm ile suçluyorlar.On - lara göre Mao Zedung'un kendiliğindenci,pragmacı felse - fesi devrimci şiddetin örgütlenişine de halk savaşı şek - linde yansımıştır. Onların bu tür karalamaları Mao Ze -

dung'un Diyalektik Materyalizmi doğru ve yaratıcı bir tarzda uygulayarak ortaya koyduğu halk savaşı teorisi - nin doğruluğunu ve önemini karartamaz. Onlar Halk Savaşı teorisine, şehirlerin kırlardan kuşatılarak kurtarılması stratejisine, proletaryanın öncülüğünü, sanki bu önderlik coğrafi bir önderlikmiş gibi şehrin öncülüğü ile eşitleyerek, Mao Zedung'un köylülüğün proletaryayı kurtarmasını savunduğu şeklinde saldırmaktadır. Bu demo- goji sınıfların devrimdeki rolünü coğrafi kavramlara indirgeyen kaba materyalist bir görüşün ürünüdür.

Mao Zedung'un Demokratik Halk Devrimi ve Demokra- tik Halk İktidarına ilişkin görüşlerinde Konferansımı- zın tartışacağı bir diğer husus, halk demokrasisinin öz- zellikleridir. Çin Halk Demokrasisinin özelliklerinin tartışılması sosyalizmin inşası sorununu da kapsamakta- dır. Bu yüzden bu konferansımızda sosyalizmin inşasına ilişkin sorunları da tartışabileceğiz. Ne varki bunu bir sonuca bağlamayacağız. Bu görev daha ileriki bir a- şamada, önümüzdeki dönemde toplanacak olan merkezi top- lantılarda yerine getirilecektir. Çin'deki Demokratik Halk Diktatörlüğü üzerine tartışırken üzerinde durulma- sı gereken konular, bu diktatörlüğünün özünün ne olduğu sorunu, demokratik partiler ve genelde milli burjuvazi- ye demokrasi tanınıp tanınmaması sorunu, bu diktatörlü- ğün sosyalizme geçiş için elverişli bir siyasi üst yapı olup olmadığı gibi sorunlardır. Ve Çin'deki biçimiyle Demokratik Halk Diktatörlüğünün evrenselliği sorunu da bu tartışmanın kapsamında yer alacaktır.

Yoldaşlar,

Merkez Komitemizin içinde bu konularda net bir gö- rüş birliği yoktur. Bu Konferansımız değişik görüşleri yansıtan tartışma yazıları temelinde ve sürdürülen ide- olojik mücadele ile bu sorunları bir sonuca bağlayacak- tır.

Ancak her halükarda biz, AEP revizyonizminin yuka- rıda sıralanan noktalardaki saldırılarına başından beri karşı çıktık. Biz bu devrim düşmanı teorileri açıkça reddettik. Çin Demokratik Halk Devrimi'nin şahsında sö- mürge ve yarı sömürge ülkelerde Demokratik Halk Devrim-

lerini savunduk. AEP yöneticilerinin Arnavutluk Demokra- tik Halk Devrimi'nin tarihi tecrübelerini de reddetmele- rine karşılık, Arnavutluk Halk Devrimi'ni de savunmayı da görev bildik.

Çin Demokratik Halk Devrimi savunulmalıdır. Çünkü Çin'de Halk Devrimi, milyonlarca emekçi halkın proleta- ryaya önderliğinde gerçekleştirdiği büyük bir devrimdir. Bu devrimle Çin'de emperyalist boyunduruk parçalanmış, komp- rador kapitalizm ve ortaçağ kalıntısı feodalizm tüm kök- leri ile birlikte tasfiye edilmiştir. Uzun süreli savaş içinde, kırlarda kurtarılmış bölgeler yaratılarak, emper- yalizmin ve uşaklarının sıkıştığı son kaleler olan şe- hirler kuşatılmış ve ele geçirilmiştir. Böylece tüm ül- kede siyasi iktidar işçi sınıfının önderliğinde diğer emekçi sınıfların ve orta burjuvazinin eline geçmiştir.

Biz Çin Demokratik Halk Devrimi'nin, çağımızın ilk somut meyvesi olan 1917 Büyük Ekim Devriminden sonra ikinci büyük bir devrim olduğunu düşünüyoruz. Siyasi Bü- ro'muz bu gerçekten hareketle, bu gerçeğin tüzüğümüzde de tespit edilmesini önermişti. Bu, aynı zamanda Merkez Komitemizin de düşüncesidir.

1957-1960 DEKLARASYON VE BİLDİRİLERİNİN VE MODERN REVİZYONİZME KARŞI YÜRÜTÜLEN MÜCADELENİN DEĞERLENDİRİLMESİ:

1957-1960 Deklarasyon ve Bildirileri uzun bir za- mandır Marksist-Leninist belgeler olarak değerlendiril- miştir. AEP ve ÇKP geçmişte olduğu gibi şimdi de, bu bel- gelerin daima Marksist-Leninist olduğunu savunmuşlardır ve hala savunuyorlar. Kruşçev revizyonistleri bu belge- lerin daima Marksist-Leninist olduğunu savunmuşlardır ve hala savunuyorlar. Bu belgelerde imzası olan ve gü- nümüzün SBKP, ÇKP ve AEP çevresinde kümelenmiş revizyo- nist partileri bu belgelerin daima Marksist-Leninist ol- duğunu savunmuşlardır ve hala savunuyorlar.

Adı geçen belgelerin Marksist-Leninist olduğunu bi- zim partimiz de savunmuştur. Ve şu anda diğer bazı par- ti ve gruplar da savunmaktadır.

Merkez Komitemiz bu belgelerin Marksist-Leninist belgeler olarak adlandırılmayacağı görüşündedir. Merkez Komitemiz, bu belgelerin "Marksist-Leninist belgeler", "uluslararası komünist hareketin Marksist-Leninist platformu" şeklinde bir tespitin tamamen yanlış olduğunu düşünmektedir. Bu belgeler, modern revizyonizmle uzlaşmanın belgeleridir; merkezci ve oportünist belgelerdir.

Partimiz 1957-1960 Deklarasyon ve Bildirilerini ilk kez 1. Konferansta eleştirdi. Orada biz bu belgelerde formüle edilen ve hala bir çok Parti ve grup tarafından savunulan Komünist Partiler arasındaki fikir ayrılıklarının gizli-ikili görüşmeler yoluyla 'çözülmesi' önerisine karşılık, Konferansımız, açık ve kamuoyu önünde eleştiri biçimini kabul etmişti. Biz o sıralarda, bu belgelerde ABD emperyalizminin tek yanlı bir şekilde abartıldığı gibi problemlerin olduğunda görmeye başlamıştık.

Adı geçen belgeler için bugün rahatlıkla anti-marksis-leninist belgeler diyebiliyoruz. Çünkü bu belgelerde, belgelere özünü veren bir dizi revizyonist görüş savunulmaktadır. 1957-1960 Deklarasyon ve Bildirileri başta ÇKP ve AEP olmak üzere bir çok Marksist-Leninist Partinin korkunç bir uzlaşması sonucu, 'birlik' adına ortaya çıkmıştır.

Moskova'da yapılan toplantılarda Sovyet revizyonistlerinin öne sürdükleri taslaklar üzerine ÇKP ve AEP heyetleri ile SBKP heyeti arasında zorlu tartışmalar oldu. Bunların sonucunda Kruşçev'in formüle ettiği revizyonist tezlerin bir kısmı karar taslağından çıkarıldı. Bir kısmının kalması konusunda ise Marksist-Leninistler taviz verdiler. Bazı konularda ise, her iki tarafın da belirli bir biçimde yorumlayarak imza atabilecekleri formülasyonlar bulundu. Sonuç, hem Marksist-Leninistlere hem de modern revizyonistlere mavi boncuk dağıtan belgelerin ortaya çıkması olmuştur. Oysa Stalin oportünizmle uzlaşmanın kendisinin oportünizm olduğunu defalarca ve açık olarak belirtmiştir.

Gerçekte ise bu belgelere özünü veren revizyonizm-

dir. Belgelerde savaş, barış, siyasi iktidarın ele geçirilişi gibi sorunlarda, çağ değerlendirmesi konusunda ve bunlardan türeyen bir dizi ilke ve pratik sorunlarda doğru görüşlerin yanısıra muğlak ve yanlış görüşler de savunulmuştur.

Biz Deklarasyon ve Bildirilere hangi gerekçeler ile ve ne için olursa olsun imza atılmasının yanlış olduğu şeklinde bir düşünceye sahip değiliz. Biz komünistlerin oportünizmi yıkmak için sallantılı ve kararsız unsurlara ileri bir adım attırmak amacıyla belirli taktiklerin güdülemeyeceği; belirli uzlaşmalar yapılmayacağı gibi sekte bir anlayışta da değiliz. Ne var ki belirli ilke konularında geçici bir taviz vermek çok büyük bir dikkatle ele alınması gereken bir taktiktir. Bunun gerçekten bir taktikten ibaret olabilmesi için ise, komünistler proletaryaya ve devrimci kitlelere bunun taktik bir uzlaşma olduğunu duyurmalı, kendi platformlarının; Marksizm-Leninizmin propagandasını hiç bir sınır tanımadan özgürce yapmalıdırlar. Eğer bu yapılmazsa bu uzlaşma oportünizmin işine yarar ve kendisi de oportünizm olur. Lenin'in ve Bolşeviklerin 2. Enternasyonal oportünizmini yıkmak için, ondan kopmak yolunda, ondan kopmayan sallantılı ve kararsız unsurlara ileri bir adım attırmak için böyle taktiklere başvurdukları bilinen tarihi bir gerçektir. Ancak onlar kendi platformlarını açıklamaktan, bir taktik uzlaşma yaptıklarından bütün komünistleri ve devrimcileri bilgilendirmişlerdir. Biz, 1957-1960 belgelerindeki uzlaşmanın kamuoyuna "birlik" uğruna açıklanmamasını çok vahim bir hata olarak görüyor ve bunun modern revizyonizmin güçlenmesine yaradığını düşünüyoruz.

1957 ve 1960 Moskova Toplantılarında sorun, doğru bir tarzda kavransaydı, taktik uzlaşmalar yapılabilir miydi? Taktik uzlaşmalar yapmak doğru olur muydu? Bu sorun ise ayrı bir tartışma konusudur. Dönemin şartlarının doğru bir tahlili temelinde bu sorulara cevap bulunabilir ve bulunmalıdır.

Biz adı geçen belgelere sadece "birlik" uğruna imza atıldığı düşüncesinde değiliz. Durum böyle olsa idi,

bu belki de kötü bir taktik olarak mahkum edilebilir ve üzerinde bu denli durulmayabilirdi. Gerçekte ÇKP ve AEP bu belgelere imza atarlarken sadece, "birlik" düşünce - sinden yola çıkmamışlardır. Daha da kötüsü, belgelerdeki bazı revizyonist tez ve tespitleri doğru bulmuşlardır. Belgeleri derinlemesine inceleme ve hataları acı - masızca ortaya koyma bu yüzden büyük önem taşıyor.

Adı geçen belgelere imza atılmasına sebep olan şey modern revizyonizme karşı mücadelede düşülen hatalar ve modern revizyonizmden etkilenecek savunulan yanlış görüşlerdir.

Görüşümüze göre, modern revizyonizme karşı mücadelede yapılan en önemli hatalardan birisi, Marksist-Leninist partilerin Tito-Kardelji modern revizyonizmine karşı Stalin yoldaşın ve onun önderliğindeki Kominform'un yürüttüğü mücadelenin derslerinin ve öneminin küçüm - senmesidir.

Yugoslavya işçi sınıfı ve emekçilerinin kanları - canları pahasına yürüttükleri mücadelenin zaferinin ü - zerine oturan Tito ve hempaları Yugoslavya devriminin hemen ardından caniyane emellerini açıkça ortaya koyma - ya başlamışlardır. Bu amaçları doğrultusunda onlar, alt ve üst yapıda sayısız uygulamalara girişiyorlar ve ger - çek komünistlere karşı azgın bir saldırı kampanyası yü - rütüyorlardı. Onlar, emperyalizmle olan gizli ilişkile - rini açık işbirliğine dönüştürüyorlar; devrimin tüm ka - zançalarını emperyalistlerin önüne seriyorlardı.

Stalin yoldaş, büyük bir öngörü ile bu gelişmeleri zamanında tesbit etti. Öncelikle, YKP'nin çizgisini dü - zeltebileceği ihtimalini dikkate alarak, açıkça onların çizgisini eleştirdi ve düzeltmeleri çağrısını yaptı. Ama emperyalizmin yeminli uşağı olan Tito ve diğerleri re - vizyonist çizgi ve eylemlerini devam ettirdiler. Bunun üzerine Stalin önderliğindeki Kominform kararları ile, onlar faşistler, caniler ve haydutlar sürüsü olarak mah - kum edildi ve sosyalist kamptan dışarı atıldılar.

Stalin ve Kominform'un almış olduğu kararlar ve kararlarına gerekçe olan siyasi gerçekler tayin edici

önemdedir. Bunlar proletarya diktatörlüğü altında sosya - lizmin inşası; Komünist Partisinin rolü ve görevleri ü - zerine, vb. olan kararlardır.

ÇKP'nin Tito revizyonizmi karşısındaki tutumu, biz - lere kötü bir örnek olmuştur. ÇKP, Kruşçev döneginin Yugoslav revizyonistlerine itibarlarını iade etmeleri ; Stalin'in YKP'ne haksızlık yaptığını ileri sürmeleri şeklindeki Stalin'e, Marksizm-Leninizme ve sosyalist kampa karşı giriştiği saldırı kampanyasına alkış tutmuş tur. Bu, "birlik" adına yapılmış bir "uzlaşma" bile olsa uluslararası komünist hareket açısından felaketli so - nuçlar doğurmuştur. Emperyalizmin ajanı olduğu Komin - form tarafından açığa çıkarılıp tescillenen Tito reviz - yonistleri böylece, uluslararası Komünist hareketin saf - larına Kruşçevcilerin kanatları altında serbestçe sız - a bilmiş; Macaristan karşı devriminin örgütlenmesine ra - hatça yardım edebilmiş; başta Arnavutluk olmak üzere ba - zı ülke komünist partilerinin iç işlerine doğrudan mü - dahalelere kalkışabilmiştir. ÇKP, 1957-1960 Deklerasyon ve Bildirilerinin dışında Tito revizyonizmini eleştir - diği yerlerde de Kominform kararlarını savunmamış; Kruş - çev modern revizyonizmine açık tavır alınan 1963 pole - miklerinde bile, sanki Stalin'in Tito revizyonizmine karşı vermiş olduğu mücadele ortada okmuş gibi davran - mıştır.

Görüşümüze göre Mao Zedung ve ÇKP'nin bu vahim hatalarının temelinde 20. PK'nin gerçek yüzünü görememe; Kruşçev modern revizyonizminden etkilenecek gibi sebeple - rin yanı sıra anti marksist-leninist birlik anlayışı yat - maktadır.

AEP'nin Tito revizyonizmine karşı tutumu, ÇKP' den daha olumludur. Yugoslav hainler, kurtuluştan önce bile Arnavutluk devrimini sabote etmek için ellerinden gele - ni yapmışlardır. Bu, haklı olarak Arnavutluk komünistle - rinin direniş ve mücadelesi ile karşılaşmıştı. Devrim - den sonra ise, Yugoslav hainlerinin uzantıları Arnavut - luk Komünist Partisi içinde önemli bir etkinlik kurmuş - lardı. AEP, ancak Stalin ve Kominform'un Tito revizyo -

nizmine karşı mücadelesinden güç alarak, parti içindeki bu etkinliği ortadan kaldırılabilmıştır. Stalin konusunda Krusçevci revizyonizmin saldırılarından belli ölçülerde etkilenmesine rağmen AEP, iç içe yaşadığı ve gerçek kinliğini pratikte de gördüğü Tito revizyonizmine karşı ÇK P'den daha kararlı bir tavır takınmıştır.

Değişik derecelerde de olsa, o günkü dönemde Dünya Komünist Hareketine önderlik yapmak gibi bir görev üstlenmeleri gereken AEP ve ÇKP'nin bu hataları, 1957' de aynı bildiriye imza atmak şeklinde son noktasına varmıştır. Üstelik, o bildiriyle, Yugoslavya Komünistler Birliği, bildiriye imza atanların "kardeş" partisi ve "komünist" olarak Dünya Marksist-Leninist ve devrimci kamuoynuna ilan edilmiştir.

Modern revizyonizme karşı mücadelede düşülen diğer önemli hata da Krusçev tipi revizyonizme karşı mücadelede yapılmıştır.

Mesela, SBKP(B) 20.Parti Kongresi, şu yada bu sınırlamaya rağmen esas olarak savunulmuştur.Bu kongrenin çizgisi revizyonist olarak tesbit edilip savunulmamıştır.

Mesela,açık eleştiri kuralı uygulanmamıştır.Krusçev revizyonizminin en zayıf olduğu başlangıçta dışa karşı, "birlik" görünümünü muhafaza etmek şeklindeki yanlış düşünceyle fikir ayrılıkları açıkça ortaya konulmamıştır. Böylece revizyonizmin zaman içinde güç toplamasına objektif olarak hizmet edilmiştir.

Mesela,Krusçev revizyonistlerinin Stalin'e; onun şahsında Marksizm-Leninizm yönelttikleri saldırı karşısında, bu saldırıyı her noktada göğüsleyecek bir savunma yapılmamıştır. Tersine, özellikle ÇKP tarafından, Krusçevcilerle ayrılık sınırı olarak, Stalin'e karşı saldırıda yöntem ve dozaj konuları tesbit edilmiştir. Stalin'in bütünüyle reddine karşı çıkılmış; belirli önemli noktalarda Stalin'in eleştirilmesi gerektiği savunulmuştur.

Bütün bunlar ve Dünya Komünist Hareketinin bugün geldiği nokta, modern revizyonizme karşı mücadelenin de

rinleştirilerek sürdürülmesi görevini ortaya koyuyor. Biz modern revizyonizmle mücadelenin hesap defterinin kapandığı gibi görüşlere katılmadığımız gibi, bu mücadelelenin yetersiz olduğunu; bu mücadele sırasında komünistlerin önemli hatalara düştüğünü söylüyoruz.

Konferansımız, burada bu sorunu enine boyuna tartışarak belirli kararlara ve tesbitlere varacaktır.Ve bu, hiç kuşkusuz, sadece ülkemizdeki komünist hareket bakımından değil; uluslararası alanda da komünistlerin ve Komünist Partilerinin mücadelesinin sağlam temeller üzerinde yükselmesine katkılarda bulunacaktır.

AEP'NİN REVIZYONİST ÇİZGİSİNİN ELEŞTİRİSİNİN DERİNLEŞTİRİLMESİ VE KÖKLERİNİN ORTAYA ÇIKARILMASI

İkinci Konferansımızın sonuçlandırması gereken en önemli sorunlardan birisi,AEP'nin revizyonist çizgisinin eleştirilmesinin derinleştirilmesi ve bu çizginin köklerinin bulunup ortaya çıkarılmasıdır.Bununla ilgili olarak partimizde tartışma yazıları çıkmış ve üzerinde tartışılmıştır. Bu yüzden burada daha çok Merkez Komitemizin sorunla ilgili faaliyetlerini ele almak istiyoruz.

AEP ile partimizin arasındaki ayrılıklar nasıl başladı? Gelişmeler ve bizim hatalarımız nelerdi; nasıl oldu? Bütün bunları yeniden gözden geçirmek yerinde olacaktır.

Birinci Konferansımızı yaptığımızda yıl 1978'di. 1978'in başları idi. O sıralarda partimiz iki yıl kadar bir süredir merkezi önderlikten yoksundu.Partimizi tasfiye etmek isteyen "Koordinasyon Komitesi" hizihi partimizden atılınca, çalışmalarımızı bölgeler düzeyinde sürdürmek durumunda kalmıştık.Çok zor şartlarda mücadele ediyorduk.Sınıf mücadelesinin,yeniden yükselmeye başlayarak hızla gelişmesi partimizin önüne derhal "yeniden merkezileşme" görevini -öncelikle bu görevi-getirip koyuyordu. Bu yüzden, o sıralarda

sorunumuz daha çok partimizin örgütsel birliğini yeni den sağlamaktı.

Parti Konferansına hazırlandığımız dönemde uluslararası durumda da "Üç Dünya Teorisi" konusunda ayrışma hızlanarak devam ediyordu. Ayrışmanın başlangıcı AEP 7. Parti Kongresi olmuştu. AEP 7. Parti Kongresinde (Kasım 1976) "Üç Dünya Teorisi" eleştiriliyor; bu teoriye karşı çıkılıyordu. Fakat o sıralarda Mao Zedunga ve Marksizm-Leninizme karşı saldırı başlatılmamıştı. Tersine "ÜDT" eleştirisinde bile ÇKP'nin adı verilmiyordu. Temmuz 1977'de yayınlanan "Devrimin Teori ve Pratiği" adlı makalede de Parti Kongresi raporundan ileri birşey söylenmiyordu. Orada değişik olarak "ÜDT" "karşı-devrimci bir teori" olarak ilan ediliyordu.

AEP tarafından yayınlanan bu belgeler "ÜDT" nin " kabul" veya "reddi" temelindeki ayrışmada çok olumlu bir rol oynadılar. Ve bu belgeler o günkü ayrışmada, ayrışma için yeterli olmuştu.

İlk başlarda bu ayrışma bizim için de yeterli görülmekle birlikte, biz sorunların daha derin olduğunu kavrama sürecine girmiştik ve kafamızı kurcalayan daha başka sorunlar vardı. Ama bu kesinlikle bugünkü derinlikte bir kavrayış değildi ve olamazdı.

Kabaca bu şartlar altında, 1. Konferansımıza gittik. Doğal olarak, Konferansımız Partimizin örgütsel sorunlarına ağırlık verdi. Henüz siyasi sorunların belirlenmesini tam olarak kavrayamamıştık.

Sonradan ortaya çıkacağı üzere, tam bizim Konferansı topladığımız sıralarda, AKP/ML adlı revizyonist parti, Mao Zedung üzerine gizli-iç mektubunu yayınlamıştı (Şubat 1978). AEP'den bağımsız hareket edemeyecek ve etmeyecek olan AKP/ML'in bu eylemi, açık olarak AEP'nin bu sıralarda Mao Zedung'a saldırı hazırlığı içinde olduğunu; bunun için şartları yaratmaya çalıştığını gösteriyor.

1. Konferansımızda AEP ML bir parti olarak değerlendirildi. ASHC'nin savunulması Partimizin önüne

görev olarak konuldu. AEP'nin çizgisinin de ML olduğu düşünülüyordu. (Bkz. Ekler)

Ancak biz AEP ile her konuda aynı anlayışlara sahip değildik. Konferansımız;

-Mesela "iki süper güç", "gelişmekte olan ülkeler" vb. tanımını reddediyordu.

-Mesela "iki süper güç dünya halklarının baş düşmanıdır" tezini reddediyordu.

-Mesela KP.ler arası ilişki biçiminde mevcut statükoyu reddediyor; açık ve kamuoyu önünde eleştiri yönteminin benimsendiğini açıklıyordu.

-Mesela, her partinin bir diğer parti ile ilişkisini kendi öz değerlendirmesi temelinde kurması gerektiğini savunuyordu.

Karar altına alınan bu noktaların dışında Konferansımızda başka farklı görüşlerde ileri sürülmekteydi. Konferansımız "ÜDT"ne karşı mücadelenin daha köklü bir şekilde yürütülmesi gerektiğini; "ÜDT"nin tüm yönleriyle reddedilmesi gerektiğini düşünüyordu. Bazı delege yoldaşlar AEP 7. Parti Kongresi Raporunda birbiri ile çelişen formülasyonların yer aldığı ve bunların "ÜDT"ile bağı olduğunu savunmuşlardı. Ancak o günün kavrayışı sığdı ve bunlar üzerine genişçe tartışılamadı. Tezlerini ileri süren yoldaşlar açısından sorunlar kesinlikle bugünkü derinliği ile kavranmıyordu.

Bütün bu kararlar ve tartışmalarda ortaya çıkan düşünceler temelinde, Konferansımızın belgelerini yayınlamakla görevlendirilen Merkez Komitemiz Komünist 1' de şunları yazıyordu:

"Bu tür ifadeler ('gelişmekte olan ülkeler', vb. ifadeler -ek bizim) modern revizyonist "ÜDT"nin sistemleştirmeye çalıştığı ifadelerdir. Ayrıca şu anda, "ÜDT"ni reddeden başta AEP olmak üzere bir dizi KP tarafından kullanılmaktadır. Örneğin AEP 7. Kongre Raporunda, bu ifadeler bir yandan reddedilip eleştiriilirken, diğer yandan da alınıp kullanılmaktadır. Gerçekte AEP 7. Kongre raporunda daha bir dizi çelişik husus vardır. Partimiz önümüzdeki dönemde uluslararası

komünist hareketin birliğini sağlamasına hizmet edece
ği anlayışıyla bu ve benzeri noktaları ele alarak a-
çıklayacaktır." (1.Konferans Belgeleri.Komünist S.l.
sf:100) (abç)

Görüldüğü gibi burada:

-AEP 7. Parti Kongresi Raporunda 'bir dizi çeli -
şik husus' gördüğümüz belirtilmektedir.

-Bu 'çelişik husus'ları açık olarak eleştirme dü -
şüncemiz savunulmaktadır.

-Bu 'çelişik hususlar'ın 'ÜDT' ile bağı olduğu
şeklinde düşüncelerimiz vardır.

AEP ile partimiz arasındaki ilişkileri daha te -
melli olarak gözden geçirdiğimiz 4.Toplantımıza kadar
geçen süre içinde ise şu gelişmeler oldu:

Merkez Komitemiz Konferansımızın tespitleri doğ -
rultusunda, diğer ML partilerle olduğu gibi başta AEP
ile ilişkiye geçmek için çalışmalara başladı.Konfe -
ranstan hemen sonra tüm Konferans belgeleri ile bir -
likte Partimizin diğer temel belgeleri hem Türkçe ve
hemde yabancı dilde olmak üzere çeşitli kanallardan
AEP Merkez Komitesine iletmeye çalışıldı.Diğer ta -
raftan Enternasyonal İlişkiler Bölümümüz AEP Merkez
Komitesi ile ilişkiye geçmenin yollarını araştırmaya
başladı; çeşitli konsolosluklarla bağ kurmaya çalıştı.

Tamamiyle samimi çabalarımıza karşı AEP görevli -
leri Partimizin Enternasyonal İlişkiler Bölümünü 'bil -
miyoruz', 'cevap gelmedi' gibi karşılıklarla oyalama
yolunu seçtiler.Daha doğrusu bu 'cevap'ların sadece
bir oyalama olduğu zaman içinde iyice su yüzüne çıktı.

Bu sıralarda bize şu tür bilgiler geliyordu: AEP
ile ilişkiye geçebilmek için,önce, onun tanıdığı ve
'arasının iyi' olduğu bir başka parti ile kardeşlik
ilişkisine geçmek gerekir.Doğal olarak bu tür yöntem -
ler bizim AEP hakkındaki kuşularımızı daha da artı -
rıyordu. Bizim Partimiz Konferansta 'her parti bir di -
ğer partiyle ilişkisini kendi öz değerlendirmesi te -
melinde kurmalıdır' şeklinde bir karar almıştı ve
biz doğru olanın bu olduğunu düşünüyorduk.AEP'nin ger

çekten de bize söylenilen bu yöntemi kullandığı zaman
içinde iyice su yüzüne çıktı. TDKP/İÖ adlı oportunist
parti AEP ile ilişkisini önce AKP/ML adlı oportunist
parti ile ilişkiye geçerek ve onun 'tavsiyesi' teme -
linde geliştirdi.

TİİKP adlı "üç dünyacı" örgütün temsilcileri de
AEP 7.Parti Kongresine yine AKP/ML aracılığı ile ka -
tılmışlardı.

Temmuz 1978'e ilişkin üç belgeden bahsetmek ge -
rekir.

Temmuz 1978'de Partimiz AMLP ile bir 'Ortak Açık
lama' yayınladı. Merkez Komitelerimiz adına "Yakın Kö
münist dostluk ve proleter enternasyonalizmi ruhu i -
çinde yapılan görüşmede şimdiki uluslararası durum;
Dünya Marksist-Leninist Komünist Hareketinin durumu ;
Türkiye ve Avusturya'daki devrimin sorunları üzerine
tartışısı" olarak bir ortak açıklama yapıldı.

Ortak Açıklama'da diğer bir dizi sorunun yanıssi -
ra, Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'nin 'Sosya -
lizmin Aydınlik Kalesi' olduğu belirtiliyor ve şöyle
deniliyordu:

"...bugün sosyalizmin aydınlık kalesi durumunda
olan Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'nin propa -
gandasını yapmayı ve Arnavutluk SHC'ni her türlü sal -
dırıya karşı savunmayı görev bilirler."

Ortak Açıklamada AEP'nin 7.Parti Kongresinin ta -
rihi öneme sahip olduğu belirtiliyordu. Ama aynı za -
manda "ÜDT'nin 'sağlam ve çok yönlü reddi'nin bütün
Marksist-Leninist partilerin önünde bir görev olarak
durduğu tesbit ediliyordu. Yine bu sorunla ilgili ola -
rak, 'süper güçler' kavramının kullanılmasına; 'süper
güçler dünya halklarının baş düşmanlarıdır' şeklinde -
ki tezlere karşı çıkılıyor, bu tezler eleştiriliyordu

Ancak, aynı belgede Komünist Partiler arasındaki
ilişkinin açık olarak yürütülmesi gerektiği vurgulan
masına rağmen bütün farklı düşüncelerimiz AEP'nin adı
verilmeden açıklanıyordu.

Ortak Açıklamada partilerimiz, o sıralarda açığa

çıkılmış olan AKP/ML'nin Mao Zedung'a seviyesiz bir şekilde eleştiri yürüten iç mektubunu hedef alarak ve bunun AEP tarafından desteklendiğini düşünerek 'Mao Zedung yoldaşın çok yönlü ve açık bir değerlendirmesi için' başlıklı bir bölümde tutumlarını ortaya koyuyorlardı. Burada Dünya Komünistlerine yapılan çağrı; Mao Zedung yoldaşın Krusçev modern revizyonizmine karşı başını çektiği mücadelede yapılan hataların ve Mao Zedung yoldaşın eserinde problemlili görülen noktaların açık ve bilimsel bir değerlendirilmesinin yapılması, fakat bu yapılırken Mao Zedung'un Marksist-Leninist eserine ve Marksizm-Leninizm'e katkılarına yönelen seviyesiz eleştiri ve karalamalara kararlılıkla karşı konulması şeklindeki bir çağrı idi. Biz, bu tarihte AEP tarafındanda bir "Mao Zedung'u reddetme" kampanyasının açılacağını, bunun Marksizm-Leninizm'e yönelen yeni bir karşı devrimci ideolojik cephe oluşturacağını henüz göremiyorduk. Meseleyi sadece, Krusçev modern revizyonizmine karşı verilen mücadelede ve "ÜDT" modern revizyonizminin gelişmesi ve Çin'deki geriye dönüşte Mao Zedung'un hatalarının ortaya çıkarılması olarak görüyorduk.

Bu belgede Partilerimiz, bir çok yerde Arnavutluk SHC'nin savunulması ve korunması görevini tesbit etmekle birlikte AEP hakkında duyulan kuşku ve şüphelerin sonucu olarak, AEP'nin uzun boylu propagandasını yapıyordu. (Bkz.AMLP/TKP-ML Ortak Açıklaması)

Aynı tarihlerde Merkez Komitemiz, AEP ile ilişkiye geçmek için bu kez yazılı olarak baş vuran bir mektup gönderdi. Mektupta partimizin gelişmesi ve 1. Konferansımız anlatılıyor; 1. Konferansımızın öncelikle AEP ile ilişki kurma kararı aldığı belirtiliyordu. Kısaca parti görüşlerimizi anlatan mektup, tüm belgelerimizin AEP'ne yeniden gönderildiğini; görüşme yapma talebimizi vurguluyordu.

Mektupta biz farklı görüşlerimizi bildirmediğimiz. Gerçi bu, belgelerimizde mevcuttu ama biz, mektupta bunları ortaya koymayıp, sadece şunları belirttik;

"TKP(ML) olarak, Partiniz AEP ile kardeşçe ilişkiler kurmak ve geliştirmek istiyoruz. Bunun için önce sizinle görüşlerimiz ve görüşleriniz üzerine görüşmek, tartışmak için bir araya gelmek istiyoruz.

.....

Görüşmede öncelikle ülkelerimizdeki durum ve dünya Marksist-Leninist hareketinin içinde bulunduğu durum üzerine tartışmak istiyoruz." (Bkz.7 Temmuz 1978 tarihli ilk mektup.)

Bizim bunları ilettiğimiz sıralarda ÇKP ile AEP arasındaki ilişkiler, ÇKP tarafından koparılmıştı. Bunun üzerine AEP, AEP MK ve Arnavutluk SHC Hükümeti adına ÇKP Merkez komitesi ve Çin Halk Cumhuriyeti Hükümetine bir açık mektup yayınlamıştı. Merkez Komitemiz bu mektubun içeriğini kaba hatlarıyla ancak 4. toplantımızda öğrenebildi.

Bu sıralarda, yine içeriğini 4. toplantımızda öğrenebildiğimiz AKP/ML'nin Mao Zedung'la ilgili gizli iç mektubu "ÜDT"ci bir parti tarafından ele geçirilerek kamuoyuna açıklanmıştı.

AĞUSTOS 1978

Uluslararası durumdaki gelişmeleri ve bu alandaki faaliyetlerimizi nisbeten geniş bir şekilde 4. toplantımızda ele aldık.

4. Toplantımıza geldiğimizde, o sıralarda, ÇKP tek taraflı olarak AEP ve ASHC ile ilişkilerini koparmıştı. AEP MK ASHC Hükümetinin ÇKP MK ile Çin Halk Cumhuriyeti Hükümetine yazdığı mektup yabancı dillerde yayınlanmıştı. Biz bu gelişmeye derhal tavır takındık. AEP ve ASHC'nin yanında yer alarak Çin'li modern revizyonistlerin karşı-devrimci eylemini ve bir bütün olarak çizgisini yeniden açıkça kınadık.

Bildiğiniz gibi, mektupta bazı kredi rakamları üzerine tartışmalar yapılıyor; AEP ve ASHC Hükümeti ÇKP ve Çin H Cumhuriyetini ideolojik ayrılıkları devletler arası ilişkilere kaydıracağı noktasından eleştiriyordu.

Mektupta üzerinde düşünmemize yol açan başka şeylerin yanında en önemli mesele Mao Zedung ve Çin dev-

rimi sorunlarında takınılan tavidir. Mektupta o zamana dek büyük bir M-L olarak değerlendirilen Mao Zedung'un M-L olduğu tesbiti yapılmıyordu. Tersine AEP MK ve ASHC Hükümeti mektubunda Mao Zedung'u adını vererek doğrudan hedef alıyor; BPKD'nin ise bir devrim olmadığını ileri sürüyordu. AEP MK bu konulardaki görüşlerini şimdiye kadar gizli tutmasını 1957 ve 1960 deklarasyonlarında herkes tarafından kabul edilen Komünist Partiler arası gizli ilişki biçiminin sürdürülmesi ile açıklıyordu.

Bu gelişmeler oldukça önemli idi. Ve bu sıralarda ÇKP'den ayrıldıktan sonra AEP ile oldukça "içli - dışlı" bir hale gelen AKP/ML'nin mektubu kamuoyunda yayınlanmış durumda idi. AKP/ML'nin dağıttığı iç mektupta Mao Zedung'un sosyalizmin inşası sorununda M-L 'i revizyondan geçirdiği, liberalizmi savunduğu; parti içi mücadelede iki çizginin olacağını savunarak dâli beralizmi savunduğunu; onun modern revizyonizme karşı mücadelede bir katkısının olmadığını, tersine bu mücadelede yavaşlatıp revizyonistlerle uzlaşmayı savunduğunu; "ÜDT'nin geliştirilmesinde de Mao Zedung'un rol oynadığını ileri sürüyordu.

Merkez Komitemiz bu iki gelişme arasında bağ kurarak şunu tesbit etti:

"M-L hareket içinde, görünen odurki, Mao Zedung'un 'eleştirisi' konusunda AKP/ML yalnız değildir. Bunu son gelişmeler göstermektedir." (Bkz. MK 4. Top. sonuçları)

Merkez Komitemiz AKP/ML'nin bu eyleminin ardında AEP gibi bir gücün durduğunu hem parti içinde, hemde kitlelere karşı "AKP/ML'nin bu saldırıda yalnız olmadığını", "saldırıyı görünürde onun başlattığını" belirttik. açıkladı.

Merkez Komitesi 4. toplantısında AEP ve etrafındaki bazı partilerin sosyalist toplumda sınıflar meselesi, M-L partilerde iki çizgi sorununda getirdikleri şeylerin neler olduğunu daha somut öğrenmek imkanını bulmuştu. Öğrendiğimiz bu bilgileri olduğu gibi partiye açıkladık. Ve bunlar üzerinde durulması gerektiğini

belirttik.

Bu sıralarda "ÜDT"den ayrı olarak "uluslararası yeni oportünizm" şeklinde bir tespit yapıyorduk. Bununla kastettiğimiz, "ÜDT"ni sözde reddeden ama gerçekte savunan bir oportünizmin var olduğu idi. Bu tesbitten dolayı partimiz uluslararası komünist harekete karşı düşmanlık örgütlediği noktasından saldırılara uğruyordu. Gerçekte ise biz, bu oportünizmde AEP'nin rolü olduğunu düşünüyorduk, ama bu oportünizmin başını onun çektiği şeklinde berrak bir görüşe henüz sahip değildik. AEP'ni daha çok 'kullanılan bir güç' olarak; onun bazı hatalarını diğerlerinin geliştirmesi olarak görüyor, sorunları bu şekilde kavramaya çalışıyorduk. Önümüzde ÇKP gibi bir örnek bulunduğu halde AEP'nin yozlaşacağına pek ihtimal vermek istemiyorduk. Yine biz bu dönemde AEP'yle ilişki kurma isteğimizi taşıyorduk.

Bütün bunların ışığında edindiğimiz bilgileri, yorumlarımızı ve ortaya çıkan yeni görevlerimizi birer tesbit olarak partiye ilettik. Yoldaşlarımıza 'yoldaşlarımız bu sorunlar üzerine tartışmalı, tavrımızın doğruluğu yada yanlışlığı konusunda fikir belirtmelidirler' diyerek çağrı yaptık.

MAYIS 1979

AEP sorununu, uluslararası durum ve ilişkilerimizi 6. toplantıda yeniden ele aldık.

6. Toplantıda AEP hakkındaki kuşku ve kanaatler açık bir biçimde belirginleşmeye başlamıştı. Bu kuşku veya kanaatlerin belirginleşmesine sebep olan 4. toplantıdan bu yana geçen sürede meydana gelen gelişmelerdi.

Bu dönem içerisinde şu gelişmeler oldu:

1978 Ekiminde Tiran'da 'Bilimsel Konferans' örgütlendi. Bu konferansta bütün konuşmacılar Enver Hoca'nın 'Emperyalizm ve Devrim' adlı kitabından alıntılar yapıyorlar ve onun büyük değerinde bir eser olduğunu propaganda ediyorlardı. "Bilimsel Konferans" adeta Em

peryalizm ve Devrim kitabının tanıtılması konferansı idi. Gerçekten de gelişmeler "Bilimsel Konferans"ın Emperyalizm ve Devrim'deki görüşlerin yaygınlaşması -nın bir ön basamağı olarak kavrandığını ortaya koydu.

Biz Enver Hoca'nın kitabında nelerin savunuldu -gunu detaylara ilişkin olmasa da genel hatlarıyla 6. Toplantımızda öğrenmiş bulunuyorduk. Buna göre Enver Hoca ve onun görüşlerinin yaygınlaşmasının ön basama -ğı olan sözde Bilimsel Konferans şu görüşleri ileri sürüyordu:

- o Mao Zedung hiç bir zaman Marksist-Leninist olmamıştır.
- o ÇKP hiç bir zaman Marksist-Leninist bir parti olmamıştır.
- o ÇHC hiç bir zaman sosyalist bir ülke olmamış tır.
- o BPKD hiç bir şekilde bir devrim hareketi de -gildir.
- o Halk Savaşı Teorisi işçi sınıfının öncü rolü nü inkar eden anti-bilimsel bir safsatadır.

Buralarda ayrıca ÇHC'nin emperyalist bir süper güç olduğu, Batı Avrupa'daki bir dizi küçük burjuva devrimcisi örgütlerin faşist vb. olduğu gibi tezler savunuluyordu.

Aynı dönemde Enver Hoca'nın seçim bölgesinde yap tığı konuşmasında da bu ve benzeri tezler birer tez halinde ve hiç bir şekilde ispatlanması için çaba sar fedilmeden tekrarlanıyordu.

Enver Hoca'nın bütün bu ve benzeri revizyonist görüşlerini içeren Emperyalizm ve Devrim'in yabancı dilde yayınlandığı 1979 Şubat'ında, Siyasi Büro AEP' nin çizgisi üzerine kendi içinde tartıştı. Doğal ola -rak tüm bu gelişmeler Siyasi Büro tarafından ele alın mak durumundaydı. Ortaya AEP hakkında derin kuşku ve yargılar çıkmıştı. Bütün Siyasi Büro üyeleri, AEP'nin çok önemli hatalarının var olduğunda birleşiyor, ancak onun çizgisinin niteliği üzerinde birleşemiyordu.

Uluslararası alanda olan bu gelişmeler ve parti -mizdeki çeşitli örgütsel sorunlar kısa dönem içinde

bir Merkez Komitesi Toplantısının yapılarak bunların gözden geçirilmesini gerekli kılıyordu.

6. Toplantımıza geldiğimizde, Ocak 1979'da ASHC ile bir dayanışma haftası düzenlenmişti. Orada Konfe -rans kararımız gereğince ASHC savunuluyor, iktidar partisi olan AEP'nin çizgisinde varolan ve bizim yan -lış bulduğumuz noktalar ilk defa tarafımızdan kamuo -yuna açık olarak, adı verilerek belirtiliyordu.

İşte bu şartlarda 6. Toplantımıza geldik. AEP so -rununda yapılan tartışmalar sonucunda toplantıda şu karara varıldı:

"AEP'nin değerlendirilmesi sorunu parti içi tar -tışmaya açılacaktır.

Bununla ilgili bir tartışma yazısı derhal parti içinde dağıtılacak, tartışma hemen başlatılacaktır.

Merkez Komitesi, AEP'nin bugünkü çizgisinin Mark -sist-Leninist olmadığı, buna rağmen AEP ve ASHC'nin hala devrim saflarında olduğu ve ASHC'nin hala sosya -list bir devlet olduğu görüşündedir. Gelişme yönünün de olumsuz olduğu görüşündedir.

Tartışma süresince dışa karşı AEP'nin Marksist -Leninist bir parti olduğu görüşü (Konferans görüşü) sa -vunulacaktır.

Merkez Komitesi bu konuyu, AEP'nin gelişme yönü -nü önceden gördüğü halde, uyanık davranıp daha önce -den parti içinde tartışmaya açmamakla ve parti çizgi -mizle çelişen görüşlerini açıkça (adını vererek) eleş -tirmemekle hatalı davranmıştır.

Parti içi açılan tartışmaya paralel olarak, AEP' ne bir mektup yazılarak görüş ve eleştirilerimiz ile -tilecek, bu konuda tartışma açtığımız bildirilecekti (MK 6. Toplantı Kararları)

Merkez Komitesi Toplantısında alınan bu kararlar doğrultusunda çalışmalara girildi. Merkez Komitesi, bu kararlar doğrultusunda AEP'ne ikinci bir mektup yaza -rak, AEP'nin yeniden değerlendirilmesi sorununu par -ti içinde tartıştığımızı; buna rağmen AEP ile ilişki kurmak ve farklı görüş ve düşüncelerimizi tartışmak istediğimizi bildirdi.

Ancak Merkez Komitesi Parti içindeki bu tartışma yı demokratik danışma ile gerçekleştirilen bir toplantı ile sonuçlandırmayı değil; tek tek üyelerin görüşlerini alarak sonuçlandırmayı düşünüyordu. Ve tartışma yazısını da bu temelde kaleme alıp, üyelere sıraladığı belli şıklar üzerinde görüş belirtme çağrısı yaptı.

Toplantımızda alınan bir diğer önemli karar da, Partimizin sadece ikili olarak yapılan ortak açıklamalarla yetinmemesi, çok taraflı olarak açıklamalar yapmasının yerinde olacağı şeklindeki karardı. Başlangıçta biz, yalnızca ikili olarak açıklamalardan yana idik. Elbette bu AEP ile ilişki kurma isteğimizden geliyordu. Biz çok taraflı olarak açıklama yapmanın bizi tecrit edeceğini düşünüyorduk. Taktik olarak AEP'nin sürdürdüğü mevcut ilişkiler biçimi ile kendimizi sınırlamanın doğru olacağından hareket ediyorduk. "Yeni bir merkez" yaratılıyormuş havası vermemek ve bu yolda demagojilere muhatap olmamak için yanlış bulduğumuz ilişki biçimlerini uyguluyorduk. 6.Toplantımız AEP'nin hakkında varmış olduğu belli yargılara paralel olarak bu yanlış tutumumuzu da düzeltti. İki ve daha çok taraflı olarak açıklamalar yapmanın özellikle içinde bulunulan dönemde gerekli olduğuna dikkat çekti. Sorunun içerik sorunu olduğunu vurguladı.

6.Toplantımızda sorunla ilgili gelişmeler kısaca böyle idi.

AĞUSTOS-EYLÜL 1979

7.Toplantımıza geldiğimizde, bu sıralarda sonuçlandırmayı düşündüğümüz AEP tartışmasının henüz çok başlangıçta olduğunu tesbit ettik. Diğer taraftan partimizde ortaya önemli örgütsel sorunlar çıkmıştı. Esas olarak bu amaçla düzenlediğimiz 7.Toplantımızda uluslararası durumla ilgili gelişmeleri ve hatalarımızı yeniden ele alarak değerlendirdik.

Bu değerlendirme içinde sorunları ne kadar yüzeysel kavradığımız bir kere daha ortaya çıktı. Tek başına AEP değerlendirmesi gerçekten çok kısıtlı ve yüzeysel olacaktı. Sorunlar daha derinde idi. Sorunlar Mao

Zedung'un hatalarına, 1957/1960 Deklarasyon ve Bildiri'lerinin niteliğine, 1963 polemiklerine dek uzanıyordu. Sorunlar bunlarla da bitmiyordu. Ortada AEP ve çevresinin sahte Stalin savunuculuğu ve Mao Zedung'un Stalin'e yönelttiği eleştiriler ve bunlara karşılık partimizde açık olmayan bir dizi görüşü de kapsıyordu.

Bu toplantıda her şeyden önce, yoldaşlarımızdan gelen eleştirileri de dikkate alarak AEP değerlendirmesinin salt organ tartışmaları temelinde verilecek oy pusulaları ile sonuçlandırılmayacağı gerçeğini gördük. Ve bunu tespit ettik. Bu, sadece partimizde organ çalışmalarını raya sokmamış olmamızdan geliyordu. Aynı zamanda sorunların siyasal derinliğinden ve bunların derinlemesine tartışılması gerekliliğinden ileri geliyordu.

Bu durumda MK olarak biz AEP tartışmasını bir konferansla sonuçlandırmayı daha uygun bulduk. Bunun ne zaman yapılacağı ve gündeminin neleri kapsaması gerektiği 7.Toplantımızdan hemen sonra yapmayı planladığımız Kadro Konferanslarında tartışılacaktı. Bu Konferanslarda ortaya çıkan görüşleri MK bir sonraki toplantımızda değerlendirerek sonuçlandıracaktı.

Çin'deki modern revizyonist ihanetten kısa bir süre sonra, daha henüz bu ihanetin tüm köklerinin bu lunup çıkarılması görevine sarılınmadan dünya komünistleri yeni bir ihanetle karşılaştılar. Öyle tahmin ediyoruz ki, bu ihanet sadece bizi değil, diğer bir çok Marksist-Leninist ve devrimci örgütü de hazırlıksız yakaladı. Diğer yandan yıllardır modern revizyonizmle şu ya da bu ölçüde safları kemirilmiş ve ideolojileri bulandırılmış komünistlerin önemli bir bölümü bu kez AEP revizyonizminin lokomotifine takıldılar.

Uluslararası durum gerçekten çok kötü idi. 7.Toplantımızda uluslararası durumdaki gelişmeleri incelediğimizde bir çok Marksist-Leninist partinin de sinsi bir şekilde yolu düzleyen AEP revizyonizminin tuzağına düştüklerini tespit ettik. Hiç kuşkusuz onlar bir revizyonizmden kaçarken diğerine düşmemek için gerekli olan ideolojik sağlamlığı gösterememişlerdi, ve bu-

na sahip değillerdi. Ama yine de hala kurtarılabılır partilerdi. Ne varki ne biz, ne de bir başkası, ulus - lararası alanda AEP'nin henüz sapma halinde olan gö - rüşlerine karşı güçlü ve yaygın bir karşı koyuşu ör - gütleyememiştik ve bu, gelişmelerin de gösterdiği gi - bi, AEP yönetici kliğinin oldukça fazla işine yaradı. Halbuki bizim ve diğerlerinin önünde Kruşçev ihaneti - nin ve ona karşı verilen mücadelede düşülen hataların tecrübeleri vardı. Üstelik biz ve diğer kardeş örgüt - lerimiz açık eleştiri kuralını benimsiyorduk.

Artık ihanet hareketi alıp yürümüştü. Ve bunu en azından etkileme özelliğimiz başlangıçta denizin sakin gibi görüldüğü dönemdeki gibi olamazdı.

Bu somut olarak 7.Toplantımızdan kısa bir süre önce yapılan El Saler'deki 3.Enternasyonal Gençlik Kampı adı ile düzenlenen kampta açık bir biçimde or - taya çıktı. İpler somut olarak AEP revizyonizminin ve uzantılarının eline geçmişti. Onlar orada partimizi tecrit etmek için yoğun çabalara ve provakasyonlara girdiler.Mao Zedung'un somut olarak savunulması gere - ken bir yerde biz gerileyerek Mao Zedung'u savunmama durumuna düştüğümüz halde provakasyonların ardı arka - sı kesilmedi. Saldırıları sadece bize yönelik değildi. Saldırıların sınırı, AMLP'yi, ŞDKP'yi de içine alarak genişledi. AMLP ve ŞDKP sözde AEP'nin ve çevresindeki bir dizi partinin kardeş partileri durumundaydı. Ve ilginç olan şu ki, bunların hemen hepsi -AMLP hariç - Kruşçev'in 20.Parti Kongresinde ileri sürdüğü ve 1957 1960 belgelerinde genelleştirilen ve ilkeleştirilen partiler arası gizli ilişki biçiminin sözde kararlı savunucusu idiler. Buna rağmen AMLP ve ŞDKP delegas - yonları "provokatörlük"le ve "Türk provokatörlerine " (partimiz kastediliyor) yardım etmekle suçlandılar.Ve bütün bunlara karşı kampa katılan parti ve gruplardan AEP çevresinde bulunanlardan tek bir ses gelmedi.

Bu, somut olarak AEP revizyonizminin çeşitli par - tileri nasıl etki altına almış olduğunun bir örneği - dir.

7.Toplantımız o günkü kavrayışı temelinde sorun - ları ve çözüm önerilerini yoldaşlarımıza aktarmaya

çalıştı.(Bkz.Ekteki Belgeler.)(Sözkonusu belgeler, Bel - gesel Yayınlar 4'te yayınlanacaktır. -Yayıncının notu)

ARALIK 1979

8.Toplantımızın ağırlığını uluslararası alandaki durum ve partimizin rolü ve görevlerinin değeri - rilmesi oluşturdu. Bu toplantıda AEP konusunda ve bu - na bağlı olarak Mao Zedung sorunda izlediğimiz ve izlememiz gereken çizgi üzerinde uzun boylu duruldu.

Hepinizin bildiği gibi, bu toplantımızda önemli bazı kararlar alındı. AEP ile ilgili olarak bu toplan - tımızda AEP'nin sadece çizgisinin değil, ama artık örgüt olarak partinin de yozlaşmış, revizyonistleşmiş bir parti olduğu fikri çoğunlukla kabul edildi.AEP' - nin bu özelliklere sahip olduğunun parti dışına kar - şı da açılması karar altına alındı.

Yine bildiğiniz gibi, o zamana dek biz bunu ya - pamayacağımızı; bunun için bir Konferans yada Kongre düzenlememiz gerektiğini düşünüyorduk.Buna gerekçe o - larak da, 1.Konferansımızın AEP'ni Marksist-Leninist bir parti, AEP'nin çizgisini de Marksist-Leninist bir çizgi olarak değerlendirmiş olduğunu belirtiyorduk.

Gerçekte AEP'nin revizyonist bir çizgiye sahip bir parti olarak partimizin dışına karşı da ilan edil - mesi fikri Merkez Komitesi Siyasi Büro içinde eskiden bu yana (Şubat 1979) vardı. Bir çok yoldaş AEP'nin bu niteliklere sahip olduğunu düşünüyordu. Ama onlar ay - nı zamanda böyle bir uygulamaya girişmenin doğru ol - madığını da düşünüyorlardı. Bu düşünceye göre böyle bir davranış Konferans kararlarını ihlal; Merkez Ko - mitesini Konferansın üzerinde görmek anlamına geliyor - du.

8.Toplantımız böyle bir düşüncenin gerçekte bi - çimsel olduğunu bilinç üzerine çıkardı. Bu düşünce biçimseldi, çünkü;

- o Biz hala 1.Konferansın 1.Konferans sırasına kadar olan gelişmesi içinde AEP hakkında yap - tığı değerlendirmeyi doğru buluyorduk.
- o AEP 1.Konferansta Marksist-Leninist olarak değeri - lendirilmesine yol açan çizgisinden ar -

tık tümüyle uzaklaşmıştı.

- o Şimdi değerlendirmemiz gereken AEP yeni bir AEP idi.

8.Toplantımızda biz, bu görüşü 6.Toplantımızda kabul etmemekle hataya düştüğümüzü de çoğunlukla tesbit ettik. Geriye dönüp baktığımızda 6.Toplantıda AEP ni partimiz içinde tartışmaya açmış olma kararımızın doğru fakat eksik bir karar olduğunu gördük.Biz,6.Toplantımızda aynı zamanda AEP'nin çizgisinin anti-Marksist-Leninist olduğunu parti dışına karşı da ilan etmeliydik. Bu bize uluslararası alanda mücadelede da ha güçlü bir silah vermiş olacaktı.

Böylece geç olmakla birlikte 8.toplantımızda AEP ne karşı, onun anti-Marksist-Leninist revizyonist çizgisine karşı cepheden mücadele açılması kararını aldık.

8.Toplantının kararları ışığında "Bütün Ülkele rin İşçilerine ve Ezilen Halklarına Önemli Bir Duyuru" adlı yazıyı diğer belgelerle birlikte yayınladık.Orada AEP revizyonizminin Marksizm-Leninizme saldırısını 12 noktada ortaya koymaya çalıştık. Orada bütün ülkelerin komünistlerine ve devrimcilerine AEP revizyonizmine karşı çıkma çağrısını yaptık.

Merkez Komitesi 8.Toplantısı AEP konferansının gündemini ve zamanını Bölge Kadro Konferanslarından gelen önerileri dikkate alarak sonuçlandırdı. Tüm partinin Konferans gündemi üzerinde araştırma-inceleme yap girmesi gerektiği çağrısında bulundu.

8.Toplantımız aynı zamanda AEP Konferansının ar tık sadece AEP'nin Marksist-Leninist mi, yoksa revizyonist mi olduğu sorununun sonuçlandırılması ile ye tinmemesi gerektiğini belirterek ikinci Konferansımı zın en önemli görevlerinden birisinin AEP revizyonizminin köklerinin araştırılıp bulunması, AEP revizyo nizminin eleştirisinin derinleştirilmesi olduğunu orta ya koydu.

MART 1980

2.Konferansın hazırlıklarını, araştırma-incele melerin durumlarını gözden geçiren Siyasi Büro Mart

1980 Toplantısı diğer bir çok hatalı anlayışa olduğu gibi, AEP ile Mao Zedung sorunlarını karşı karşıya ko yan ya da koyabilecek olan anlayışlara dikkat çeken bir yazı hazırlayarak bunları Bölge Komitelerine ilet ti.

Çizgi olarak AEP revizyonizmine karşı çıkılmalı ve eleştirilmeliydi.Ancak bu sorun AEP'nin getirdiği herşeyin eleştirilmesi,herşeye karşı çıkılması anla mına gelmiyordu. Mao Zedung'un da dışa karşı savunul masını esas görev tespit etmemiz bu tür yanlış anla yışlarla birleşince tehlikeli bir hal alabilir ve ar tık bizim için her şeyin sonuçlandığı anlayışını ge liştirebilirdi. Siyasi Büro doğru bir tespitle bu an layışlara karşı çıktı ve önümüzdeki araştırma-incele me sorunlarının büyüklüğüne ve gerekliliğine dikkat çekti.

Önümüzde Mao Zedung'un hatalarının değerlendiril mesi ve Mao Zedung'un Marks,Engels,Lenin ve Stalin dü zeyinde bir klasik olup olmadığı sorun olarak duru yordu.

1957-1960 belgelerinin değerlendirilmesi bir so run olarak duruyordu.

1963 polemiklerinin yeniden değerlendirilmesi bir sorun olarak duruyordu.

Bütün bunlar bizim tek yanlılığa düşmeksizin,çok yönlü bir şekilde araştırma-inceleme yapmamız gerek tiğini ortaya koyan nedenlerdi.

NİSAN 1980

9.Toplantımız da yoğunlukla uluslararası alanda ki sorunların ve politikamızın değerlendirildiği bir toplantı oldu. Toplantıda AEP konusunda 8.Toplantıda alması olduğumuz kararın doğruluğu çoğunlukla bir kez daha vurgulandı.

8.Toplantımızda AEP revizyonist olarak değ erlen dirilmişti.Doğal olarak revizyonist iktidar sosyalist Arnavutluk'ta her alanda yozlaşmayı beraberinde geti ren politikalar izleyecekti. Ancak biz henüz Arnavut luk SHC'nin sosyalist niteliğini ve rengini kaybedip etmediği hakkında bir sonuca varamamıştık.9.toplantı-

mızda da bunu sonuçlandıramadık. Yalnız bizim için artık AEP'nin dünya emperyalizminin safına geçtiği açık bir gerçektir. O, artık ülke içinde bürokrat yeni burjuvazinin iktidar partisi idi; devrimin önünde bir engeldi ve yeni uluslararası oportünizmin kaynağı ve önderiydi. Bu yüzden 9.Toplantıda Arnavutluk'ta görevin AEP'nin yıkılması görevi olduğunu tespit ettik.

9.Toplantıda, 2.Konferansta Mao Zedung'un bir bütün olarak değerlendirilmesi yani bir bakıma AEP'nin getirdiği eleştirilerin değerlendirilmesi yolundaki öneri kabul edilmedi. Çünkü AEP bugünkü durumda, bugünkü haliyle de değerlendirilebilir. Biz belli noktalar da bu değerlendirmenin eksik olacağını bilincindeyiz. Ancak varolan seviyemizde yapacağımız Mao Zedung hakkındaki bir genel değerlendirme her halükarda bize, yanlışlara düşme ihtimalimizin büyük olacağı bir değerlendirme gibi görünmektedir. Biz araştırmalarımızı derinleştirmeliyiz.Önümüzdeki dönemde yapmamız gereken şey budur.

9.Toplantımız Marksizm-Leninizmin temel bazı sorunlarının neler olduğunu da açıklığa kavuşturmaya çalıştı. Marksizm-Leninizmin en önemli ilkesel kıstaslarını ortaya koymaya çalıştı. Gerçekte biz bunu yapmakta geç kalmıştık. Bunu sorunların ortaya çıkmaya başladığı ilk anlarda yapmalıydık. Böyle bir durumda biz her şeyi Marksizm-Leninizmin bu tayin edici-kıstaslarına göre değerlendirebilir; muhtemel ön yargılardan uzak olarak Marksizm-Leninizmin arılığını daha objektif bir şekilde koruyabilirdik.

SONUÇ :

Sonuçta AEP revizyonizmine karşı mücadelede düşüğümüz önemli hatalar olduğunu söyleyebiliriz. Bizim açık eleştiriden çekinme, tecrit olma korkusu duyma gibi hatalara düşüğümüz ortadadır.

Bizim elimizde yeterli veriler olmasına rağmen gelişmelerin muhtemel uzaklığını tespit edememe ve buna uygun davranamama şeklinde hatalarımız olmuştur. Bu hatalarımız Marksist-Leninist kavrayışımızın sağlığından, akıma karşı yüzme cesaretine yeterince sahip ol-

mamamızdan, yeterli Marksist-Leninist uyanıklık gösterememizden kaynaklanmaktadır.

Bizim sorunları kavrayışımız zaman içinde oldu. Zaman içinde pratığın yardımıyla sorunları kavramamız ise, muhtemel uzak gelecek hakkında politikalar tespit edememize ve sonuçta da kendiliğindenci bir hat izlememize yol açıyordu. Kararlarımız bu özellikte olduğu için geçerliliğini kısa sürede yitiriyordu.

Merkez Komitesi hatalarında ayak direme yolunu benimsemedi. Partimize ve mücadelemize belirli zararlar veren hatalarını görüp kavradığı her noktada, bu hatalarını düzeltmeye çalıştı.

Hepimiz bunlardan dersler çıkararak revizyonizme ve onun oluşmasına hizmet edecek her sapmaya karşı uyanıklığımızı artırmalıyız. Mücadelede kararlı ve amansız olmalıyız. Bugün için güçlü bile görünse her gerici şey gibi revizyonizmin de büyük görünüşünün gerçekte kof olduğunun bilincinde davranmalıyız. Başlangıçta güçlü gibi görünen AEP revizyonizminin dağılmaya yüz tutan bir birliğin kabuğu olduğu gerçeği hepimize öğretici olmalıdır.

ÜLKEMİZDE AEP KUYRUKÇULUĞU YAPAN SİYASETLERİN DEĞERLEN- DİRİLMESİ

Konferansımızda sonuçlandırmamız gereken sorunlardan; bizim için pratik önem taşıyan sorunlardan birisi de budur.

Bugün ülkemizde oportünist örgütlerin önemli bir bölümü AEP'ci olma konusunda birbirleri ile yarışıyorlar. Birbirlerini "faşist" "provokatör" vs. olarak değerlendiriyorlar. AEP yöneticilerinin bunları birleştirme düşünce ve çabaları hiç bir şekilde mevkilerini kaybetmek istemeyen bu örgüt yöneticilerinin amaçları ile çelişti ve başarısızlığa uğradı.

Bunların hemen hepsi çeşitli süreler içinde gizli olarak saldırdıkları Marksizm-Leninizme şimdi açık olarak saldırma kararlarını aldılar. Hepsi AEP reviz-

yonizmini en iyi bir şekilde kendilerinin temsil ettikleri iddiasındadırlar. Bir dönem yüzde yüz AEP'ci olma sorunu bunların arasında büyük tartışmalara yol açan bir sorun oldu.

Bunlar şimdi sahte Mao Zedung savunuculuğu pozisyonundan, sahte Stalin savunucusu pozisyonuna geçmişlerdir. Örgütleri içinde iki çizginin olamayacağı ve benzeri düşüncelerle bunlar kaçınılmaz olarak örgüt içinde sosyal faşist yöntemlere başvuracaklardır. Bunlar daha şimdiden AEP'nin ünlü "dekolonizasyon" teorisine uygun olarak ülkemizde devrimi engellemenin teorilerini yapmaya başlamışlar, pratikte de buna uygun eylemler içine girmektedirler.

Merkez Komitesi 9.Toplantısı AEP'nin dünya emperyalizminin safında olduğunu tespit etti. AEP'nin çeşitli ülkelerdeki ideolojik uzantılarının da, eğer onlar bu çizgi üzerinde ilerlerse şu yada bu süre içinde karşı-devrimci birer niteliğe bürüneceklerini; bunun kaçınılmaz olduğunu vurguladı. Çünkü belirleyici olan siyasi hattır ve bugün AEP revizyonizminin ideolojik-siyasi hattı işçi sınıfına ve halklara karşı-devrimi göstermektedir.

Konferansımız bu sorunu sonuçlandırırken muhtemel gelişmeler karşısında partimizin yönetici kademelerini zor durumda bırakabilecek kararlar almaktan titizlikle sakınmalıdır. Bu tür konularda bağlayıcı kararlar alınırken geçmiş tecrübeler mutlaka gözönünde bulundurulmalıdır.

1.KONFERANSTA ALINAN GERİLLA SAVAŞI İLE İLGİLİ KARARIN TARTIŞILMASI VE ÇELİŞKİLERİN GİDERİLMESİ

Hepinizin bildiği gibi 1.Konferansımızda kabul edilen karar tasarılarından birisi de silahlı mücadelenin içinde bulunduğumuz dönemdeki rolü üzerinde idi. Konferansımızda bu sorun görüşülürken verilen subjektif bilgilerde eklenince karar tasarısında eklettik, yoruma açık ve subjektif bir görünüm ortaya çıkmıştı. Karar tasarısı hem mevcut gücümüzü abartarak bize der-

hal gerilla mücadelesine başlamak görevini verebiliyor, hem de buna belli bir şekilde hazırlanma görevini verebiliyordu. Karar tasarısı bu haliyle kabul edildi.

Konferans kararlarımızda başka çelişik noktalar da vardı. Biz bu durum üzerine bu çelişiklerin çözüm yollarından birisi olarak sorunları yeniden konferans delegelerine götürme yolunu benimsedik. Çünkü Konferansın hemen ertesinden olmak üzere çelişikler yoldaşlarımız tarafından tesbit edilmiş ve bize ileilmeye başlanmıştı.

Bu sırada Merkez Komitesi, Komünist'te (Sayı 2) dünyada ve Türkiye'de genel hatlarıyla durumu tahlil ediyor; görebildiği kadarıyla önümüzdeki görevleri ortaya koymaya çalışıyordu. Görevlerden birisi olarak da gerilla savaşına hazırlık görevini tespit ediyordu.

Bazı yoldaşlarımız veya organlar Konferans kararının yoruma açık noktasından, daha doğrusu birbirini dışlayan iki yorumdan birisine dayanarak Merkez Komitesinin tespit ettiği bu göreve karşı çıkıyorlar; görevin derhal gerilla savaşına başlamak olduğunu savunuyorlardı.

Doğal olarak partimizin ve ülkemizin o anki durumunu doğru tespit eden yoldaşlar için bu yorum oldukça yanlış ve tehlikeli sonuçlara yol açabilirdi. O günkü şartlara uygun olan, Konferans kararından çıkan ikinci yorumdu. Biz bu sorunu Merkez Komitesi 4. Toplantısında ele alarak şöyle bir karara vardık:

"Silahlı mücadelenin içinde bulunduğumuz dönemdeki rolü üzerine adli Konferans kararı da, bazı yoldaşlarca yanlış yorumlanmakta, bu yoldaşlar, Konferansın 'gerilla mücadelesi derhal başlatılabilir' şeklinde bir anlayışta olduğu görüşünü savunmaktadırlar. Kararın bu şekilde yorumlanması yanlıştır. Merkez Komitesi, içinde bulunduğumuz aşamanın gerilla mücadele sinin hazırlığı aşaması olduğu görüşündedir. Bu konuda Komünist Sayı 2'de ortaya konan görüşler savunulacaktır."(Bkz.Blg.)

Görüldüğü gibi burada Merkez Komitesi doğru olarak ikinci yorumu benimsemekte fakat kararda iki ayrı yorumun olduğunu tespit etmemektedir.

Biz o zaman karardan bir yorumu alarak bunun savunulması gerektiği sonucunu partiye bildirmiştik. Ama sorunla ilgili tartışmalar bitmemişti. Tersine temel belgeleri de kapsamına alarak genişlemişti. Bu durum karşısında Merkez Komitesi 7.Toplantı Raporunda sorun bir kez daha ele alındı. Orda şunlar söyleniyordu:

"Temel belgelerimizde, bugün taktik olarak kabul ettiğimiz 'gerilla savaşına hazırlık dönemi'nin temel anlayışları mevcuttur. Buna karşılık, böyle taktik bir dönemi toptan reddeden yoldaşların dayanabilecekleri pasajlar da mevcuttur. (Çünkü, -subjektif bir durum tespiti noticesinde-gerilla savaşına hazırlık dönemi olarak adlandırılmayacak bir ön çalışma temelinde gerilla savaşının başlatılabileceği savunulmaktadır. Eğer mevcut durum tespiti doğru olsaydı, taktik olarak hazırlık dönemine gerek duymamak doğru olurdu. Fakat belgelerde, aksi bir durum için, yani devrimci durumun yer yer silahlı kitle mücadelelerine dönüşebilecek kadar yükselmediği bir durum için başka bir taktiğin geçerli olacağına dair açık bir perspektif yoktur) Ayrıca 1.Konferans belgelerinde, kendi gücümüz abartı olarak tespit edildiği için kısa bir hazırlıkla gerilla savaşına başlanabileceği görüşü mevcuttur. Bu belgelerde gerilla savaşına hazırlık döneminin görevlerinden bahsedilmekle birlikte, bunlar kısa sürede tamamlanabilecek işler olarak görülmektedir. Bu da çelişkili bir durum doğurmaktadır." (Bkz.MK 7.Top.Rap.)

Görüldüğü gibi burada sorun daha kapsamlı olarak ele alınmaktadır. Burada:

- o Temel belgelerimizde de tam bir netliğin olmadığı tespit edilmektedir.
- o Temel belgelerimizde daha çok o zaman yapılan subjektif durum tespitine uygun olarak derhal bir gerilla savaşına (kısa bir hazırlıkla) girişilmesi gerektiği üzerine görüşler vardır.

- o Temel belgelerimizde kitle mücadelelerinin silahlı mücadele seviyesine yükselmediği bir durum için bir başka taktiğin geçerli olduğuna açık bir perspektif yoktur.
- o 1.Konferans kararlarında iki yorum vardır. Fakat gerilla savaşına hazırlık dönemi de kısa sürede tamamlanabilecek bir hazırlık olarak kavranılmaktadır.

şeklinde tespitler yapılmaktaydı.

Bu tespitler doğru tespitlerdi. Gerilla savaşına hazırlık dönemini, böyle bir taktik dönemi reddeden görüşler yanlıştı.

Mao Zedung'da Çin'le ilgili olarak gerilla savaşına hazırlık dönemini kabul etmektedir.

Devrimci iç savaş başlamadan önce bütün çalışmaların silahlı mücadelenin geliştirilmesine yönelik esas olarak barışçıl çalışmalar olduğunu belirtmektedir.

Bu sorun Kadro Konferanslarında tartışıldı. Çoğunlukla yoldaşlar hazırlık döneminin tespitinin doğru bir tespit olduğunda birleştiler. Bununla beraber hemen hemen tüm yoldaşlarımız Konferans Kararlarının çelişkisinin ve Merkez Komitesinin bu sorunda yorum yaparak bir uygulamaya giriştiğinin tespitinde birleştiler. Bunun ise yanlış olduğunu vurguladılar.

Kadro Konferanslarının da değerlendirildiği 3. Toplantımızda bütün bunlar gözönüne alınarak şu sonuca varıldı:

"Parti 1.Konferansının gerilla savaşı ile ilgili kararı;

a) Subjektiftir, çünkü partinin gücünü abartmaktadır.

b) Çelişiktir, çünkü, uygulamaya yönelik olarak hem başlatma, hem de hazırlık döneminin görevlerini yerine getirme çıkmaktadır. (Ayrıca kitle temelinin bir yerde objektif şart olarak -ki bu doğrudur-bir de subjektif şart olarak belirtilmesi de muğlak ve çelişiktir.

2.Bu çelişki, Konferans Kararlarını uygulamakla yükümlü olan Merkez Komitesinin bu kararı uygulamasını imkansızlaştırmaktadır. Bu nedenle Merkez Komitesi Konferans Kararındaki bu çelişkiyi gidermek zorundaydı. Ve bu perspektifle hareket etti.

3.Merkez Komitesi bu gelişkinin çözümü için çelişkili kararın, mevcut durumumuza uygun olan yanını tercih ederek gerilla savaşına hazırlık dönemini önümüzdeki siyaset olarak tespit etti.

4. Aslında (bu) bir çözüm yöntemi değildi (★). Çünkü Merkez Komitesinin bir tercihi parti adına yapılmıştı ve partinin nihai iradesini temsil etmemek -teydi.

5.Yapılması gereken bu gelişmenin demokratik danışma ile çözülmesi gerektiğini kavrayıp bunun örgütlenmesine yönelmek, bu arada merkezi işlerliği oturtmaktı. MK bu gelişmeyi demokratik danışma ile çözmek gerektiğini kavramamakla ve bu tercihi yapmakla hatalı davrandı.

6.Bu sorun o dönemde işlenen bir çok hata ve partinin içinde bulunduğu durum ile birlikte ele alınmak zorundadır.Sorun o dönemdeki zorlukların ve 1.Konferansın çelişkilerinin o somut şartlarda nasıl düzeltilebileceğinin etraflıca irdelenmesidir. MK bunu Kongre öncesi yapılacak olan geçmişin değerlendirmesi içinde ele almayı daha doğru bulmaktadır. Çünkü aslında mesele çok boyutludur ve iyice düşünülerek değerlendirilmelidir. Ve bunu kollektif tarzda yapmak doğru yöntem olacaktır.

(★)Bu neden çözüm değildir? Çünkü herhangi bir yoldaş 1.Konferans kararını, merkezi işlerliğin sağlanması ile birlikte gerilla savaşına hemen başlanması olarak yorumlayabilir ve MK'nin Komünist 2.de koyduğu perspektifi uygulamayabilirdi.Kuşkusuz böyle bir tavır doğru olmazdı; fakat MK'de böyle bir tavırla mücadele etmede büyük zorlukla karşılaşmıştı.

7. Bugün bu gelişmenin çözümü için sorun AEP Konferansında ele alınmalıdır. Bu arada Merkez Komitesinin yorumu uygulamada kalmalıdır. Çünkü Konferans Kararı mevcut haliyle uygulanabilir değildir. Konferans kararına göre ya hemen başlatma, ya da gerilla savaşına hazırlık döneminin görevlerine devam etme alternatifini karşısındayız. Hatamızın bilincinde olarak demokratik danışma ile sorun çözülene kadar gerilla savaşına hazırlık dönemine ait görevler uygulanacaktır."

Gelişmeler kısaca böyledir.

Merkez Komitesi 8.Toplantısından bu yana ise,devrimci durum hızla yükselmeye devam etti.Giderek barışçıl kitle mücadeleleri yürütmenin şartları,özellikle şehirlerde,zorlaştı. Silahlı mücadeleye duyulan sempati daha geniş çevrelere yayıldı. Silahlı devrim ile karşı-devrim güçleri daha çetin bir çatışmanın içine girdiler. Bütün bunlar objektif olgulardır.Merkez Komitemiz 9.Toplantısında mevcut gelişmeleri değerlendirdi ve objektif bir durum olarak, silahlı ajitasyon propagandanın tayin edici bir hale geldiği tespitini yaptı. Bunun, partimiz açısından, gerilla savaşına hazırlık döneminin görevlerine daha fazla ağırlık vermek, ajitasyon ve propagandada silahlı ajitasyon propagandaya daha fazla ağırlık vermek anlamına geldiği üzerinde birleşti.

Ülkemizde karşı-devrimin azgın saldırısı ve partimizin bir çok hata ve zaafı ile iki yıl gibi uzun bir süredir gerilla savaşının hazırlığını yürütüyor olması, bazı yoldaşlarımızın kafasında Gerilla Savaşına Hazırlık Döneminin (GSHD) taktik bir dönem olarak doğru olduğu konusunda kuşku doğmasına; bazı yoldaşlarımızda da acelecilik ve partinin GSHD içinde izleyeceği yol hakkında kendiliğindencilik eğiliminin gelişmesine yol açtı. Bunlar kendisini değişik tonlardaki "sol" görünümüler altında göstermektedir.

Parti içinde gelişen bu eğilimler, Konferansımızın bu gündem maddesini, 1.Konferans kararındaki subjektivizm ve eklektizmin düzeltilmesi sorunu olmanın

daha da ötesine götürmektedir. Sorun, genel olarak GSH D'nin ne olduğu, onun görevlerinin ne olduğu konusunda ve partimizin iki yıllık GSHD uygulamasındaki hata ve zaafılar konusunda tartışma alanına kadar genişleme eğilimi göstermektedir.

Merkez Komitemiz GSHD'nın objektif durum ile partinin gücü arasındaki ilişkinin sonucu olarak ortaya çıkabilecek bir taktik dönem olduğu görüşündedir. Devrimci dalganın, kırlarda kitlelerin kendiliğinden silahlı mücadeleye yöneldikleri seviyede kabardığı bir durumda GSHD'nden söz etmek yersizdir. Böyle bir durumda partinin gücü oldukça zayıf ta olsa, gerilla savaşına girişmek gerekir. Ama Merkez Komitemiz 1978 baharında GSHD'nin gerekliliğini tespit ettiğinde, objektif durum bu değildi ve 1. Konferans sonrasında açığa çıkan subjektif güç değerlendirmemiz, daha geri seviyedeki bir devrimci durumda gerilla savaşına başlamamıza izin vermiyordu.

Merkez Komitemiz Komünist 2'de GSHD'nin nasıl kavranması gerektiğini ortaya koydu; ...Z 3'te ve Komünist 5'te de Halk Savaşı broşürlerini yayınladı. Bu belgelerde ortaya konulan görüşler esas itibarıyla doğru görüşlerdir.

Merkez Komitemiz, 7. Toplantısında da belirttiği gibi, GSHD'nin uygulanışına önderlik etmede de hatalara düştü; GSHD'nin görevlerinin yerine getirilmesinde güçsüz kaldı. Merkez Komitesinin ideolojik siyasi konulardaki kavrayışı gibi, örgütsel ve pratik konulardaki kavrayışı da, zaman içinde, hatalardan öğrenerek gelişti ve gelişmektedir.

GSHD'nin görevleri bir çok alanı kaplar. Bunlar, bir yandan partinin kitlelerle bağını geliştirip sağlamlaştırırken, diğer yandan kadroların çeşitli alanlardaki sınıf mücadelesine önderlik etmeyi öğrenmesini sağlamak; bir yandan partinin örgütlenmesini geliştirirken, diğer yandan partinin ideolojik, siyasi seviyesini yükseltmek; bir yandan barışçıl ajitasyon - propaganda araçlarını kullanıp geliştirirken diğer

yandan silahlı eylemler yürütmek; bir yandan gerilla bölgesi verilecek bölgelerde kitlelerle kaynaşp parti örgütlenmesi yürütürken diğer yandan savaşmak isteyen yoksul ve aşağı-orta köylüleri tanımak, milis ve gerilla birimlerini oluşturup geliştirmek, araziyi tanımak, elemanları siyasi ve pratik açıdan askeri olarak eğitmek, asgari olarak silahlanmak, teknik hazırlıkları tamamlamak vb. dir.

Partimiz bu görevlerin bazılarında ileri giderken bazılarında geri kalmıştır. Özellikle Askeri örgütlenme ve hazırlık açısından geri kaldık. Şimdi bu sorun daha bilinçli bir tarzda ele alınmakta ve eksiklikler giderilmektedir. Fakat diğer görev alanlarında da durumumuzun iyi olduğunu söyleyemeyiz.

Hazırlık dönemindeki başarılarımız ve zaaflarımız; tartışmalar içinde daha da netleşecektir. Bunlardan hepimizin önemli dersler çıkaracağından eminiz.

Konferansımız bugün, gerilla savaşına geçiş için objektif şartların 1978'e göre daha elverişli olduğu şartlarda toplanmaktadır. Fakat GSHD'ni kapatmak için hazırlıklarımızın yeterli olduğunu ileri sürmek, ikinci bir subjektivizm olur. Dolayısıyla Konferansımız bu yönde karar almamalıdır. Merkez Komitemizin görüşüne göre yapmamız gereken şey, yeni bir Merkez Komitesinin siyasi temelde seçimini de ele alacağımız 1. Kongreye kadar bir yandan uluslararası planda bütün şiddetiyle süre giden ve kaçınılmaz olarak parti içine de yansıyan ideolojik ve siyasi mücadeleyi sürdürmek; diğer yandan da gerilla savaşının (özellikle örgütsel ve teknik alanlardaki) hazırlığına hız vermek; ve böylece 2. Merkez Komitesinin, siyasi birliği esas olarak sağlanmış bir parti ve hazırlıkları büyük ölçüde tamamlanmış bir GSHD ile işe başlamasını sağlamaktır.

Tüm bu görüş ve perspektifler, Konferans hazırlığı içinde Partimiz tarafından tartışılmıştır. Merkez Komitemiz, Konferansta alınacak kararın bu doğrultular da alınmasını istemektedir.

TÜZÜĞÜMÜZDE BAZI DEĞİŞİKLİK VE İLAVENİN GERÇEKLEŞTİRİLMESİ

Tüzüğümüz 1.Konferansımızda kabul edilmişti.Par-timiz o döneme dek böyle bir tüzüğe sahip olmamıştı . Bizler partimizde merkezi bir işlerliğin tecrübelerinden yoksunduk. Dolayısıyla tüzüğümüzde açık noktaların, eksikliklerin ve hataların varolması bir bakıma kaçınılmazdı. Tüzük ancak örgütlenmemizin o anki ihtiyaçlarına genel Marksist-Leninist ilkeler temelinde çözümler getirebiliyorsa pratikte esas olarak örgütsel düzenleme görevini yerine getirebilir.Tersi durumlarda partinin gelişmesinin önünde köstek olma özelliği kazanır. Parti hayatının gelişmesine bağlı olarak bu yüzden tüzüğümüzde belirli değişiklikler olmak durumundadır.

Şimdiye tek tüzüğümüze bir çok yoldaş yada organ çeşitli noktalarda eleştiri getirdiler.Sadece birkaç eleştiri tüzüğümüzün "menşevik" bir öze sahip olduğunu iddia etti. Bu, tüzüğümüzün esas itibarı ile doğru Marksist-Leninist olduğuna ve parti üyelerimizin çoğunluğu tarafından benimsendiğine dair bir kanıttır. Ancak çeşitli noktalarda getirilen eleştirilerden bazıları haksız ve yanlış olmakla birlikte çoğunluğu doğru idi.

Siyasi Büromuz Mart 1980 Toplantısında getirilen önerileri dikkate alarak ve kendi gördüğü eksiklikleri de ekleyerek tüzük üzerine değişiklik önerilerini sistemleştirdi. Bu öneriler sadece örgütsel işleyişle ilgili öneriler değildir. Örgütsel işleyişle ilgili olanlarla beraber bazı siyasi sorunları da kapsamaktadır.

Merkez Komitemiz Siyasi Büro'nun önerilerine katılmaktadır. Merkez Komitemiz bu doğrultuda ve bizim göremediğimiz ya da eksik veya yanlış olarak aktardığımız önerilere karşılık başka alternatiflerin de partimiz tarafından değerlendirilmesini yararlı görmektedir.

Konferansımızın kabul edeceği tüzük değişikliği tüzüğümüze daha fazla işlerlik kazandıracak,onu partimizin örgütlenme ilkelerini ve kurallarını daha da canlı bir şekilde uygulamamıza imkan veren bir belge haline getirecektir.

MAO ZEDUNG'A YÖNELTİLEN DİĞER ELEŞTİRİLERİN 1. KONGREYE KADAR TARTIŞILMASI VE BELİRLİ KONULARDA MAO ZEDUNG'UN DIŞA KARŞI SAVUNULMASININ BU SÜRE ZARFINDA ASKIYA ALINIP ALINMAMASI.

Hepinizin bildiği gibi, açık olarak, 1979 Baharından itibaren AEP,Mao Zedung'a karşı çok yönlü bir inkar temelinde saldırı başlatmıştır. Onların bir çok "eleştiri"leri Mao Zedung'ta, Çin Devriminde Marksist Leninist olan her şeye saldırıyordu. Ancak biz düşmanımızdan da gelse, bunları dikkate almak durumundayız. Hele bu saldırılar ve eleştiriler, AEP gibi geçmişte esas olarak olumlu, Marksist-Leninist bir hat izleyen; ÇKP ile birlikte Kruşçev modern revizyonizmine karşı mücadelede çok olumlu bir rol oynayan; Konferansımızın Marksist-Leninist bir parti olarak değerlendirildiği bir partiden gelince, bunları dikkate almamak edemeydik.

AEP'nin eleştirileri gerçekte Marksizm-Leninizme yönelikti.Ama bu, getirdiği eleştirilerin hiç birisinin doğru olmadığı veya olamayacağı anlamına gelmiyordu. Doğal olarak bu, yoldaşlarımızın bir çoğunun kafalarında açık olmayan noktalar hakkında, ellerinden geldiğince araştırmaya girişmelerine yol açtı.

Hepsinden öte, bizim Mao Zedung'u savunmada belirli önemli hatalara düşmüş olmamızda rol oynayan bir gerçek vardı. Bu gerçek şu idi: Mao Zedung'un, getirilen eleştiriler karşısında gerçekten savunulması, onun hatalarına da açıkça sahip çıkıp, bunların hata olduğunun açıkça belirtilmesinden geçer.Bu yaklaşım, her meseleye karşı tek doğru bilimsel yaklaşımdır; oportünizmin elinden tüm silahlarını almanın, onların elinden ağızlarına sakız yaptıkları konuları

almanın tek yoludur.

Ancak bizde, Partimizin işleyişi belirli kurallar içinde olmaktadır. Belirli konularda Partimizin çoğunluğu belirli bir fikir sahibi olsa bile, demokratik danışma ile yapılan toplantıların kararı olmadan, Parti dışına karşı, Partimizin o anki resmi çizgisi -nin dışında bir şey söylenememektedir. Bu işleyiş, belirli konuların 'askıya alınması' meselesinde de aynı şekilde geçerlidir. Biz, bazı konularda Partimizin var olan görüşünü askıya alarak, Parti dışına karşı bu sorunları tartıştığımızı, tartışma sonunda Partimizin fikrinin ortaya konulabileceğini söylemekte de serbest değiliz. Bir konuyu askıya almak, doğal olarak, Partimizin o konudaki fikrinin Parti dışına karşı savunulmasının durdurulmasını beraberinde getirmektedir.

Aslında, Partimizin içinde tartışma konusu olan noktalarda, Parti dışına karşı, 'her şey yolunda' şeklinde bir tavır takınmak; kısa dönem için bizi 'tutarlı' gibi gösterebilir. Ama tartışmalar bittiğinde, eğer devrimci kitlelerin bu tartışmalardan hiç haberi ve bilgileri yoksa, kitlenin bize olan güvenini sarsar; zarar verir.

Biz açıklıktan, kamuoyu önünde tartışmaktan yanayız. Öyleyse, görebildiğimiz problemleri devrimci kitlelere de açmalıyız. Eğer herhangi bir konuda, kesin bir görüşümüz yoksa; ya da daha önce kesin bir görüşe sahip olduğumuz halde, bu kesinlik zaman içinde kaybolmuşsa; eğer sorunlar bizim için çözülmemiş, tartışılan sorunlar olarak gündemde bulunuyorsa; bu objektif durumu, bu gerçeği devrimci yığınlara açabilmemiz gereklidir ve bu doğrudur.

Bu gibi durumlar için bu doğru görüşleri savunmalıyız. Ancak bu görüşün pratikte nasıl uygulanacağı, hangi sınırlar içinde, hangi araçlarla yapılacağı, içinde bulunulan duruma, zamana, şartlara bağlı olan bir sorundur.

Bütün bunları göz önüne alan Merkez Komitemiz 9. Toplantısında, 8. Toplantımızda tespit ettiğimiz Konferans gündemine böyle bir maddenin eklenmesini uygun bulmuştur.

Merkez Komitesi, Konferansın gündemine böyle bir madde eklerken elbette gerekçesiz hareket etmedi. Gerçek Merkez Komitemizin içinde, gerekse diğer Parti kademelerimizde, Mao Zedung'un bazı konularda önemli hatalar yaptığı ve bu konularda Mao Zedung'un görüşlerinin savunulmaması gerektiği şeklinde kanaat veya kuşku sahibi olan yoldaşlarımız vardır. Bu sorunlar Partimiz tarafından demokratik bir şekilde tartışılıp sonuçlandırılincaya kadar bu konuları tartıştığımızı dışa karşı belirtmek önemlidir. Böylece oportünizmin Mao Zedung'un bazı hatalarını bize, komünistlere karşı kullanması da önlenebilecektir.

Parti dışına karşı tartıştığımızı söyleyeceğimiz konular, Konferansımız tarafından belirlenecektir. Eğer kabul edilirse bunlar, Merkez Komitemiz ve diğer Parti kademelerimiz içindeki yoldaşlarımız tarafından problemli olarak görülen noktalar olacaktır.

Mesela bu yoldaşlarımız Marksizm-Leninizmin klasikleri sorununun tartışılmasını istiyorlar. Bu yoldaşlarımız, Partimizin uluslararası proletaryanın 5 büyük ustasından biri olarak değerlendirdiği Mao Zedung'da belirli problemler görüyorlar. Mao Zedung yoldaşın bir klasik olup olmadığını kendisine sınır kabul eden bir yeniden değerlendirme öneriyorlar.

Bu yoldaşlar, bir klasik olarak Mao Zedung'ta belirli problemler görmektedirler.

Mesela, onlara göre, Mao Zedung, proletarya dik-tatörlüğü altında sosyalizmin inşası sorununda, burjuvazinin en azından bir bölümünün sosyalist inşaya katılacağını savunarak Marksizm-Leninizm'den önemli bir uzaklaşma içine girmiştir.

Mesela, onlara göre, Mao Zedung, Stalin'e çok önemli konularda eleştiri getirmiş; Stalin'e karşı başlatılan saldırıda Stalin'i tüm temel noktalarda savun

mamıştır.

Mesela, onlara göre, Mao Zedung, 1957-1960 dek - larasyon ve bildirilerini imzalayıp; Marksist-Leninist olarak savunmuştur, SBKP(B) 20. Parti Kongresinin platformunu revizyonist olarak mahkûm etmemiş, onu bazı noktalar dışında olumlu bulmuştur. Mao Zedung, Komünist Partiler arası ilişki sorunundada 20. Parti Kongresinin 'ikili-gizli' görüşme kuralını kabul etmiştir. Bu konularda Mao Zedung hata yapmıştır.

Onlara göre, Mao Zedung'un ÇKP içindeki sapmalar da da (mesela, 9. Parti Kongresinde çağ değerlendirmesi, 10. Parti Kongresindeki 'ÜDT'ye kaynaklık eden anlayışlar) belirli önemli sorumlulukları vardır. "ÜDT"ne karşı mücadele edip etmediği de açık değildir. Bunlarında ötesinde, Mao Zedung'un hayatının son -uzunca bir süre- dönemine ait, kendisinin olduğu kesin olan belgeleri yoktur, bu dönemi kendi belgelerinden değerlendirmek imkansızdır.

Onlar, bütün bu ve benzeri noktalardan hareketle, Mao Zedung yoldaşın, Marks, Engels, Lenin, Stalin düz - yinde ve onlar gibi değerlendirilecek olan bir klasik olmadığını düşünüyorlar.

Merkez Komitemizin üyelerinin bu sorunların tümü üzerinde ortak bir görüşü yoktur. Merkez Komitesi üyeleri bu sorunla ilgili olarak bazı noktalarda birleşmekte, diğer bazı noktalarda ayrılmaktadırlar.

Merkez Komitesinin çoğunluğu, bunlardan hareketle, bu sorunun tartışılmasını mümkün kılacak olan gündem maddesinin Konferans gündemine eklenmesini doğru bulmuştur.

★ ★ ★

Mao Zedung'un Stalin'e getirdiği eleştiriler sorunu da aynıdır.

Bugün oportünizm ellerini Mao Zedung'tan çekerek Stalin'e uzatmıştır. Ortallığı şimdi, sahte 'Stalin savunuculuğu' kaplamıştır. Bu durum karşısında Stalin'i savunmak daha da önem kazanmaktadır. Merkez Komitemi-

zin 8. Toplantısı, oportünistlerin sahte Stalin savunucusu maskelerinin düşürülmesi görevini açık olarak tespit etmişti.

Stalin yoldaşın savunulması görevi ise, hemen başlangıçta, Mao Zedung'un Stalin'e yönelttiği eleştirilere tavır takınarak yola çıkmayı beraberinde getirmektedir. Çünkü Mao Zedung'un Stalin'e yönelttiği eleştiriler önemli eleştirilerdir. Mesela Mao Zedung, Stalin'in;

- o Proletarya diktatörlüğü altında sosyalizmin inşası sorunlarında hatalar yaptığını;
 - o Katı merkezizetçi bir tutum takındığını; tarıma ve hafif sanayiye gereken önemi vermediğini;
 - o Çin devrimiyle ve Dünya Marksist-Leninist Hareketiyle ilgili olarak yanlış önerilerde bulunduğunu;
 - o Karşıtların birliği yasasını kavrayamadığını; önemli ölçüde metafiziğe düştüğünü;
 - o Kitlelerden koptuğunu;
- savunmaktadır.

Görüldüğü gibi bunlar ve diğerleri ciddi ve önemli eleştirilerdir.

Bu durumda Partimizin bulunduğu nokta ise kötü bir noktadır. Partimiz, hem bir-kaç nokta dışında Mao Zedung'u ve hemde Stalin'i savunmaktadır. Stalin'e getirilen bu eleştirilerin haklı olup olmadığı konusunda ise bir şey söylememektedir.

Merkez Komitemiz, Mao Zedung'un Stalin'e teoriye ilişkin olarak getirdiği eleştirilerin doğru olmadığı görüşündedir.

İster istemez bunlar, Stalin'e getirilen eleştirilerin haklı olup olmadığını tüm Parti olarak değerlendirmemizi gerektirmektedir. Bu gerçekleşene kadar bu sorunu tartıştığımızı Parti dışına duyurmak önemlidir.

1963 Polemiklerine (Dünya Komünist Hareketinin Genel Hattı Hakkında Teklif'e) gelince...

Bu gün, ortak bir siyasi ve örgütsel birliğe sa-

hip olamamak anlamında, dağılmış bulunan Dünya Komünist Hareketini birleştirme görevinden söz ediliyor. Bu yolda çeşitli güçler çalışmalar yapıyorlar.

Gerçekten de bu gün, tüm dünya komünistlerinin ve Komünist Partilerinin önünde, dağınık bir vaziyette bulunan komünist güçlerin gücünü birleştirmek; toparlamak ve Marksizm-Leninizme her alandan yöneltilen azgın saldırılara karşı birleşik bir güçle karşı koymak görevi bulunuyor. Bütün enternasyonalistler ve gerçek komünistler bu görevi tespit etmelidirler.

Biz, önümüzdeki kısa dönemde örgütsel bir birliğin sağlanamayacağını savunarak, derhal örgütsel birlik isteyenlerden ayrılıyoruz. Biz, önümüzdeki acil görevin, örgütsel birliğin üzerinde yükseleceği ideolojik siyasi platformun çıkarılması olarak kavriyoruz.

Doğal olarak bu sorun, bu siyasi temelin ne olduğu, siyasi temel olarak neyin kabul edilmesi gerektiği, ya da bu siyasi temelin nasıl ortaya çıkarılacağı noktalarına gelip dayanıyor.

Partimiz de, kendi zamanında kurulan diğer bir çok parti gibi, kendisine, Sovyet revizyonizmi ile ayrılıkta çok önemli birer silah olan 1963 polemiklerini temel almıştır. Doğal olarak biz, parti olarak da, dışarıya karşı Dünya Komünist Hareketinin üzerinde birleşeceği temel olarak bu siyasal belgeleri savunmak durumundayız. Parti olarak biz, üzerinde birleşilecek temel olarak 'Genel Hat Hakkında Teklif'i göstermek zorundayız.

Fakat biz Kruşçev revizyonizmine karşı mücadelede çok önemli bir rol oynayan bu belgelerde belirli problemler görüyoruz. Mesela bu belgelerde 1957-1960 Deklarasyon ve Bildirileri savunulmaktadır. Mesela bu belgelerde ABD emperyalizmini öne çıkartma, ulusal kuruluş hareketlerini tek yanlı bir şekilde abartma eğilimleri vardır, vb. Ayrıca "Genel Hat Hakkında Teklif" günümüzün ideolojik ve siyasi ihtiyaçlarının da gerisinde kalmış durumdadır.

Biz, bu gibi gerekçelerle, uluslararası Marksist-Leninist güçlere 1963 polemikleri temelinde bir örgütsel - siyasi birlik çağrısı yapmanın doğru olduğunu düşünüyoruz. Konferansımızın, bu doğrultuda bir karar almasını ve partimizin önüne, bugün uluslararası komünist hareketin ideolojik ve siyasi ihtiyaçlarına cevap veren bir platformun ortaya çıkarılması görevini koymasını istiyoruz.

İster istemez bunlar, 1963 polemiklerinin değerlendirmesini tüm parti olarak yapmamızı gerektirmektedir. Bu gerçekleşene kadar, bu sorunu da tartıştığımızı parti dışına duyurmak önemlidir.

ÖNÜMÜZDEKİ KONGRENİN GÜNDEMİNİN VE SÜRESİNİN BELİRLENMESİ.

Bu Konferans'tan sonra acil olarak çözmemiz gereken sorunları hangi perspektifle ele almalıyız? Önümüzde duran bir dizi önemli örgütsel ve siyasal sorunu nasıl halletmeliyiz? vb.

Siyasi Büro'nun Mart 1980 Toplantısı Sonuçlarında bu sorulara çözüm önerileri getirilmiştir. Merkez Komitemiz 9. Toplantısında bunları görüşmüş, Siyasi Büro'nun önerilerinin doğru olduğu konusunda birleşmiştir. Bu konuda 9. Toplantı Kararlarında şöyle denilmiştir:

"Merkez Komitesi 9. Toplantısı ayrıca Siyasi Büro'nun önümüzdeki dönem için ortaya koyduğu perspektif üzerine de görüştü ve Siyasi Büro'nun perspektifi finis onayladı. Bu perspektif şöyledir:

.....

Bu Konferanstan (2. Konferans) 8-10 ay sonra 1. Kongre yapılmalıdır. 1. Kongrenin gündemi fazla geniş tutulmamalı; bu Kongrede esas olarak:

a) Mao Zedung sorunu;

b) 1963 polemiklerinin değerlendirilmesi sorunu sonuçlandırılmalı ve,

c) Yeni bir Merkez Komitesi seçilmelidir. (Merkez Komitesinde yoldaşların bir bölümü, 2. Konferanstan 8-

10 ay sonra seçilmiş delegelerle yapılmak istenen toplantıya Kongre değil, 3.Konferans denilmesi görü - şündedir.) Bu Kongrede (veya konferansta) seçilecek yeni Merkez Komitesi önderliğinde geriye kalan bir dizi sorun halledilerek program kongresi yapılmalıdır

Merkez Komitesi 9.Toplantısı yapılacak 2.Konfe - ransta, bu perspektifin de tartışılıp karara bağlan - masının doğru olacağı sonucuna vardı. Yani 2.Konfe - ransta, yapılacak Kongre (veya Konferansın)'nin günde mi ve zamanı tespit edilmelidir."(Bkz.MK 9.Top.Karar - ları)

Biz böyle bir perspektifin ve bu perspektifin bu Konferansımızda sonuçlandırılmasının doğru olduğunu düşünüyoruz. Bu perspektifin varolan sorunları parti - mizin bu günkü mevcut kapasitesi şartlarında en doğru bir şekilde çözecek olan perspektif olduğu görüşünde - yiz.

Bazı yoldaşlarımız sorunları kısa zamanda hallet me düşüncesinden hareket etmekte, ama partimizin bu - günkü durumunu pek gözönünde bulundurmamaktadırlar. Dolayısıyla da aceleci, yanlış çözümlere başvurmakta - dırlar.

Somut durumumuzu gözönüne almayan bir acelecilik kaçınılmaz olarak bizi çözümsüzlüğe yada yanlış,geçi - ci çözümler bulmaya iter. Bu ise uluslararası alanda olduğu gibi partimizdeki sorunların büyüklüğünü ve önemini görmemizi, tamamiyle bu sorunlardan ve parti - mizin mevcut gücünden çıkan görevlerimizi doğru bir şekilde kavramamızı önler.

Stalin yoldaşın ölümünden bu yana Dünya Komünist Hareketine çok ağır zararlar veren, Komünist Hareket için felaketli sonuçlar doğuran bir çok ideolojik iha - net akımı ortaya çıkmış, onlara karşı mücadele içinde çok önemli hatalar yapılmıştır.

Bu konuda, özellikle Kruşçevci ihanet ve ona karşı yürütülen mücadelenin hataları çok önemli bir yer tutar. Kruşçevci ihanetle tam bir ideolojik hesap laşma gerçekleştirilmeden ortaya Lin Biao'cu ve onun

ardından "ÜDT"ci ihanet akımları çıkmıştır."ÜDT"ne karşı AEP çok olumlu bir rol oynayan karşı çıkışı baş latmıştır. Ne varki geçmişin hatalarının değerlendirilmesine yanaşmayan, revizyonizmin bir çok noktada bulandırdığı Marksist-Leninist teorinin saflığını ye - niden kazandırmak için çaba sarfetmemekte direnen AEP bir başka revizyonizmi inşa etmiştir. Komünistler da - ha henüz ne Kruşçevci ihanetin nede "üç dünyacı" mo - dern revizyonizmin yaralarını sarmadan bu kez AEP re - vizyonizminin saldırısı ile karşılaşmışlardır. Bütün bunlar doğal olarak etkilerini bir çok Komünist Parti ve grupta olduğu gibi partimizde de göstermiştir.

Partimizde de ideolojik mücadele oldukça hızlan - mıştır. Bugün parti içindeki fikir ayrılıkları en alt kademelerdeki yoldaşların arasından en üst kademede ki Merkez Komitesi üyeleri arasına kadar varlığını sür - dürmektedir.

Fikir ayrılıkları, uluslararası alanda da,çeşit - li komünist güçler arasında da vardır.

Ancak bu durum aşılamaz değildir.Bu günkü durum - da fikir ayrılıkları giderilemeyecek fikir ayrılıkla - rı değildir. Bunlar ideolojik mücadele esas alınarak doğru bir yöntemle sürdürülebilirse giderilebilecek olan ayrılıklardır.

Gerek partimizin içindeki ve gerekse uluslararası alandaki bu durum komünistleri yıldınlığa düşürme - mektedir, düşürmemelidir. Bunlar sadece sorunlarını - zın ne denli büyük ve önemli olduğunu, bizlerden ne denli büyük çabalar beklendiğini göstermektedir. Bu durumdan çıkarılması gereken sonuç daha büyük bir a - zım ve kararlılıkla mücadele ve yine mücadeledir.

Bu günkü durum komünistler için ne siyasi olarak ne de tarihi olarak "yeni" bir durum değildir.Uluslar arası işçi sınıfı ve komünistler bugünkü durumun ben - zerini II.Enternasyonal ve onlara karşı mücadele için de daha da çelikleşen Leninizmin örneğini bilmektedir - ler. Revizyonizmin bu günkü gücü tespit edilmelidir,

ama olduğundan fazla da abartılmamalıdır. Marksizm-Leninizmin gücü karşısında revizyonizmin yenilgiye uğraması kaçınılmazdır.

Değerli delege ve temsilci yoldaşlar.

Konferansımızın gündemi ve bu gündem maddeleri hakkında Merkez Komitemizin görüşleri en genel hatları ile bunlardır. Biz yapılacak tartışmalar içinde doğru sonuçlara varılacağına inanıyoruz.

Konferans hazırlığı dönemi boyunca sürdürülen ve burada da devam edecek olan ideolojik mücadele, eğer doğru bir tarzda ele alınırsa, parti birliğimizi daha da güçlendirecektir. Hepimiz bugün sadece partimizde değil, uluslararası alanda da önemli sorunlar olduğunun bilincinde olmalıyız. Bunları aşmanın sadece ve yalnızca yolu, Marksizm-Leninizme bağlı kalmak, Marksizm-Leninist ideolojiyi amansızca savunmak ve korkusuzca ideolojik mücadele vermekten geçer. Marksizm-Leninizme her yandan azgın saldırıların yöneltildiği günümüzde parti ilkelerine bağlı kalarak hepimiz bu mücadeleyi yürütmeli, akıma karşı yüzme cesaretine sahip olmalıyız. Çünkü tarih yalnızca dünya proleter devrimine doğru ilerlemektedir. Sınıf mücadelesi durdurulamaz. Bu, Marksizm-Leninizme bağlı kalındığı sürece proletaryanın gerçek komünist partilerinin ve Marksizm-Leninizmin zafer kazanmasının kaçınılmazlığını ortaya koymaktadır. Bilimsel sosyalizm kendini yenileyen, kendini yeniden doğuran bir güçtür. Daha şimdiden her türden ihanete rağmen çeşitli ülkelerde yeni komünist güçlerin ortaya çıkmış olması, veya komünist güçlerin ortaya çıkmasının şartlarının olgunlaşması bunu bir kez daha göstermektedir. Komünistler ideolojik mücadele ile aralarındaki birliği güçlendirecek ve daha da güçleneceklerdir.

Biz buna inanıyoruz.

Yaşasın Marksizm-Leninizm!

Yaşasın Partimiz ve Kardeş Partilerimiz!

Yaşasın Proleter Dünya Devrimi!

Açıklama:

Değerli Yoldaşlar.

Bu rapor Merkez Komitesi adına Konferanslarda okunacak olan, tartışılacak olan bir rapordur. Eğer Merkezi Konferansta kabul edilirse; yapılacak değişikliklerle Konferans adına da yayınlanabilecektir. Veya yine Konferans karar alarak bu belgeyi, sadece Parti içinde muhafaza edebilir.

Bu rapor taslak olarak, 7 Mayıs 1980 tarihinde hazırlanmıştır. Merkez Komitesi üyelerine gönderilmiş, rapor hakkında fikirleri sorulmuştur. Elinizdeki haliyle, Siyasi Büro'nun Haziran 1980 tarihli toplantısında düzeltilmiştir. Ancak SB, taslağı düzenlerken, MK üyelerinin en genel eğilimlerini yansıtabilmiştir.

Rapor incelenirken bu noktalar göz önünde bulundurulmalıdır.

Konferanslarda veya organlarda, değişiklik önerileri formüle edilmeli; tartışılmak üzere yoldaşlarımızın görüşüne sunulmalıdır. Böylece rapor, düzenlenerek, önümüzdeki dönemde Partimizin faaliyetlerine yön verecek bir belge haline getirilebilir.

MK SB adına

14 Haziran 1980

.. BÖLGE KONFERANSI

Merkez Komitesi Dokuzuncu Toplantısında alınan karar gereğince, .. Bölge Konferansı Temmuz sonu/Ağustos başı 1980'de yapıldı. Toplantıya engellenmiş durumda olan .. yoldaş dışında tüm üye ve aday üyeler katıldı. Toplantıya ayrıca temsilci olarak Acusturya Marksist-Leninist Partisi, Akıma Karşı, Batı Berlinli Komünist ve Kıbrıs Komünist Partisi/Marksist-Leninist (Örgütlenme Komitesi)'nden temsilciler katıldı. (Bkz. Ek I) (s.143-YN)

Konferansı açan yoldaş, Konferansın amacı üzerine bilgi verdi. MK'nin Onuncu Toplantısında merkezi konferansın gündeminin genişletildiği, ve MK seçiminin gündeme alındığı hakkında bilgi verdi. MK seçiminin gündeme alınması ile, merkezi konferansın ve buna bağlı olarak Bölgesel Konferansın 2 ay kadar ertelenmesi durumunun ortaya çıktığını ve fakat hazırlanan konferansı ..de ertelemenin imkansız olduğunu anlattı. Şimdi yapılan konferansın MK 9. Toplantısında tespit edilen gündem maddeleri çerçevesinde yapılacağı; MK seçimi gündem maddesi için ikinci bir konferans yapılmasının planlandığı hakkında bilgi verdi. Toplantıya üye ve aday üyelerin katıldığı, aday üyelerin seçme ve seçilme hakkı olmadığı konusunda bilgi verdi.

Daha sonra bir başka yoldaş toplantının güvenliği ve gidişatı hakkında bilgi verdi.

Bir başkan ve iki üyeden oluşan Divan seçildi. Divan heyetinin seçiminden sonra, bütün dünyada devrim ve Komünizm davası uğruna şehit düşenler adına saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşundan sonra kardeş örgüt temsilcileri Konferansı selamladılar. Çalışmalara geçildi.

Önce Merkez Komitesi Dokuzuncu Toplantısının önerdiği gündem üzerine tartışıldı. Tartışmalar sonucu şu gündemin izlenmesi oybirliği ile kabul edildi:

GÜNDEM:

1. 1957-1960 deklarasyon ve bildirilerinin ve modern revizyonizme karşı yürütülen mücadelenin değerlendirilmesi.

2. Mao Zedung'u getirilen eleştirilerden Demokratik Halk Devrimi ve Demokratik Halk İktidarı ile ilgili olanların değerlendirilmesi.

3. Mao'ya yöneltilen diğer eleştirilerin 1. Kongreye kadar tartışılması ve belirli konularda Mao Zedungun dışı karşı savunulmasının askıya alınıp-alınmaması.

4. AEP'nin revizyonist çizgisinin eleştirisinin derinleştirilmesi ve köhlerinin ortaya çıkarılması.

5. AEP kuyrukçuluğu yapan siyasetlerin değerlendirilmesi.

6. 1. Konferansta alınan Gerilla savaşı ile ilgili kararın tartışılması, çelişkilerin giderilmesi.

7. Tüzükte değişiklik.

8. MK seçimi ile ilgili yapılacak Konferans üzerine

9. Delegelerin seçimi/Kapanış

1. Gündem maddesi ile ilgili olarak, MK raporunun 1957-1960 deklarasyonları ile ilgili bölümü okundu. Bu bölüm üzerine tartışmaya geçildi.

Önce MK raporundaki 1957-1960 deklarasyonlarının partimiz tarafından ML belgeler olarak savunulduğu şeklindeki tespitin doğru olup olmadığı üzerinde duruldu. Bazı yoldaşlar sorunun bu şekilde konmasının yanlış olduğunu, bizim hiç bir resmi belgemizde bu deklarasyonların ML belgeler olarak savunulmadığını, savunmanın 1963 polemiklerinin savunulması üzerinden dolayı olarak yapıldığını belirttiler.

Konu ile ilgili olarak sunulan karar tasarısının tartışılması sırasında partimizin 1957-1960 deklarasyonlarından etkilenip etkilenmediği sorunu üzerinde duruldu.

Bazı yoldaşlar böyle bir etkilenmenin olmadığı düşüncesinde olduklarını belirttiler. Bazı yoldaşlar ise etkilenmenin söz konusu olduğunu, buna örnek verilmesi gerektiğini belirttiler. Tartışmalar sonunda aşağıdaki karar tasarısı çoğunlukla kabul edildi:

1 No'lu Karar:

MK raporunda 1957 ve 1960 deklarasyonlarının partimiz tarafından ML belgeler olarak savunulduğu

söylenmektedir.

Sorunun bu şekilde konulması yanlıştır.

Şunlar tespit edilmelidir:

a) Bu belgeler hiç bir yazılı resmi belgemizde açıkça ML belgeler olarak savunulmamıştır.

b) Parti çizgimizde bir dizi 1957/1960 Deklaras - yonu ile çelişen görüşler vardır.

c) (ML belgeler olarak) kabul edegeldiğimiz 1963 polemiklerinde 1957-1960 deklarasyonları DKH' nin ortak belgeleri, ML belgeler olarak değerlendiril - mektedir.

Böylece partimiz tarafından 1957-1960 deklaras - yonları dolaylı bir şekilde ML belgeler olarak ka bul edilmiştir. Ve bir dizi konuda bizi etkilemiş tir. Mesela partiler arası ilişki normu konusunda etkilenme açıktır.

d) 1957-60 deklarasyonları partimiz tarafından doğrudan eleştirilmemiştir. Modern revizyonizme karşı mücadelenin belgeleri olarak kabul edilmiş tir. Esas sorun budur.

Daha sonra MK raporunda 1957-60 deklarasyonları ile ilgili gelişmeler anlatılırken 1.Konferansın değerklen - dirilmesi üzerinde duruldu. Bir yoldaş bu konuda Konfe - ransın MK raporunda olduğundan fazla olumlu değerklendi - rildiği, Konferansta sorunların derinliğinin kesinlikle kavranmadığı görüşünde olduğunu belirtti. Tartışmalar sonunda aşağıdaki karar oy birliğiyle alındı:

2 No'lu karar:

MK raporunda 1.Konferansın 1957-60 deklarasyonları konusundaki tavrı olduğundan fazla olumlu görülmek - tedir.

Gerçekte 1957-60 belgeleri konusunda, bu belgeler - deki sorunların derinliği 1.Konferansta henüz kav -

ranmamıştı.

Bu MK raporunda böyle tespit edilmelidir.

MK raporunun gündem maddesi ile ilgili bölümünde yer alan "AEP çevresinde kümelenmiş partiler" tespiti - nin bu şekli ile yanlış olduğu konusunda eleştiri geti - rildi. Tartışmalar sonucu aşağıdaki karara varıldı:

3 No'lu karar:

AEP çevresinde kümelenmiş revizyonist partiler tes - piti MK raporundan çıkarılmalıdır.

Böyle bir tespit AEP çevresindeki partilerin tümü - nün yozlaştığı anlamına gelir. Böyle bir tespiti yapmak için elde yeterli belge yoktur.

Yeterli belge olmadan böyle bir tavır takınmak gayri-ciddidir. Bu tavır düzeltilmelidir.

Tartışmaya katılan Alman ve Avusturyalı yoldaşlar, 1957-60 deklarasyonları konusunda MK raporunda yapılan genel değerklendirmeye katıldıklarını; MK raporuna çe - şitli konularda getirilen eleştirilere katıldıklarını açıkladılar. GDS adına konuşan yoldaş, ÇKP ve AEP' nin bu belgeleri daima ML belgeler olarak savunduğu şeklin - de bir tespit yapılırken; ÇKP'nin 1963 polemiklerinde en azından geçiş konusunda bu belgeleri eleştirdiğinin belirtilmesi gerektiğini bildirdi.

Kendilerinin 1957-60 deklarasyonlarını öz olarak anti ML-Revizyonist belgeler olarak değerklendirmeleri - nin, o günkü ÇKP ve AEP'yi ML partiler olarak değerklen - dirmeleri ile çelişmediğini açıkladı.

Tartışmaya katılan Kıbrıslı yoldaşlar da 1957-1960 konusunda getirilenlere esas kolarak katıldıklarını be - lirttiler. Görüşlerine göre, 1957-60 deklarasyonlarında yer yer ML görüşler de yer almasına rağmen, bu belgeler de SBKP XX.Kongresinin revizyonist çizgisinin hakim

olduğu düşüncesinde olduklarını belirttiler.

Daha sonra bir yoldaş, 1957-60 konusunda MK rapo - runda görüşlerin genel olarak ortaya konduğunu, bunun yeterli olmadığını, bu belgelerin detaylı bir değerkendirilmesinin yapılması gerektiğini belirtti. Bu konuda var olan tartışma yazısı üzerine tartışılmasını önerdi. Tartışma yazısı üzerine tartışılmaya geçildi.

Önce yazının 5. ile 9. sayfaları arasında yer alan ve "2.Dünya savaşı sonrasında Stalin önderliğinde modern revizyonist sapmaya karşı mücadele" başlıklı bölümü üzerinde duruldu.

Bazı yoldaşlar bu bölümle ilgili olarak, bu bölümde Kruşçev revizyonistlerinin nasıl iktidara geldiği sorusuna yeterli cevap verilmediği şeklinde eleştiri getirdiler. Yazıya bunun eklenmesini talep ettiler.

Yazıyı savunan yoldaşlar, yazının amacının 'sosyalizmden geri dönüş sorunu'nu çözmek olmadığını, yazının amacının 1957-60 deklarasyonlarını değerlendirmek olduğunu, bu değerlendirmeyi yapmak için Kruşçef'in nasıl iktidara geldiği sorusuna mutlaka cevap vermek gerektiğini, Stalin'in modern revizyonizme karşı yürüttüğü mücadeleye dayanılarak bu belgelerin değerlendirilebileceği görüşünde olduklarını belirttiler. Bu yoldaşlar ayrıca geri dönüş sorununun ayrı bir tartışma konusu olduğunu, bu sorun çözülmeden de 1957-60 deklarasyonları konusunda tavır takınılabileceğini ve mutlak takınılması gerektiğini belirttiler.

Tartışma içinde bir yoldaş 4 No lu karar tasarısını sundu:

4 No'lu karar tasarısı:

"Modern revizyonizmin gelişmesine yön veren Kruşçef revizyonizminin gelişmesi ve iktidara gelişinin köklü bir şekilde araştırılması ve incelenmesi önümüzde bir problem olarak durmaktadır."

Bu karar tasarısı konusunda bazı yoldaşlar karar tasarısı sahibine neden böyle bir tasarı vermek gereği

duyduğu konusunda soru sordular. Böyle bir kararı yeniden almanın gereksiz olduğu, zaten geri dönüş sorununun tartışma konusu olarak gündemde olduğunu getirdiler. Tartışma sonunda 4 no.lu karar tasarısı, gereksiz bulunarak çoğunlukla red edildi.

Yine tartışma içinde bir başka yoldaş 5.nolu karar tasarısını sundu.

5 No'lu karar tasarısı:

"ÇKP ve AEP'nin 1957-1960'larda modern revizyonizme karşı mücadelede yaptığı hatalar, o dönemde uluslararası KH içinde önemli derecede yaygın olan modern revizyonizmin hakimiyetini perçinlemiştir."

Bu karar tasarısını getiren yoldaşa tasarının ne anlama geldiğini açıklaması söylendi. Tartışma içinde sorunun SBKP XX.PK öncesi durumunun değerlendirilmesi ile ilgili olduğu görüldü. Bazı yoldaşlar 5 No'lu karar tasarısının 1957-60 deklarasyonları ile ilgili değerlendirme yazısına hiç bir şey katmadığını, ama yanlış anlaşılara yol açabileceğini, bu yüzden red edilmesi gerektiğini savundular. Bir yoldaş 1957-1960 deklarasyonlarını değerlendirirken iki yaklaşım olabileceğini belirtti.

1.Yaklaşım, bu deklarasyonları değerlendirmek için Stalin önderliğindeki Komintern ve Kominformun yeniden değerlendirmesini ön şart olarak görmeyen, bunlara dayanılabileceğini savunan anlayıştır.

2.Yaklaşım, bu deklarasyonları değerlendirmek için Komünist Hareketin Lenin'den sonraki döneminin, özellikle Stalin önderliğindeki Komintern ve Kominform döneminin tam bir değerlendirmesini ön şart olarak gören bir yaklaşımdır.

5 No'lu karar tasarısı 2.yaklaşımın doğru olabileceği şeklinde bir anlayışa yol açabilir. Bu yüzden red edilmelidir.

Tartışmalardan sonra 5 No'lu karar tasarısı çoğunlukla red edildi.

Daha sonra tartışma yazısının tezleri üzerinde tartışma yoğunlaştırıldı.

Yazının 4, 9, 30, 44 ve 61. sayfalarındaki tezler tek tek okunarak tartışıldı. Ve oybirliğiyle kabul edildi. (Bkz. EK II, sayfa 144 --Yayıncının notu) Otuzuncu sayfada Krusçev revizyonizminin tahrif ettiği noktalar sayılırken, "Krusçev revizyonizmi proleter enternasyonalizmini tahrif etmiştir" şeklinde bir tespitin eklenmesi oybirliğiyle kararlaştırıldı.

Tartışmaların en sonunda 9 no.lu karar tasarısı olarak, 1957-60 Ortak açıklamalarının değerlendirilmesi başlıklı 4 bölümlü yazı bütün olarak oylamaya sunuldu. Yazının bütünü oy birliği ile onaylandı.

1957-1960 deklarasyonlarının değerlendirilmesinden sonra 1963 polemikleri konusunda tartışmaya geçildi. Bu konuda MK raporundaki görüşler üzerine tartışma yoğunlaştırıldı. Tartışma içinde bazı yoldaşlar 1963 polemiklerinin ML belgeler olarak savunulmasının askıya alınmasının yanlış olacağı görüşünü savundular. Tartışma içinde Konferansın bütününe 1963 polemikleri üzerinde derinlemesine bir tartışma yürütecek durumda olmadığı tesbit edildi. Bu konuda araştırmanın derinleştirilmesi, araştırma sonuçlanana dek bu belgelerin ML platform olarak savunulmasının askıya alınmasının doğru olacağı noktalarında fikir birliğine varıldı.

Bu konuda oy birliği ile şu karar alındı:

10 No'lu karar:

1963 polemikleri dünya ML hareketinin üzerinde birleşebileceği platform olarak kabul edilmemelidir. Bugün bu temelde bir birlik çağrısı yapılmamalıdır.

Bu belgeler modern revizyonizme karşı mücadelede önemli bir rol oynayan belgelerdir. Ancak bu belgeler içinde çok önemli hataları da barındırmaktadır. Bugünün ihtiyaçlarına ise kesinlikle cevap vermemektedir.

Bu belgeler hakkında 'ML mi- değil mi' şeklinde bir

genel değerlendirme şimdiden yapılmamalıdır. Bu belgelerin ML belgeler olarak savunulması askıya alınmalıdır.

Dışa karşı bu belgelerin genel değerlendirmesi hakkında tartışma sürdürdüğümüz açıklanmalıdır.

Ayrıca 1963 polemikleri açık olduğumuz her noktada açık ve kamu oyu önünde eleştirilmelidir.

Bugün 1963 polemiklerini hangi noktalarda açıkça ve kamu oyu önünde eleştirebileceğimiz ve eleştirmemiz gerektiği konusunda yapılan tartışmada bazı yoldaşlar şu noktalarda eleştiri getirmemiz gerektiğini savundular:

- 1957-1960 deklarasyonlarını ML belgeler olarak değerlendirip savunması noktası,
- Partiler arası ilişkilerde 1957-60 normlarının aynen kabulü noktası,
- ABD emperyalizminin dünya halklarının baş düşmanı olarak görülüp, proleter dünya devriminin tek hedefi haline getirilme eğilimi noktası,
- Emperyalist ülkelerde ABD emperyalizmine karşı cephe önerilmesi noktası,
- Ulusal kurtuluş hareketlerinin tek yanlı abartılması noktası,
- Yarı sömürge ülkelerde tarım devrimi sorununun öneminin vurgulanmaması noktası,
- Barışçı geçişin kabul edilmesi noktası.

Bu noktalar üzerine sürdürülen tartışmada, Konferansın çoğunluğunun bu konularda bilgisinin sığ olduğu tespit edildi. Ve bu konular oylanmadı.

10 No'lu karara katılan bir yoldaş, karara şu şerh kaydı ile katıldığını açıkladı.

Şerh: "63 polemiklerinin açık olduğumuz konularda eleştirilmesi kaydı ile askıya alınmasını doğru bulmuyorum."

Alman, Avusturyalı ve Kıbrıslı yoldaşlar alınan kararı doğru bulduklarını belirttiler. Alman ve Avusturyalı yoldaşlar, 1963 polemiklerinin hangi noktalarda eleştirilmesi gerektiğinin tespit edilmemesini olumsuz bulduklarını açıkladılar.

Daha sonra genel olarak Kruşçef tipi modern revizyonizme karşı mücadelenin değerlendirilmesi üzerine tartışıldı ve bu konuda oy birliği ile şu karar alındı:

11 No'lu karar:

Kruşçef tipi modern revizyonizme karşı mücadelede önemli hatalar yapılmıştır. Bu tespit edilmelidir. Bunun dışı karşı söylenemeyeceği, bunun dışı karşı söylenmesinin parti çizgimizle çelişeceği şeklindeki bir anlayış yanlıştır. Partimizin hiç bir temel belgesinde modern revizyonizme karşı mücadelede hatalar yapılmadığı, bu mücadelenin hatasız bir mücadele olduğu şeklinde bir tespit yoktur.

Bugün en azından şu noktalarda modern revizyonizme karşı mücadelede hatalar yapıldığı partimiz tarafından kamu oyu önünde ilan edilebilir, edilmelidir:

1. Kruşçef tipi modern revizyonizme karşı mücadele içinde, modern revizyonistlerin Amerikan emperyalizmi ile uzlaşma çizgisine haklı olarak karşı çıkılırken, Amerikan emperyalizmini tek taraflı a-bartma, onu dünya halklarının baş düşmanı ilan etme, böylece diğer emperyalist büyük güçleri proleter dünya devriminin hedefleri arasından çıkarma eğilimleri gelişmiştir.

2. Kruşçef tipi modern revizyonizme karşı mücadele içinde Stalin'in tutarlı ve yeterli bir şekilde savunulmaması hatasına düşülmüştür.

3. Kruşçef tipi modern revizyonizme karşı mücadelede, Stalin'in ikinci dünya savaşından sonra modern revizyonizme, özellikle Tito revizyonizmine karşı

mücadelesine dayanılmaması hatasına düşülmüştür.

4. Modern revizyonizme karşı mücadelede, partiler arası ilişkiler konusunda revizyonistlerin öne sürdüğü ilişki normları kabul edilmiştir.

5. Kruşçef tipi modern revizyonizme karşı mücadele içinde 1957-60 deklarasyonlarında modern revizyonizmin temel tezleri ile uzlaşmıştır.

Kruşçef tipi modern revizyonizme karşı mücadele içinde ona belli darbeler vurulmasına rağmen, Kruşçef tipi modern revizyonizm yıkılmamıştır.

Kruşçef tipi modern revizyonizm bugün de her türden oportünizmin ve revizyonizmin dayanağı olarak uluslararası ML hareketin karşısındaki esas tehlikeye durumundadır. Kruşçef modern revizyonizmine karşı mücadelenin tarihinin, hata ve sevaplarının tam ve bilimsel bir değerlendirilmesi bugün UKH önünde duran en önemli görevlerden biridir.

Bir yoldaş 11 numaralı karara şu şerhle katıldığını açıkladı:

Şerh: "Modern revizyonizme karşı mücadelenin hatalarından bahsederken, modern revizyonizmin Stalin döneminden sonra ortaya çıkan bütün türlerine karşı yürütülen mücadelelerin hataları birbirleri ile ilişkili olarak ortaya konmalıdır. Bu tavır mücadelemizin perspektifi açısından hedefimizi daha iyi tespit eder. Kitle eğitimi açısından daha yararlı olur. Yeni oportünist akıma karşı mücadelede ML'ler daha sağlam bir pozisyonda olur."

1957-60 deklarasyonlarının değerlendirilmesi gün dem maddesi tartışılırken, MK'nin "Biz modern revizyonizme karşı mücadelede hatalar yapıldığı görüşündeyiz, ama bunu dışı karşı söyleyemeyiz" şeklindeki tespitin yola çıkılarak 'açık ideolojik mücadele'nin ne anlama geldiği, nasıl uygulanması gerektiği konusunda tartışıldı.

Bu konuda bazı yoldaşlar bugünkü uygulamamızın yanlış olduğu, sözde açık ideolojik mücadeleden yana olduğumuz halde, pratikte parti içindeki ilkesel konulardaki fikir ayrılıklarını kitlelerden gizlediğimizi, bunun yanlış olduğunu belirttiler.

Tartışmaya açılan konularda doğru tavrın dışı karşı bu konularda tartışma olduğunun, tartışma içinde şu ve bu görüşlerin olduğunun belirtilmesi olduğu söylendi. Tartışmalar sonunda şu karar oybirliği ile alındı:

12 No'lu karar:

Partimiz ideolojik planda açık ve kamu oyu önünde tartışmayı savunmaktadır. Ancak uygulamada bununla çelişmeli uygulamalar vardır.

Mesela tartıştığımız konularda kitleye karşı parti içinde sanki sorun yokmuş gibi tavır takınılmaktadır. Bu açık ideolojik mücadele talebi ile çelişen bir tavidir.

Önemli ideolojik-siyasi konularda parti içindeki tartışmayı kitleye ulaştırmak ilkesel bir sorundur. Somut durum adına bu ilke çiğnenmemelidir.

Bugün siyasi mücadelede yeterince yetkin kadroya sahip olmadığımız bir gerçektir. Bu kitle önünde tartışmada sorun yaratacaktır. Ayrıca bugüne dek kitleyi yanlış eğittiğimizden, sürekli olarak parti içinde her şey iyi gidiyor şeklinde bir bilinç taşıdığımızdan, içimizde var olan tartışmadan kitleyi haberdar etmediğimizden, değişik görüşlerin varlığının belirtilmesi ve tartışma kitle içinde karışıklık da yaratabilecektir.

Bütün bu sakıncalar göze alınmalıdır.

Uzun sürede bugünkü kötü durumu aşmanın başka yolu yoktur.

Açık ideolojik mücadele konusunda Alman ve Avusturyalı yoldaşlar da bizim uygulamalarımızı somut olarak eleştirdiler. Faşizmin varlığının, ideolojik konulardaki görüş ayrılıklarının kitleye duyurulmaması için gerekçe olamayacağı görüşünde olduklarını açıkladılar, Konferansın bu konuda aldığı karara katıldıklarını açıkladılar.

İkinci Gündem maddesi olan "Mao Zedung'a getirilen eleştirilerden DHD ve DHİ ile ilgili olanların değerlendirilmesi"ne geçildi. Bu Gündem maddesi ile ilgili olan MK raporu bölümü okundu. MK raporunda sorunların genel bir biçimde ortaya konduğu; getirilen eleştirilerin tek tek ele alınarak incelenmediği tespit edildi. Raporda savunulan tezler üzerinde tartışma yoğunlaştırıldı.

Önce rapordaki:

"Büyük Ekim devriminin tarihi derslerinden biri, artık çağımızda burjuvazinin şu yada bu kesiminin önderliğinde zafere ulaşan burjuva demokratik devrimlerin, yani eski tipteki demokratik devrimlerin döneminin kapandığı, onun yerini sadece ve yalnızca proletaryanın önderliği altında zafere ulaşabilen, sosyalizme yönelik ve bu nedenlerle de dünya proleter devriminin doğrudan bir parçası olan yeni tipte burjuva demokratik devrimleri döneminin aldığı gerçeğidir.

"AEP ve takipçileri, Çinde orta burjuvazi ve küçük burjuvazinin bir kesiminin önderliğinde emperyalizmin ve feodalizmin tasfiye edildiğini ve bu temelde bağimsız bir kapitalizmin geliştiğini öne sürerken, el altından çağın niteliğinin değiştiğini öne sürmektedirler. Onlara göre bu durumda, burjuvazinin ilerici niteliğini kaybettiği şeklindeki leninist tez doğru değildir. Onlara göre, bu durumda proleter devrimleri çağında, ezilen ulus burjuvazisinin bir kesiminin emperyalist zinciri kırması ve bu zaferini sonuna kadar götürerek emperyalist bir ekonomi inşa etmesi mümkündür."(rapor sf.2)

bölümü üzerinde tartışıldı.

Bazı yoldaşlar bu bölüme şu eleştiriyi getirdiler.

Bu bölümde, eldeki somut verilerle Çin'deki demokratik devrimin proletarya önderliğinde gerçekleştiği ispatlanmaya çalışılacak yerde, sorun bir genelleme ile hal edilmeye çalışılmaktadır. Genelleme, 'emperyalizm ve proleter devrimleri çağında, artık burjuvazinin bir bütün olarak ilerici niteliğini yitirdiği, ve burjuvazinin önderliğinde emperyalizmin hakimiyetine (geçici de olsa) son vermenin, feodalizmin tasfiyesinin önemli ölçüde gerçekleştirilmesinin, kısaca demokratik devrimin burjuvazinin bir kesimi önderliğinde zafer kazanmasının imkansız olduğu' şeklindeki bir genellemedir. Bu genelleme rapordakinden çok daha açık bir şekilde AEP broşürünün önsözünde vardır. Orda şöyle denmektedir: "AEP Çinde gerçekleşen ve Ekim devriminden sonra ikinci büyük bir proletarya devrimi olan Demokratik Halk devrimini red ederken, 'emperyalizm ve proleter devrimleri çağında' burjuvazinin feodalizmi tasfiye edebileceğinin ve emperyalist boyunduruğu kırabileceğinin propaganda-sını yapmaktadır." Görüldüğü gibi, emperyalizm ve proleter devrimleri çağında, burjuvazinin bir kesiminin önderliğinde demokratik devrimin başarı kazanması imkansız görülmektedir. Böyle bir genelleme yanlıştır. Emperyalizm ve proleter devrimleri çağında da, emperyalizmin boyunduruğu altındaki ülkelerde burjuvazinin bir kesimi devrimci bir potansiyele sahiptir. Lenin, Stalin ve Komintern emperyalist ülkelerin burjuvazisi ile, emperyalizme bağımlı ülkelerin burjuvazisinin bir kesimi arasında var olan farkı gayet açık bir biçimde belirtmekte. Komintern bu ülkeler için siyaset tespit ederken bu ayırmadan yola çıkmaktadır. Stalin bu ayrımı şöyle belirtmektedir:

"Bu nokta, emperyalist ülkelerdeki, yani başka halkları ezen ülkelerdeki devrimle, sömürge ve bağımlı ülkelerdeki, yani başka ülkelerin emperyalist boyunduruğu altında olan ülkelerdeki devrim arasında kesin bir ayırım yapmaktır. Emperyalist ülkelerde devrim başka şeydir: Oradaki burjuvazi başka halkları ezer, orada burjuvazi devrimin her aşamasında karşı devrimci - dir, orada kurtuluş mücadelesinin bir unsuru olarak mil-

li unsur yoktur. Oysa sömürge ve bağımlı ülkelerde devrim daha değişiktir: Burada devrimin etkenlerinden biri, başka devletler tarafından emperyalizm boyunduruğu altında tutulmaktadır. Bu ülkelerde bu boyunduruğu milli burjuvazi de hisseder. Zaten başka türlü de olamaz. Burada milli burjuvazi belli bir aşamada ve belli bir süre için ülkesindeki devrimci hareketi emperyalizme karşı destekleyebilir. Burada milli unsur, kurtuluş mücadelesinin bir unsuru olarak devrimin bir etkenidir. Bu ayrımı yapmamak, bu farkı kavramamak, emperyalist ülkelerde devrimle, sömürge ülkelerdeki devrimi bir tutmak, Marksizmin yolunu, Leninizmin yolunu terk etmek, İkinci Enternasyonal takipçilerinin yolunu tutmak demektir.

"Lenin, Kominternin ikinci Kongresinde yaptığı 'Milli mesele ve sömürge meselesi üzerine' konuşmasında şunları açıklıyordu:

'Tezlerimizin en önemli, temel fikri nedir? Ezen ve ezilen halklar arasında ayırım yapmaktır. Biz İkinci Enternasyonalin ve burjuva demokrasisinin tersine bu farkı vurguluyoruz' ". (aç.S)(Stalin, MDD, Aydınlık yayınları s.161/162)

Lenin, Stalin ve Komintern bu doğru ayrımı yaptıklarından, sömürge ve bağımlı ülkelerde burjuvazinin bir kesiminin, emperyalist ülkelerdeki burjuvazinin tersine hala (emperyalizm ve proleter devrimleri çağında da) devrimci bir potansiyele sahip olduklarını savunuyorlardı. Pratik Lenin, Stalin ve Komintern'in bu tezlerinin doğruluğunu defalarca ispatlamıştır.

Emperyalizm ve proleter devrimleri çağında da, emperyalizme bağımlı ülkelerdeki, emperyalizm tarafından baskı altında tutulan burjuvazi, anti-emperyalist anti-feodal devrimde yer alabilir; bu devrimde önderliği ele geçirebilir. Belli somut koşullarda anti-emperyalist, anti-feodal devrim milli burjuvazinin devrimci kesimi - nin veya küçük burjuvazinin önderliğinde de zafer kazanabilir. Geçici ve kısa bir süre de olsa, emperyalizme bağımlılık zinciri koparılabilir; feodalizmin tasfiyesine girişilebilir. Böyle bir şey mümkündür. Ancak, em-

peryalizm ve proleter devrimleri çağında, milli burjuvazinin devrimci kesiminin veya küçük burjuvazinin önderliğinde kazanılan zaferler geçici ve kısa süreli olmak zorundadır. Emperyalist sermaye ile rekabet edecek güçte olmayan burjuvazi, uzun süreçte emperyalizme teslim olmak zorundadır. Güçlü bir sosyalist blokun varlığı, emperyalist sistemin iç çelişkilerinin arttığı vb. şartlarda, bu süreç biraz daha uzun sürebilir. Ama hiç bir şart altında, burjuvazinin önderliğinde gerçekleştirilen bir devrimden sonra bağımsız bir kapitalizmin, gide rek emperyalizmin geliştirilmesi mümkün değildir.

AEP ve çevresindeki partiler işte bunu iddia etmek tedirler. Onlara göre, Çinde DHD milli burjuvazinin devrimci kanadı ve küçük burjuvazinin önderliğinde gerçekleştirilmiştir.

Burjuvazi önderliğinde bağımsız bir kapitalizm geliştirilmiştir. Burjuvazi iktidarı ele geçirdikten sonra 'bazı sosyalist tedbirler' almıştır. Giderek kapitalizm gelişmiş, emperyalizm aşamasına varmıştır.

Bu tezlerden birincisi somut verilerle çürütülmesi gerekli bir tezdır. Eldeki belgelerle Çinde DHD'nin proletarya önderliğinde olduğunu ispatlamak gereklidir. MK bunu yapmamakta, bu tezi 'böyle bir şey emperyalizm ve proleter devrimleri çağında imkansızdır' şeklinde, genel ve yanlış bir tezle red etmektedir.

Genel olarak imkansız olan şey, Demokratik devrimin burjuvazi önderliğinde zafer kazanması, geçici bir süre emperyalist bağımlılık zincirinin koparılması, feodalizmin tasfiyesine yönelinmesi vb. değildir. İmkansız olan, emperyalizm ve proleter devrimleri çağında böyle bir devrimden sonra, bağımsız bir kapitalizmin, emperyalizm aşamasına kadar geliştirilmesidir.

Yine imkansız olan, burjuvazinin 'sosyalist tedbirler' almasıdır. İşte genel planda, teorik olarak imkansız olan şeyler bunlardır. Genel planda red edilmesi gerekli olan bunlardır. MK raporunda ise bunlardan çok, emperyalizm ve proleter devrimleri çağında milli burju-

vazinin devrimci kanadı veya küçük burjuvazi önderliğinde DHD'nin zafer kazanmasının imkansız olduğu görüşü üzerinde durulmaktadır. Bu yanlıştır.

Pratikte, bunun mümkün olduğunu mesela Küba devrimi göstermiştir. Kübada devrime küçük burjuvazinin radikal kesiminin önderlik ettiği hepimizin kabul ettiği bir olgudur. Küba'nın kısa bir süre de olsa emperyalist boyunduruktan kurtulduğu, ve Kübada feodalizmin tasfiyesi yönünde önemli adımlar atıldığı da yine hepimizce bilinen gerçeklerdir.

Bu sorunla ilgili tartışmalardan sonra, oy birliği ile şu karar alındı:

13 No'lu karar :

İçinde bulunduğumuz, emperyalizm ve proleter devrimleri çağında, genel anlamda milli burjuvazinin devrimci kesiminin veya küçük burjuvazinin önderliğinde emperyalizmin ve feodalizmin kesin tasfiyesi mümkün değildir.

Bazı özel durumlarda, yarı sömürge-yarı feodal ülkelerde milli burjuvazinin devrimci kesiminin veya küçük burjuvazinin önderliğinde de geçici ve kısa bir süre emperyalizme bağımlılık zinciri kırılabilir, feodalizmin tasfiyesi yönünde adımlar atılabilir.

Ancak milli burjuvazinin devrimci kesimi veya küçük burjuvazinin önderliğinde kazanılan başarılar kesinlikle uzun süreli olamaz. Milli veya küçük burjuvazi önderliğinde emperyalist zincirin halkası olmaktan çıkan devletlerin bağımsız bir kapitalizm geliştirmesi, giderek emperyalist devlete dönüşmesi imkansızdır.

AEP, Çinde burjuvazi önderliğinde devrimle bağımsız bir kapitalizm geliştirildiği ve Çin'in gide rek emperyalist bir devlete doğru geliştiği tezleri ile ML'den sapmaktadır.

MK, AEP'yi eleştirirken, emperyalizm ve proleter devrimleri çağında yarı sömürge-yarı feodal ülkelerde milli burjuvazinin devrimci kesimi veya küçük burjuvazi önderliğinde emperyalist zincirin bir halkası olmaktan çıkılmasını -kısa süreli de olsa- mutlak olarak imkansız gören bir anlayış yaymaktadır. Buna en açık örnek önsözdür. Bu anlayış yanlıştır.

Bu karardan sonra Lenin'in 'burjuvazinin bir bütün olarak ilerici niteliğini kaybettiği' şeklindeki tezi -nin ne anlama geldiği, bunun MK raporunda kullanıldığı şekli ile doğru olup olmadığı üzerine tartışıldı. Tartışma içinde şu görüşler savunuldu:

Burjuvazi, emperyalizm ve proleter devrimleri çağında, proletarya karşısında ideolojik planda bir bütün olarak karşı devrimci bir pozisyonda durmaktadır. Bütün ülkelerde proletarya ideolojisi karşısında, burjuva ideolojisinin her türü karşı devrimci konumdadır. Burjuva ideolojisinin her türüne karşı uzlaşmaz bir ideolojik mücadele verilmesi zorunludur.

Siyasi planda ise emperyalist ülkelerdeki emperyalist burjuvazi ile; emperyalizme bağımlı ülkelerdeki emperyalizmin baskısı altındaki milli burjuvazinin arasında ayrım vardır. Emperyalist ülkelerde devrim bir bütün olarak burjuvaziyi hedefler. Burjuvazi hiç bir devrimci potansiyele sahip değildir. Lenin 'emperyalizm çağında burjuvazi topyekûn gericileşmiştir' derken işte bu burjuvaziyi kasdetmektedir. Buna karşı emperyalizmin baskısı ve sömürüsü altında bulunan ülkelerdeki burjuvazinin bir kesimi hala emperyalizme ve feodalizme karşı mücadelede devrimci bir potansiyele sahiptir. Bu iki tip burjuvazi bir birine karıştırılmamalıdır.

Bazı yoldaşlar, ideolojik planda da burjuvazinin bir bütün olarak karşı devrimci olarak adlandırılması -nın yanlış olacağını belirttiler.

Tartışmalar sonunda oy birliği ile şu karar alındı:

14 No'lu karar:

MK raporunda, Lenin'in 'burjuvazinin ilerici niteliğini kaybettiği' şeklindeki doğru tezi, Çinde demokratik devrimin proletarya önderliğinde gerçekleştiğini ispatlamak için kullanılmaktadır. Sorunun bu şekilde konması doğru değildir.

Burjuvazi, emperyalizm ve proleter devrimleri çağında, sosyalist devrim aşamasında her türlü devrimci potansiyelden yoksundur.

Buna karşı, yarı sömürge-yarı feodal ülkelerde, DHD aşamasında burjuvazinin bir kesimi (milli burjuvazinin devrimci kesimi ve küçük burjuvazi) hala devrimci potansiyele sahiptir. Devrime katılabilir. Bu anlamda ilerici bir niteliğe de sahiptir.

Proletarya ideolojisi ile burjuva ideolojisinin her türü arasında uzlaşmaz bir zıtlık vardır. Proletarya, ideolojik planda burjuva ideolojisinin hiç bir türü ile uzlaşmamalı, siyasi planda ve ekonomik planda ittifak kurulduğu dönemde bile, burjuva ideolojisine karşı amansız bir mücadele vermelidir.

İdeolojik planda burjuvazi bir bütün olarak (proletarya karşısında) karşı devrimcidir.

Bu karardan sonra MK raporunun şu bölümü ile ilgili tartışmaya geçildi:

"(Mao Zedung Çin devriminin tecrübesinden) genel olarak sömürge-yarı sömürge yarı-feodal yapıya sahip ülkelerde geçerli olan dersler de çıkardı. Bu dersler onun "Yeni Demokrasi" adlı makalesinde özetlenmiştir. Bu makalede Mao Zedung, Çin gibi ülkelerde milli burjuvazinin halk sınıflarından birisi olduğunu, bu nedenle devrimci cepheye yer aldığını ve bu cephenin iktidar örgütlenişi olan Demokratik Halk iktidarına dahil olduğunu, bu devletin sosyalist dünyanın bir parçası olduğunu

halde sovyetik cumhuriyetlerden farklı üçüncü bir tip devlet olduğunu ortaya koymaktadır.

"Bu doğru fikirler de şimdi, AEP'nin başını çektiği yeni oportünizmin 'amansız' eleştirilerine hedef olmuştur.

"Onlara göre, milli burjuvazinin DHD aşamasında proletaryanın (kararsız ve sallantılı da olsa) müttefiği olarak görülmesi yanlıştır. Onlara göre milli burjuvazinin devrime katılması ve onunla bir ittifak kurulması, emperyalist işgal şartlarında ortaya çıkabilecek olan geçici bir olgudur. Devrimci cephe işçi sınıfı ile köylülük ve diğer emekçi sınıflar arasındaki bir ittifak olarak kavranılmalı ve iktidar bu sınıfların iktidarı olmalıdır. Milli burjuvazinin de dahil olabileceği bir iktidar, geçici bir burjuva demokratik hükümet biçimi olarak görülmeli, demokratik devrimin zafere ulaşabilmesi için devrimci demokratik işçi köylü diktatörlüğü çağrısı yapılmalıdır." (Rapor sf.4)

Bu bölüme çeşitli yoldaşlar eleştiriler getirdiler.

Önce, Mao Zedung'un gerçekten de Çin'deki şekli ile DHİ'ni genelleştirip, genelleştirmedeği üzerinde tartışıldı. Bazı yoldaşlar böyle bir genelleme yapılmadığını, bazı yoldaşlar ise genellemenin eğilim olarak var olduğunu savundular. Mao'nun genelleştirdiği 'birden fazla sınıfın' ortak diktatörlüğüdür. Bu sınıfların içinde milli burjuvazinin mutlaka var olacağı şeklinde bir tez Mao'da yoktur. Ancak yazılar bütünlük içinde okunduğunda onda milli burjuvazinin (Çin gibi ülkelerde) DHİ içinde yer almasını genelleştirme eğilimi olduğunu söylemek mümkündür. Özellikle 5.ciltte Latin Amerikadan gelen parti temsilcileri ile yaptığı görüşmede bunu görmek mümkündür.

MK, Mao'da eğilim olarak var olanı, mutlaklaştırarak, Mao'nun tüm yarı sömürge yarı feodal ülkelerde milli burjuvazinin iktidar içinde yer almasını savundğunu söyleyerek, Mao'yu kendine göre yorumlamaktadır.

İkinci olarak her şart altında Milli burjuvazi ile ittifakın mümkün olup olmadığı üzerinde tartışıldı. Bunun güç dengesi ile ilgili bir sorun olduğu şeklinde bir anlayışta birleşildi.

Üçüncü olarak, MK'nin, milli burjuvazi ile ittifakın geçici olarak görülmesini eleştirmesi üzerine tartışıldı. Bu eleştiri yanlış bulundu.

Genel olarak ittifaklar, cephe, DHD'nden sonra kurulacak iktidarın niteliği konusunda tartışmalardan sonra şu karar oy birliği ile alındı:

15 No'lu karar:

Antiemperyalist-antifeodal devrim aşamasında milli burjuvazinin devrimci kesimi (orta burjuvazinin devrimci kesimi) ve küçük burjuvazi devrime katılabilir, emperyalizme ve feodalizme karşı mücadele de yer alabilir.

Bu antiemperyalist-antifeodal devrim aşamasında milli burjuvazinin devrimci kesimi ile cephe sorununun (ittifak sorununu) gündeme getirir.

Proletarya açısından, sallantılı da olsa, güvenilir - mez ve geçici de olsa, kitle temeline sahip müttefikler kazanmak devrimin en önemli sorunlarından biridir.

Proletarya milli burjuvazinin devrimci kesimini emperyalizme ve feodalizme karşı mücadelede, bu mücadelenin içine çekmeye çalışmalıdır. Bu yönde taktikler izlemelidir.

Burada sorun burjuvazinin devrimci kesiminin geçici ve sallantılı bir müttefik olduğunun iyi kavranmasıdır.

Milli Burjuvazinin devrimci kanadı, emperyalizme ve feodalizme karşı mücadele içinde proletarya ile ittifak kurarsa da, ideolojik alanda proletaryanın düşmanıdır. Amacı proletaryayı kendi iktidarı için

kaldıraç olarak kullanmaktır.

Proletarya, burjuvazinin devrimci kesimi ile itti - fak kurduğu dönemde de bu konuda açık olmalıdır.

Milli burjuvazinin bir kesiminin antiemperyalist - antifeodal mücadelede proletarya ile kurduğu itti - fak kesinlikle geçici bir ittifaktır; proletarya - nın gücü, burjuvazinin gücü, emperyalizmin ülkede durumu, enternasyonal durum vb. bir dizi şarta bağ - lıdır.

Çin devriminin tecrübesi, milli burjuvazinin dev - rimci kesimi ile ittifak sorununun emperyalizme karşı mücadele görevlerinin öne çıktığı şartlarda çok daha açık bir biçimde gündeme geldiğini; bu dönemlerde bu ittifakın kurulmasının imkanlarının çok daha fazla olduğunu; buna karşılık tarım dev - riminin esas olduğu dönemlerde bu ittifakın bozul - duğunu göstermektedir.

Görüşümüze göre, yarı sömürge-yarı feodal ülkeler - de antiemperyalist-antifeodal devrim aşamasında, milli burjuvazinin devrimci kesimi ile ittifak ku - rulması imkanının varlığı, bu ittifakın mutlaka kurulacağı, bu ittifak olmadan devrimin zafere u - laşmasının imkansız olduğu anlamına gelmez. Prole - taryanın emekçi kitleleri sıkıca kendi önderliğin - de birleştirmiş olduğu, milli burjuvazinin kitle - ler içinde önemli bir etkinliğinin olmadığı şart - larda, böyle bir ittifak kurulmadan da devrimin zafere ulaşması mümkündür. Bu kötü bir şey değil, iyi bir şeydir.

MK raporunda Milli burjuvazinin devrimci kesimi i - le ittifak sorunu yer yer milli burjuvazi (bütünü) ile ittifak olarak ortaya konarak hata yapılmakta - dır.

MK raporunda AEP bu ittifakın geçici olduğunu söy - lediği, bunu eleştirdiği noktasından da eleştiril - mektedir. Bu da hatalıdır.

MK raporunda, Mao Zedungun DHİ konusunda, 'milli burjuvazinin halk saflarında olduğu için DHİ i - çinde yer alacağı' tezini genelleştirdiği görüşü getirilmektedir. Mao'nun bunu genelleştirdiğini söylemek doğru değildir. Böyle bir genelleştirme Mao'da ancak eğilim olarak tesbit edilebilir.

DHİ saflarında milli burjuvazinin yer alacağını kural olarak savunmak yanlıştır. Bu şartlara bağ - lı bir olgudur.

Bu karar alındıktan sonra, Mao Zedung'la ilgili 5.cilt değerlendirilmesinde yer alan, Çindeki DHİ 'ö - zü itibarı ile proletarya diktatörlüğü idi' tezi üze - rinde duruldu.

Bu tezi savunan yoldaşlar şöyle demektedir:

"....Devlet proletaryanın siyasi hegemonyası al - tında olan ve esas kolarak emekçi halk sınıflarının proletarya ile olan ittifakına dayanan, fakat burju - vazinin bir bölümünü (yani milli burjuvaziyi) demok - rasi dışı bırakmayan bir devlettir. Bu devletin özü proletarya diktatörlüğüdür. ..." (s.19)

Konferansta bu tez eleştirildi. Eleştiri getiren yoldaşlar şu görüşleri savundular:

Burada Mao'nun savunulması adına, bizzat 1949'da ki Mao çarpıtılmaktadır. Mao Zedung ÇKP 8.Parti kong - resine kadar, Çindeki DHİ'nin özünün proletarya dik - tatörlüğü olduğu şeklinde bir tez savunmamıştır. Ter - sine o, Yeni Demokrasinin iktidarının; proletarya dik - tatörlüğünün özgül bir biçimi olan işçi-köylü dikta - törlüğünden farklı olduğunu vurgulamıştır.

Proletarya diktatörlüğü, proletaryanın hegemonya - sı altında, emekçi sınıfların, sosyalizmi kurmaya yö - nelen, burjuvaziyi bir bütün olarak hedefleyen ikti - dar biçimidir. Proletarya diktatörlüğü ile, burjuvazi - nin bu iktidar içinde yer alması yan yana olamaz.

Proletaryanın önderliğini,proletarya diktatörlü ile eşitleyenler, sorunu ya kavramamışlardır. Ya da çar - pıtmaktadırlar.

Proletarya diktatörlüğü ile, proletaryanın önderliğini eşitlemek revizyonistlerin çok sevdikleri bir sahtekarlıktır. Liu Şao Çi, 8.PK'ne sunduğu raporda bu konuda şunları söylemekte idi:

"ÇHC kurulduktan sonra, işçi sınıfının bir kaç yüz milyon köylülük ile sağlam ittifakı şartlarında bütün ülkede iktidarı ele geçirdiğinde, işçi sınıfının partisi-ÇKP- devlette yönetici parti haline geldi. Bu yüzden halk demokrasisi diktatörlüğü özde proletarya diktatörlüğünün bir biçimidir."

Soruna Liu Şao Çi gibi yaklaşmak, Çindeki DHİ'nin 'özünün proletarya' diktatörlüğü olduğunu söylemek; buna gerekçe olarak da ÇKP'nin yönetici, işçi sınıfının önder, işçi köylü ittifakının temel ittifak olduğunu söylemek; bu iktidar içinde sömürenlerin de yer aldığını gözlerden gizlemek anlamına gelir. Proletarya diktatörlüğü - işçilerin köylülerin devrimci demokratik diktatörlüğü ve Çindeki biçimi ile DH diktatörlüğü, amaçları ve ittifaklar açısından farklıdır - lar. Demokratik Halk diktatörlüğünde komünist partisinin yöneticiliği; işçi sınıfının önderliği; işçi sınıfı ile diğer emekçi sınıflar arasında ittifakın varlığı, bu tip diktatörlükten proletarya diktatörlüğüne geçiş için olumlu önşartlardır; ama bu demokratik halk diktatörlüğünün özünün proletarya diktatörlüğü olduğunu söylemeye haklılık kazandırmaz. Proletarya diktatörlüğünün şu veya bu biçimi içinde burjuvazinin bir kesiminin yer alabileceği düşüncesi, revizyonist bir sapmadır. Bu düşünce reddedilmelidir.

Tartışmalardan sonra oybirliği ile şu karar alındı:

16 No'lu karar:

Çindeki demokratik halk diktatörlüğü,işçi sınıfının önderliğinde işçi-köylü temel ittifakı temelinde yükselen; işçi sınıfının-köylülerin - küçük burjuvazinin ve milli burjuvazinin devrimci kesiminin ortak diktatörlüğüdür.

Bu diktatörlüğün özünün proletarya diktatörlüğü olduğunu söylemek yanlıştır. Proletarya diktatörlüğü içinde burjuvaziye yer yoktur. Proletarya diktatörlüğü burjuvazi üzerinde bir diktatörlük - tür.

Bu anlayış, yani Çindeki DHD'ünün özü itibarı ile proletarya diktatörlüğü olduğu şeklindeki anlayış, ÇKP'nin 8.Kongresinin revizyonist anlayışı ile uyum içindedir.

Bu karara katılan yoldaşlardan bazıları, milli burjuvazinin devrimci kesimi yerine, milli burjuvazi denmesinin yeterli olacağı görüşünü savundular.

Çoğunluk milli burjuvazinin devrimci kesiminin kalmasını savundu.

Daha sonra, DHİ şartlarında 'demokratik partiler ve genelde milli burjuvaziye demokrasi tanınıp tanınmaması sorunu'(MK raporu s.5) üzerine tartışıldı.Milli burjuvaziye demokrasi tanınıp tanınmamasının ilke sorunu olmadığı, bunun taktik bir sorun olduğu,bunu güç dengesinin belirleyeceği anlayışı üzerinde birleşildi. Çinde 1949'da Milli burjuvazinin antiemperyalist savaşa katılan kesimine demokrasi tanınmasının o günkü şartlar altında doğru olduğu konusunda fikir birliğine varıldı.

Bir yoldaş 1949 ve sonrasındaki gelişmeler hakkında şu görüşleri savundu:

"1949'da milli burjuvazinin daha önce antiemperyalist savaşa katılan kesiminin Çin'in ve Dünyanın o

günkü somut şartlarında yanlış değildi. Tabii ki bu durumda onun demokrasi içinde yer alması, ona da demokrasi tanınması söz konusudur ve doğrudur.

"Proletarya daha başından itibaren iktidar içinde yer alan burjuvaziye, iktidar dışına itmeyi, ve ona karşı diktatörlük uygulamayı hedeflemeli idi. Ve gücü el verdiği anda, yani proletarya ve diğer emekçi sınıfların örgütlenme ve bilinç düzeyi burjuvaziye iktidar dışına itmeye izin verdiği anda, bunu yapmalı idi.

"ÇKP bunu yapacak yerde, "burjuvazinin sosyalizmi davul zurna ile karşıladığı" "Çinin özel şartları"nda, milli burjuvaziye sosyalizm şartlarında da demokrasi uygulanabileceği tezlerini savunarak ML'den sapmıştır. Burjuvazinin sınıf olarak varlığını sürdürdüğü bir sosyalizm anlayışı anti-ML bir anlayıştır."

Sorun hala araştırma sorunu olduğu, ve yoldaşların önemli bir bölümünün bu konularda kesin görüşleri olmadığı için bu konuda karar alınmadı.

Daha sonra Proletarya Diktatörlüğü, Demokratik Devrimci İşçi Köylü diktatörlüğü, ve Demokratik Halk Diktatörlüğü arasındaki birlik ve ayrılıklar üzerine tartışıldı. Tartışmalar sonunda çoğunlukla şu karar alındı:

17 No'lu karar :

Proletarya Diktatörlüğü, Devrimci Demokratik İşçi Köylü diktatörlüğü ve Demokratik Halk Diktatörlüğü amaç ve ittifakların sınırı açısından farklılıklar gösterir.

Proletarya diktatörlüğü amaç olarak sosyalizmi inşayı, burjuvaziye bir bütün olarak tasfiyeyi içerir.

Proletarya diktatörlüğü (ittifaklar açısından) , proletaryanın emekçi sınıflarla ittifakını içerir

Proletarya tek başına iktidar sahibidir. İktidarı hiç bir sınıfla paylaşmaz.

Devrimci Demokratik İşçi köylü diktatörlüğü, amaç olarak feodalizmi ve emperyalizmi tasfiyeyi, kapitalizmi kontrol altına almayı, sosyalizme geçiş için mücadeleyi içerir. Devrimci Demokratik İşçi köylü diktatörlüğü Lenin'in deyişi ile bir "savaş düzenidir", burjuvaziye karşı saldırı düzenidir.

Devrimci Demokratik İşçi-Köylü diktatörlüğü, işçi köylü temel ittifakı temelinde yükselir. Proletarya iktidarı köylülükle paylaşır.

Çinde gerçekleşen şekli ile Demokratik Halk diktatörlüğü, amaç olarak Devrimci Demokratik İşçi Köylü diktatörlüğü ile uyum içindedir. Ancak ittifaklar açısından durum değişiktir. Bu diktatörlük içinde burjuvazinin bir kesimi de yer almıştır. İttifak İşçi Köylü diktatörlüğündekinden (tavanda) daha geniş bir ittifaktır. Emekçi sınıflarla, sömürücü bir sınıf iktidarı paylaşmaktadır

Bu İşçi Köylü diktatörlüğüne göre çok önemli bir farklılıktır.

Bu farklılık görülmezse, İşçi-Köylü Diktatörlüğü ile Demokratik Halk Diktatörlüğü arasındaki amaç birliğinden, ve işçi sınıfının önderliğinden yola çıkarak, bunların aynı --özde aynı-- olduğu söylenirse, burjuvaziye karşı mücadelede sağ hatalar yapılması kaçınılmaz hale gelir.

Bu karardan sonra, Alman yoldaşlar MK raporunda Arnavutluk Emek Partisinin troçkist görüşleri savunmakla eleştirilmesi noktasına karşı çıktılar. Bunun sorunun özünü gözlerden gizlediğini; AEP'nin tezlerinin Troçki'den çok, Kruşçev modern revizyonizminden kaynaklandığını; Mao'ya getirilen eleştirilerin çok büyük bir bölümünün aynen modern revizyonistlerden alındığını ortaya koydular.

Mao Zedung'a Demokratik Halk Devrimi ve Demokratik Halk İktidarı üzerine getirilen eleştirile-

rin değerlendirilmesinde bir yoldaş, 3 bölümlük Mao Zedung değerlendirilmesi yazısının konuyla ilgili bölümü üzerinde tartışılmasını, ve bu bölümün onaylanmasını önerdi.

Bu öneri üzerine tartışma 'Mao Zedung hakkında bir değerlendirme denemesi' başlıklı (III.bölüm) yazının 'DHD sırasında Mao Zedung', 'DHI' öncesinde ve sırasında Mao Zedung' bölümleri (sf.1/5) üzerinde yoğunlaştırıldı.

Bu bölümlerle ilgili olarak bir yoldaş, Çinde 1935 de Japon emperyalizmine karşı cephe kurulması sorununun yazıda tek yanlı olarak, yalnızca dış şartlara bağmlı ele alındığı eleştirisini getirdi.

Yazıyı savunan yoldaşlar bu eleştiriye red ettiler.

Bu bölümle ilgili tartışmada, engellendiği için Konferansa katılamayan bir yoldaşın yazılı görüşleri okundu. Bu yoldaşın getirdiği tezler kısaca şöyle idi:

"-Mao Zedung'un izlediği çizgi ile, Komintern'in Çin için önerdiği çizgi arasında bir uyum yoktur. Mao Zedung'un teori ve pratiği DHD aşamasında ML değil, küçük burjuva teori ve pratiktir.

"-Mao Zedung ve Stalin 'sovyet aşaması'na geçiş konusunda ayrı düşünmektedir. Mao Zedung'a göre Sovyet aşamasına geçiş, her şeyden önce ekonomik bir sorundur. Ekonomik gelişme izin vermedikçe, sovyet aşamasına geçilemez. Stalin için geçişte önemli olan işçi sınıfının ve emekçilerin örgütlenme ve bilinç düzeyidir.

"-Çinde kurulan sovyetler Komintern'in sözünü ettiği sovyetler değildir. Bu 'sovyet iktidarında' demokratik devrimin limitine, toprakların millileştirilmesine kadar bile gidilmemiş, topraklar dağıtılmıştır.

"-Mao Zedung Lenin'in devrimci durum/devrimci dalgası üzerine öğretisini kavramamıştır. Devrimci durumun iradi bir şekilde yaratılabileceğini savunmuştur.

"-Mao Zedung DHI'nın programında, emekle sermaye-

nin uzlaştırılacağını savunmuştur. Bu onun küçük burjuva olduğuna açık bir örnektir."

Tartışma yazısını savunan yoldaşlar, bu tezlere karşı şu görüşleri savundular:

-Mao Zedung'un izlediği çizgi ile, Komintern'in izlediği çizgi arasında uyum olmadığı tezi, belgeler karşısında çürüyen bir tezdır. Bu tezi getiren yoldaş, 1927 de Stalinin Çin Devriminin perspektifleri ile ilgili görüşleri ile, 1930'larda uygulanan siyaset arasındaki temeldeki uyumu kavramamaktadır. Aynı şekilde yoldaş, 1927 ile, 1935 arasındaki farkı, hem Çin, hem de enternasyonal alandaki farklılıkları görmemektedir.

-Geçiş konusunda (sovyet aşamasına geçiş konusunda) Mao'nun Stalin'den ayrı düşündüğünü gösterir bir belge, en azından 1930'larda yoktur. Çinde 1931'de kurulan Sovyetlerin başkanlığına Mao Zedung seçilir.

O dönemde, Çinde kurtarılmış bölgelerde kurulan, başkanlığını Mao Zedung'un yaptığı Sovyet hükümetinin kurulması ve izlediği siyaset, Komintern karar ve direktifleri ile uyum içindedir.

-Uzun süreli Halk savaşı teorisi, Çin Devriminin gelişme süreci içinde, bu devrimin tecrübelerinden yola çıkarak, Mao Zedung'un geliştirdiği bir teoridir. Çin'de devrimin askeri stratejisi, Sovyetler Birliğindekinden değişiktir. Mao Zedung, Çindeki devrimden yola çıkarak, devrimin zafere ulaşması için Halk savaşı stratejisini (askeri stratejisini) geliştirmiştir. Bunu red etmek, çok kötü bir inkarcılıktır.

-Toprakların millileştirilmemiş olması, Çin'in somut şartlarından kaynaklanan bir olgudur. Ve doğrudur. Sorun öncelikle geniş köylü yığınlarının antiemperyalist-antifeodal devrime kazanılmasıdır. Eğer köylü yığınları henüz millileştirme için mücadeleye hazır degillerse, ve fakat toprak ağalarının topraklarına el konulup, köylülere dağıtılması için mücadeleye hazır iseler; o zaman bu araç kullanılarak, köylü yığınlarının devrim mücadelesine katılması doğrudur. Çin'de de

bu yapılmıştır. Bu Komintern'in o dönemdeki direktifleri ile de uyum içinde olan bir siyasettir.

-Mao Zedung devrimci durumun iradi olarak yaratılabileceğini savunmamıştır. Savunduğu, Çin'in somut şartlarında, başından itibaren silahlı mücadelenin mümkün ve gerekli olduğudur. Stalin de Çin devriminin en önemli özelliklerinden birinin, Çinde silahlı devrim ile, silahlı karşı devrimin başından itibaren karşı karşıya gelmesi olduğunu söylemektedir. Çin devriminin pratiği Mao Zedung'un haklı olduğunu göstermiştir.

-Mao Zedung'un DHİ programında, emekle sermayenin çıkarlarının uzlaştırılabileceği şeklindeki görüşü, yanlış anti-ML bir görüştür. Ancak bundan yola çıkılarak, genel 'küçük burjuva' değerlendirmesine varmak yanlıştır. Bu tezi savunan yoldaş, ML'lerin ilkesel hatalar yapamayacağından yola çıkmaktadır. Bu yaklaşım yanlıştır.

Tartışmalar sonunda, Mao Zedung'un da, Enver Hoca'nın da 'küçük burjuva radikalleri' olduğunu savunan yoldaşdan görüşlerini daha açık, anlaşılır ve detaylı olarak yazmasının istenmesi kararlaştırıldı.

Daha sonra Halk savaşının tüm yarı sömürge ülkeleri için genel evrensel geçerliliğe sahip olup olmadığı sorunu üzerine tartışıldı. Tartışmalar içinde şu görüşler savunuldu:

Her devrimin temel sorunu siyasi iktidar sorundur. Şiddet kullanılması var olan siyasi iktidarın devrilmesi, yerine yeni bir iktidar kurulması için mutlak gereklidir. Şiddet, yeni düzenin ebesidir. Şiddetin nasıl kullanılacağını belirleyen, devrimle karşı devrim arasındaki güç dengesidir.

Rusya'da, 1917'nin şartlarında -işçi sınıfının şehirlerde örgütlenme ve bilinç düzeyinin yüksek olduğu, burjuva ordusunun hemen hemen dağıldığı, işçi sınıfı ile yoksul köylülük arasında oldukça sağlam bir ittifak kurulduğu, burjuvazinin tüm kesimlerinin halk içinde

tecrit olduğu şartlarda, merkezi iktidarı şehirlerde (bir kaç büyük şehirde) genel ayaklanma ile ele geçirme durumu ortaya çıktı. Rusyada Ekim ayaklanması deyim yerinde ise 'bir gecede' oldu. Bu, ayaklanma uzun süre hazırlanmadı demek değildir. Ama merkezi iktidarın ele geçirilmesi, Ekim ayaklanmasının sonucu olmuştur. Bolşevikler merkezi iktidarı ele geçirdiklerinde kırılık bölgelerde karşı devrimin gücü henüz kırılmamıştı. Merkezi iktidar ele geçirildikten sonra, Rusyadaki karşı-devrim, emperyalizmin desteğinde saldırıya geçti. İç savaş dönemi başladı. Kırılık bölgeler bu iç savaş için de kurtarıldı. Herhangi bir ülkede merkezi iktidarı şehirlerde genel ayaklanma ile ele geçirme imkanı varsa -ki bunun için işçi sınıfının örgütlenme ve bilinç seviyesi yüksek olmalı, işçi-köylü ittifakı sağlanmış olmalı, güç dengesi işçi sınıfı lehine olmalıdır- o zaman genel ayaklanma yolu doğrudur.

Bu şartlar yoksa, şehirlerde karşı-devrim, devrime göre çok güçlü ise, işçi sınıfının bilinç düzeyi ve örgütlenme düzeyi geri ise; özellikle köylülüğün kendiliğinden gelişen mücadelesi ileri ise, köylülüğün örgütlenme deneyi varsa, Komünistler köylülerin önüne geçip, kurtarabildiği yeri kurtarmalıdır. Bu tip devrimin gelişmesinde, iç savaş, merkezi iktidarın ele geçirilmesinden sonra değil; ondan önce gerçekleşmektedir. Bu tam olarak devrimle karşı devrim arasındaki güç dengesi tarafından tayin edilen bir olgudur. Genel laflar edilmemeli, soruna somut yaklaşılmalıdır.

Sorun genel planda ele alındığında şu görülebilir:

Emperyalizmin sömürü ve baskısı altında olan yarı sömürge ülkelerde, karşı-devrim özellikle bir kaç büyük şehirde yoğunlaşmıştır. İktisadın can damarı olan kurumlar bir kaç büyük şehirde toplanmıştır. Şehirlerde karşı-devrim devrime göre çok güçlüdür. Kırılık bölgeler hakim sınıflar açısından, büyük şehirlerle karşılaştırıldığında ikincil derecede öneme sahiptir.

Emperyalizmin yarı sömürgesi durumunda olan bir çok ülkede, kırılık bölgelerde hala feodalizm ve feoda-

lizmin artıkları varlığını sürdürmektedir. Köylüler kendilerini ezen düzene karşı, toprak ağalarına karşı mücadele potansiyeline sahiptirler. Bu iki sebep — karşı devrimin askeri gücünün şehirlerde yoğunlaşmış olması, kırlarda köylülerin feodallere karşı harekete geçme potansiyeline sahip olması—yarı sömürge ülkeler de kırlık alanlarda üs alanları, kurtarılmış bölgeler kurma imkanını, gerektiğinde şehirlerdeki ayaklanmanın kırlara çekilmesi imkanını yaratmaktadır. Ancak, bu ille her yarı sömürge ülkede, devrim kırlardan şehirlere doğru gelişecek anlamına gelmemelidir. Her ülkede durum somut olarak araştırılmalıdır.

Alman yoldaşlar bu konuyla ilgili tartışma içinde MK raporuna şu eleştiriyi getirdiler:

MK raporunda, ülkenizde KSI'nın kurulması ve yaşatılması konusunda görüşler getirilirken, Mao Zedung'un saydığı şartların hepsi sayılmamaktadır. Mesela Mao Zedung, Çinde Kızıl Siyasi iktidar neden yaşayabilir? sorusuna verdiği cevapta, Çinde hakim sınıflar arasındaki silahlı dalaşmayı, savaşı şart olarak göstermektedir. İkinci dünya savaşından sonra o bu görüşünü değiştirmiştir. Ancak bu da yine II. Dünya savaşı sonrası şartları ile ilgilidir. Emperyalizm savaştan önemli bir yenilgi alarak çıkmıştır. Amerikan emperyalizmi dışındaki emperyalist güçler ağır yaralar almışlardır. Buna karşı güçlü bir sosyalist blok ortaya çıkmıştır. Bugün bu şartlar yoktur. Bütün bunlar göz önüne alınmalı, soruna somut yaklaşılmalıdır. MK raporu bunu yapmamaktadır.

İbrahim Kaypakkaya da, Aydınlık revizyonistleri ile ML'lerin arasındaki ayrılıkları ortaya koyarken, "Kırlarda çalışma esas/şehirlerde çalışma tali"dir şeklinde koymaktadır. Eğer bu bir kural olarak kavranılıyorsa—ki öyle kavranıldığını sanıyoruz—yanlıştır. Çin Devrimi içinde DHD aşaması içinde esas/tali ilişkisi çeşitli kereler değişmiştir. Mesela 1927'e kadar esas çalışma şehirlerde yapılmıştır. Şehirlerdeki genel ayaklanmalar, kırlara çekilmiştir. İşçi sınıfının fiili

önderliğinde bu şehirden kıra çekilme önemli bir rol oynamıştır. Daha sonra kırlarda çalışma esas haline gelmiştir. Zafer yaklaştığında yeniden şehirlerde çalışma esas hale gelmiştir.

Daha sonra, Enver Hoca'nın "Emperyalizm ve Devrim" adlı kitabında DHD ve DHİ konularında Mao'ya getirdiği eleştiriler, somut olarak ele alınarak incelendi. Şu sonuçlara varıldı:

—E.Hocanın "ÇKP geçmişte ve şimdi Çini bir süper devlet yapmak istiyor" şeklindeki (s.275) tezi yanlıştır. ÇKP'nin geçmişte izlediği siyaset ile bugün izlediği siyaset arasında köklü bir farklılık vardır. DHD ve DHİ dönemine ait belgeler, E.Hocayı yalanlamaktadır.

—E.Hoca'nın "Mao Zedung ML'i" savunmuyor şeklinde ki genel değerlendirmesi yanlıştır. Mao Zedung, DHD döneminde esas olarak ML bir hat izlemiştir. İlkesel bir hatası yoktur.

—E.Hocanın "Mao Zedung Milli Marksizmi" savundu şeklindeki tezi, E. Hocanın sahtekarlığını göstermektedir. Alıntı yapılan yerde Mao Zedung "evrensel özü milli biçimle birleştirme"den söz etmektedir.

—E.Hoca'nın "Mao Zedung proletaryanın önderliğini kabul etmiyordu" şeklindeki tezi yanlıştır. Bunun tersi söz konusudur. Mao Zedung hem teoride hem de pratikte proletaryanın önderliğini savunmuştur.

—Enver Hoca'nın "Mao Zedung köylülüğün rolünü abartmıştır" şeklindeki tezi, yine EH'nin bir sahtekarlığına dayanmaktadır. Alıntı yapılan yerin bir satır altında Mao Zedung köylü ayaklanmasının başına geçmekten söz etmektedir. Bir diğer yerde ise sözü edilen, yoksul köylülere verilmesi gerektiği söylenen iktidar, 'köylü birlikleri' içindeki iktidardır.

—E.Hocanın "Mao Zedung önderliği gençliğe vermiştir" şeklindeki tezi yanlıştır. Sahtekarlığa dayanmaktadır. Alıntı yapılan yazıda Mao Zedung gençliğe işçi köylü yığınları ile birleşmeyi öğütlemektedir. Gençle -

rin önder rolü oynadıkları ile ilgili söyledikleri somut durumun tespiti.

-E.Hoca'nın 'Mao Zedung'un sosyalizme geçişi red ettiği' şeklindeki tezi doğru değildir. Mao Zedung bir çok yerde sosyalizme geçişten söz etmektedir. Ancak bunun nasıl olacağı konusunda açık değildir.

-E.Hoca Yeni Ekonomik Politika İktisadı ile, YDİ bir ve aynı şeyler olarak görmektedir. Bu yanlıştır.

E.Hoca, YEP'yi bir geri çekilme olarak kavramaktadır. Bu da yanlıştır. YEP yalnızca geri çekilmeyi değil, saldırıyı da içerir.

E.Hoca, YEP'yi Rusyanın özel şartlarının bir ürünü olarak görmekte, evrensel geçerliliğini red etmektedir. Bu da yanlıştır.

Mao'nun eleştirildiği bölümde 47 alıntının sadece 13'ü ilk 4 cilttedir. Bunların hepsi çarpıtılarak alınmıştır. 19 alıntı, Teng-Hua'nın denetiminde yayınlanan 5.cilttedir. Yalnız bir tanesi ÇKP belgesinden alıntıdır. Geri kalan kısım ise kontrolü imkansız 'AEP parti arşivi', 'Le Monde', hatta Tito'dan yapılmaktadır. Bunlar E.Hoca'nın Mao'ya getirdiği eleştirilerin niteliği hakkında belirtilerdir.

Yapılan tartışmalardan sonra, DHD ve DHİ ile ilgili olarak, III bölümlük Mao Zedung değerlendirmesinin, bu konuyla ilgili bölümü oya sunuldu. Bu bölüm çoğunlukla 18 No'lu karar olarak kabul edildi:

18 No'lu karar

bkz.Ekler (3 bölümlük yazının III.Bölümünde 1'den 5'e kadar olan sayfalar)

(Bkz. s.150 --Yayıncının notu)

Mao Zedunga getirilen DHD-DHİ ile ilgili eleştirilerin değerlendirilmesinden sonra;

3.Gündem maddesine (Mao Zedunga yöneltilen diğer eleştirilerin 1.Kongreye kadar tartışılması ve belirli konularda Mao Zedung'un dışı karşı savunulmasının bu süre zarfında askıya alınıp alınmaması) geçildi.

Bu gündem maddesi ile ilgili MK raporu bölümü okundu. Bir yoldaş, bu konuyla ilgili tartışmada önce var olan tartışma yazısının "Mao Zedung düşüncesi" ile ilgili bölümü üzerine tartışılmasını; daha sonra 1. Mao Zedung ve sosyalist inşa; 2.Mao Zedung ve Stalin; 3.MZD ve felsefe; 4.Mao Zedung ML bir klasikmidir? sorunları üzerine tartışılmasını önerdi. Öneri kabul edildi.

Mao Zedung üzerine 3 bölümlü tartışma yazısının "Mao Zedung düşüncesi" ile ilgili I.Bölümünün tartışılmasına geçildi.

Bu bölümle ilgili olarak, bazı yoldaşlar bu bölümün sonunda yer alan Mao Zedungun genel değerlendirilmesine karşı çıktılar.

Bu kadar çok ve ağır hatalar yapan bir kişinin 'büyük bir ML' olarak değerlendirilmemesi gerektiği konusunda fikir belirttiler.

Yazıyı savunan yoldaşlar bu konuda yazının giriş bölümünde yer alan görüşleri savundular, Mao Zedung'un yalnızca MELİS ile değil; kendi döneminde yaşamış diğer Komünistlerle de karşılaştırılması gerektiğini, bu karşılaştırma yapılırken onun büyüklüğünün kavranmasının kolay olacağını belirttiler.

Bazı yoldaşlar "Mao Zedung düşüncesi" denen şeyin herkesin kendine göre yorumlayabileceği bir şey olduğunu, bu yüzden "Mao Zedung düşüncesi" ile Lin Biao'nun görüşlerinin yazıda yapıldığı gibi eşitlenmesinin yanlış olduğu şeklinde eleştiri getirdiler.

Yazıyı savunan yoldaşlar, bütün dünyada "Mao Zedung düşüncesi" adı altında yaygınlaşan şeyin Lin Biao'nun temsilciliğini yaptığı çizgi olduğunu, Mao Zedung Düşüncesi deyince akla bunun geldiğini, bu yüzden de böyle bir eşitlemenin yanlış olmadığını söylediler.

Alman ve Avusturyalı yoldaşlar, bu konuda yazıdaki fikirlere esas olarak katıldıklarını, kendilerinin de Mao'yu araştırdıklarını, ama bizim tersimize araştırmayı ve incelemeyi dışı da açtıklarını açıkladılar. Genel değerlendirmede hataları küçümseyen bir eğilim olduğu düşüncesinde olduklarını açıkladılar.

Yazıyı savunan yoldaşlar bu değerlendirmeye karşı çıktı.

Tartışmalardan sonra 3 bölümlük Mao Zedung değerlendirmesinin "Mao Zedung düşüncesi üzerine" başlıklı birinci bölümü oylamaya sunuldu. Bu bölüm çoğunlukla 20 No.lu karar olarak kabul edildi.

20 No.lu karar:

Mao ile ilgili 3 bölümlük tartışma yazısının "Mao Zedung Düşüncesi üzerine" başlıklı birinci bölümü.
(Bkz. s.158 --Yayıncının notu)

Bu karardan sonra Mao Zedung ve sosyalizmin inşası sorununa geçildi. Bu tartışma içinde şu görüşler sa vunuldu:

Mao Zedung, Demokratik Devrimden sosyalist devrime geçiş konusunda ML'den sapmıştır. Lenin DD'den sosyalist devrime geçiş için gerekli şartı işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin bilinç ve örgütlenme seviyesi olarak tespit etmiştir. Eğer işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin bilinç ve örgütlenme seviyesi izin verirse, demokratik devrimden sosyalist devrime geçiş gündeme gelir. Burjuvazi siyasi iktidarın dışına itilir.

Mao Zedung'un 5.cildini değerlendiren yoldaşlar, burjuvaziye siyasi iktidar içinde yer verilmesine sebep olarak, ona duyulan ekonomik ihtiyacı gösteriyorlar. Bu yoldaşlar, burjuvazi ile iktisadi alanda ittifak yapılması için, siyasi ittifakı şart olarak görüyorlar. Bu anlayış yanlıştır. ML'den sapmadır. Mesela Rusyada NEP döneminde burjuvazi ile ekonomik bir ittifak vardı. Ama siyasi ittifak söz konusu değildi. Si

yasi ve iktisadi ittifakı bir ve aynı şeyler olarak görmek ve göstermek doğru değildir.

Mao Zedung SBKP XX. Kongresinin etkisinde, 1956'dan sonra, Çin'de üretim araçları üzerindeki mülkiyet açısından sosyalist insanın tamamlandığını, sosyalist üretim ilişkilerinin hakim olduğunu, Çin'in sosyalist olduğunu savunur. Halbuki aynı dönemde devlet iktidarı hala proletarya diktatörlüğü değil, DH Diktatörlüğüdür. Yani içinde milli burjuvazinin de yer aldığı bir iktidardır. Böyle bir iktidar varlığı şartlarındasosyalist dönüşümden, sosyalizmden söz edilemez. Sosyalizm için ilk şart, burjuvazinin bir bütün olarak siyasi iktidar dışına itilmesidir. Sosyalizm için ilk şart proletarya diktatörlüğüdür. Bu açık ML evrensel ilkeyi Mao Zedung 'Çin'in somut şartları' adına 1956-57 döneminde savunmamıştır. Kültür devrimi sırasında Mao Zedung proletarya diktatörlüğünün gerekliliğini savunmasına rağmen, eski görüşlerinin bir özelleştirisini yapmamıştır.

Tersine Kültür Devrimi sırasında da, 1957'deki görüşlerinin "Marksizm-Leninizm'e büyük katkı olduğu şeklinde propagandalar yapılmıştır.

Bir bütün olarak ele alındığında, Mao Zedung sosyalizmin inşası konusunda, proletarya diktatörlüğü şartları altında ML'e büyük katkılarda bulunmamış, tersine bu konularda açık olan sorunları karartmış, özellikle 1956-1957'de bu konuda ML'den sapma teşkil eden hataların içine girmiştir.

Bazı yoldaşlar, Mao Zedung'un 1957'de mesela Vang Ming, Li Li-San gibi 'Çinde ve bütün dünyada teşhir olmuş oportunistleri' PMK'ne seçilmesi üzere önermekle ilkesel hata yaptığı görüşünü savundular. Bazı yoldaşlar ise bunun taktik bir hata olduğu görüşünü savundular.

Tartışmalar sonunda sunulan karar tasarısı, çoğunlukla 21 No.lu karar olarak kabul edildi:

21 No.lu karar

"Mao Zedung proletarya diktatörlüğü altında Devrim sürdürülmesi Teorilerine zengin katkılarda bulunmuştur" şeklindeki anlayışımızın savunulması askıya alınmalıdır.

Çünkü bu konuda Mao Zedungun bu konudaki teoriye zengin katkıda bulunmamak bir yana, ML teorinin temel taşlarından biri olan proletarya diktatörlüğü konusunda ML'den saptığı şeklindeki eleştiriler ciddi, temeli olan eleştirilerdir.

Mao Zedung'un bu konudaki tavrı hakkında kesin sonuca varana dek dışa karşı sorunu tartıştığımız açıklanmalı, parti içindeki tartışmada ortaya çıkan çeşitli görüşler de ortaya konmalıdır.

Bir yoldaş daha önce alınan 20.No lu kararla ilgili olarak şu yazılı açıklamayı yaptı:

"Mao Zedung düşüncesi üzerine başlıklı karar tasarıları üzerine:

"Bu yazı görüşüme göre Liu Şao Çi'nin çizgisini kabaca, Lin Biao'nun çizgisini ise biraz daha detaylı inceleyen ve "Mao Zedung düşüncesi" altında Lin Biao'nun savunduğu görüşlerle Mao Zedung'un çizgisini karşılaştıran bir yazıdır.

"Bu konuda gördüğüm en büyük eksiklik "Mao Zedung düşüncesi" adı altında savunulan görüşleri yalnız Lin Biao'nun görüşleri ile sınırlandırması, hatta eşitlemesidir. Bugün herkesin görebileceği gibi Mao Zedung düşüncesi kavramını yalnız Lin Biao değil, bir dizi siyasi akım kullanmaktadır. Mesela üç dünyacı revizyonistler, Şili Devrimci KP, ABD-DKP, geçmişte biz, Çin'de dörtler, Çu En Lay vs. Bütün bu siyasi akımların "Mao Zedung düşüncesi" kavramının içeriğinden farklı farklı anlayışları vardır. Mesela ÇKP 9. PK'nde savunulan görüşlerle (Mao Zedung düşüncesi altında), ÇKP 10.Kongresinde Mao Zedung düşüncesi altında

savunulan görüşler de farklı farklı görüşlerdir. Ayrıca ŞDKP'nin Mao Zedung düşüncesi kavramının içeriğinden, Mao Zedung eserlerinde savunduğu görüşleri kavramaktadır.

"Görüşüme göre, Mao Zedung düşüncesi kavramından Mao Zedung eserlerindeki görüşlerden farklı görüşleri savunan siyasi akımların bu konudaki esas amaçları, Mao Zedung'un Çin'deki ve uluslararası alanda Mao Zedung'un şahsına duyulan güvenden yararlanmak(tır). Bunun somut örneği Lin Biao'nun 'Mao Zedung düşüncesi' altında Mao Zedung'un ML görüşlerine saldırmasıdır.

"Bu anlamda Mao Zedung düşüncesi kavramından Mao Zedung'un görüşlerini kavrayan siyasi akımlar 1.Konferansta eleştirilen şekli ile eleştirilmelidir. Ayrıca Mao Genel değerlendirmesi içinde eleştirilmelidir.

"Fakat Mao Zedung düşüncesinden Mao Zedungun görüşlerinden farklı, ayrı görüşleri savunan akımlar, tek tek siyasi platformları ile birlikte eleştirilmelidir. Bu konuda eleştirinin esas yönünde bu siyasi akımların Mao Zedung'un görüşlerini çarpıtmaları esas alınmalı ve Mao Zedung'un otoritesinden yararlanmaları önlenmelidir. Ayrıca bu Mao Zedung düşüncesi ile ortaya çıkan revizyonistlerle, Mao Zedungu ayırmaya hizmet eder ve AEP revizyonistlerinin Mao Zedung düşüncesi ile Mao Zedung'u eşitlemeleri de teşhir edilir.

"Bu yazının ikinci büyük (esas) hatası ise, üç dünyacı revizyonistlerin bugün uluslararası alanda ve Çin'de 'Mao Zedung düşüncesi' altında revizyonist görüşler savunurken, oldukça yaygınken, Lin Biao'yu öne çıkarmak pek faydalı olmadığı gibi, zararlı bir eğilimi geliştirebilir."

....

Daha sonra, Mao Zedung/Stalin meselesi üzerine tartışmaya geçildi:

Bu konuyla ilgili olarak önce MK raporunun ilgili bölümü; daha sonra Mao üzerine 3 bölümlük tartışma yazısının 3.bölümünün 11-12-13. sf.ları okundu. Mao 'nun

Stalin'e getirdiği doğrudan ve dolaylı eleştiriler üzerine tartışıldı. Bu eleştirilerin metodu konusunda, kullanılan metodun (Mao Zedung'un kullandığı metodun) ML bir metod olmadığı, Mao Zedung'un Stalin'e getirdiği eleştiri ve suçlamaları, belgelerle desteklemediği, ispatlamadığı, getirilen eleştirilerin iddia düzeyinde olduğu konusunda fikir birliğine varıldı.

Mao'nun getirdiği eleştirilerin bazıları üzerine tek tek konuşuldu. Tartışma içinde şu görüşler savunuldu:

Stalin tarım ve hafif sanayiye önem vermedi eleştirisi: SBKP/B kısa tarihinde SB'nde neden ağır sanayi'e önem verildiği açık bir şekilde anlatılmaktadır. PK raporlarında ağır sanayi-hafif sanayi-tarım arasındaki karşılıklı ilişkiler rakamları ile ortaya konmaktadır. Sovyetler Birliğinde (ÇHC'nde de 1956'ya kadar) ağır sanayi, iktisadın motoru olarak kavranmış, ve ağır sanayiye önem ve öncelik verilmiştir. Ama bu hiç bir şekilde tarım ve hafif sanayi'ye önem verilmedi anlamına gelmez. Bu konuda gerek hafif sanayi'nin, gerekse tarımın gelişmesi üzerine PK'nde sunulan rakamlar açık bir dil konuşmaktadır. Burjuva iktisatçıları bile, Stalin döneminde ekonominin her alanındaki gelişmeleri, muazzam atılımı teslim etmek zorunda kalmaktadır. Stalin'e bu konuda getirilen eleştiri veriler karşısında çürüyen bir eleştiridir.

Stalin'in zorunlu satış sistemi ile köylüleri 'yolduğu' eleştirisi:

SB'nde Ekim devriminin hemen ertesinde toprak üzerinde özel mülkiyet kaldırılmış, topraklar esas olarak millileştirilmiştir.

YEP döneminde ve daha sonra, devlet, tarımda kapitalizmin gelişmesini engellemek için, traktör, biçer döğür vb. büyük tarım aletlerinin mülkiyetini de eline almış, "Makina Traktör İstasyonları" kurulmuştur. Var olan küçük köylü ekonominin kalıntılarını temizlemek için Kocperatifleştirme-giderek kollektifleştirmeye

yönelinmiştir. Bu hareket için Kollektif çiftlikler (Kolhoz) ve Sovyet Çiftlikleri (sovhoz) ortaya çıkmıştır. Kollektif çiftliklerde ürün, Kollektifin mülkiyetindedir. Gelir kollektif üyeleri arasında 'emeğine göre' dağıtılmaktadır. Tahıl üreten kollektiflerde devlet, ürünün belli bir kesiminin devlete satılmasını zorunlu kılmıştır. Bu, kollektifler arasındaki farklılaşmanın artmasını engellemek, devletin tahıl ihtiyacını karşılamak vb. sebeplerle alınmış bir tedbirdir. Bu tedbir doğru bir tedbirdir. Mao Zedung'un bu konuda getirdiği eleştiri yanlış bir eleştiridir.

Stalin döneminde fabrikalara insiyatif tanınmadığı eleştirisi:

Gerçekte Kruşçef revizyonistlerinin Stalin'e getirdiği 'temel' eleştirilerden biridir. Onlara göre, fabrikalara ne kadar çok insiyatif tanınırsa, üretim o kadar fazlalaşır. Halbuki Stalin döneminde tek tek fabrikalara tanınan insiyatif azdır. Stalin döneminde fabrikalara tanınan insiyatif merkezi plan çerçevesinde bir insiyatiftir. Hiç bir fabrika kendi başına merkezi planın koyduğu sınırlar dışına çıkamaz. Ve bu doğrudur. Kruşçef revizyonistlerinin bu konuda getirdikleri ve Mao Zedung'un da katıldığı eleştiri, SB'nde sosyalist ekonominin tahribi için kullanılmıştır.

Stalin'in üretim ilişkileri ile üretici güçler / üst yapı ile ekonomik temel arasındaki ilişkileri reddettiği eleştirisi:

Sosyalist sistem, üretim araçları üzerindeki özel mülkiyetin kaldırıldığı; insanın insan tarafından sömürülmesinin ortadan kaldırıldığı bir sistemdir. Bu sistemde üretim ilişkileri (sömürüye dayanmayan, sosyalist üretim ilişkileri) üretici güçlerin gelişmesinin önünde engel değildir. Tam tersine üretim ilişkileri, üretici güçlerin sınırsız gelişmesinin yolunu açar. Bu anlamda sosyalist sistemde-sömürüye dayanan sistemle -rin tersine!- üretim ilişkileri ile üretici güçler arasında bir uyum vardır. Bu var olan kafa/kol emeği, kır-kent; işçi sınıfa ile diğer emekçi sınıflar arasında

daki gelişmeler gibi gelişmelerin, sosyalist sistemin çerçevesi içinde, bir patlamaya gerek duyulmadan çözülebileceği anlamına gelir. Stalin işte bunu savunmuş - tur. Ve bu doğrudur.

Stalin 1952'de yazdığı "SB'nde sosyalist ekonomi - nin problemleri" adlı yazısında eğer yöneticiler bürokratik yollara saparlarsa, planlamada kaba hatalar yapılırsa vb., üretim ilişkileri ile, üretici güçler arasındaki gelişmelerin, çatışmalara yol açabileceğini söylemektedir. O şöyle demektedir:

"Sosyalist rejimde toplumun üretim ilişkileri ile üretici güçleri arasında hiç bir çelişki olmadığını iddia ettiği zaman Yaroşenko yoldaş yanılmaktadır. Şüphesiz ki, bizim üretim ilişkilerimiz şimdiki halde böyle bir devir geçiriyorlar ki, üretim güçlerinin gelişmesine tam olarak tekabül ediyorlar ve onları dev adımlarla ilerletiyorlar. Ancak rahat etmemiz ve üretici güçlerimiz ile üretim ilişkilerimiz arasında hiç bir çelişki olmadığını sanmamız bir hata olurdu. Çelişkiler vardır, ve şüphesiz ki olacaktır. Üretim ilişkilerinin gelişmesi üretim güçlerinin gelişmesine göre geri kalmaktadır ve kalacaktır. Eğer yönetici kurumlar doğru bir politika uygularlarsa, bu çelişkiler düşmanca olacak şekilde soysuzlaşamazlar ve üretim ilişkileri ile toplumun üretici güçleri arasında bir çatışmaya varamazlar.

"(Almancasında: "Yönetici organların doğru bir siyaset izlemesi halinde bu gelişmeler zıtlık'a dönüşmezler, ve toplumda üretici güçlerle üretim ilişkileri arasında bir çatışmaya yol açamazlar." Marks Engels, Lenin ve Stalin "çelişme" ve "zıtlık" kavramlarını ayrı ayrı olarak kullanıyorlar. "Zıtlık" kavramını bizim 'antagonist çelişme' dediğimiz şey için kullanıyorlar.)

"Yaroşenko yoldaşın önerdiği gibi yanlış bir politika izlersek durum bambaşka olur. O zaman çatışma kaçınılmaz olur. Ve üretim ilişkilerimiz o zaman üretim güçlerinin sonraki gelişmesi için çok vahim bir köstek olma tehlikesini geçirirler.

"Bu yüzden, yönetici kurumların görevi, olgunlaşan çelişkileri zamanında not edip, üretim ilişkilerini üretici güçlerin gelişmesine uyduracak şekilde zamanında tedbirini almaktır." (Stalin, Son Yazılar, Sol Yayınları, s.157-158)

Mao Zedung, Stalinin bu gelişmeyi hayatının son döneminde gördüğünü söylemekte, yine de önemini kavramadığını belirtmektedir. Mao'nun bu eleştirisinin hak-sızlığını yukardaki alıntı belgelemektedir. 'Hayatının son dönemi' sorununa gelince, Mao'nun bu sorunu, Stalin den önce görmediği de ortadadır. Sosyalizmin inşasına ilişkin bir dizi sorunun bizzat sosyalizmin inşası içinde ortaya çıkıp çözüldüğü gerçek bir durumdur. Bunun tersini beklemek, ortada hiç bir sosyalist inşaat tecrübesi olmadan, sosyalist inşanın tüm sorunlarının çözülmesini talep etmek koyu bir idealizmdir. Mao'nun bu konuda Staline getirdiği eleştiri her yanı ile sakat - tır.

Stalin'in metafiziği yaydığı şeklindeki eleştirilere en iyi cevabı, SBKP/B tarihini 1938'de överek göklere çıkaran Mao'nun kendisi vermektedir.

Metafiziği yaydığına örnek olarak gösterdiği "Clausewitz'i incelemek gereksiz, çünkü Almanlar yenildi" şeklindeki anlayış Stalin'de yoktur. Alıntı yapılan yazıda Stalin, "Sovyet askeri bilimi vardır. Bu bilim bugüne dek var olan tüm askeri bilimin zirvesidir. Bunu incelemeliyiz" diyor.

Ayrıca Marksistler, Clausewitz'den onun Prusya generallerine has askeri teorisini değil, savaşla ilgili "Savaş siyasetin şiddet araçları ile sürdürülmesidir" şeklindeki genel tanımını almışlardır. Ve bu doğrudur. Clausewitz'in askeri teorisinin, mesela Mao Zedung'un askeri teorisi ile tek bağı da budur.

Çin devrimi ile ilgili olarak Stalin'in verdiği yanlış nasihatlar konusunda hiç bir belge yoktur. Tersine var olan Komintern belgeleri, verilen nasihatlerin doğru olduğunu göstermektedir.

Staline getirilen eleştiriler üzerinde durulduktan sonra, bu sorunun askıya alınıp alınmaması üzerinde tartışıldı.

Bazı yoldaşlar bu konuda şimdiden tavır takınma -nın yeterli araştırma olmadığından yanlış olacağı görüşünü savundular.

Bazı yoldaşlar ise bu konuda elde olan belgelerin yeterli olduğu; Mao'nun Staline getirdiği eleştirilerin hem içerik hem yöntem açısından açıkça ve kamu oyu önünde red edilmesi gerektiği görüşünü savundular. Bu yoldaşlar eğer Stalin bir ML klasik olarak görülüyorsa Mao'nun Staline getirdiği eleştiriler konusunda tavır takınılması gerektiği görüşünü, bu konunun askıya alınmasının, Stalin'in klasik olup olmadığı sorununu gündeme getirmek anlamına geleceği görüşünü savundular.

Tartışmalar sonucunda çoğunlukla şu karar alındı:

22 No'lu karar:

Mao Zedung'un Stalin'e getirdiği eleştiriler öz itibarı ile yanlıştır.

Mao Zedung'un Staline eleştiri getirme yöntemi de ML bir yöntem değildir. Mao Zedung Stalin hakkında bir dizi eleştiri getirmekte, bu eleştirileri ispatlama çabası göstermemektedir.

Mao Zedung Stalin konusunda modern revizyonizmin Staline saldırılarından önemli ölçülerde etkilenmiştir.

Bu sorun ilkesel bir sorundur.

Bu konuda partimizin bugüne kadarki tavrı Stalin'i ispatsız eleştirilere karşı savunmama tavrıdır.

Tartışma içinde Alman, Avusturyalı ve Kıbrıslı yoldaşlar da alınan karar doğrultusunda görüş belirttiler.

Kararda çekimser kalan bir yoldaş şu açıklamayı yaptı:

"Mao'nun Staline getirdiği eleştiriler iddia durumdadır. Gayri ciddidir. SBKP 20. Kongresinin tezlerinden etkilenmiştir. Buna rağmen benim getirilen eleştirilerin tümünde tavır takınabilecek durumum yoktur.

Sorun askıya alınmalıdır. Stalin'in hataları olduğu kanısında değilim. Bu günkü bilgi dahilinde Stalin'in temel konularda hatası yoktur. Klasiktir."

Daha sonra, 3 bölümlük Mao Zedung tartışma yazısının, 3. bölümündeki Mao-Stalin bölümü oylamaya sunuldu. Ve çoğunlukla karar olarak onaylandı.

23 No.lu karar

"Mao Zedung hakkında bir değerlendirme denemesi" başlıklı III. bölümün 11/12/13. sayfaları

(Bkz. s.201 --Yayıncının notu)

Bu karardan sonra Mao Zedung ve Felsefe sorununun tartışılmasına geçildi. Bu konu ile ilgili olarak 3 bölümlük tartışma yazısının ilgili bölümü okundu. Ayrıca Konferansa katılmayan yoldaşın bu sorunla ilgili, Mao Zedung'un diyalektikçi olmadığı tezini savunan görüşleri okundu. Tartışma içinde bu konularda yeterli bilgi olmadığı tespit edildi. Konferansa katılmayan yoldaşın görüşlerinin anlaşılmadığı, bu konuda yoldaş -tan görüşlerini daha anlaşılır bir biçimde formüle etmesinin talep edilmesi gerektiği üzerinde birleşildi. Bazı yoldaşlar bu konunun bütünü ile askıya alınması yolunda görüş belirttiler. Bazı yoldaşlar ise Mao'nun 'Pratik üzerine' ve 'Çelişme üzerine' adlı yazılarının ML eserler olarak savunulması, yalnızca 'katkıları yaptığı' şeklindeki tespitin kaldırılması gerektiğini savundular. Alman ve Avusturyalı yoldaşlar da, sözü geçen yazıların savunulmasından yana tavır takındılar. Tartışmalar sonunda çoğunlukla şu karar alındı:

24 No.lu karar

1.Mao Zedung felsefe konusunda ML'e katkı yapmamıştır.

2.Mao Zedung'un 1937'de yazdığı pratik ve çalışma üzerine yazıları ML eserler olarak savunulmalıdır.

3.Felsefe konusunda araştırma ve eğitim yapılmalıdır.

Bu karardan sonra Mao Zedung'un ML'in bir klasığı olup olmadığı sorunu üzerine tartışıldı.

Bu konu ile ilgili tartışmada, bu soruna önümüzdeki konferansta açıklık getirilmesi gerektiği ve getirilebileceği görüşü belirtildi.

1.Konferansta bu konuda alınan karar üzerine duruldu.Alınan karar, yalnızca Marks ve Lenin'i klasik görme doğrultusunda bir karardır. MELS ve Mao Zedung'u beş büyük usta olarak adlandırmayı 1.Konferans red etmiştir. Bunun yerine Mao Zedung'un ML ustalardan biri olduğunu, katkılarını somut olarak savunmayı doğru bulmuş, bu yönde karar almıştır. Bu konuda 1.Konferans açıklık getirmemiştir. Önümüzdeki konferansta bu konuda muğlaklık ortadan kaldırılmalı, ML klasikten ne anladığımız açıkça ortaya konmalı, Mao Zedung konusunda da onun klasik olup olmadığı konusunda tavır takınılmalıdır.

Daha sonra ML klasik olmanın kıstasları üzerinde duruldu. Yalnızca ilkesel hata yapmamış olmanın kıstas olamayacağı; bunun yanında ML'e katkılarda bulunmuş olmak-Dünya KH'ne önderlik etmek gibi kıstasların gerekli olduğu konusunda tartışıldı. Mao Zedung'un bu kıstaslara vurulduğunda, MELS ile aynı düzeyde ele alınamayacağı konusunda görüşler belirtildi. Tartışmalar sonunda oybirliği ile şu karar alındı:

25 No.lu karar

ML'in klasikleri

- ML'e önemli katkılarda bulunan
- ML'den sapma teşkil eden ilkesel hatalar yapan ve yaptıkları hataları özeleştiri ile aşan
- Dünya ML hareketine önderlik eden Komünist önderlerdir.

Marks/Engels/Lenin/Stalin Marksizm-Leninizmin Klasikleridir.

Mao Zedung, Çinde Demokratik halk devrimine önderlik eden, bu devrim içinde Halk Savaşı teorisini geliştiren, sömürge ve yarı sömürge ülkeler için Lenin ve Stalin'in tezlerini Çin somutunda uygulayan ve geliştiren, bu anlamda ML'e katkıları olan büyük bir ML'dir.

Ancak Mao Zedung, MELS'in tersine, özellikle sosyalizme geçiş döneminde ilkesel hatalar da yapmış, bunların özeleştirisini yapmamıştır. Ayrıca o Dünya ML hareketine de yeterli bir önderlik yapmamıştır. Mao Zedung MELS ile aynı düzeyde ele alınmamalıdır.Mao Zedung ML'in bir klasığı değildir.

Mao Zedung'un ML'in klasikleri içinde ele alınması, Dünya Komünist Hareketine zarar vermiştir ve vermektedir.

Şöyleki, Mao Zedung'un ML'in Klasikleri içinde ele alınması önce Mao Zedung'un ML'den sapma teşkil eden görüşlerinin olmadığı şeklinde bir anlayışa ve hatta bu yanlışların giderek 'Mao Zedung'un ML'e katkısı' olarak savunulmasına yol açabilmektedir. Bunun dışında onun ML Klasik olarak ele alınması, Kruşçef modern revizyonizmine karşı mücadelenin sorunlarının 'büyük polemik' içinde çözülmüş olduğu düşüncesini de yayabilmektedir.

...
ML'in klasikleri ile ilgili bir başka sorun,ML'in

klasik eserleridir. Bunlar yalnızca ML'in Klasiklerinin (MELS) eserleri değil; diğer ML'lerin de Dünya Komünist hareketinin dayanabileceği, içinde ilkesel hatalar olmayan eserleridir. Mesela Komin-ternin bir dizi temel belgesi, ML'in klasik eserleri arasında sayılabilir.

Bir yoldaş karara şu şerhi koydu:

"Mao Zedung günümüzde de büyük bir ML olarak değerlendirilmelidir. Yani 1957'den ölümüne kadar bir bütün değerlendirilmesinde büyük bir ML'dir."

4.Gündem maddesine (AEP'nin revizyonist çizgisi -nin eleştirisinin derinleştirilmesi ve köklerinin ortaya çıkarılması) geçildi. Bu konuyla ilgili MK raporu bölümü okundu. Daha sonra tartışma yazısı üzerinde tartışılmaya başlandı.

Tartışma yazısı, Bölüm 3'deki tezler üzerinde tek tek duruldu. Tartışma içinde şu görüşler savunuldu:

Sayfa 12'deki " * Leninist Emperyalizm öğretisi tahrif ediliyor, Emperyalizm süper devletlere eşitle -nıyor" tezi ile ilgili olarak:

E.Hoca "Emperyalizm ve Devrim" adlı kitabında gerçekten de Leninist emperyalizm teorisini çok yönlü olarak tahrif etmektedir. Kitapta savunulan "süpergüçler" teorisi bu çok yönlü tahrifin yalnızca bir bölümüdür. Başlıkta Emperyalizm öğretisinin tahrifi, 'emperyalizmin süper devletlere eşitlenmesi' ile aynılaştırılmaktadır. Bu doğru değildir. Bu bölümde "E.Hoca Leninist emperyalizm öğretisini çok yönlü olarak tahrif etmektedir" şeklinde bir başlık kullanmak; ve emperyalizm öğretisinin tahrif edildiği noktaları tek tek saymak daha doğru olur.

Bunun ötesinde, Emperyalizm ve Devrim kitabında E.Hoca'nın emperyalizmle iki süper devleti eşitlediği mutlak olarak ortaya konamaz. Bunun tersini belirten,

E.Hoca'nın 'iki süper devlet'i, 'Süper devletler'i dünya emperyalizminin bir parçası olarak gördüğünü gösteren alıntılar da vardır.

Mesela Kitabın 153.sayfasında E.Hoca: "Diğer yandan günümüz koşullarında halkların ve devrimin başlıca düşmanı dünya emperyalizmidir ve özellikle süper devletlerdir." Burda antileninist iç baş düşman-dış baş düşman ayrımı, ve antileninist süper devletler anlayışı bir kenara bırakılırsa, Süper denilen devletlerin, dünya emperyalizminin bir parçası olarak görüldüğü söylenebilir. Süper devlet denilen güçlerin, emperyalizmle eşitlendiğini gösterir yerler de vardır. Bu durumda bu iki yönü de koymak tek doğru tavidir.

Tartışma yazısında ayrıca AEP ve Enver Hoca 'nın 'emperyalizmi belirli emperyalist devletlere indirgediği, diğer emperyalist büyük güçleri devrimin ateş hatından çektiği, onları emperyalist olarak görmediği' tezi de savunulmaktadır. Bu tez de bu şekli ile doğru değildir. E.Hoca Emperyalizm ve Devrim Kitabında Batı Alman Emperyalizminden, İngiliz, Fransız, Japon emperyalizminden emperyalist güçler olarak söz etmektedir. AEP günlük propogandasında bu emperyalist güçleri teşhir etmekte, devrimin hedefleri olduğunu söylemektedir. Ancak, Süper güç teorisinin savunulması, kaçınılmaz olarak "Süper" denilen güçlerle, diğer emperyalist büyük güçler arasında bir nitelik farkı olduğunun yayılmasına hizmet etmektedir. Bunu AEP'in propogandasında somut olarak izlemek mümkündür. E.Hoca'nın 'Emperyalizm ve Devrim'inde de görmek mümkündür.

Bu konuda AMLP ile Partimizin 1978 Temmuzunda yaptığı ortak açıklamada getirdiği eleştiri doğru bir eleştiridir. AEP'in "Süper Güç" anlayışı sözü geçen belgedeki gibi eleştirilmelidir.

Süper güç teorisini E.Hocanın Emperyalizm ve Devrim'de yaptığı gibi Lenin'e dayandırmaya çalışması (s.68), Leninist emperyalizm öğretisinin kaba bir tahrifidir. Lenin, 'emperyalizm için karakteristik olan, emperyalist büyük güçlerin dünyayı paylaşmak, pazarları

fethetmek için mücadelesidir' der. Lenin emperyalist büyük güç dediği güçlerle, diğer emperyalist güçler arasında somut bir ayırım yapar. Bu ayırımı yaparken emperyalist güçlerin sermaye yoğunluğu, sermaye ihracı, banka ve sanayi sermayesinin iç içe geçmişliğinin de - recesi, sahip olduğu sömürgelerin yüz ölçümü, ekonominin askerileşmesi, sömürgelerin üretimi vs. bir dizi bilimsel kriter kullanır. Somut verilerle, emperyalist büyük güçlerin kimler olduğunu tespit eder. Dünyaya hakimiyet dalaşmasının esas olarak bunlar arasında geçtiğini tespit eder. Savaş konusunda da bunların öne çıktığını tespit eder. O bu tespitlerinden hiç bir şekilde diğer emperyalistlerin emperyalist olmadığı, bunlarla ittifak kurulması gerektiği gibi sonuçlara varmaz. O emperyalist büyük güçlerin dışındaki emperyalistlerin de emperyalist niteliğini vurgular. Bunların proleter dünya devriminin hedefi olduğunu; emperyalist sistemin bir bütün olarak proleter dünya devriminin hedefi olduğunu vurgular. "İki süper güç", "Süper Güçler" teorisinin ruhu Leninist emperyalizm teorisi ile gelişmektedir.

E. Hoca, Emperyalizm ve Devrim kitabında, anti-Leninist "Süper güçler" teorisini kabul edilebilir hale getirmek için "İç baş düşman", "Dış baş düşman" şeklinde bir ayırım yapıyor. Bunu da sahtekarca Stalin'e dayandırmaya çalışıyor. (s.153) Stalin'de iç baş düşman/dış baş düşman şeklinde bir ayırım yoktur. Baş Düşman tespiti somut bir tespittir. Ülke içinde devrilmesi gereken, iktidarı elinde tutan güçleri içeren bir tespittir.

Enver Hoca Emperyalizm ve Devrim kitabında ayrıca emperyalizmin ekonomisini de kavramadığını gösteriyor. O sayfa 73'de şöyle diyor:

"Fakat bilindiği gibi Avrupa sermayelerinin Birleşik devletlere yatırımları esasen kıymetli evrak,hisse senetleri,tahviller,mevduatlar vb. biçimindedir. Oysa Avrupadaki Amerikan yatırımları,Avrupa ekonomisinin önemli kollarında egemen konum sağlamıştır." Enver Hoca burada görüldüğü gibi, emperyalizm çağında,bir eko-

nomide etkinlik kurmak için kıymetli evrak,hisse senetleri,tahviller,mevduatların oynadığı tayin edici rolü kavramıyor. O ekonomik alandaki hakimiyeti doğrudan yatırımlarla ölçüyor. Yüzeydeki görünüşe bakıyor.Ve yü - zeyde takılıp kalıyor. Avrupadaki emperyalist devletlerin tek yanlı olarak Amerikan emperyalizmine bağımlı olduğunu sanıyor.

Bütün bunlar tartışma yazısında eksiktir. Bunlar tamamlanmalıdır.

× Çin sosyal emperyalizmi üzerine ..s.14

Bu bölümde getirilen eleştiriler doğrudur.Gerçekten de EH emperyalizmin ekonomisini siyasetten ayırmak tadır.

15.sayfada "Çin'de tekелci ekonominin belirleyiciliği" yoktur deniyor. Bugün Çin'de devlet tekelleri hakim ve belirleyici durumdadır. Sorun bu tekellerin niteliğidir. Böyle konmalıdır.

× Emperyalist savaşın kaynağı ..s.15

Tartışma yazısında bu konuda ML perspektifin 60' - lı yılların son dönemlerinden itibaren gözden kaçırılmaya başlandığı söylenmektedir. Bu doğru değildir.SBKP 20.PK'nden sonra bu konuda revizyonist görüşler dünya komünist hareketi içinde yaygınlaşmıştır.

Bu konuda Enver Hoca bir yandan "Emperyalist devletler ve gruplar arasındaki çelişkilerin ve rekabetin keskinleşmesi, silahlı çatışmaların,yağmacı ve köleleştirici savaşların patlaması tehlikesini taşıyor. Bu ML in, tarihin çürütülemez biçimde doğrulanmış olduğu tanınmış bir tezidir" (s.264) diyerek genel doğruları koymakta; diğer yandan sorun bu doğrunun günümüze uygulanmasına gelince, savaşın kaynağının iki süper güç olduğu yönünde tezler savunmaktadır. Sorun bu iki yanı ile ortaya konmalıdır.

EH, Emperyalizm ve Devrim kitabında:

"Şimdiye kadar sözünü ettiğimiz emperyalist süper devletler,emperyalist ve savaş kışkırtıcısı olarak ka-

lacaklar ve bugün değilse bile yarın dünyayı büyük bir nükleer savaşa sokacaklardır" (s.33) diyerek, Leninizmin savaş konusundaki tezlerini çarpıtmakta; nükleer savaşı kaçınılmaz olarak göstermekte; devrimle böyle bir savaşı önleme imkanını var saymamaktadır. Tartışma yazısına bu eklenmelidir.

Emperyalist savaşa karşı görevlerle ilgili olarak E.Hoca s.35'de savaş engellenemezse, bunu 'kurtuluş savaşına dönüştürme' görevini proletaryanın önüne koymak tadır. Bu emperyalist ülkelerde sosyal şovenizm anlamına, proletaryaya kendi burjuvazisinin kuyruğuna takılma çağrısı yapma anlamına gelir. Emperyalist ülkelerde görev, emperyalist savaşı "kurtuluş savaşına" dönüştürmek değil, sosyalist devrim için iç savaşa dönüştürmektir. Tartışma yazısında bu eleştiri de yoktur.

Tartışma yazısında, s.265'den yapılan bir alıntıya dayanılarak, E.Hoca'nın Amerikan emperyalizmi ve RSE dışındaki emperyalist devletleri 'barışsever güçler ve ülkeler' arasında gördüğü tezi savunulmaktadır. Alıntı yorumu açıktır. Bu alıntı ile bu tezin ispatlanma imkanı yoktur.

* Yeni sömürgecilik s.18

Yeni sömürgecilik emperyalizmin bir olgusudur. EH bunun 'ikinci dünya savaşından sonra ABD emperyalizmi tarafından geliştirildiğini' söylemektedir.

Bu yanlıştır.

EH'nın dükkanında 'her mal' vardır. O uzun pasajlarda 'bağımsızlığın' kağıt üzerinde kaldığını anlatmaktadır. Buna rağmen genel anlayışı bu ülkelerin gerçekte de bağımsız olduğu şeklinde bir anlayıştır. Sorun böyle konmalıdır.

E.Hoca Emperyalizm ve Devrim'de "devletlerin bağımsızlık" istediği şeklindeki revizyonist teze ML eleştiri getirmektedir. Getirdiği eleştiri "bunun Çinli revizyonistler tarafından mutlaklaştırıldığı" şeklinde bir eleştiridir.

* Faşist diktatörlükler

Bu konuda tartışma yazısındaki anlayış, emperyalizm me bağımlı tüm ülkelerde faşist diktatörlüklerin hüküm sürdüğü şeklindeki bir anlayıştır. Bu konuda toptancılık yapılmamalıdır. Her devlet somut olarak incelenmelidir.

* Bölüm 4 s.21

E.Hoca'da, tartışma yazısında tespit edildiği gibi devrimin hedeflerini daraltma (iki süper güç), devrimin güçlerini genişletme (iki süper güç dışındakiler) eğilimi vardır.

E.Hoca, "Devrimci durum emperyalist ülkeleri sarmıştır ya da sarma sürecindedir" diyor. Sarmış olması, ve sarma sürecinde olması bir ve aynı şeyler değildir. Bir devrimci durumun varlığını, diğeri henüz devrimci durum olmadığını, gelecekte olacağını belirtmektedir. Bunları yanyana söylemek, hiç bir şey söylememektir. Biz bugün devrimci durumun sarmış olduğu herhangi bir emperyalist ülke, revizyonistlerin hakim olduğu bir ülke bilmiyoruz. Gelecekte buralarda da devrimci durumun ortaya çıkacağı ise tarihsel bir gerçektir. Bunu söylemek, bugünkü somut durumla ilgili hiç bir şey söylememektir.

Enver Hoca devamla "bu durum (hangi durum? Devrimci durumun varlığı mı yoksa gelecekte ortaya çıkacağı mı? YN) devrimi gündeme getirmiştir" diyor. Sözü edilen durum eğer "sarma süreci" ise, devrimin gündemde olmadığı açıktır.

Emperyalizm ve Devrim kitabında E.Hoca'nın emperyalist ülkelerde devrimci durumla ilgili olarak ileri sürdüğü ML ile ilgisi olmayan bu saçmalıklar onun iki temel düşüncesini haklı çıkarmak için kullanılmaktadır

- Bugün kapitalist ve revizyonist ülkelerde devrimci durum vardır. Bırakalım teoriyi: "Gerçek hareket tarafından atılan her adım onlarca programdan daha önemlidir" (s.168) diyen Engels gibi davranalım.

E. Hoca Engels'ten bu alıntıyı yaparak ideolojik-siyasi karmaşanın hüküm sürdüğü bugünkü ortamda, Lenin'in deyimi ile "cenaze töreninde cenaze sahiplerine 'gözünüz aydın' " deme durumuna düşmektedir.

O Çinli revizyonistleri eleştirirken

" Çin revizyonistlerine göre, proleter devrimi ve ulusal kurtuluş devrimi sorunu çağımızda hiç bir biçim de gündemde değildir; çünkü diğer nedenlerin yanı sıra onlara göre dünyanın hiç bir yerinde devrimci durum yoktur. Bu nedenle proletaryaya, kütüphaneye kapanıp "teoriyi" incelemesini öğütüyorlar, çünkü devrimci eylemlerin zamanı henüz gelmemiştir" demektedir. (s.119) Ne Çinli revizyonistler, ne de başkaları Enver Hoca' -nın burda ifade ettiği aptalca düşünceleri savunmamaktadır. Ama Enver Hoca'nın esas saldırdığı düşünce "teori'nin incelenmesinin gerektiği düşüncesidir. O bu doğru düşünceye daha rahat saldırabilmek için önce bütün kapitalist ülkelerde devrimci durum olduğunu iddia etmekte (yoksa da gelecek!); bununla yetinmemekte; Çinli revizyonistlerin 'teori'nin incelenmesini savun-duğunu söylemekte; bununla da yetinmemekte; 'teori' nin incelenmesini, proletaryanın -devrim yapacak yerde !- kütüphanelere kapanması ile eşitlemektedir.

Burdaki metod, Don Kişot gibi, kafasında yel de -ğirmeni yaratıp, ona saldırma metodudur. Bugün dünya -nın bir çok yerlerinde işçi sınıfının ve ezilen halk -ların kendiliğinden gelişen mücadelesi; bilinçli ve örgütlü hareketin düzeyinden çok daha ilerdedir. Dünya ML hareketi, modern revizyonistlerin ağır tahribatı so-nucu, derin bir ideolojik-siyasi, buna bağlı olarak ör-gütsel buhran içinde bulunmaktadır. ML'in bir çok il-kesi, bugün her türden revizyonizme karşı mücadele i-çinde yeniden savunulmak durumundadır. Bir çok ilkenin üzeri modern revizyonistlerin marifeti sonucu örtülmüş-tür. Sosyalizmden geriye dönüş olgusu, ML hareketi yeni bir sorunla karşı karşıya bırakmıştır. İşte böyle bir durumda, ML teorisinin incelenmesi, kavranması, ve derinleştirilmesi; ML teorisinin kavranarak her türlü

çarpıtmaya karşı savunulması; kısaca teorik çalışma ha-yati bir önem kazanmaktadır. Böyle bir durumda EH' nın yaptığı gibi 'durum iyidir-teoriye ne gerek var' diyen-ler gerçekte revizyonizmlerini gizlemek isteyenlerdir.

EH'nın kapitalist ve revizyonist ülkelerdeki dev-rimci durumla ilgili görüşleri, ikinci olarak, onun Mil-li kurtuluş hareketlerini küçümseyen anlayışını haklı göstermek için kullanılmaktadır. O olmayan bir durumu varmış gibi göstererek (kapitalist ve revizyonist ül-kelerde devrimci durum), emperyalizme bağımlı ülkeler-deki devrim hareketlerine önem vermemesini haklı çıkar-maya çalışmaktadır.

Tartışma yazısında "bugün emperyalizme esas dar -belerin bağımlı ve sömürge ülkelerde vurulduğu" tesbi-ti yapılıyor. Bu konuda böyle genel tespitler yapıla -cağına bugün bütün emperyalist sistem içinde, tüm ül-kelerde devrimin mümkün olduğu, emperyalist zincirin en zayıf halkadan kopacağı söylene ve en zayıf halka somut olarak araştırılrsa çok daha doğru olur.

Bu tip genel tespitler, geçmişte de bu gün de, emperyalist ülkelerde sosyalist devrimlerle, emperyaliz-me bağımlı ülkelerdeki antiemperyalist demokratik dev-rimler arasındaki bağın tek taraflı bir bağ olarak kav-ranmasına yol açmaktadır.

Emperyalizm çağında, emperyalizm bir dünya sis-temi haline gelmiştir. Emperyalist sistem içinde yer alan bütün devletler, bu devletlerde ekonomi ne kadar az ya da çok gelişmiş olursa olsun, aynı sistemin bi-rer parçaları, aynı zincirin halkaları haline gelmişlerdir. Emperyalist sistemin kendi içinde bir dizi çe-lişmeler vardır. Bu gelişmeler emperyalist sistem için de devrimlere yol açmaktadır.

Emperyalist sistemin bütününde devrim mümkündür. Emperyalist sistemin içinde istisnasız bütün ülkelerde proletarya önderliğinde devrim imkanı vardır. Devrimin objektif şartları -yani emperyalizmin devrime yol açan gelişmeleri- vardır. İşçi sınıfı şu yada bu güçte, bü-

tün ülkelerde vardır.

Ancak, emperyalist sistemin bütününde devrimin mümkün olması, onun hemen gerçek haline dönüşmesi anlama gelmez.

Mümkün olan devrimin gerçek haline gelmesi için , önce devrimci durumun varlığı gerekir. Lenin devrimci durumu "Hakim olanların o döneme kadar kullandığı yöntemlerle yönetemez duruma gelmesi; ezilen ve sömürülenlerin ise o döneme kadar yaşadıkları gibi yaşamak istemedikleri durum" olarak anlatır. Devrimci durumun varlığı kendini ezilen ve sömürülenlerin hoşnutsuzluklarını dile getirdikleri yükselen kitle hareketlerinde gösterir. Devrimci durumun varlığı devrimin gerçekleşmesi için gerekli şartları yaratır. Devrimci durumun varlığı devrimi, çözümü gündemde olan bir sorun haline getirir. Devrimci durumun varlığı devrim için şarttır. Ancak her devrimci durum devrime yol açmaz. Her hangi bir ülkede devrimci durumun devrime yol açabilmesi için subjektif etkenlerin (işçi sınıfı ve diğer emekçi sınıfların bilinçlenme ve örgütlenme seviyesinin) kitlelerin kendiliğinden mücadelesine yol gösterebilecek, önderlik edebilecek seviyede olması gereklidir.

Devrimci durum, objektif bir olgudur. İnsan iradesinden bağımsız olarak ya vardır, ya yoktur. Bu durum iradi bir şekilde yaratılamaz. Devrimci durumun varlığı ya da yokluğu; devrimci durumun yükselmesi ya da geri çekilmesi, komünistlerin izleyeceği taktikler için hayati öneme sahip tespitlerdir.

Bugün mesela ülkemizde devrimci durum vardır. Ezilenler gerçekten bugüne kadarki gibi yaşamak istemektedirler. Hakim sınıflar ise Türkiye'yi nasıl yöneteceklerini bilemez durumdadırlar. Kitlelerin faşizme karşı hareketi yüksek boyutlardadır. Ve gittikçe yükselmektedir. Ama devrimci durum devrime yol açmamaktadır. Çünkü, kitlelerin bilinç ve örgütlenme seviyesi , kendiliğinden hareketin çok gerisindedir.

Bugün mesela Avusturya'da, B.Almanya'da, Fransa'da, İngiltere'de, Japonya'da, ABD'de, Sovyetler Birliği'nde devrimci durum yoktur. Bu ülkelerde devrimci durumun varlığından söz etmek, gerçeklere gözünü kapamak olur.

Mesela biz 1972'de Türkiye'de devrimci durumu yanlış tespit ettik.

* Emperyalist ülkelerde proletaryanın görevi s.22

* Emperyalizme bağımlı yarı sömürge ülkelerde durum nedir s.23

Bu bölümlerde AEP'ye getirilen eleştiriler özü itibarı ile doğrudur. Ancak tartışma yazısı sorunu tek yanlı koymaktadır. Emperyalizm ve Devrim kitabında 'her mal'ın bulunduğu tartışma yazısında tespit edilmemektedir.

* Demokratik Halk Devrimleri ve Demokratik Halk İktidarı aşamaları atlanabilir mi?

E. Hoca'da gerçekten de DHD ve DHİ aşamalarını atlama eğilimi vardır. Ancak tartışma yazısında yapılan alıntı (s.194/195) bu eğilimi ispatlayan bir alıntı değildir. Kendi başına ele alındığında söylenen şeyler (alıntıda) doğrudur. EH'nın DHD ve DHİ'yi red eğilimi, bu aşamayı atlama eğilimi gerçekte Mao Zedung'a bu konuda getirdiği eleştirilerde ortaya çıkmaktadır:

Bu konuda Enver Hoca Mao Zedung'a iki eleştiri getirmektedir:

a) DHİ aşamasının uzun süre olarak görülmesi. eleştirisi: Bu eleştiri sorunun özünü kavramayan, sorunu 'süre' meselesi olarak gören bir eleştiridir. Sorunun özü 'süre' değil, proletarya diktatörlüğü meselesidir. Eğer proletarya diktatörlüğü, burjuvazinin iktidarı dışına ilk fırsatta itilmesi hedeflense, DHİ şu veya bu ülkede şu veya bu süre yaşayabilir. Sorunu süre meselesine indirgemek, gerçekte bu aşama atlanabilir - miş anlayışından kaynaklanmaktadır.

b) Kapitalizmin gelişmesine izin verildi eleştiri -

risi: Bu eleştiri de sorunun özünü kavramayan bir eleştiridir. İktisaden geri bir ülkede devrim yapıldığında, proletarya belli bir süre kontrol altına alarak kapitalizmin gelişmesine izin verecektir. Bu sınırsız bir gelişme olmayacaktır. Ama yine de bir gelişme olacaktır. Bu ekonomik bir zorunluluktur. Mao Zedung 1940 larda bunu doğru olarak tespit etmiştir. O'nu 'kapitalizmin gelişmesine izin verdiği' noktasından eleştirmek, gerçekte demokratik devrim aşamasının atlanmasını talep etmektir.

* Halk savaşı s.26

Halk savaşı, karşı devrim şehirlerde güçlü olduğundan, kırlık bölgelerde üs alanları kurma, kurtarılmış alanlar yaratma, kırlardan şehirleri kuşatarak kurtarma şeklinde bir askeri strateji ise (ki öyledir), Arnavutlukta bu strateji uygulanmıştır. Ancak AEP buna 'halk savaşı' dememiştir.

AEP'nin ve EH'nın Mao Zedung'a bu konuda getirdiği eleştiri "HS'nın sınırsız ve perspektifsiz" bir savaş olduğu şeklinde bir eleştiridir. Bu eleştirinin ayakları havadadır. Mao Zedung'un askeri yazılarını okuyan herkes bunun tersini/bazan Mao bir yıl içinde ne kadar düşmanın yok edileceğinin bile detaylı planını çıkarmaktadır!7 görebilir.

* Bölüm 5. UDT'ne karşı mücadele

Bu bölüm incelenirken yeniden bölüm 4'ün başına dönüldü. 20. sf.da getirilen tezler üzerine tek tek tartışıldı.

Tartışma içinde şu görüşler savunuldu:

"AEP yöneticileri bir yanda dünya devrimi uğruna mücadeleyi dünya barışı uğruna mücadeleyle sınırlamakta" tezi bu şekli ile yanlıştır. Bu ancak eğilim olarak ortaya konabilir. Bu tez eldeki alıntılarla ispatlanabilir bir tez değildir.

"Onlar süper güçler dışında emperyalist görmüyor-

lar" tezi bu şekli ile yanlıştır. İspatlanamaz bir tezdur. Bu da eğilim olarak ortaya konabilir.

"DHD'ni tümüyle red ediyorlar" tezi bu şekli ile yanlıştır. İspatlanamaz. Eğilim olarak ortaya konabilir.

Bunlardan yola çıkarak, AEP'ye troçkist demek yanlıştır. Bütün bu görüşler Krusçef modern revizyonistleri tarafından daha önce savunulmuştur. Troçkist denmesi esas kaynağın üzerini örter.

AEP gerçekten de bu günkü çizgisi ile özde üç dünya teorisinin savunduğu görüşleri savunmaktadır. Aradaki birlik noktalarının ortaya konması, bu yapılar-ken farkların da unutulmaması tek doğru tavidir.

Tartışma yazısında eleştirilmeyen bir şey, EH'nın NEP ile ilgili görüşleridir. E.Hoca NEP'i a) Rusya'ya özgü bir siyaset olarak görmekte, NEP'in sosyalist insanın genel geçerliliği olan bir yasası olduğunu red etmektedir. Onun bu konudaki görüşleri Lenin ve Stalin'in bu konudaki görüş ve pratiklerine de saldırı anlamı taşımaktadır.

Bir başka sorun, EH'ın Komünizm ile ilgili görüşleridir. EH bu konuda Mao'yu eleştirirken:

"Sosyalizmle komünizmin aynı sosyo-ekonomik yapının iki evresi olduğu ve sosyalizmle komünizmin birbirlerinden yalnızca gelişme ve olgunluk derecesi olarak farklılık gösterdiği" tezini (s.299) savunmaktadır. Bu EH'nın ML'den bir şey anlamadığını göstermektedir.

Sosyalizm ile Komünizm üretim araçları üzerinde kamu mülkiyetinin varlığı açısından birbirlerine benzerdir. Bu anlamda ML'in Klasikleri sosyalizmden 'komünizmin birinci evresi' olarak söz etmektedirler. Ancak sosyalizm ile Komünizm arasındaki fark gelişme ve olgunluk derecesi değildir. Komünizm gerçekten de Mao'nun dediği gibi sosyalizmin yadsınmasıdır. Komünizm Marks ve Engels'in deyimi ile 'zorunluluktan' 'özgürlüğe' geçiştir. Komünizm çalışmayı, topluma yeteneği öl-

çüsünde katkıda bulunmayı zevk olarak kavrayan yeni insanı gerektirir. Komünizm her toplum üyesine 'ihtiyacına göre' verebilecek düzeyde bir toplumdur. Kafa-kol emeği, şehir-kır, yöneten-yönetilen çelişmelerinin çözüldüğü bir toplumdur.

Tartışma yazısı üzerine tartışma bittikten sonra, AEP broşürünün önsözü ve ..BK'nın bu önsöze getirdiği eleştiri üzerine tartışmaya geçildi.

Önsözde yer alan ve ..BK eleştirisinde eleştiri - len noktalar tek tek ele alınarak oylandı. Şu sonuçlara varıldı:

- "tartışmasız kabulünü istediği" konusunda .. BK'nın getirdiği eleştiri oybirliği ile doğru bulundu.

- 'emperyalist tehdit karşısında boyun eğdiği' konusunda ..BK'nın getirdiği eleştirisi oybirliği ile kabul edildi. Ayrıca bu bölümde, 180 derecelik dönüşün Çin devriminin değerlendirilmesi, Mao Zedung'un değerlendirilmesi, ve ÇKP'nin değerlendirilmesi; diğer konularda 180 derecelik bir dönüşün söz konusu olmadığı -nın eklenmesi kararı alındı.

- 'Burjuvazinin feodalizmi tasfiyesi' ile ilgili olarak ..BK'nın getirdiği eleştiri oy birliği ile onaylandı. Ayrıca bu bölümde, böyle bir imkanın varlığının da belirtilmesi kararı alındı.

- 'Troçkist tek devrim' konusunda ..BK'nın getirdiği eleştiri oy birliği ile onaylandı.

- 'Köylülüğün temel güç olduğu sorunu ile ilgili ..BK'nın getirdiği eleştiri oybirliği ile onaylandı.

- 'Halk savaşı' ile ilgili .. BK'nın eleştirisini oybirliğiyle onayladı.

- 'Sosyal emperyalizmi ateş hattından geri çektiği' konusunda ..BK'nın eleştirisi oy birliği ile onaylandı.

- 'sınıf karşıtlıklarını red ettiği' konusunda .. BK'nın getirdiği eleştiri oy birliği ile onaylandı.

- "Kültür devrimi" konusunda ..BK'nın getirdiği eleştiri çoğunlukla onaylandı.

Bunun dışında ..BK'nın önsöze getirdiği eleştiri - nin giriş bölümünde ortaya konan genel görüşler de onaylandı.

AEP'nin parti olarak revizyonist olup olmadığı konusunda tartışmaya geçildi.

Tartışmada şu görüşler savunuldu:

Önsözdeki anlayış açık bir biçimde bir partinin çizgisi ML değilse, o partiyi ML olarak görmeyen bir görüştür. Önsözdeki anlayış, "eğer bir partiye anti -ML çizgi hakim olursa, o parti anti-ML'dir" şeklinde bir anlayıştır. Önsözde şöyle denmektedir: "Bugün gelinen aşamada bu anti-ML çizgi AEP'ne tamamen hakim olmuş ve AEP revizyonist bir parti haline gelmiştir" (s.15). Görüldüğü gibi anlayış açıktır. Bu anlayış MK 9.toplantısında değişmiştir. MK en azından iki noktada ispatlayamayacağı iddialar getirdiğini de kabul etmiştir. Buna rağmen yapılan tespit yürürlükte kalmıştır.

Bu kez yoldaşlar AEP'nin bütünüyle yozlaşmış olduğunu, kurtarılamaz olduğunu savunmaya başlamışlardır.

Gerçekte ise AEP'nin yozlaştığını, artık kurtarılamaz olduğunu ispatlayacak durumda değiliz.

Yozlaştığını savunan yoldaşlar iki gerekçe getirmektedirler:

a) Bugün çizgiyi savunanlar Enver Hoca, Mehmet Şehu gibi önderlerdir. Bunlara karşı bir muhalefet gelişmesi hemen imkansızdır.

b) Dıştan görülür bir muhalefet yoktur.

Bunlar doğrudur. Ama partinin yozlaştığını ispatlamaya yetmez. Mesela muhalefet görülmemesi meselesini alalım. Dıştan bakıldığında gerçekten de bir muhalefet yoktur. Ama yine dıştan bakıldığında herkesin aynı düşüncede olmadığını da görmek mümkündür. Mesela Necmiye Hoca parti içinde esas tehlikenin liberalizm olduğunu

savunurken; Nedreci Plesari bürokratizmi esas tehlike olarak görmektedir. Bu bir şey ispatlamaz. Ama yalnızca herkesin aynı görüşte olmadığı konusunda bize ip ucu verir.

Biz ML'ler dediğimizi ispatlamak zorundayız. İspatlayamayacağımız şeyleri söylememeliyiz. AEP'nin bütününü ile yozlaştığını söylemek ispatlayamayacağımız, bugün elimizde olan verilerle ispatlayamayacağımız bir şeydir. Ama bugünkü verilerle ispatlayacağımız şeyler de vardır. Mesela AEP'nin bugün izlediği çizginin ML değil revizyonist bir çizgi olduğunu ispatlayabiliriz. Bu çizgi eğer değiştirilmezse kaçınılmaz olarak partinin yozlaşacağını, bunun çok büyük bir tehlike olduğunu da söyleyebiliriz. Bunlar ispatlayabileceğimiz şeylerdir.

Bunun ötesinde bir de mücadele meselesi vardır. Tabii ki eğer bir partinin yozlaşmış olduğu verilerle ispatlanabiliyorsa, ona karşı mücadele verilmiş olup olmaması önemli bir rol oynamaz. Ama eğer ispatlanma durumu yoksa, o zaman mücadele verilmesi, partinin revizyonist çizgisine karşı mücadele verilmesi şarttır. Bu mücadele içinde o partinin gideceği yer çok daha açık bir biçimde ortaya çıkacak; çizgisine karşı mücadele edilen parti yozlaşsa bile, peşinden giden partilerin bazılarının gözünün açılması mümkün olacaktır.

Bizim AEP'ye revizyonist dememiz, onun revizyonist çizgisine karşı yürüttüğümüz mücadeleye bir katkıda bulunmamakta, tam tersine 'radikal' 'tutarlı' görünme adına iki yönlü zarar vermektedir. Parti içinde ispatsız iddialar ileri sürme yönünde üyeler eğitilmekte; enternasyonal alanda ise henüz AEP'nin yüzünü görmeyen partilerle her türlü bağ baştan koparılmaktadır.

Bir yoldaş, AEP'ye revizyonist demek için 8.PK 'ne kadar beklenmesini, bu Kongrede durumun açığa çıkacağı görüşünü savundu.

Tartışmalardan sonra, ..BK'nin eleştirisinin konuyla ilgili bölümü oya sunuldu. Çoğunlukla kabul edildi.

..BK'nin 'modern revizyonizme karşı mücadele' ile ilgili olarak getirdiği eleştiri, ve buna MK 9'un verdiği cevap üzerine tartışıldı. MK'nın cevabı yanlış bulundu. Getirilen eleştiri onaylandı.

Kampla ilgili MK 9'da getirilen eleştiri üzerinde duruldu. Bu konuda ..BK 19. toplantısında alınan şu karar onaylandı:

"MK'nin, BK'ne "3.Enternasyonal Gençlik Kampı" ile ilgili olarak getirdiği eleştiri doğrudur. Gerçekten de 3.Enternasyonal gençlik kampında bizlerle oportunistleri ayıran en temel noktalardan biri Mao Zedung'un değerlendirilmesi meselesi idi. Bu durumda Mao Zedung'un oportunistlere karşı savunulması özel bir önem kazanıyordu. Biz 3.Enternasyonal Gençlik kampında Mao Zedung'u yeterince savunmayarak önemli bir hataya düştük. MK'nin bu konuda BK'ya getirdiği eleştiri esas olarak doğru, haklı bir eleştiri idi. Biz MK'nin getirdiği bu eleştiriyi de tepkici bir şekilde şekil açısından red ederek ikinci bir hataya düştük. Bunda BK'mize karşı belirtilen "kuşkulara" duyduğumuz tepki önemli bir rol oynadı."

Tartışmalardan sonra ..BK'nin önsöze getirdiği eleştiri, BK'nin yukardaki özeleştirisini de eklenerek 26 No'lu karar olarak oy birliği ile kabul edildi.

26 No'lu karar

MK 9. Toplantı kararlarının ekleri/Ek 1: .. BK'nin Önsöz'e eleştirisi (Sözü geçen eleştirinin özü bu broşürün 267 ile 275. sayfaları arasında yer almak tadır. Eleştirinin tamamı Belgesel Yayınlar 4'te yayınlanacaktır.-- Yayıncının Notu)

Bu karardan sonra MK raporunun konu ile ilgili bölümünün değerlendirilmesine geçildi. MK'nın bu konuda yaptığı hatayı görmediği, yaptığı hatayı doğru olarak gördüğü tespit edildi. 8.Toplantıda alınan kararın vahim bir hata olduğu, bunda MK'ya gelen bir mektubun önemli bir rol oynadığı görüşleri savunuldu. Tartışmalardan

sonra oy birliği ile şu karar alındı:

27 No.lu karar

MK raporunda AEP konusunda gelişmeler anlatılırken 8.Toplantıda bu konuda alınan "Bugün geline aşamada anti-ML çizgi AEP'e tamamen hakim olmuş ve AEP revizyonist bir parti haline gelmiştir" şeklindeki kararın doğru olduğu savunulmaktadır.

Aslında bu karar hem öz, hem de işleyiş açısından yanlış bir karardır.

Bu karar öz olarak yanlıştır. Çünkü bir zamanlar ML olan bir partinin revizyonist olarak nitelendirilmesi, bu partinin bütünü ile yozlaştığının ve bu parti içinde revizyonist çizginin yenilgiye uğratılması imkanının kesinlikle kalmadığını iddia etmek anlamına gelir. Böyle bir iddia bugün eldeki verilerle AEP için ispatlanabilecek bir iddia değildir. Zaten MK de bu iddiasını hiç bir şekilde ispatlamamaktadır. ML tavrı, ispatlayamadığımız iddialar ileri sürmek tavrı olamaz.

Bu karardaki anlayış çok açık bir şekilde revizyonist bir çizgiye sahip bir partinin, derhal, otomatikman yozlaşmış olduğu anlayışıdır. Bu anlayış yanlıştır. ..BK'nin bu karara eleştirisinde ortaya doğru bir biçimde koyduğu gibi ML bir parti revizyonist bir çizginin hakim hale gelmesi halinde derhal yozlaşmaz. Yozlaşma bir süreç işidir.

MK 8.toplantısının kararı işleyiş; parti içi demokrasinin işletilmesi açısından da yanlıştır.

Önemli meselelerde karar alırken, yönetim kademele-ri demokratik danışma mekanizmasını işletmelidirler. Bu ilkesel bir sorundur. AEP konusu, AEP niteliğinin revizyonist olarak belirlenmesi sorunu, hem partimiz hem de dünya ML hareketi açısından önemli bir sorundur. AEP kendi ülkesinde demokratik ve sosyalist devrimlere önderlik eden; Kruşçev mo-

dern revizyonizmine karşı mücadelede ve ÜDT'ne karşı mücadelede (tüm hatalarına rağmen) önemli bir yer tutan; Dünya ML hareketi içinde önemli tecrübelerle sahip olan ve ÇKP'nin yozlaşmasından sonra dünyadaki tek proletarya diktatörlüğü devletine önderlik eden bir parti durumunda idi. Böyle bir partinin niteliğinin yeniden belirlenmesi çok önemli bir sorundur. Böyle bir sorunda ciddi ML bir partinin takınacağı tavır, sorunun derinliğinin bilincinde olarak davranmaktır. Bu, sorunu parti içinde tartışmaya açmak, derinlemesine bir inceleme ve araştırmadan, parti içi tartışmadan sonra; diğer kardeş partilerle de bu konuda tartıştıktan sonra, demokratik danışma ile sonuçlandırmak anlamına gelir.

Pratikte MK 6. ve özellikle de 7.toplantısında bu yönde doğru kararlar alınmıştır. 6.toplantıda bu sorun parti içinde tartışmaya açılmıştır. 7.toplantıda ise tartışmanın bir merkezi konferansla sonuçlandırılması kararı alınmıştır. MK 7.toplantısının sonra Bölge Kadro Konferansları yapılmış, KK'ları MK 7.toplantısının AEP sorununun merkezi bir Konferansla sonuçlandırılması önerisini onaylamıştır. Hiç bir KK bu konuda sorunun MK tarafından derhal sonuçlandırılması yönünde bir tavsiye kararı almamıştır.

Bölge KK'nın sonuçlarını değerlendirmek için toplanan MK 8.toplantısı sorunu "AEP revizyonisttir" tespiti ile sonuçlandırmıştır. Alınan bu karar parti içi ML işleyiş kuralları açısından önemli bir hatadır.

(şerhler için bkz. sayfa 143--Yayıncının notu)

AEP'nin bugünkü revizyonist çizgisinin kökleri üzerine tartışmaya geçildi. Konferansa katılmayan bir yoldaşın bu konudaki görüşleri okundu. Yoldaş şu tezleri savunmaktadır:

-AEP ve ÇKP küçük burjuva partileridir. Bu geçmişten beri böyledir.

Bu partilerin çizgilerinin temeli küçük burjuva milliyetçiliğidir.

Bunların hepsi red edilmeli, bolşevizme dönülmelidir.

Araştırma-incelemeğe yönelmeli; sonuçlar çıktıkça bunlar yayınlanmalıdır.

ML eserler incelenmeli, işçiler için özetlenmelidir.

Somut devrim görevleri unutulmamalıdır.

Geri dönüşte, toplumlarda küçük burjuvazinin ağırlığı tayin edici rol oynamıştır.

Mao Zedung'un sosyalizmi köylü sosyalizmidir.

Halk savaşı teorisi sakattır.

Mao Zedungda milli devrim desteklenmelidir.

Bu tezlerin Mao Zedung ile ilgili bölümüne daha önce tavrı takınıldığı için, yeniden üzerinde durulmadı.

Geri dönüşle ilgili tezin, son çözümlemede geri dönüşü kaçınılmaz olarak gören bir noktaya vardığı görüşü savunuldu. BK'ya bu yazıya cevap verme görevi verildi.

Köklerle ilgili olarak Tartışma yazısının II.Bölümünün elde olan kısmı üzerinde duruldu. Bir yoldaş tarihi gelişme hakkında bilgi verdi.

Tartışma yazısının II.bölümünde getirilen görüşler esas olarak doğru bulundu. Hem "AEP'nin geçmişinde hiç önemli hata yoktu" hem de "AEP baştan itibaren revizyonistti" şeklindeki tespitlere karşı çıkılması gerektiği konusunda fikir birliğine varıldı. Tartışmalardan sonra oy birliği ile şu karar alındı:

28 No'lu karar

AEP'nin geçmişinde de bugünkü çizgisine temel olabilecek görüşler vardır.

Özellikle 'milliyetçilik' ve 'bürokratik eğilimler' gözlemlemek mümkündür.

AEP'nin bugünkü çizgisindeki 180 derecelik dönüş öncelikle Mao Zedung'un; Çin Devriminin; ve ÇKP'nin değerlendirilmesi ile ilgilidir. Diğer bir çok konuda daha önce var olan hata ve sapmaların sistemleştirilerek bir çizgi haline getirilmesi söz konusudur.

AEP'nin geçmişindeki hataları bulup çıkarmak derin bir araştırmayı gerektirmektedir. Merkezi konferansta bu sorun tam olarak çözüme bağlanmamalı, alınan kararlar bir başlangıç olarak kabul edilmeli, araştırma derinleştirilmelidir.

Bu karardan sonra 5.Gündem maddesine, "AEP kuyrukçuluğu yapan siyasetlerin değerlendirilmesi" maddesine geçildi.

MK raporunun ilgili bölümünde yer alan, AEP'in AEP kuyrukçuluğu yapan siyasetleri birleştirme çabası konusunda bilgi verilmesi istendi. Konferansta bu konuda bilgi verebilecek herhangi bir yoldaş çıkmadı.

MK'nin bu konudaki önümüzdeki dönemde MK'yı zor durumda bırakmayacak bir karar alınması yönündeki önerisinin ne anlama geldiği üzerinde duruldu.

Süreç içinde değişebilecek taktik konularda MK'ya karar alması için yetki verilmesi; bu gibi konularda bağlayıcı kararlar almaktan kaçınılması gerektiği görüşleri savunuldu.

Türkiyedeki AEP kuyrukçularının yalnızca şimdi değil, başlangıcından itibaren anti-ML oldukları, bu farkın görülmesi gerektiği belirtildi.

Ayrıca bunlarla RSE'nin uşakları arasındaki farkın da görülmesi gerektiği belirtildi.

Tartışma eylem birliği sorununa kaydı. Eylem birliği sorununa somut yaklaşmanın tek doğru yol olduğu görüşünde birleşildi.

Tartışmalar sonunda şu karar oybirliği ile alındı:

29 No.lu karar

Bugün AEP kuyrukçuları konusunda şu sorunlar kavranmalıdır:

a) AEP kuyrukçuları AEP ile bir ve aynı görülmemelidir. Bu hem geçmiş, hem bugün, hem gelecek için geçerlidir.

AEP'nin geçmişi, ML bir partidir. Buna karşı bugün ülkemizdeki AEP kuyrukçuları, geçmişi de oportunist olan teşkilatlardır. Bunlar hiç bir zaman ML olmamışlardır.

AEP bugün revizyonist çizgiye sahip bir ML parti - dir ve bunun ötesinde sosyalist bir ülkede iktidar partisidir.

AEP'in ülkemizdeki kuyrukçuları revizyonist çizgiye sahip revizyonist teşkilatlardır. Ve bunlar yarı sömürge-yarı feodal bir ülkede küçük burjuvazinin temsilcileri olan, iktidarda olmayan, tersine iktidardaki güçler tarafından izlenen, takibata, başkaya uğrayan teşkilatlardır.

AEP'nin tümüyle yozlaşması ve kesinlikle karşı-devrim saflarına geçmesi halinde bile, bu onun ülkemizdeki kuyrukçularının otomatikman karşı-devrimci olması anlamına gelmez.

Bu durumda AEP yeni bürokrat burjuvazinin temsilcisi olarak devrimin önünde doğrudan yıkılması gerekli bir hedef haline gelmişken; onun kuyrukçuları hala yarı-sömürge yarı-feodal ülkedeki küçük burjuvazinin temsilcileri olarak, devrimci konumlarını bir süre koruyabilirler. Onların AEP' nin kuyrukçusu olması, onları doğrudan, otomatikman karşı devrimci haline getirmez.

b) Herhangi bir devrimci teşkilatın karşı devrimci olarak nitelendirilmesi yalnızca onun savunduğu çizgiye göre değil, bizzat somut pratiğe bakarak ve ispatlanarak yapılmalıdır. Karşı devrimci ola -

rak nitelenen teşkilatlar esas olarak devletle bütünleşen, birleşen teşkilatlardır. Sorun böyle kavranmalıdır.

c) Küçük burjuvazinin ve Milli burjuvazinin devrimci kanadının DHD aşamasında 'devrimci' olan teşkilatları, sınıf yapıları gereği tek tek karşı-devrimci ve provokatif eylemler yapabilir. Eğer bu tip eylemler teşkilatın genel niteliğini belirlemezse, bu teşkilatların karşı devrimci olduğu tespiti yapılmamalıdır. Tersine bu tek tek eylemler karşı-devrimci eylemler olarak teşhir edilmelidir.

d) AEP ile SBKP arasındaki farklılık da gözden kaçırılmamalıdır. SB bugün S.Emperyalist bir büyük güçtür. Bunların ülkemizdeki temsilcileri emperyalizmin doğrudan uşağıdır. AEP ise bütünü ile yozlaşsa bile emperyalist bir güce dönüşmesi güçtür. Bu anlamda onun ülkemizdeki kuyrukçuları, AEP yozlaşsa bile emperyalist bir gücün doğrudan ajanı haline gelmez. Bu anlamda onlarla, SB'nin ülkemizdeki takipçileri olan Sosyal Faşistler arasında da belli farklılıklar olacaktır.

e) Bugün AEP kuyrukçularının ülkemizdeki konumu, küçük burjuvazinin çeşitli kesimlerinin temsilcileri olarak hala devrimci bir konumdur.

Ancak bunlar yer yer karşı devrimci eylemler de yapmaktadırlar. Bu teşkilatlara karşı bugün aman - sız bir ideolojik mücadele yürütülmeli; karşı-devrimci eylemleri ve provokasyonları, karşı-devrimci eylemler olarak teşhir edilmelidir.

f) Bunların gelişme yönü olumsuzdur.

MK bunların gelişmesine karşı somut olarak tavır takınma yetkisine sahip olmalıdır. Ancak daha önce yapılan hatalardan öğrenilmeli ve ispatlanmadan hiç bir teşkilat karşı devrimci olarak nitelendirilmemelidir.

Bu karardan sonra 6.Gündem Maddesi "1.Konferansta alınan Gerilla savaşı ile ilgili kararın tartışılması" na geçildi.

MK raporunun konu ile ilgili bölümü okundu. Bu konuda yapılan tartışmada GSHD şeklinde adlandırılan bir dönemin kaçınılmaz olduğu görüşünde birleşildi. T'de var olan objektif ve subjektif durum üzerine tartışıldı. MK raporundaki görüşlerle esas olarak hem fikir görüşler ortaya çıktı. MK raporunun ilgili bölümü 30 No'lu karar tasarısı olarak oylamaya sunuldu. Oy birliği ile kabul edildi:

30 No.lu karar

MK raporunun '1.Konferansta alınan gerilla savaşı ile ilgili kararın tartışılması ve çelişkilerin giderilmesi' başlıklı bölümü (s.14/16)

Bu karara ek olarak aşağıdaki karar da oy birliği ile alındı:

31 No'lu karar

Bugün ülkemizde kitlelerin kendiliğinden hareketi, şehirlerde kırlık bölgelere göre daha yüksek bir düzeydedir.

Kırlık bölgelerde toprak talebi temelinde geniş bir kendiliğinden mücadele yoktur. Mücadele çoğu yerde doğrudan devleti ve sivil faşistleri hedef olarak gelişmektedir.

Devrimci kitleler bugün çoğu yerde faşistlere karşı kendiliğinden silahlı direnişlere girişmekte - dir. Faşistlere karşı silahla direnme düşüncesi gittikçe daha fazla yayılmaktadır.

Hakim sınıflar bugün sınıf mücadelesini bastırmak için yoğun bir faşist terör uygulamaktadır. Önümüzdeki dönem içinde bunlar özellikle büyük şehirlerde geniş bastırma hareketlerinin hazırlığı içindedir. Hakim sınıflar bugün büyük şehirlerde kırlık bölgelerde olduğundan daha güçlüdür, ve şehirleri kontrole doğal olarak kırları kontrolden daha fazla önem vermektedir.

Türkiyede objektif durum budur.

Gerilla savaşı ancak objektif ve subjektif faktörlerin bu savaşa başlamaya imkan verdiği durumda başlatılabilir. Bugün subjektif durum gerilla savaşının başlatılmasını imkansız kılmaktadır.

Sürekliliği sağlanmış gerilla savaşını başlatmak için ilk şart sağlam bir parti örgütlenmesidir. Bu sağlanlık ideolojik-siyasi-örgütsel bir sağlanlık olarak anlaşılmalıdır.

Bugün partimiz içinde ideolojik ve siyasi yönden bir kargaşa hüküm sürmektedir. İdeolojik ve siyasi birliği tartışmalar temelinde yeniden sağlamak görev olarak önümüzde durmaktadır.

Örgütsel planda durum iki yıl öncesine göre daha iyi olmasına rağmen sürekliliği sağlanmış gerilla savaşının gereklerini yerine getirecek düzeyde değildir. Bugün örgüt kademeleri arasında önemli ölçüde kopukluk sürmekte, kademeler arasında ilişkinin sağlanması çok ağır aksak yürümektedir. Doğru yönelimler olmasına rağmen kadroları doğru değerlendirmeye, iş verme, denetleme tam olarak gerçekleştirememiştir. İmkanlar tam olarak seferber edilememektedir.

Askeri örgütlenmede de durum benzerlik içindedir. Bu konuda bugünkü örgütlenme geridir. Var olan birimleri aynı anda harekete geçirecek bir yapımız yoktur. Bir yanda olan bir olaydan, diğer yerde olanın bazan aylar sonra haberi olmaktadır. Silahlanma seviyemiz geridir. Askeri eylem tecrübesine

sahip olan yoldaşlarımızın sayısı gayet azdır. Bu durumda bugün derhal gerilla savaşına başlama önerisi getirmek, ağır bir yenilgiye çağrı yapmak demektir. Ne kadar 'sol' görünüşlü olursa olsun böyle bir çağrı, önümüzde duran görevleri çözmeye hizmet etmeyen, ciddi bir şekilde gerilla savaşına hazırlanmaya hizmet etmeyen, sağ kolaycı bir anlayışın ifadesidir.

Bugün içinde bulunduğumuz objektif ve subjektif koşullarda neler yapılmalıdır?

- Kavranacak esas halka partinin içinde bulunduğu ideolojik-siyasi-örgütsel keşmekeşten çıkış için gayretleri arttırmaktır. Yapılan Konferans bu yönde önemli bir adım olacaktır. Ama kesinlikle GS'nı başlatmak için yeterli olmayacaktır. Konferanstan sonra da bir süre partinin içinde bulunduğu ideolojik-siyasi kargaşayı çözmek için planlı-programlı çalışmalı, örgütsel yapı çabuk harekete imkan verecek bir yapıya geliştirilmelidir.

- Bugün kendiliğinden gelişmenin daha hızlı olduğu şehirlerde çalışmaya önem verilmeli, kendiliğinden gelişen hareketlere önderlik götürülmeye çabalanmalı, direnişlerde de silahlı direnişe önderlik edilmeye çabalanmalıdır. Şehirlerde önümüzdeki dönemde hakim sınıfların geniş saldırı hazırlığı göz önüne alınarak özellikle öne çıkan önder nitelikteki işçilerin ve gerektiğinde silahlı direnişin kara çekilmesi perspektifine sahip olunmalıdır.

Özellikle faşistlerle çatışmaların ve faşist katliamların gündemde olduğu yerlerde (Maraş-Çorum vb) direnişleri örgütlemeye bizi devrimci kitlelerle birleştirecek, bizi güçlendirecektir.

- Kırlık bölgelerde özellikle yoğun olarak bulunduğumuz yerlerde silahlanma, ikmal vb. hazırlığın yanında, gerektiğinde bu bölgelere çekilmenin ön şartları yaratılmaya çalışılmalıdır.

-Toprak çelişmesinin yoğun olduğu bölgeler için ,

buralara ancak yerli halktan kişilerin yerleşme imkanı göz önüne alınarak bu yönde planlı adımlar atılmalıdır.

- Silahlanma, silahlı eğitim, arazi tanıma, askeri konularda bilgilenme, saklanacak yerler hazırlama, yiyecek depolama vb. bir dizi teknik hazırlıklar yapılmalıdır.

- Yapılan silahlı gerilla eylemleri, daha planlı ve bilinçli bir şekilde sürdürülmeli, hedefi iyi seçilen gerilla eylemlerinin bizi güçlendireceği bilinmelidir.

Önümüzdeki dönemde gerilla eylemlerinde öncelikle devlet güçleri hedeflenmelidir.

- Sağlam bir ajitasyon-Propaganda ağı kurulmalı , kurye ve istihbarat ağı sağlanmalıdır.

- Perspektif olarak bugünkü gerilla birimlerinin çoğaltılarak, bunların gerilla birliklerine dönüş - türülmesi konmalıdır.

- Gerilla savaşı ideolojik-siyasi-örgütsel-teknik hazırlıklar tamamlandıktan sonra, gerilla birlikleri düzeyinde örgütlenecek seviyeye geldikten sonra başlatılmalıdır.

7.Gündem maddesi (Tüzük değişikliği) geçildi. Tüzük değişikliği ile ilgili olarak tartışma SB'nun getirdiği değişiklik önerileri üzerine yoğunlaştırıldı.

57.sayfada a) maddesine, SB'nin eklemek istediği Çin DHD'nin de tüzüğe girip girmemesi üzerine tartışıldı. Çin DHD'nin tüzüğe eklenmesi oy birliği ile kabul edildi.

d) maddesinde yer alan .."tecrübelerine sahip çikarak onların aydınlık yolundan yürür" ifadesinin değiştirilmesi konusunda öneri geldi. Gerekçe olarak sözü edilen devrim hareketlerinde önemli olumsuzlukların da

var olduğu (Mesela Kültür devriminde), bu yüzden hiç o - lumsuzluk yokmuş anlamına gelecek ifadelerden kaçınmak gerektiği belirtildi. Tartışmadan sonra 'd' maddesinin şu şekilde değiştirilmesi oy birliği ile kabul edildi:

a) TKP/ML ML'i bir dogma olarak değil, mücadelesinin ya - nılmaz kılavuzu olarak kavrar. Dünya işçi sınıfının(ye - ni ek: Gerekçe: 'Halklar ifadesi proletaryanın tarihi misyonunu belirlememektedir) ve halklarının; Türkiye proletaryasının ve halkının devrimci mücadelelerinden ders çıkarma ilkesini kabul eder. Paris Komününün, Büyük Ekim Sosyalist devriminin, Çin DHD'nin, ve Büyük Prole - ter Kültür Devriminin uluslararası proletarya için bü - yük öneme sahip tecrübelerinden öğrenir.

57.Sayfada 'e' maddesine SB'nun eklemek istediği "Bu birliğin açık ideolojik mücadele esas alınarak sağ - lanabileceğinin bilincinde hareket eder" şeklindeki ek, SB'nin gerekçeleri ile oy birliği ile kabul edildi.

'e' maddesi ile ilgili olarak 'Kardeş ML partiler - le proleter enternasyonalizmi ve eşitlik ilkeleri teme - linde ilişki kurar, geliştirir" ifadesinden 'kardeş' ke - limesinin çıkarılması yolunda getirilen öneri oy birli - ği ile kabul edildi.

58.sayfadaki 'j' maddesi ile ilgili olarak, SB'nun getirdiği değişiklik önerisi, KD'nın bu konudaki görüş - leri okundu. Bazı yoldaşlar, SB'nin getirdiği görüşlere katıldıklarını, ancak bu sorunların partimiz açısından henüz çözümlenmemiş sorunlar olduğunu belirttiler. Çö - zümlememiş sorunların çözümlenmiş gibi gösterilmesinin doğru olmayacağını, bu yüzden SB'nun önerisinin red e - dilmesi gerektiğini belirttiler.

Sorunun daha genel bir çerçeve içinde ifade edil - mesinin doğru olacağı yönünde görüş belirttiler.

Tartışmalardan sonra, SB'nun önerisi oya konuldu. Çoğunlukla red edildi.

Bir yoldaş 'j' maddesinin şu şekilde değiştirilme - sini önerdi:

j) TKP ML kapitalist toplum ile komünist toplum a - rasında bir ara aşama olarak oldukça uzun bir tarihi dönemi kapsayan sosyalist toplumda sınıf mücadeleleri - nin varlığını kabul eder. Bu dönem içinde proletarya diktatörlüğünün zayıflatılması halinde Proletaryanın temsilcisi olmayan unsurların iktidarı ele geçirebile - ceğinin; sosyalist bir ülkede kapitalizmin yeniden inşa edilebileceğinin, proletarya diktatörlüğünün burjuva diktatörlüğüne dönüşebileceğinin bilincinde hareket eder.

Bu öneri çoğunlukla kabul edildi.

Bir yoldaş I.Bölüm 'b' maddesi ile ilgili olarak

"Bugünkü Rus Sosyal emperyalizminin uşaklığını ya - pan sahte T'K'P ile hiç bir ilişkisi yoktur" ifadesi - nin tüzükten çıkarılmasını, çünkü bunun artık pratik bir yararının kalmadığını getirdi. Bu öneri çoğunlukla kabul edildi.

'c' maddesinde "Proletaryanın büyük önder ve öğret - menleri olan Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung" i - fadesinin Mao Zedung'u klasikler arasında gören bir anlayı - şın ürünü olduğu, bu yüzden bunun değiştirilmesi gerektiği önerisi geldi. Değişiklik önerisi olarak yukardaki ifade yerine "ML'in klasikleri olan MELS'in öğretilerini ifade - sinin geçirilmesi önerildi. Öneri oybirliğiyle kabuledildi.

II.Bölüm:

Bu konuda SB'nun getirdiği öneri, KD'nin düşüncele - ri ve önerileri okundu. Sınıf kökeni meselesinde,işçi - lerle yoksul köylülerin bir ele alınmasının yanlış oldu - ğu; bunlar arasında da önemli farklar bulunduğu,bu far - kı gösteren bir ifade kullanılması gerektiği belirtildi

Türkiye devrimine doğrudan katılan her kişinin üye olabileceğinin belirtilmesi gerektiği görüşü savunuldu.

Üye adaylığı konusunda KD'nin getirdiği öneri ve gerekçesinin doğru olduğu görüşleri savunuldu. Sonuç o - larak 1.maddenin şu şekilde değiştirilmesi oy birliği

ile kabul edildi:

Madde 1: TKP/ML e üye olmanın şartları:

Sınıf kökeni itibarı ile işçi sınıfından gelenlere ve köylülük içinde de yoksul köylülere öncelik tanınmak la birlikte, proleter dünya devriminin ayrılmaz bir parçası olan Türkiye devrimine doğrudan katılan her kişi aşağıdaki şartları yerine getirmesi halinde TKP/ML'e üye olabilir:

- a) Parti programını ve tüzüğünü kabul etmek, parti disiplinine uymak, parti kararlarını uygulamak,
- b) Üye adaylığının kabulü ile birlikte tüm üyelik yaşamı boyunca Partinin herhangi bir organında faal olarak çalışmak,
- c) Parti aidatını düzenli olarak ödemek,
- d) 18 yaşını bitirmiş olmak.

2.madde ile ilgili SB' değişiklik önerisi ve gerekçeleri aynen kabul edildi. SB önerisi oy birliği ile kabul edildi.

4.madde ile ilgili SB' getirdiği değişiklik önerileri oy birliği ile kabul edildi.

Madde 4'ün 'e' şikkında yer alan

"..MK ya kadar tüm üst kademelere parti yolu ile yazılı olarak danışmak" ifadesinin "..Konferans ve Kongreye kadar tüm üst kademelere" şeklinde değiştirilmesi önerildi. Gerekçe: Böylece tüm üyelere en üst organa kadar doğrudan baş vurma hakkı verilmiş olacaktır. Bu demokrasinin gereğidir.

Öneri oy birliği ile kabul edildi.

Madde 5 ile ilgili olarak SB'nun önerisi oy birliği ile kabul edildi.

Madde 6 ile ilgili SB önerisi oy birliği ile onaylandı.

Madde 7 ile ilgili olarak SB'nun getirdiği öneri;

ve bu öneriye KD'nin getirdiği eleştirisi incelendi.KD' -nin eleştirisi çoğunlukla doğru bulundu. SB'nin önerisi KD'nin eleştirisi göz önüne alınarak düzeltilmesi halinde çoğunlukla kabul edildi.

III. Bölüm ile ilgili Siyasi Büro önerisi üzerine tartışıldı. SB bu bölümün 'a' şikkının, "Partinin, asgari programı gerçekleşinceye kadar yalnızca PMK Merkezi Denetim Komisyonu aşağıdan yukarıya demokratik seçimlerle iş başına gelir" şeklinde değiştirilmesini önermektedir.

Bazı yoldaşlar bu önerinin red edilmesi gerektiğini, bunun parti içi demokrasiyi ortadan kaldırmak (önemli ölçüde) anlamına geleceği görüşünü savundular.Partinin tabii ki yukarıdan aşağıya inşa edileceği; fakat işleyiş rayına oturduktan, herhangi bir P komitesi istikrar kazandıktan sonra, burada yöneticilerin seçimle iş başına gelmesinin tek doğru yol olduğu görüşünü savundular. Bunun hem altın üstü/hem de üstün altı denetlemesi için en iyi yol olduğu görüşünü savundular.Yapılan seçimlerde, üst kademenin tayini ile gelen yöneticinin seçilmemesi halinde, bunun iki yönlü bir denetim için yolu açacağı görüşü savunuldu.

SB'nun bu konudaki önerisi oy birliği ile red edildi. Tüzük bu konuda oy birliği ile onaylandı.

SB'nun 11 nolu değişiklik önerisi oybirliği ile kabul edildi.

SB'nun 12 no'lu değişiklik önerisi üzerine (tartışma bölümünün Tüzüğe eklenmesi) tartışıldı.

Bir yoldaş bu maddenine) şikkının şu şekilde değiştirilmesini önerdi:

e) Parti içinde tartışılan önemli siyasi ideolojik konularda parti dışındaki devrimci çevreyi de haberdar etmek, ve en geniş devrimci çevreyi tartışma içine çekmek ilkedir. MK somut duruma göre bunun şekli ve yolunu tespit eder.

Bu değişiklikle birlikte, SB'nun önerisi oy birliği ile kabul edildi.

SB'nun 13 No'lu değişiklik önerisi oybirliği ile kabul edildi.

..nin 14 No'lu değişiklik önerisi oy birliği ile red edildi. Sekreter ve sekreter yardımcılarının hücrelerde seçilmesi doğrudur. Bu parti içi demokrasinin gereğidir. Bu seçim istikrarlı parti organlarında yapılabilir ve yapılmalıdır.

SB'nun 15 No'lu değişiklik önerisi oy birliği ile kabul edildi.

SB'nun 16 No'lu değişiklik önerisi

'a' şıkında 'demokratik danışma' yerine 'seçilmiş delegelerle toplanan' denmesi önerisi kabul edildi. Bu değişiklikle birlikte SB önerisi oy birliği ile onaylandı.

SB'nun 17 No'lu değişiklik önerisi oy birliği ile kabul edildi.

SB'nun 18 No'lu değişiklik önerisi hakkında tartışıldı. Bu konuda KD'nin önerisi de okundu. SB'nin önerisinin şu şekilde değiştirilmesi önerildi:

"PMK ve MDK gerekli gördüğü durumlarda P'ye üye alımlarını durdurabilir, PÜ'liklerini yeniden gözden geçirme ve yaygın bir şekilde P'ye üye alım kampanyaları açabilir. Bunun için MK ve MDK ortak toplantısının 2/3 çoğunluğu gereklidir."

Gerekçe: P'nin yaşamı ile ilgili son derece önemli olan bu konuda tek başına MK'ya yetki verilmesi doğru olmaz.

Bu öneri oy birliği ile kabul edildi.

SB'nun 19 No'lu değişiklik önerisi oy birliği ile kabul edildi.

SB'nun 20 No'lu değişiklik önerisi oy birliği ile kabul edildi.

Bu bölüme ayrıca Parti Kongresinin görevleri ile ilgili bir bölümün eklenmesi önerildi:

Öneri: 68.sayfada 1.paragraf bittikten sonra şu ek yapılmalıdır:

"Parti Kongresi, iki kongre arasındaki dönem içinde yapılan çalışmaları değerlendirir; Parti yönetici organlarının sunduğu raporları değerlendirir, Kongre sonunda izlenecek çizgiyi tespit eder, bağlayıcı kararlar alır, PMK ' ni ve MDK'nu seçer."

Öneri oy birliği ile kabul edildi.

SB'nun 21 No'lu değişiklik önerisi ve KD'nin eleştirisi okundu. KD'nin eleştirisi haklı bulundu. 'b' maddesindeki parantezin çıkartılması şartı ile, oybirliği ile kabul edildi.

SB'nun 22 No'lu değişiklik önerisi üzerine tartışıldı. Önerinin parti içi demokrasinin işletilmesi açısından yanlış olduğu görüşü belirtildi. Tüzüğün bu maddesine Bölge Kongrelerinin BYK'ni seçeceği şeklinde bir ilavenin yapılmasının doğru olacağı görüşü belirtildi.

SB'nun değişiklik önerisi red edildi. Alternatif olarak getirilen

"Bölge Kongreleri bölgedeki çalışmayı gözden geçirir-bölge komitesinin raporunu inceler, karara bağlar, BYK'ni ve Parti Kongresinde bölgeyi temsil edecek delegeleri seçer" önerisi oybirliği ile kabul edildi.

SB'nun 23 No'lu değişiklik önerisi oy birliği ile kabul edildi.

Sonunda yukarıda karar alınan konulardaki tüm değişikliklerle birlikte tüzük yeniden oya sunuldu. Değişikliklerle birlikte oy birliği ile onaylandı.

8.Gündem maddesine geçildi. Bir yoldaş BK'nin bu konuda ikinci bir konferans yapmayı planladığını anlattı. MK seçimi konusunda ikinci bir Konferans yapılması önerisi oybirliği ile onaylandı.

İkinci Konferansa katılacak delegelerin seçimi ile

ilgili olarak iki yol olduğu anlatıldı: 1.İkinci Konferansa (MK seçimi ile ilgili Konferansa) katılacak delegelerin bizzat bu Konferans tarafından seçilmesi; 2.Delegelerin kendi bölgelerinde seçilerek gelmesi.Konferansta bütün üye ve AU'ler bulunduğundan Konferansta yapılacak seçimin tek dereceli olacağı, bunun demokrasi açısından daha iyi olacağı belirtildi.

Konferans oy birliği ile, MK seçimi ile ilgili Konferansa katılacak delegelerin Konferans tarafından seçilmesi kararı aldı.

İki kişiden oluşan bir seçim komisyonu seçildi.

9.Gündem maddesine geçildi

Gizli oyla üç tür seçim yapıldı.

Birinci turda Bölgeyi Merkezi Konferansta temsil edecek.. delege seçildi.

İkinci turda Bölgeyi merkezi konferansta temsil edecek delegelerin yedekleri seçildi.

Üçüncü turda, Bölgede MK seçimi ile ilgili olarak yapılacak ikinci Konferansa katılacak..delege seçildi. Seçilenler ve seçilmeyenlere Seçim komisyonu tarafından tek tek bilgi verildi. Oylar MK'ya ulaştırılmak üzere BK'ya teslim edildi.

Bölge Konferansı yapılan bir genel değerlendirme ile kapandı.

24.8.1980

EK I

Konferansa katılamayan bir yoldaş,Konferansa şu bilgiyi gönderdi:

"26 Temmuz 1980.. Değerli yoldaşlar, .. konferansa ben de katılma hakkım olmasına rağmen, özel durumum nedeni ile katılamıyorum. Katılmam halinde legal imkanlarımın ortadan kalkma tehlikesi var. Bu sebepten dolayı Konferansa katılamayacağımı bildiririm.

Not: Tartışmalarda veya oy kullanmada beni temsil etme yetkisini .. yoldaşa veriyorum."

Konferans bu sorun üzerine tartıştı. Hiç bir yoldaşın birden fazla oy kullanma hakkının olmaması yönünde karar aldı.

Konferansa katılması engellenen ikinci yoldaşın görüşleri yazılı olarak vardı. Bunlar gündem maddelerinde okundu.

(Aşağıdaki şerhler, konu ile ilgili tartışma kapandıktan sonra verilen şerhlerdir. Yayıncının notu)

26 ve 27 no'lu kararlarla ilgili şerhler:

"MK raporunun AEP önsözü ve MK'nin gelişmelerle ilgili karar tasarılarında

-AEP'nin revizyonist olmadığı kararına katılmıyorum

- AEP revizyonist partidir

- Fakat MK'nin bu konuda 8.MK toplantısında aldığı karar işleyiş açısından doğru değildir." (Bir yoldaşın 26 ve 27 No'lu kararlara şerhi)

"Mao Zedung'un kampta yeterince savunulmadığının özeleştirisi .. tarafından yapılmaktadır. Bu doğrudur. Fakat her ne kadar Mao'nun klasik olmadığı 1.Konferans tarafından onaylanmış olsa bile, bir bütün olarak teşkilatın anlayışı Klasik olduğundan, klasik olarak savunulmalıydı, çünkü 1.Konferansın kararı teşkilat tarafından bilinmiyordu. Diğer bölümler doğrudur."

(Bir yoldaşın 26 No'lú karara şerhi)

EK II: 1957-1960 Deklarasyonları ile ilgili değerlendirmenin ilgili bölümleri...

Sf.4:

İşte hem Kruşçev revizyonistleri hem de ÇKP ve AEP tarafından ML belgeler, "UKH'in genel çizgisi", "ortak programı" olarak kabul edilen bu belgeleri biz - zat kendi incelememizle yeniden değerlendirmemiz, bugün kaçınılmaz bir görevdir. Artık ÇKP ve AEP'nin 1960'larıdaki değerlendirmelerine dayanarak bu belgelerin ML olduğunu iddia etmek yeterli ve doğru değildir. Pratik çok açık bir biçimde, bir başka parti tarafından getirilen görüşlerin tartışmasız ve incelemeden kabul edilip, savunulmasının yanlış olduğunu defalarca göstermiştir.

Bugün 1957 ve 1960 deklarasyonlarını bizzat inceleyerek, bu belgelerde savunulan görüşlerin ML görüşleri mi, yoksa revizyonist görüşler mi olduğu sorusuna cevap vermeliyiz.

Bugün, 1957 ve 1960 deklarasyonlarının SBKP XX. Parti Kongresinde ortaya konan görüşlerle uyum içinde mi yoksa uyumsuzluk içinde mi olduğu sorusuna cevap vermeliyiz.

Bugün, ÇKP ve AEP'nin 1957 ve 1960'da Kruşçev modern revizyonizmine karşı verdikleri mücadelede ne kadar başarılı oldukları sorusuna cevap vermeliyiz. Bu sorulara verilecek cevaplar, başta da belirttiğimiz gibi, 1963 polemiklerinin değerlendirilmesinde de bir ön adım olacaktır.

1957 ve 1960 Deklarasyonları; dünya ML hareketi içinde II.Dünya savaşından sonra modern revizyonist sapmalara karşı verilen mücadele içinde önemli yer tutan belgelerdir. Bu belgeler Kruşçev revizyonistleri SBKP içinde kesin hakimiyetlerini kurduktan sonra; revizyonist çizgiyi resmen parti çizgisi haline getirdikten sonra imzalanan ilk ortak belgelerdir. Bu yüzden bu belgeleri doğru bir biçimde değerlendirmek için, II. Dünya savaşı sonrasında UKH ve SBKP içinde ortaya çıkan

modern revizyonist sapmalara karşı verilen mücadeleyi; ve XX.PK'nin temel tezlerini bilmek gerekir.

Aşağıda önce kısaca II.Dünya savaşı sonrasında Stalin önderliğinde modern revizyonist sapmalara karşı verilen mücadele; daha sonra Kruşçev revizyonizminin gelişmesi üzerinde duracağız:

Sf.9

Bizim burada, Kruşçev modern revizyonizmine karşı verilen mücadeleyi değerlendirmek için tespit etmemiz gerekli olan noktalar şunlardır:

★ İkinci dünya savaşından sonra ortaya çıkan modern revizyonist sapmalara karşı Stalin önderliğinde bir mücadele yürütülmüştür.

★ Bu mücadele içinde Yugoslavya KP'nin revizyonist yöneticileri Tito revizyonizmi teşhir ve tecrit edilmiş DKH saflarından atılmıştır.

★ Stalin önderliğinde, SBKP içinde ortaya çıkan revizyonist görüşlere ve sapmalara karşı da mücadele edilmiştir.

Kruşçev modern revizyonizmine ve her türlü oportunist revizyonist sapmaya karşı mücadelede, ML'ler II. Dünya savaşı sonrasında verilen bu mücadelenin tecrübelerine dayanmak, bu mücadelenin başarılarını savunmak zorundadırlar.

Sf.30

Kruşçev revizyonistleri:

★ ML'in çağ konusunda öğretisini tahrif etmişlerdi

★ ML'in savaş ve barış konusundaki öğretisini tahrif etmişlerdi.

★ Kapitalist ülkelerde sosyalist devrim görevini yok etmişlerdi.

★ Yarı-sömürge ülkelerde demokratik devrim görevini yok etmişlerdi.

★ Sosyalist ülkelerde 'ekonomik gelişme'nin esas olduğu tezini ortaya atmışlardı.

★ Proleter dünya devrimini tasfiye etmişler, barışın korunmasını en önemli görev ilan etmişlerdi.

★ ABD, Fransız ve İngiliz emperyalizmi ile işbirliğini temel siyaset olarak tespit etmişlerdi.

★ Barış içinde bir arada yaşamayı dış politikaların temeli ilan etmişlerdi.

★ Barış içinde ekonomik yarış; yetiştirme ve geçmeyi politikalarının merkezine koymuşlardı.

★ Sosyalizme geçişin şiddet kullanılmadan da olabileceği tezini savunmuşlardı.

★ Bir dizi yarı-sömürge ülkeyi bağımsız ilan etmişlerdi.

★ Yugoslavyayı sosyalist kardeş devlet ilan etmişlerdi.

★ ML'e saldırılarını, Stalinin kişiliğine saldırıları ile birleştirmişlerdi.

★ Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerin ekonomilerinde geri dönüşün teorik temelini ortaya koymuşlardı.

XX.PK'nin her yanı ile revizyonist olan bu çizgi - sine karşı, ML'lerin görevi; açık tavır takınmak; bu çizgiyi mahkum etmek; ML'in ilkelerini Kruşçev revizyonistlerinin saldırı ve çarpıtmalarına karşı korumaktı.

Bu yüzden 1957 ve 1960 deklarasyonları değerlendirilirken, bu belgeler XX.PK'nin belgeleri ile karşılaştırılarak değerlendirilmeli; ve XX.PK'nin revizyonist çizgisinin ML'lerin önüne koyduğu aktüel mücadele görevlerinden yola çıkılarak değerlendirilmelidir.

1957 ve 1960 toplantıları, Kruşçev revizyonistleri açısından olağanüstü bir öneme sahipti. Onlar bu toplantılarda, XX.PK'nin revizyonist çizgisini, Dünya Komünist Hareketinin ortak çizgisi haline getirmek istiyorlardı. Toplantıları düzenlemekteki amaçları bu idi. Buna karşı ML'lerin görevi, 1957 ve 1960 toplantısının enternasyonal forumunu, XX.PK'nin çizgisini mahkum etmek için kullanmak idi. Bu yüzden bu belgelerde XX.PK'ne, ve bu kongrede savunulan revizyonist görüşlere karşı takınılan tavır; bu belgelerin değerlendirilmesinde tayin edici

rol oynamak zorundadır.

Sf.44

Genel değerlendirme:

1957 deklarasyonu, 1957 yılında ML'lerin önünde duran görevler açısından, bu görevlerin yerine getirilmediği bir belgedir.

1957 Deklarasyonu içinde bazı ML görüşler (özellikle III.bölümde) yer almasına rağmen; Kruşçev revizyonistlerinin XX.PK'nin revizyonist çizgisinin hakim olduğu bir belgedir.

1957 Deklarasyonu, ÇKP ve AEP'nin değerlendirmesinin tersine, ML'in revizyonizme karşı zaferinin bir ifadesi değildir.

1957 Deklarasyonu, XX.PK'nin revizyonist çizgisini esas olarak onaylamıştır. 1957 Deklarasyonunda ÇKP ve AEP'nin ısrarı ile yer alan bazı ML görüşler, Kruşçev revizyonistleri açısından önemli bir kayıp olmamış; tam tersine onlar belgede var olan bu görüşleri ML maskesi ile süslenmenin bir aracı olarak kullanmışlardır.

Belgenin bu şekli ile ÇKP ve AEP tarafından imzalanması; Kruşçev revizyonistlerinin XX.PK'nin bu partiler tarafından da onaylanması dünya komünist hareketine çok ağır zarar vermiştir.

Verilen bu zarar, eğer ÇKP ve AEP bu belgeyi yalnızca taktik sebeplerle imzalamış olsalardı, ve bu belgelerle birlikte; XX.PK'nin revizyonist çizgisini tutarlı bir şekilde eleştiren kendi belgelerini de dağıtsalardı, azaltılabilirdi. Ancak böyle yapılırsa idi bile, yine bu belgelerin imzalanmasının vereceği zarar, getireceği yarardan büyük olurdu. Bunun ötesinde gelişmeler göstermiştir ki, ÇKP ve AEP bu belgeleri yalnızca taktik kaygularla değil; doğru buldukları için imzalamışlardır (bir iki nokta dışında). Bu da onların bu konuda yaptıkları hatanın büyüklüğünü göstermektedir.

Genel değerlendirme:

★ 1960 deklarasyonu, 1960 yılında ML'lerin önünde duran görevler açısından, bu görevlerin yerine getirilmediği bir belgedir.

★ 1960 deklarasyonu içinde yer yer doğru görüşlerle yanlış görüşler yan yana yer almakta, bu belgeye eklektik bir görünüm vermektedir. Ancak belgede hiç bir temel sorunda (Emperyalist ülkelerde devrim, Yarı sömürge ülkelerde devrim, sosyalist ülkelerin görevleri, savaşa karşı tavır, geçiş sorunu vs.) hakim olan görüşler ML görüşler değildir. 1960 deklarasyonu, içinde bazı ML görüşler yer almasına rağmen SBKP XX.PK'nin (bazı noktalarda geliştirilmiş) revizyonist çizgisinin hakim olduğu bir belgedir.

★ 1960 deklarasyonu, ÇKP ve AEP'nin değerlendirilmesinin tersine, ML'in revizyonizme karşı zaferinin bir ifadesi değildir. Tam tersine, 1957 deklarasyonu ile karşılaştırıldığında, 1957'den 1960'a kadar geçen üç yıllık zamanın, revizyonistler lehine işlediği görülmektedir. 1957 deklarasyonunda doğru konan bazı sorunlar 1960 deklarasyonunda yanlış konmuştur. Bunun en açık örneği 'kim-kimi' sorunudur. 1957'ye göre belli bir düzelme görülen noktalarda (mesela milli burjuvazinin ikili niteliği sorunu) mutlaka revizyonist anti-tez de daha açık bir biçimde yer almıştır. (Yarı sömürge ülkelerde silahlı olmayan metodlarla bağımsızlık!) 1960 deklarasyonu, bir bütün olarak revizyonizmin ilerlediğini gösteren bir belgedir.

★ 1960 deklarasyonu, Kruşçev revizyonistlerinin çizgisini esas olarak onaylamıştır. 1960 deklarasyonunda ÇKP ve AEP'nin ısrarı ile yer alan bazı ML görüşler, Kruşçev revizyonistleri açısından önemli bir kayıp olmamış, tam tersine onlar bu görüşleri ML maskesi ile süslenmenin bir aracı olarak kullanmışlardır.

★ Belgenin bu şekli ile imzalanması (ÇKP ve AEP tarafından), Kruşçev revizyonistlerinin tezlerinin bu partiler tarafından da onaylanması dünya Komünist hareketine ağır zarar vermiş, Kruşçev revizyonistlerine ya-

ramıştır.

★ Görüşüme göre, 1960 yılında ML partilerin görevi; SBKP'nin revizyonist çizgisini açıkça ve kamu oyu önünde mahkum etmektir. Onlar bu görevi yerine getirmediler.

Görüşüme göre, 1960 toplantısına katılmak, ve görüşlerini savunmak doğru idi. Ancak ortaya çıkan bu belgeye imza atmak doğru değildi. Mücadele açısından bu belgenin imzalanmaması, ve bunun sebeplendirilmesi, dünya KH'ne çok büyük yarar sağlardı. (Bir başka tavır, hem belgenin bu şekli ile imzalanması, hem de eleştirinin açık yayılması olabilirdi. Ama görüşüme göre, ilk şekilde davranmak daha doğru olurdu.)

★ ÇKP ve AEP kendi verdikleri bilgiye göre, bu belgeyi taktik nedenlerle imzalamamışlardır. (esas olarak) Özünün doğru olduğu düşüncesindedirler.

EK III

18 No.lu Karar

Demokratik Halk Devrimi Sırasında Mao Zedung (s.17)

Çinde DHD aşamasında Mao Zedung; Çin toplumunun yapısı; devrimin itici güçleri, hedefleri; devrimin içinde bulunduğu aşama vb. konularda; UKH ile, Komintern ile uyum içindedir. DHD aşamasında Mao Zedung esas olarak Komintern'in Çin Devrimi için çizdiği çizgiyi savunmaktadır. O bu çizgiyi yalnızca savunmakla kalmamış, aynı zamanda, Çinde devrimin yolu ile ilgili olarak geliştirdiği 'uzun süreli halk savaşı' askeri stratejisi ile; ML teoriye katkıda bulunmuştur. Halk Savaşı Dünya Komünist hareketine Çin devriminin tecrübelerinin ve bu konuda tecrübeleri sistemleştiren Mao Zedung'un bir katkısıdır. Açıktır ki, Komintern bu konuda yardımcı olmuştur. Ama bu teoriyi esas geliştiren Mao Zedungdur. HS stratejisi, askeri strateji olarak, pek çok yarı sömürge ülkede komünistlerin izleyeceği bir strateji olarak, görebildiğimiz kadarı ile, Mao Zedung'un ML teoriye yaptığı en önemli katkıdır.

Mao Zedung bunun yanında, Çin Devrimci savaşı için de yazdığı bir dizi askeri yazıda, gerilla savaşını, ve bu savaşın devrimci savaş içindeki yerini mükemmel bir şekilde inceleyerek; askeri konuda ML'lerin eline önemli bir silah vermiştir.

Mao Zedung, Lenin'in, Stalin'in ve Komintern'in ortaya koyduğu 'demokratik devrimle' ilgili temel görüşlere herhangi bir katkıda bulunmamıştır. Lenin ve Stalin ve Komintern burjuva demokratik devrimlerin işçi sınıfı önderliğinde gerçekleştirileceğini; bu imkanın hele 1917 Ekim devriminden sonra çok daha fazlalaştığını, açık bir biçimde ortaya koymuşlardır. Lenin proletaryanın önderliğinde gerçekleştirilecek demokratik devrimden durmaksızın sosyalist devrime geçilebileceğini teorik olarak daha 1905 devrimi sırasında ortaya koymuş; bu görüşlerini daha sonra sistemleştirmiş ve geliştirmiştir. Aynı görüşler Stalin'in ve Komintern'in yazılarında açık bir biçimde yer almıştır. Mao Zedung bu konuda ML

teoriye herhangi bir katkıda bulunmamıştır. Yaptığı ML teoriyi Çin şartlarında savunmak ve Çin devriminin pratiğinde uygulamaya önderlik etmek olmuştur.

Demokratik Halk İktidarı Öncesi ve Sırasında Mao

Mao Zedung, DHD'nin zaferinden sonra kurulacak devletin niteliği hakkında görüşlerini, anti-japon mücadelesinde ortaya koyar.

1935 öncesinde ÇKP'nin temel siyaseti olan "işçi-köylü iktidarı" kurulması siyaseti; anti-japon cephe siyasetinin gündeme gelmesi ile değiştirilir. "İşçi-köylü iktidarı"nın yerini, "demokratik cumhuriyet" alır (Sonradan yeni demokrasi). Mao Zedung bu değişiklik hakkında şu gerekçelendirmeyi yapar:

" O halde KP neden demokratik işçi köylü diktatör - lüğünden vaz geçtiğini ve toprak ağalarının topraklarına el konulmasının durdurulduğunu ilan etti? Sebep, bir süre önce de açıkladığımız gibi, bunların yanlış olması değildir. Silahlı japon emperyalist saldırısı ülke içindeki sınıf ilişkilerinde bir değişikliğe yol açmış ve böylece ülkedeki bütün sınıfların Japon emperyalizmine karşı birleşmesini sadece gerekli kılmakla kalmamış, aynı zamanda bunu mümkün hale getirmiştir. Faşizme karşı ortak mücadele uğruna faşizme karşı birleşik cephe sadece Çin'de değil bütün dünyada hem gerekli hem de mümkündür. Bu nedenle Çinde bir milli ve demokratik birleşik cephe kurulmasından yanayız. Demokratik işçi köylü diktatörlüğü yerine, bütün sınıfların ittifakına dayanan bir demokratik cumhuriyeti bu esaslara dayanarak önermiş bulunuyoruz." (

Görüldüğü gibi Mao Zedung açık bir biçimde bu siyaset değişikliğini, uluslararası planda antifaşist bir cephenin gerekli ve mümkün; Çin'de ise anti-japon bir cephenin gerekli ve mümkün olmasına; yani somut şartlara bağlıyor. Soruna bu şekilde yaklaşması bizce doğrudur.

Mao Zedung daha sonra 1940'da yazdığı "Yeni demokrasi üzerine" adlı yazısında, kurulacak devletin niteli-

ği üzerine aynı görüşleri yineler:

"Kurmak istediğimiz demokratik Çin cumhuriyeti, bütün antiemperyalist ve antifeodal halkın proletarya önderliğindeki ortak diktatörlüğü altında bir demokratik cumhuriyet (...) olacaktır". (c.2 s.351)

"Çin Devrimi ve Çin Komünist Partisi" adlı yazısının da Mao Zedung bu konuda şunları söyler:

"Yeni Demokratik Devrim, Avrupa ve Amerika'da olan demokratik devrimlerden çok farklıdır ve burjuvazinin diktatörlüğü ile değil, proletarya önderliğindeki devrimci sınıfların birleşik cephesinin diktatörlüğü ile sonuçlanacaktır. Bugünkü direnme savaşında KP önderliğindeki devrimci üs bölgelerindeki Japon aleyhtarı demokratik siyasi iktidar, Japonya'ya karşı Milli birleşik cephenin siyasi iktidarındır." (c.2 s.327)

Mao Zedung burada da görüldüğü gibi "birden fazla sınıfın ortak diktatörlüğü" meselesini anti-japon cephe sorunu ile iç içe ele alıyor.

Mao Zedung "Yeni Demokrasi Üzerine"de Yeni Demokrasi'nin devlet iktidarının hem burjuvazinin, hem de proletaryanın diktatörlüğünden değişik olduğunu belirtir, Söyle der:

"Dünyadaki çeşitli tipte devlet sistemleri siyasi iktidatlarının sınıf niteliğine göre üç temel biçimde özetlenebilir. 1. Burjuva diktatörlüğü altındaki cumhuriyetler 2. Proletarya diktatörlüğü altındaki siyasi cumhuriyetler 3. Bir kaç devrimci sınıfın ortak diktatörlüğü altındaki cumhuriyetler.

(....) Birinci tür eski demokratik devletleri kapsar. (...) SB 'de mevcut olan ikinci türün kapitalist ülkelerde ortaya çıkması için şartlar olgunlaşmaktadır. Üçüncü tür, sömürge ve yarı sömürge ülkelerin devrimlerinde benimsenmesi gereken geçiş döneminin devlet biçimidir. Bu devrimlerin her birinin kendine has bazı özellikleri olacaktır, ama bunlar genel bir tema üzerindeki küçük çeşitlemelerdir. Sömürge ve yarı sömürge

ülkelerde yer alan devletler olduklarına göre, devlet yapıları zorunlu olarak temelde aynı, yani bir kaç anti-emperyalist sınıfın ortak diktatörlüğü altındaki yeni demokratik bir devlet olacaktır. Bugünün Çin'inde Japon'ya karşı birleşik cephe yeni demokratik devlet biçimini temsil etmektedir." (c.2 s.352)

"Bu sovyet tipi sosyalist cumhuriyet (...) biçimi belli bir tarihi dönem boyunca sömürge ve yarı sömürge ülkelerdeki devrimler için uygun değildir. Öyleyse bu süre zarfında bütün sömürge ve yarı sömürge ülkelerde üçüncü bir devlet biçimi, yani yeni demokratik cumhuriyet kabul edilmelidir. Bu biçim belli bir tarihi dönem için geçerlidir ve bu yüzden de bir geçiş biçimidir, ama gene de zorunlu bir biçimdir, bundan vaz geçilemez" (c.2, s.351)

Görüldüğü gibi Mao Zedung Yeni Demokrasi adlı yazısında, çok açık bir biçimde "Birden fazla sınıfın ortak diktatörlüğü" şeklindeki devlet biçimini bütün yarı sömürge ve sömürge ülkeler için genelleştirmektedir. Halbuki birden fazla sınıfın ortak diktatörlüğü, özellikle milli burjuvazinin bu diktatörlük içinde yer alması meselesi, özel şartların sonucu (ikinci dünya savaşı-anti-japon cephe-antifaşist cephe) ortaya çıkan bir durumdur. Ve bu şartlar öncesinde (1935 öncesinde) Çin'deki iktidar "demokratik işçi-köylü iktidarındır". Bu iktidar biçimi niteliği itibarı ile içinde burjuvazinin yer aldığı iktidardan değişiktir.

Burda Mao Zedung'da Çin'de olan özel bir durumu, bütün yarı-sömürge ülkeler için genelleştirme eğilimi vardır. Bu yanlıştır. Bugün eğer yarı-sömürge bir ülkede işçi sınıfının örgütlenme ve bilinçlenme seviyesi yeterli bir seviyede ise, ve işçi sınıfı ile köylülük arasında sağlam bir ittifak kurulabilirse; "işçi-köylü iktidarı" şeklinde bir geçiş iktidarına yönelmek (1905 Rusyasında-1930 Çin'inde olduğu gibi) mümkündür.

Bu iktidar kurulduğu andan itibaren bir yandan demokratik devrimin görevlerini çözerken, bir yandan da sosyalist inşaya yönelecektir.

Mao Zedung bütün sömürge ve yarı-sömürgeler için genellediği iktidar biçiminin Çin'deki uygulaması hakkında şunları söylüyor:

"Bu iktidar (...) toprak ağası sınıfının ve burjuvazinin diktatörlüğünden farklı olduğu gibi, tam anlamıyla bir demokratik işçi köylü diktatörlüğünden de farklıdır. Siyasi iktidar organlarında sandalye dağılımını şöyle olmalıdır: Proletaryayı ve yoksul köylülüğü temsil eden Komünistlere üçte bir; küçük burjuvaziyi temsil eden sol ilericilere üçte bir; orta burjuvaziye ve aydınlaşmış eşrafi temsil eden, ara ve diğer unsurlara da üçte bir" (c.2 s.433)

Görüldüğü gibi Mao Zedung hiç bir yanlış anlamaya meydan vermeyecek bir biçimde "Yeni demokratik devlet" biçiminin, 'tam anlamıyla işçi köylü diktatörlüğünden de farklı' olduğunu açıklamaktadır. Ve Mao Zedung bunu genelleştirmektedir. Bu görüşümüze göre yanlıştır. O günkü dönemde, Çin'in somut şartlarında milli burjuvazinin iktidar organları içinde yer alması doğru idi. Mao'nun da tespit ettiği gibi 'japon emperyalizminin silahlı saldırısı anti-japon cepheyi yalnızca zorunlu değil aynı zamanda mümkün de kılmıştı' ve Çin'deki yeni demokrasinin devleti işte bu anti-japon cephenin devleti idi.

Yarı-sömürge ülkelerde demokratik devrim; aynı zamanda milli bir nitelik taşıyacak, yani emperyalizme karşı yönelecektir. Bu yüzden çeşitli dönemlerde yerli burjuvazinin bir kesimi (bu kesim şartlara göre büyür-küçülür-bazan hiç olmaz!) devrime katılabilir. Ama onun devlet içinde, devlet iktidarı içinde yer alması zorunlu değildir. Bu proletaryanın gücüne, köylülükle bağının gücüne, burjuvazinin gücüne, uluslararası proletarya hareketinin gücüne vb. bir dizi şarta bağlıdır. Bunu genelleştirmek yanlıştır.

Ayrıca Çin'deki uygulamada da halkın % 90'ını oluşturan işçilerin ve köylülerin iktidar organlarında üçte bir oranında yer alması; işçiler ve köylüler aleyhine bir haksızlıktır. Görünen odur ki Mao Zedung ÇKP'nin gü-

cüne çok fazla güvenmektedir. ÇKP'nin o günkü dönemde kızıl orduya sahip olduğu; ve burjuvazinin (cephede yer alan kesimin-ÇKP önderliğindeki kurtarılmış bölgelerde bulunan kesimin) önemli bir güce sahip olmadığı göz önüne alınırsa, bu siyaset fazla zararlı görünmeyebilir. Ama yine de burjuvaziye karşı 'hayırhah', onu küçümseyen, kendine fazla güvenen bir anlayışın kökünü burda görmek mümkündür.

Mao Zedung 1945'de ÇKP VII.Kongresinde "Koalisyon hükümeti üzerine" adlı raporunda yeniden kurulacak devletin niteliği, genel programı, özel programı üzerine görüşler belirtir. Şunları söyler:

"Biz japon saldırganları tam bir yenilgiye uğratıldıktan sonra Yeni Demokrasi adını verdiğimiz bir devlet sisteminin, yani işçi sınıfı önderliğinde halkın ezici çoğunluğuna dayanan bir birleşik cephe demokratik ittifakının kurulmasını öneriyoruz.

Ancak bu tür bir devlet sistemi, gerçekten Çin Halkının ezici çoğunluğunun taleplerini karşılar; çünkü ilk olarak milyonlarca sanayi işçisinin ve on milyonlarca zanaatkarın ve tarım işçisinin; ikinci olarak Çin halkının yüzde seksenini yani 450 milyonluk nüfusun 360 milyonunu meydana getiren köylülüğün ve üçüncü olarak milli burjuvazinin, aydın eşrafın ve diğer yurtseverlerin yanı sıra çok sayıdaki şehir küçük burjuvazisinin onayını alabilir ve gerçekten de almaktadır.

Hiç şüphesiz bu sınıflar arasında çelişmeler, özellikle de emek ile sermaye arasındaki çelişme hala vardır ve bunun sonucu olarak her sınıfın kendi özel talepleri vardır. (...) Fakat bütün bir yeni demokrasi aşaması boyunca bu çelişmeler, bu farklı talepler dahada büyümeyecek ve hepsinin ortaklaşa sahip olduğu taleplerin önüne geçmeyecektir. Böyle bir şeye izin verilemez. Bu taleplerin birbirine uyumu sağlanabilir." (c.3.s.251) (abç)

Mao Zedung görüldüğü gibi, "bütün yeni demokrasi aşaması boyunca" emekle sermaye arasındaki çelişmenin

büyümeyeceğini, bunlar arasında uyum sağlanabileceğini belirtiyor. Emekle sermaye arasında "uyum", ancak ve yalnız, sermaye'nin 'sömürü' özgürlüğüne dokunulmadığı, bu özgürlük kısıtlanmadığı sürece mümkündür. Sermayenin sömürü özgürlüğü emek lehine kısıtlanmaya başladığı noktadan itibaren; bu uyum bozulur; sınıf mücadelesi şiddetlenir. Ve bu yeni demokrasi süreci içinde mutlaka olacaktır. Çünkü yeni demokrasi, bir geçiş aşaması, sosyalizme geçiş aşamasıdır. Sosyalizme geçiş, sermayenin (özel sermayenin), özel mülkiyetin (üretim araçları üzerindeki özel mülkiyetin) tasfiye edilmesi, burjuvazinin sınıf olarak tasfiye edilmesi demektir. İşçi sınıfı önderliğindeki yeni demokrasinin devleti buna yönelmek, ve mümkün olan en kısa zamanda buna yönelmek zorundadır. Buna yönelmek için ise iktidardan burjuvazi uzaklaştırılmak zorundadır. Mao Zedung burda görüldüğü gibi bu konuda yanlış görüşler savunmaktadır.

Bundan da kötüsü Mao Zedung, bu genel programı (Emekle sermaye arasında uyum sağlanacak dönem) oldukça uzun süre ayakta tutmak gerektiğini savunmaktadır. Aynı yazıda şöyle demektedir:

"Yeni Demokrasi genel programımız, bütün burjuva demokratik devrim aşaması boyunca, yani bir kaç on yıl değişmeden kalacaktır." (c.3.s.257) (abç)

Mao Zedung DHİ konusunda görüşlerini ortaya koyduğu bu yazıda, amacın sosyalizm ve Komünizm olduğunu belirtmesine rağmen; buna geçişin nasıl olacağı konusunda açık bir görüşe sahip değildir. Anlayışı bir kaç on yıl yeni demokrasinin (4 sınıfın ortak iktidarının) sürdürülmesi, sosyalizme geçiş şartlarının yaratılması şeklindedir.

Mao Zedung DHİ konusunda 5 Mart 1949'da, ÇHC kurulmadan kısa süre önce ÇKP 7. MK ikinci toplantısına bir rapor sunar. (MZ.c.IV.388...) Bu raporda, kurulacak devletin sınıf niteliği hakkında daha önceki görüşleri tekrarlar. Ancak işçi sınıfının önderliği ve işçi köylü ittifakının devletin temeli olduğu doğru görüşlerini üstüne basarak vurgular.

Ekonomik tedbirler konusunda, sanayi'nin, sanayi içinde de ağır sanayi'nin temel alınması gerektiğini; devletin elindeki sanayi sektörünün sosyalist nitelikte olduğunu, ve bunun bütün ekonominin temeli olduğunu vurgular.

Özel sanayi konusunda, özel sermayeye izin verileceğini, ve bunların belli ölçüde gelişmesinin kaçınılmaz, bunun yararlı olduğunu belirtir. Ancak bu kesimin, batıdaki gibi, sınırsız gelişimine izin verilmeyeceğini, bunların sınırlanacağını; Sınırlama ve sınırlamaya karşı mücadelenin yeni demokratik devlette sınıf mücadelesinin esas biçimi olacağını belirtir.

Tarımda, yeni kurtarılmış bölgelerde hemen topraklara el konulmamasını, iki yıl kadar toprak reformunun hazırlanması gerektiğini belirtir.

Toprak reformunda var olan üretim düzeyinin düşmesine dikkat edilmesi gerektiğini belirtir.

Halk demokrasisinde iç ve dış gelişmelerin varlığını sürdüreceğini (içte esas çelişme: proletarya burjuvazi), bu yüzden DH devletinın zayıflatılmayıp tam tersine güçlendirilmesi gerektiğini belirtir.

Zaferden sonra parti içinde 'kendini beğenmişlik', burnu büyüklük' vs. nin gelişebileceğine dikkat çeker.

Bütün bunlar DHİ için doğru düşüncelerdir. Özellikle bu yazıda yer alan "sınırlama ve sınırlamaya karşı mücadele" düşüncesi çok önemli ML bir düşüncedir. Demokratik devrimden sosyalist devrime geçmek için temel sorunlardan biridir.

Mao Zedung ÇHC'nin kurulmasından hemen önce yazdığı bu yazıda demokratik devrimin görevlerini doğru bir biçimde tespit etmiştir. Sosyalizme nasıl yönelinebileceği konusunda, ekonomik tedbirler alanında da doğru görüşler getirmiştir. Ancak, sosyalizmi kurmak için proletarya diktatörlüğünün gerekliliği; DH devletinın sınıf yapısının değişmesi gerektiği sorununu henüz çözmemiştir.

EK IV

20 No.lu Karar

"MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİ" ÜZERİNE

Yoldaşlar, hepimizin bildiği gibi Parti 1.Konferansımız "Mao Zedung düşüncesi" kavramını kullanmama kararı almıştır. Bu karar, Mao Zedung'un görüşlerinin Marksizm-Leninizmden ayrı olmadığını belirtmek için alınan bir karardır. (Bkz.1.Konferans belgeleri, K.sayı 1, s.17/18)

Ancak Konferansımız "Mao Zedung düşüncesi" kavramını kullanmayı red ederken, bu kavramın içeriği üzerine derinlemesine bir tartışma yürütmemiş, kavramı esas olarak pratik sonuçlardan yola çıkarak red etmiştir. Bu yolda, kısaca "Mao Zedung Düşüncesi" kavramının tarihi gelişmesi ve içeriği üzerinde durmak;

uyuşmadığı

sunu cevap istiyoruz.

MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİ KAVRAMININ İLK DEFA ORTAYA ÇIKIŞI

Yaptığımız araştırma "Mao Zedung düşüncesi" kavramının ilk defa Japon emperyalizmine karşı mücadelede kesin zaferin ufukta görüldüğü 1945 yılının birinci yarısında, ÇKP 7.Kongresinin ön hazırlıkları sırasında ortaya atıldığını gösteriyor.

ÇKP 7.Kongresi 23 Nisan ile 11 Haziran 1945 tarihleri arasında Yenan'da toplanmıştır. Bu Kongrede Mao Zedung programatik öneme sahip "Koalisyon Hükümeti üzerine" adlı raporu sunmuştur. (Bkz.Myau Çu Wang, ÇKP kısa tarihi, Alm.s.221- Bu kısa tarih parti okullarında eğitim malzemesi olarak kullanılmıştır. 1956'da Pekin'de yayınlanmıştır.) Aynı Kongrede ÇKP yeni bir tüzük kabul etmiştir. Tüzük'ün en önemli özelliklerinden biri, Tüzük'ün başlangıç bölümünde yer alan 'program'da, 'parti'nin tüm çalışmasını yönlendiren'in "Mao Zedung düşüncesi" olduğunun belirtilmesidir.

Liu Şao Çi, ÇKP 7.kongresine sunduğu "Parti üzerine" adlı raporda bu konuda şunları söylemektedir:

" Parti tüzüğümüzün başında bulunan programda, Mao Zedung düşüncesinin partimizin tüm çalışmasını yönlendirdiği tespit edilmektedir. Tüzük'ün içinde ise, her parti üyesi için Marksizm-Leninizmin ve Mao Zedung düşüncelerinin esaslarını kavramak için çaba sarfetme yükümlülüğü getirilmektedir. Bu parti kongremizde yeniden formüle edilen parti tüzüğümüzün en önemli tarihi özelliklerinden biri budur."

Liu Şao Çi, bu tespiti yaptıktan sonra şöyle devam etmektedir:

"Çin halkı ve milleti yüzyıllı aşkın süredir kurtuluş için kanlı bir mücadele sürdürmektedir. En büyük felaketlerle karşılaşan (Çin halkı ve milleti-Çn) değeri ölçülemeyecek tecrübelerle sahiptir. Bu pratik mücadeleler ve onlardan elde edilen tecrübeler kaçınılmaz olarak kendi (Çin halkı ve milletin kendi-ÇN) büyük teorisinin yaratılmasına yol açacaktı. Şimdi Çin milleti artık yalnızca savaşa yeteneğine sahip değildir. O aynı zamanda modern ve bilimsel bir teori ile silahlanmış bir millettir. (...)

Ve bu teori, Mao Zedung düşünceleridir. Mao Zedung'un Çin tarihi, toplumu ve devrimi hakkındaki teorisi -dir. Mao Zedung düşüncesi ML teorisi Çin Devriminin pratiği ile birleştirmektedir. O, Çin Komünizmidir, Çin Marksizmidir. (abç)

Çinin tarihi ve toplumsal gelişmesini belirleyen bir dizi, diğer ülkelerle derin farklılıklar gösteren, özellik sonucu olarak; ve Çin'de bilimin çok ilerlemiş olması gerçeği, Marksizmin sistemli bir şekilde çinleştirilmesini; Marksizmin avrupalı şeklinden, Çin şekline dönüştürülmesini; bir başka deyişle marksist bakış açısı ve metodun zamanımızın Çin devriminin değişik sorunlarına uygulanmasını çözümü çok zor olan bir görev haline getiriyordu. Çin devrimi sorununu ilgilen-diren bir dizi soru bütün dünyada Marksist Leninistler tarafından daha önce ortaya konmamış ve cevaplandırıl -

mamıştı.

(.....) Bu görev bazılarının sandığı gibi, bazı Marksist yazıları tanıyıp bunları ezbere söylemek veya bunlardan alıntı yapmakla başarıyla çözülmüş olamaz.(.) Marksizmin Çinlileştirilmesi gibi bu çok zor görevi mükemmel bir başarı ile çözen Mao Zedung'tan başkası değildir. Bu marksist Dünya hareketinin tarihinde en büyük başarılarından biridir."

Aynı raporda Liu Şao Çi devamla:

" Marksizmin içinde bulunulan çağda, sömürge, yarı-sömürge ve yarı-feodal ülkelerde milli demokratik devrim konusunda geliştirilmesi" nin "çok önemli bir katkı" olduğu tespitini yapıyor, ve bunun "bütün ülkelerin halkları, herşeyden önce de doğu milletlerinin kurtuluşu için çok yararlı" olduğunu belirtiyor.

(Bütün alıntılar...'Komünist hareketin buhranı' F. Claudin, Alm.1978/Olle Wolter Verlag..Cilt 2,s.286/287)

(Claudin alıntıları 'Le Marxisme et L'asie- Paris Colin 1965- adlı kitaptan yapıyor.)

Bu alıntılardan görülebileceği gibi, 'Mao Zedung düşüncesi' kavramı 1945'de ÇKP 7.Kongresinin kararı ile tüzüğe geçirilirken "Marksizmin Çinlileştirilmiş şekli," "Marksizmin Çin Devriminin pratiği ile kaynaştırılmış şekli" olarak kavranıyordu. "Mao Zedung düşüncesi"nin yalnızca bir konuda -sömürge, yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde demokratik devrim konusunda- Marksizmin geliştirilmesi olduğu görüşü savunuluyordu. Bunda da yine "Çin'in özellikleri" öne çıkartılıyor, bu "düşünce"nin, "tüm halkların kurtuluşu, özellikle de doğudaki milli kurtuluş hareketleri için yararlı" olacağı söyleniyordu. Çin devriminin yolu henüz tüm yarı-sömürge, yarı-feodal ülkeler için model olarak kavranmıyordu. Ama bu anlayışın kökü eğilim olarak vardı.

7.Kongrede "Mao Zedung düşüncesi" kavramı arkasından yatan bir düşünce, Marksizm-Leninizmin bilimi açısından sakat ve tehlikeli bir düşüncedir. O da "Marksizmin

Çinlileştirilmesi", "Çin Marksizmi", "Çin Komünizmi" şeklindeki anlayışlardır. Bu kavramlardan anlaşılan nedir? Marksizm Çinde ayrı, Sovyetler Birliğinde ayrı, İtalyada ayrı, vs. bir öze mi sahiptir? "Çin Marksizmi", "marksizmin Çinlileştirilmesi" vs. denince kaçınılmaz olarak akla bu gelmektedir. Ki bu kesinlikle yanlış bir anlayıştır. Marksizm-Leninizm bir bilimdir. Marksizm-Leninizmin esasları (ilkeleri) evrenseldir. İki kere iki nasıl bütün ülkelerde 4 ediyorsa, Marksizm-Leninizmin ilkeleri de bütün ülkelerde aynı kalır, değişmez. Bütün ülkelerin ML'leri, kendi ülkelerinde devrim yapmak için bu ilkelere sıkı sıkıya sarılmak, bu ilkelere ışığında kendi ülkelerinin somut durumunu tahlil etmek; bu ilkelere dayanarak ve bunlardan yola çıkarak kendi ülkesi için bir devrim stratejisi çizmek; devrimci durumun gelişmesine göre taktikler tespit etmek zorundadır. Açık tırki, her ülkede devrim, ülkenin somut özelliklerine, tarihi ve sosyal gelişmesine uygun olarak gelişecek;hiç bir şekilde bir başka ülkedeki bir devrimin kopyası olmayacaktır. Her devrimin şekilde kendine özgü bazı özellikleri olacaktır. Ama bütün devrimler Marksist Leninist ilkeler açısından, öz olarak bir bütünün parçalarını teşkil edecekler; ilkeler açısından farklılık göstermeyeceklerdir. Bu nedenle "Marksizmin Çinlileştirilmesi", "Türkiyelileştirilmesi" vs. şeklinde bir görev yoktur. Görev ML'in ilkelerini kavramak, ve ülkenin somut şartları ile kaynaştırarak uygulamaktır. Her ülkenin "kendine özgü" Marksizmi, Komünizmi vs.olacağı tezi, revizyonistlerin çokça kullandığı bir tezdır. Modern revizyonistlerden 'çok merkezci' Togliatti bilindiği gibi 'revizyonizmini' 'italyan komünizmi' markesi altında satmıştı. Tito da Marksizm-Leninizmden sapmalarını bir süre "ugoslavyaya uygun Marksizm" olarak yutturmayla kalmıştı. Bütün bunlar bilindiğinde "Mao Zedung düşüncesinin" "Marksizmin Çinlileştirilmesi" olduğu şeklindeki bir anlayışın ne kadar tehlikeli bir anlayış olduğu görülebilir.

Liu Şao Çi'nin "Mao Zedung düşüncesi"nin ne olduğunu anlattığı rapordaki bir başka yanlış, "Çin devrimi

konusunda var olan sorunların daha önce (Mao Zedung'tan önce) bütün dünyada ML'ler tarafından ortaya konmamış ve cevaplandırılmamış" olduğu şeklindeki iddiadır. Bu iddia Komintern'in ve Stalin'in Çin Devriminin teorik ve pratik sorunları konusundaki görüşlerini yok sayan bir iddiadır. Belgeler karşısında çürüyen bir iddiadır. Stalin özellikle 1925 ve 1927 yılları arasında Çin Devrimi ile ilgili bir dizi yazı yazmış, Çin devriminin aşamalarını, hedeflerini, güçlerini, perspektifini doğru bir şekilde tespit etmiştir.

KEYK Çin Devrimi konusunda, ÇKP'ye bir dizi doğru direktifler vermiştir. ÇKP bizzat Komintern'in önderliğinde kurulan bir partidir. Mao Zedung bizzat kendisi 1956'dan önceki bir çok yazılarında Komintern ve Stalin'in Çin devrimi konusundaki görüşlerini savunmakta; Komintern ve Stalin'in Çin devrimi konusundaki doğru görüşlerine dayandığını -haklı olarak- söylemektedir. Mesela ÇKP 7. parti kongresinden hemen önce toplanan ÇKP 6. MK 7. toplu oturumunda alınan "Partimizin tarihindeki bazı meseleler üzerine karar"da bu konuda şunlar söylenmektedir:

"...Mao Zedung...Lenin ve Stalin'in sömürge ve yarı sömürge sorunu üzerine teorilerini; bunun yanı sıra, Stalin'in Çin devrimi ile ilgili teorisini, çok parlak bir şekilde geliştirmiştir." (Mao Zedung, 'Sağ ve Sol sapma' Ekim yayınevi-1970 Eylül Ankara-s.29)

Aynı yazı Mao Zedung'un 1960'larda basılan seçme eserlerinde yok! 20 Nisan 1945 tarihli yazı, Mao Zedung'un Doğu Almanya'da 1956 yılında basılan seçme eserlerinde var. Mao Tse Tung- Ausgewählte Schriften Dietz Verlag-1956.. Cilt 4, s.223.

Ancak Almanca tekste Stalin'in ismi çıkartılmış!)

"Partimizde Çen Du Siyu'nun temsil ettiği sağcı ideoloji, bu devrimin bitim döneminde (altı ay kadar) Komünist Enternasyonal'in ve Yoldaş Stalin'in bir çok direktiflerini red eden; yoldaş Mao Zedung'un ve diğer yoldaşların doğru görüşlerini red eden teslimiyetçi bir politikaya dönüştü."

(Mao Zedung, "Sağ ve Sol sapma"s.31-Alm.c.4 s.224. Stalin'in ismi yine yok!)

Bu konuda fazla örnek vermeye burda gerek yoktur. Açık olan şey, Liu Şao Çi'nin "Mao Zedung düşüncesi" ni savunduğu raporda, Komintern ve Stalin'in Çin Devrimi konusundaki katkılarını ve görüşlerini hiçe saydığıdır.

Görüldüğü gibi "Mao Zedung düşüncesi" ilk ortaya çıktığında, "Marksizmin Çinlileştirilmesi" gibi anti marksist anlayışlara kılıf olan; Dünya ML hareketinin Çin Devrimi konusundaki teorisini yok sayan bir kavram olarak kullanılmıştır. Tabii ki, aynı kavram içinde Mao Zedung'un ML'i Çin Devrimi somutu ile ustaca kaynaştırdığı gerçeğini de içermektedir. Ama bunu belirtmek için böyle bir kavram yaratmak gereksizdi; ve bu kavram daha ortaya çıktığında ML ile Mao Zedung düşüncesinin birbirinden ayrı şeyler olduğu anlayışını içinde barındırıyordu.

Bu düşünce ÇKP 7. Kongresinden sonra ÇKP'nin resmi çizgisi haline geldi. ÇKP önderliğinde Çin Halkı emperyalizme, komprador kapitalizmine ve feodalizme karşı DHD mücadelesinde kesin zaferi kazandıktan hemen sonra, ÇKP içinde "Mao Zedung düşüncesi"ni genelleştirme, Çin devriminin yolunu yarı sömürgeler için genelleştirme eğilimleri arttı. Kurtuluştan hemen sonra, Kasım 1949'da Pekin'de yapılan Dünya Sendikalar Birliği toplantısında yaptığı konuşmada Liu Şao Çi şöyle diyordu:

"Çin Halkının emperyalizm ve uşaklarını devirmek ve ÇHC'ni kurmak için yürüdüğü yol, bir çok sömürge ve yarı sömürge ülkenin halklarının da milli bağımsızlık ve Halk demokrasisi mücadelelerinde yürümek zorunda oldukları yoldur. (...) Bu yol Mao Zedung'un yoludur." (F.Claudin.. KH'in Buhranı c.2.sf.289)

ÇKP adına Liu Şao Çi bunları söylediği sırada, Yugoslavyada Tito, "Yugoslavyaya özgü sosyalizm" maskesi altında emperyalizme satılmıştı; ve Kominformun kararı ile DKH içinden atılmıştı. Bu dönemde ÇKP adına, Marksizm-Leninizm yerine, -Liu Şao Çi'nin deyimi ile-

"Marksizmin Çinlileştirilmesi" olan "Mao Zedung düşün - cesinin" propogandasının yapılması, emperyalist burju - vazi içinde, Çin HC'nin de "Tito'yu izleyeceği" konu - sunda görüşler geliştirmesine yol açıyor, Komünist hare - ket içinde ise kaygı yaratıyordu.

Fransa Komünist Partisi yayın organında Mart 1950 de yayınlanan bir yazı bu konuda tanıklık etmektedir. Yazıda şöyle deniyor:

"ÇKP içinde proleter enternasyonalizmi derin kökle re sahiptir. Ve şu kesinlikle söylenebilir ki, emperya - listlerin "Çin Titoizmi" üzerine beslediği umutlar, on - lar için derin bir hayal kırıklığı ile sonuçlanacaktır." (F.Claudin c.2 s.289)

(Mao Zedung da "10 büyük ilişki" adlı yazısında, herhangi bir kaynak göstermeden, Stalin'in ÇKP'nin za - ferinin "Tito tipi bir zafer olduğundan kuşku duyduğunu" (Mao Zedung -SE- Aydınlik Yayınları c.5 s.346) belir - tiyor. ÇKP 7.Kongresinde Liu Şao Çi'nin "Marksizmin Çin lileştirilmesi üzerine söyledikleri göz önüne alınırsa, böyle bir 'kuşku'nun maddi temelini olduğu görülebilir. Burda eleştirilecek olan Stalin değil, ÇKP'nin 7.Kongre - sinin bu konudaki kararıdır.)

Daha sonraki gelişme şöyle olmuştur.

1949 Aralığı ile, 1950 Şubat sonu arasında ÇKP ile SBKP arasında partiler düzeyinde; ÇHC ile SB arasında devletler düzeyinde görüşmeler yapılmıştır. Bu görüşme - ler sırasında Mao Zedung ve Stalin karşılıklı tartışma - lar; görüşmeler sonucunda "Çin-Sovyet dostluk-ittifak ve destek anlaşması" imzalanmıştır. SB, ÇHC'ne proleter enternasyonalizminin gereği olarak büyük ölçüde yardım - da bulunmuş; SBKP ile ÇKP arasındaki ilişkiler sıklaş - mıştır. 1950 Haziranında patlayan Kore savaşında Çin ve Sovyet Komünistleri arasındaki proleter enternasyona - listi ilişkiler daha da pekişmiştir. Bu dönemde gerek Mao Zedung'un yazılarında; gerekse ÇKP Belgelerinde SB deneyinden öğrenmenin propogandası geniş yer tutmakta - dır. "Mao Zedung düşüncesi" geniş çapta propaganda edil - mez.

SBKP XX.PK'nden sonra (Eylül 1956'da) yapılan, ve geniş çapta, XX.PK'nin revizyonist tezlerinin etkisi al tında olan ÇKP VIII.Kongresinde yeni bir tüzük kabul edilir. Tüzüğün başlangıcında yer alan "Genel ilkeler" bölümünde "ÇKP, Marksizm-Leninizm teorik temeline daya - nır" tespiti yapılır. (ÇKP 8.Kongre belgeleri, Alm, Pekin 1956, sf.101) "Mao Zedung düşüncesi" tüzükten 'sessizce' çıkarılır. Deng Siao Ping, Parti tüzüğünün değiştiril - mesi üzerine MK adına Kongreye sunduğu raporda, 7.Kongre de kabul edilen tüzüğün "en önemli kazanımlarından biri olan" "Mao Zedung düşüncesi" kavramının yeni tüzükte ne den yer almadığı konusunda tek kelime sarf etmez. İlginç olan, aynı kongrenin yayınlanan tartışma bölümünde de, söz alanların bu konuda tek laf etmemesidir.

(Eğer 7.Kongrede alınan karar yanlış idi ise -ki bizce yanlıştır-, 8.Kongrede bu yanlış düzeltilirken öz eleştiri yapılması, ML'in gereğidir.

Eğer 8.kongrenin aldığı karar yanlış bulunuyorsa, o zaman da buna karşı mücadele etmek, kongreye katılan ML'lerin görevidir.

Kongre belgelerinden çıkan sonuç, bu ikisinin de yapılmamış olduğudur.)

Daha sonraki gelişme içinde 1960'lara kadar, " Mao Zedung düşüncesi" kavramı, Çin yayın organlarında pek görülmez. Bu dönem (1956-1960 dönemi) Liu Şao Çi, Deng Siao Ping gibi revizyonistlerin partiye hakim olma yö - nünde ilerledikleri bir dönemdir. 1957'den sonra Mao'nun girişimi ile başlatılan "büyük ileri atılım"ın, iktisa - di alandaki başarısızlığı -ki bunda revizyonist eleba - şıların sabotajları ve kuraklık gibi tabii afetler önem li bir rol oynar- kitleler içinde 'maddi özendirme', 'ik - ramiye sistemi', 'küçük özel mülkiyet' gibi görüşleri savunan revizyonistlerin durumunu güçlendirmesine basa - mak olur.

1960'dan başlayarak ÇKP belgelerinde, özellikle Halk Ordusu içinde yeniden yoğun bir şekilde "Mao Zedung Düşüncesi"nin propogandası yapılmaya başlanır.

3 Eylül 1965'de, "Çin Halkının Japon saldırısına

karşı direniş savaşındaki zaferinin 20.yıldönümü dolayısıyla" yazdığı "Yaşasın Halk savaşının zaferi" adlı broşürde, Lin Biao, "Mao Zedung düşüncesi" adı altında, Mao Zedung'un "Halk savaşı" teorisini, dünya devriminin yolu olarak genelleştirir.

Lin Biao sözü geçen yazıda "Dünya Halklarının baş düşmanı" olan Amerikan emperyalizmine karşı, aynı " Çin halkının japon saldırganlarına karşı savaştığı gibi savaşmayı", "Dünyanın şehirlerini, dünyanın kırlarından kuşatmayı" önerir. Lin Biao "Mao Zedung düşüncesi" nin özelliği olarak şunu belirler:

"Çağımız, dünya kapitalizminin ve emperyalizminin çöküşüne doğru ilerlediği, sosyalizmin ve komünizmin ise zafere doğru ilerlediği çağdır. Mao Zedung yoldaşın halk savaşı üzerine teorisi yalnızca Çin Devriminin ürünü değildir. O aynı zamanda çağımızın özelliklerindeki içinde barındırır. İkinci dünya savaşından sonra birçok ülkede devrimci halkların mücadelelerinden çıkarılan tecrübeler, Mao Zedung'un düşüncelerinin bütün dünyanın devrimci halklarının ortak hazinesi olduğunu göstermektedir. Mao Zedung'un düşüncelerinin büyük enter-nasyonal önemi budur."

(Yaşasın HS'nın zaferi, Lin Biao, Alm. Pekin 1968, s. 58)

"Mao Zedung düşüncesi" yukardaki şekliyle, yine Mao Zedung'un görüşlerinin ML'den ayrı olduğundan yola çıkmakta; Çin devriminin yolu -Mao Zedung'un kendi yazılarında üzerine basarak Çin'in özelliklerine dayan - dırdığı yol- proleter dünya devriminin yolu şekline dönüştürülmektedir. Bu şekli ile de "Mao Zedung düşüncesi" kavramı altında, ML olmayan görüşler gizlenmektedir.

Ama gelişme burda da durmamakta, "Mao Zedung düşüncesi" Kültür devrimi öncesi, sırası ve sonrasında yeni şekillere bürünerek, gelişerek yayılmaktadır. (HS'daki dünya çapında baş çelişme/Baş düşman; devrimin fır tına merkezleri vs. konusundaki görüşler üzerinde burda bu görüşler daha önce eleştirildiği için durmuyoruz.)

Şimdi "Mao Zedung düşüncesi" adına kültür devrimi sırasında savunulanlara bakalım:

ÇKP 8.MK 11.toplantısı sırasında alınan "ÇKP MK'nin BPKD üzerine Kararı" (8 Temmuz 1966) nda "Mao Zedung düşüncesi" hakkında 16.maddede şunlar söyleniyor:

"16.Mao Zedung düşüncesi BPKD'nin eylemlerine yol gösteren kılavuzdur:

BPKD'nde Mao Zedung düşüncesinin büyük kırmızı bay - rağını yükseklerde tutmalı ve proleter siyasete öncelik vermeliyiz. Mao Zedung'un eserlerinin işçi, köylü, asker, fonksiyoner, aydın kitleler içinde canlı bir şekilde incelenmesi ve uygulanması hareketi geliştirilmeli; Mao Zedung düşüncesi KD'nin eylemlerinde kılavuz alınmalı - dır."

Sözü geçen yazıda "Mao Zedung düşüncesi"nden ne anlaşıldığı anlatılmamakta; neden mesela Marksın, Engels in, Lenin'in, Stalin'in eserlerinin incelenmesi yerine, Mao Zedung'un incelenmesinin önemli olduğu gerekçelen - dirilmemektedir. (Bu KD içinde daha sonra ortaya çıkmak ta-Mao Zedung düşüncesinin ML'in en "son aşaması" "zir-vesi" vs. olduğu iddia edilmektedir) (BPKD'nin önemli belgeleri, alm. Pekin 1970 s.173/174)

ÇKP VIII. MK 11.Toplantısı'nın yaptığı açıklamada ise şu görüşlere yer verilmektedir: (12 Ağustos 1966)

"MK 11.toplantısı, bütün dünya ML'lerinin ve dev - rimci halklarının emperyalizme, bütün ülkelerin gerici - lerine ve modern revizyonizme karşı mücadelelerinin şu andaki durumunun mükemmel olduğu görüşündedir. Biz bu - gün dünya devriminin yeni bir çağı içinde (abç) bulunuyoruz. (...) Emperyalizmin toptan çöküşü ve sosyalizmin dünya çapındaki zaferi eğilimi artık geri dönülmez bir eğilim haline gelmiştir. (agy.s.186-187)

(...) Yoldaş Mao Zedung zamanımızın en büyük ML'i - dir. Dahilere yaraşır bir yaratıcılıkla, yoldaş Mao Ze - dung ML'i tam olarak devralmış, onu savunmuş ve geli - tirmiştir. (Mao Zedung-ÇN) Marksizm-Leninizmi yepyeni

bir basamağa yükseltmiştir. Mao Zedung düşüncesi, emperyalizmin toptan çöküşe, sosyalizmin dünya çapında zafere ilerlediği çağın marksizm-leninizmidir." (agy.s.194)

Leninizmin eskidiğini resmen ilan eden bu formülasyon, ÇKP 8.MK 11.toplantısından sonra (12 Ağustos 1966) bütün resmi Çin belgelerinde hakim hale gelmiş, Lin Biao'nun devrilmesine kadar "Mao Zedung düşüncesi" yeni çağın Marksizm-Leninizmi olarak savunulmuştur. Bu anti marksist,Leninizme saldırı teşkil eden tez, bütün dünya ML hareketi içinde kısa zamanda yayılmış; Çinde'de BPKD'nde hakim olmuştur.

"Mao Zedung düşüncesi" denen şeyin ne olduğu konusunda, bu konuda baş teorisyenlerden olan Lin Biao 6 Kasım 1967'de, Ekim devriminin 50.yıldönümü dolayısıyla yapılan bir kitle gösterisinde şunları söylemektedir:

"Biz, Yoldaş Mao Zedung,MELS'in proleter devrimi ve proletarya diktatörlüğü;proleter dünya devriminin temel sorunu olan iktidarı ele geçirme yolu ve iktidarı sağlamlaştırma üzerine öğretilerini tümü ile devralıp; hem teorik ve hem de pratik olarak daha yüksek bir basamağa kaldırdığı için şanslıyız. Bizim büyük önderimiz Mao Zedung ML'i yepyeni bir zirveye çıkarmıştır. Daima zafer kazanan Mao Zedung düşüncesi, emperyalizmin toptan çöküşe, sosyalizmin dünya çapında zafere ilerlediği çağın ML'idir. (BPKD ÖB.s.338)

(...)Yoldaş Mao Zedung yalnızca proletaryanın iktidarı ele geçirmesi sorununda Leninizmi yaratıcı bir şekilde geliştirmedir. O, Leninizmi aynı zamanda Proletarya diktatörlüğünün sağlamlaştırılması,kapitalist restarasyonun önlenmesi gibi çağımızın en önemli sorunlarında da, çağ açar bir şekilde ve yaratıcı olarak geliştirdi. (abç) (agy,s.341)

(...) Dünyada proletarya diktatörlüğünün tarihi tecrübelerini yeni tarihi şartlar altında toparlayan,bilimsel olarak sosyalist toplumdaki çelişmeleri tahlil eden,sosyalist toplumda sınıf mücadelesinin yasallığını derinlemesine ortaya çıkaran, ve proletarya diktatörlüğü altında devrimin sürdürülmesi konusunda bir dizi teori,

çizgi,eylem ilkesi,yöntem ve yönerge ortaya koyan;dünya proletaryasının zamanımızdaki büyük öğretmeni yoldaş Mao Zedungdur. Başkan Mao Zedung büyük kararlılığı ve yüksek derecede bilgeliliği ile, tarihte ilk proleter Kültür devrimine zaferle önderlik etmiştir. Bu Marksizm-Leninizmin, Mao Zedung düşüncesi aşamasına varmasında önemli bir kilometre taşıdır." (agy,342-343)

"(...) Mao Zedung düşüncesi çağımızın bayrağıdır.

Eğer ezilen uluslar ve halklar, çağımızda ML'in en yüksek aşaması olan Mao Zedung düşüncesine sarılırlarsa o zaman mücadeleleri ile zafere ulaşabilirler,kurtuluşa varabilirler.

Eğer proletarya diktatörlüğünün kurulmuş olduğu ülkeler, çağımızda ML'in en yüksek aşaması olan Mao Zedung düşüncesine sarılırlarsa, o zaman onlar kendi mücadeleleri ile kapitalizmin restorasyonunu engelleyebilirler.

Eğer, siyasi iktidarın revizyonistler tarafından gaspedilmiş olduğu ülkelerin halkları, çağımızda ML'in en yüksek aşaması olan Mao Zedung düşüncesine sarılırlarsa, o zaman onlar kendi mücadeleleri ile revizyonizmin hakimiyetini yıkıp, yeniden proletarya diktatörlüğünü kurabilirler. (1)

Marksizm-Leninizm; Mao Zedung düşüncesi bütün dünya halklarının devrimci pratiği ile birleştiği zaman, tüm eski dünya yerle bir edilebilir." (agy s.345-346)

Aynı dönemde ÇKP'nin, ve Çin Halk Kurtuluş Ordusunun bir dizi yayın organında yayınlanan yazılarda da bu görüşler savunulmaktadır. Bunlara bir kaç örnek verelim:

"Mao Zedung düşüncesi ML'in zirvesidir.Mao Zedung düşüncesi ML'in en canlı ve en yüksek ifadesidir."(HKO gazetesinin 7 Haziran 1966 tarihli nüshasında...Çinde B SPKD Alm.Pekin 1966 3/26)

"Yoldaş Mao Zedung bizi sınıf mücadelesini ideolojik planda geliştirmeye,proleter olan her şeyi korumaya burjuva olan her şeyi yok etmeye çağırıyor.

Bu büyük bir gerçektir ve Marksizmin-Leninizmin çok büyük bir geliştirilmesidir. (abç) (Kızıl bayrak s.

8. 1966 baş yazısı..) (Çinde BPSKD Alm.Pekin 1967..4/3)

"Başkan Mao Marksizm-Leninizmin temel tezlerinden ve Proletarya diktatörlüğünün tarihi tecrübelerinden yola çıkarak, sosyalist toplumda sınıflar ve sınıf mücadelesini çok yönlü ve sistemli bir şekilde tahlil etti ve proletarya diktatörlüğü üzerine ML teoriiyi yaratıcı bir şekilde geliştirdi.Başkan Mao bize şunu öğretiyor: Sosyalist toplumda, üretim araçları üzerindeki mülkiyetin sosyalist dönüşümünün tamamlanmasından sonra da hala sınıf çelişmelerinin var olduğunu ve sınıf mücadelesinin sönmediğini öğretiyor. Bütün sosyalizm dönemi boyunca iki sınıf, proletarya ile burjuvazi arasında; iki yol, kapitalist ve sosyalist yol arasında mücadele vardır." (agy 4/50-51)

"Proletarya diktatörlüğünün tarihi tecrübeleri göstermektedir ki, eğer Proleter kültür devrimi yapılmazsa ve burjuva ideolojisini yok etmek için çaba sürdürülmezse proletarya diktatörlüğü ve sosyalist sistem sağlamlaştırılmaz. Eğer (burjuva ideolojisine ÇN) serbestlik tanınırsa bu kaçınılmaz olarak proletarya diktatörlüğünün içten yıkılmasına ve Kruşçof gibi burjuva temsilcilerinin ortaya çıkmasına yol açar. Bunlar daha sonra "saray" darbeleri ile ya da askeri darbelerle,veya ikisinin karışımı ile iktidarı ele geçirebilirler."(agy 4/9)

"Mao Zedungun düşünceleri, çağımızda ML'in zirvesidir. Onlar ML'in en canlı ve en yüksek ifadesidir.Mao Zedung yoldaşın teori ve pratiği gökte ay ve güneşin sürekli hareketi; yeryüzünde ırmakların ve nehirlerin akışına benzetilebilir."(egy.4/34)

"Mao Zedung Düşüncesi zamanımızda ML'in en yüksek noktasıdır.(...) Mao Zedung düşüncesinin sihirli aynasında tüm karanlık güçlerin gerçek yüzünü görmek mümkündür.(...) Mao Zedung düşüncesini kavramış insanlar çok hassas bir duyguya, ve çok keskin bir bakışa sahiptirler.Hiç bir parti düşmanı,antisosyalist unsur -hangi numaraya baş vurursa vursun- onların elinden kurtulamaz"(6 Haziran 1966,Çin HKO günlük gazetesi...BSPKD Alm.Pekin 1967 5/49)

"Mao Zedung düşüncesi" hakkında buna benzer görüş-

ler, dozu sürekli artarak tüm Kültür devrimi süresince savunulur. BPKD'nin sonunda 1 Nisan 1969'da toplanan ÇKP dokuzuncu kongresinde BPKD gelişimi, tecrübeleri özetlenir.

Lin Biao'nun Kongreye ÇKP MK adına sunduğu rapor; daha sonra 1973'de Lin Biao devrildikten sonra yapılan ÇKP X.PK'nde yapılan tespate göre, Lin Biao'nun değil; Mao Zedung'un ve ÇKP MK'nin görüşlerini yansıtmaktadır. Ve rapordaki siyasi ve örgütsel çizgi -yine X.PK'ne göre- pratik tarafından doğrulanmıştır. (Bkz.ÇKP 10.Milli Kongre Belgeleri..Aydınlık Y.s.8/9) X.Parti kongresinde de tasdik edilen bu raporda, yine "Mao'nun zamanımızın en büyük ML'i" olduğu, "Mao Zedung düşüncesinin,emperyalizmin toptan çöküşe gittiği,sosyalizmin bütün dünyada zafere doğru yürüdüğü çağın ML'i" olduğu tespitleri yinelenmektedir. Bu konuda PK raporunda, Mao Zedung'un ML'i "siyasi,askeri,ekonomik,kültürel alanlarda devam ettirdiği,koruduğu,geliştirdiği,ve yepyeni bir aşamaya ulaştırdığı" söyleniyor. (Bkz.Lin Biao,ÇKP 9.PK'ne okunan rapor..Pekin 1969 s.60) Raporda BPKD'nin gelişmesi anlatılırken, "BPKD'nin proletarya diktatörlüğü şartları altında devrimin sürdürülmesi" olduğu söyleniyor. Bu konuda Mao Zedung'un görüşlerinin ÇKP 7.MK ikinci toplantısında yaptığı konuşmada ve "Halk içindeki çelişmelerin doğru çözümü üzerine" adlı yazıda yer aldığı belirtiliyor. Bu yazıdaki görüşler için şu değerlendirme yapılıyor:

"Böylelikle uluslararası Komünist Hareketin Teorisi ve Pratiğinde, üretim araçlarının mülkiyeti bakımından sosyalist değişim esasen tamamlandıktan sonra da, yine sınıfların ve sınıf mücadelesinin mevcut olduğu, ve proletaryanın devrimi devam ettirmesi gerektiği ilk defa açık surette ileri sürüldü." (agy.s.10-11)(abç)

ÇKP 9.Kongresinde, ÇKP 8.Kongresinde kabul edilen tüzük de yeniden değiştirildi. 9.Kongrede kabul edilen yeni tüzüğün girişinde "Genel Program" bölümünde şu görüşlere yer veriliyor:

"ÇKP, Marksizm-Leninizm, Mao Zedung düşüncesini, kendi düşüncesine kılavuzluk eden teorik temel olarak kabul eder. Mao Zedung düşüncesi emperyalizmin toptan çöküşe gittiği, sosyalizmin bütün dünyada zafere ilerlediği çağın Marksizm-Leninizmidir.

Yoldaş Mao Zedung yarım yüzyıldır Çinde yeni demokratik devrim mücadelesinin tamamlanmasına önderlik etmede; Çinde sosyalist inşa mücadelesine önderlik etmede, ve içinde bulunulan çağda emperyalizme, modern revizyonizme, her türlü gericiliğe karşı uluslararası komünist hareketin verdiği mücadeleye önderlik etmede; ML'in evrensel gerçeğini, devrimin somut pratiği ile birleştirmiş; Marksizm Leninizmi devralmış, savunmuş ve geliştirmiştir. O, ML'i yepyeni bir basamağa yükseltmiştir.

Yoldaş Lin Biao Mao Zedung düşüncesinin büyük kırmızı bayrağını tutarlı bir şekilde yüksekte tutmuş, ve yoldaş Mao Zedung'un proleter devrimci çizgisini en sadık ve en kararlı bir şekilde izlemiş ve savunmuştur. Yoldaş Lin Biao, Yoldaş Mao Zedung'un en yakın mücadele arkadaşı ve onun halefidir.

(...)Sosyalist toplum oldukça uzun bir tarihi dönem kapsar. Bütün bu tarihi dönem boyunca sınıflar vardır. Sınıf çelişkileri vardır. Sınıf mücadeleleri vardır. İki yol, kapitalist yolla, sosyalist yol arasında mücadele vardır. Kapitalist restorasyon tehlikesi vardır. Emperyalizmin ve modern revizyonizmin saldırısı sonucunda devrilme tehlikesi vardır. Bu gibi çelişmeler yalnızca devrimin sürdürülmesi üzerine marksist teorinin uygulanması ile çözülebilir. Ülkemizdeki BPKD, proletaryanın sosyalizm şartlarında burjuvaziye ve diğer bütün sömürücü sınıflara karşı sürdürdüğü bir siyasi devrimdir." (ÇKP 9. Kongre belgeleri.. Alm. Pekin 1969, s.126-127-128)

(Ağustos 1973'de, Lin Biao devrildikten sonra yapılan, ÇKP X. Kongresinde kabul edilen yeni tüzükte de, "sosyalist toplum"un niteliği ve BPKD hakkında yapılan tespitler yineleniyor ve bunun ötesinde "Böyle devrimler'in gelecekte de defalarca yapılması gerekecektir" denerek, Çindeki şekli ile KD 'yasal' hale getiriliyor.)

Yukarıda alıntı yaptığımız belgeler 'önemsiz' olan az sayıda dağılmış olup, etkisi olmayan belgeler değildir. Bunlar Çin'de ve bütün dünyada, yüz milyonlarca baskısı yapıp, okunan, eğitim malzemesi olarak kullanılan "Mao Zedung düşüncesi"nin öğrenildiği temel belgelerdir. Kuşkusuz "Mao Zedung Düşüncesi" denen şey, yukardaki belgelerden de çok, bütün dünyada en çok baskı yapan kitaplar arasında en ön sıralarda gelen "Kızıl kitap" aracılığı ile yayılmıştır. Çin HKO içinde "Mao Zedung düşüncesi"ni "kavratmak" için hazırlanan, hemen hemen bütün dünya dillerine çevrilen bu kitabın önsözünde Lin Biao şunları söylemektedir:

"İkinci baskıya önsöz:

Yoldaş Mao Zedung zamanımızın en büyük ML'idir. O dahice, yaratıcı bir şekilde ve tam olarak ML'i devralmış, onu savunmuş ve geliştirmiştir. O Marksizm-Leninizm'i yepyeni bir aşamaya yükseltmiştir.

Mao Zedung düşüncesi emperyalizmin toptan çöküşe gittiği, sosyalizmin dünya çapında zafere ilerlediği çağın Marksizm-Leninizmidir. Mao Zedung düşüncesi emperyalizme karşı ideolojik mücadelede güçlü bir silahtır. Modern revizyonizme ve dogmatizme karşı mücadelede güçlü bir ideolojik silahtır. Mao Zedung düşüncesi bütün ordunun, partinin ve ülkenin eylemlerine yol gösteren kılavuzdur.

(....) Mao Zedung'un düşüncelerini gerçekten kavramak için, başkan Mao'nun görüşlerini tekrar tekrar incelemek gerekir. En iyisi, onun bazı cümlelerini ezberlemek, tekrar tekrar incelemek ve uygulamaktır.

(...)Kitlelerin son yıllardaki tecrübeleri açık bir şekilde göstermiştir ki(...) Mao Zedung'un eserlerinden tek tek alıntılarının öğrenilmesi (...) Mao Zedung'un düşüncelerini kavramak için mükemmel bir metoddur." (Başkan Mao'nun sözleri Alm. Pekin 1968.. S.I/V)

Şimdi bütün bu alıntılardan "Mao Zedung düşüncesi"nin ne olduğunu çıkarabiliriz.

"Mao Zedung düşüncesine" göre :

a) İçinde yaşadığımız çağ "Emperyalizmin toptan çöküşe gittiği, sosyalizmin dünya çapında zafere ilerlediği çağdır."

Bu çağ tespiti, kesinlikle Lenin'in ve Stalin'in içinde bulunduğumuz çağ ile ilgili olarak yaptıkları "Çağımız, emperyalizm ve proleter devrimleri çağıdır" tespiti'nin reddi temelinde yükselen, anti ML bir tespittir.

Bu 'yeni çağ' tespiti, aynı zamanda proleter dünya devrimi çağında gelişmeye damgasını vuran en önemli (başlıca-esas) gelişmelerden biri olan "emperyalizmle-ezilen halklar arasındaki" gelişmeyi "dünya çapında baş gelişme" ilan edip mutlaklaştıran yanlış anlayışla da iç içe girmektedir.

Bu çağ tespiti daha önce eleştirildiği ve red edildiği için üzerinde uzunca durmayı gereksiz görüyoruz

b) Mao Zedung düşüncesi, işte bu yeni çağın Marksizm-Leninizmidir. O, Marksizm-Leninizmin en son aşaması, zirvesi, en yüksek noktası vs.dir!

"Mao Zedung düşüncesi" savunucularına göre kapitalizm ortaya çıktığından bu yana üç çağ yaşanmıştır. Bu çağlara uygun olarak da Marksizm çağ açan bir biçimde iki kez ilerletilmiştir.

I. çağ kapitalizmin rekabetçi dönemidir. Marksizm bu döneme tekabül eder.

II. çağ kapitalizmin tekelci, emperyalist aşamasıdır. Bu dönemde proleter devrimi perspektif olmaktan çıkıp, pratik bir sorun haline gelmiştir. Lenin Marksizmi çağ açan bir biçimde ilerleterek, Marksizme felsefede, ekonomi biliminde, devrim biliminde çağ açan katkılarda bulunmuştur. Böylece Marksizm, Marksizm-Leninizm aşamasına ulaşmıştır. Leninizm "Emperyalizm ve proleter devrimleri çağının Marksizmidir".

III. çağ "emperyalizmin toptan çöküşe gittiği, sosyalizmin bütün dünyada zafere ilerlediği çağdır" Mao Zedung bu 'yeni çağda' ML'i çağ açar bir biçimde geliştirmiştir. Marksizm-Leninizm, Mao Zedung düşüncesi aşamasına yükselmiştir!

İşte bu son tespit, Lenin'in "Emperyalizm, kapitalizmin son aşamasıdır," "Emperyalizm çürümüş, asalak, can çekilen kapitalizmdir," "Emperyalizm proleter devrimin arifesidir" gibi bilimsel tespitlerinin reddi; Marksizm-Leninizmin önemli bir tahrifidir. Lenin'den bu yana 50 yılı aşkın süre geçmiştir. Ama emperyalizmin niteliğinde; emperyalist dünyanın, onu çöküşe götüren çelişmelerinin özünde hiç bir değişiklik olmamıştır. Bu yüzden bugün Leninizmin çağ açan bir biçimde "ilerletilmesi" vs. şeklinde bir sorun yoktur. Leninizm eskimemiştir. Leninizmin bütün ülkeler için evrensel geçerliliği olan temel ilkeleri (esasları) bugün de bütün KP'lerine yol gösteren teorik temel olmak zorundadır. (ÇKP X. Kongresinde her ne kadar Leninizm eskimemiştir, o bugün de bize yol gösteren teorik temeldir/bkz. Belgeler Aydınlatıcı s.257'deniyorsa da, aynı kongrede 9. kongrenin çizgisinin tasdik edilmiş olması; "Mao Zedung düşüncesi"nin yoğun propagandasının yapılması, "Mao Zedung düşüncesi"nin ML ile birlikte "temel" olarak tüzüğe girmesi; bu konuda 'üçüncü çağ' düşüncesinin kalıntılarının yaşadığını belirtmektedir.) Bunun red edilmesi ML'in red edilmesi demektir. İşte "Mao Zedung düşüncesi" denen şey bu temelde şekillenmiştir. Çin'de ve bütün dünyada "Mao Zedung düşüncesi" adına yapılan propagandada, kitleler içinde "Mao Zedung"un "en büyük ML", "Mao Zedung Düşüncesinin" zirve vs. olduğunun ne kadar yaygınlaştığı göz önüne alınırsa, bunun DKH'ne verdiği zarar daha iyi kavranabilir.

Mao Zedung düşüncesini savunanlara göre, onu ML'in 'zirvesi' yapan 'katkılar', özellikler nelerdir?

1- Mao Zedung'un ML teoriye, devrimin askeri yolu ile ilgili olarak, Halk savaşı konusunda yaptığı katkı: "Mao Zedung düşüncesi" 1960'larda yeniden yoğun bir biçimde propaganda edilmeye başlandığında, "Mao Zedung düşüncesi"nin propagandacıları, özellikle bu sorun üzerinde duruyor, Mao Zedung'un bu konudaki katkısının "Mao Zedung Düşüncesi"nin temeli olduğu görüşünü savunuyorlardı. Lin Biao'nun "Yaşasın Halk Savaşının Zaferi" adlı broşürü buna bir örnektir.

Gerçekten de "şehirlerin kırlardan kuşatılması" stratejisi; "halk savaşı stratejisi" devrimin askeri yolu olarak, Çin Devriminin ve Mao Zedung'un ML teoriye bir katkısıdır. Komintern ve Stalin Çin Devriminin hedeflerini, dostlarını, düşmanlarını; içinde bulunduğu aşamayı, gelişme yönünü vs. doğru bir biçimde tespit etmişlerdir. Ancak, Çin Devriminin izlediği "uzun süreli halk savaşı", "kırlık bölgelerde üs alanları ve kurtarılmış bölgeler kurma", "Şehirleri kırlardan kuşatma" şeklindeki askeri yol bizzat Çin devriminin pratiği içinde Mao Zedung önderliğinde geliştirilmiştir. Bu, marksist-leninist teoriye devrimin askeri yolu, askeri stratejisi konusunda yapılan önemli bir katkıdır. Ve özellikle yarı sömürge-yarı feodal yapıya sahip ülkeler için çok büyük bir öneme sahiptir. Mao Zedung ayrıca, askeri strateji bakımından ML teorinin hazinesine önemli katkılarda bulunmuş, gerilla savaşı; HS'nın aşamaları; gerilla savaşı ve hareketli savaş ilişkileri vb. konularda bütün dünyada ML'lerin eline önemli bir silah vermiştir. Bütün bunlar ML'e yapılan katkılardır. Ama bu katkılar hiç de "Mao Zedung düşüncesi" savunucularının iddia ettiği gibi "Leninizmi yepyeni bir aşamaya yükselten", "Marksizmin Leninizmin zirvesi" vs. olan katkılar değildir. Bunlar bütün içinde ele alındığında Leninizm temelinde yükselen ve Leninizmin belli taktik konularda geliştirilmesi olan katkılardır.

"Mao Zedung düşüncesi"ni savunma adına, bu düşünce savunucuları, Mao Zedung'un Marksizm-Leninizme gerçek-ten yaptığı bu değerli katkıları; önce bütün sömürge, yarı-sömürge ülkeler için genelleştirip, mutlaklaştırarak (Bizce, sömürge ve yarı sömürge ülkelerin çok büyük çoğunluğunda HS yolunun izlenmesi kaçınılmazdır. Ancak biz tüm sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde, devrimin mutlaka HS yolu izlemesi gerektiği şeklindeki bir anlayışın yanlış olacağı düşüncesindeyiz. Özel şartlarda (Kompador kapitalizminin çok gelişmiş olduğu, ülkenin küçük, işçi nüfusunun büyük olduğu; üs ve kurtarılmış bölgeler kurup yaşatma imkanının bulunmadığı vs. şartlarda) genel ayaklanma; veya nispeten kısa, genel ayaklanma ile koor-

dineli Halk Savaşı da olabilir. Bu her ülkenin somut durumuna bağlı olan bir olaydır); daha sonra da Çin Devriminin izlediği yolu, Proleter dünya devriminin yolu olarak genelleştirerek, tanınmaz hale getirdiler; karikatürize ettiler. "Mao Zedung Düşüncesi", Mao'nun HS konu-sundaki katkılarını proleter dünya devriminin yolu olarak göstererek, zararlı bir şekle soktu.

2- Mao Zedung'un 'Kitle çizgisi' konusunda teoriye yaptığı katkı:

"Mao Zedung Düşüncesi"ni savunanların gerek Kültür Devrimi sırasında Çin'de, gerekse KD sonrasında "MZDD - nin özelliklerinden biri olarak ileri sürdükleri kanıt

"MZD"un kitle çizgisi konusunda ML teoriye yaptığı katkıdır. (Bunu RCP/USA; Şili Devrimci KP gibi partiler de savunuyor). Bu konuya Kızıl Kitapta özel bir bölüm ayrılmıştır. Sorun şudur:

Lenin "Sol komünizmde" öncü'nün kitlelerden kopuk hareketini eleştirmiş; devrime kitlelerin katılması; emekçi kitlelerin öncü etrafında birleşmesi için propaganda ve ajitasyonun yeterli olmadığını; bunun için kitlenin bizzat kendi siyasi tecrübesinin gerektiğini (abç) ortaya koymuştur.

Kitleleri öncünün etrafında birleştirmek ve hareketi geçirmek için bunun kavranması çok önemlidir. Bu leninist kitle çizgisinin temelidir.

Leninist kitle çizgisi; bunun yanında en az bunun kadar önemli olarak; kitlenin kendiliğinden gelişen hareketi içinde sosyalist bilincin kendiliğinden ortaya çıkamayacağını; sosyalist bilincin kitleye dışardan taşınması gerektiğini, bunun partinin görevi olduğunu; tespit eder. Bundan yola çıkar. Stalin ve Komintern Leninizmin bu esaslarından yola çıkarak, çeşitli taktikler geliştirmişlerdir. Stalin bir çok yazılarında, kadroların bürokratlaşma tehlikesine karşı "kitlelerle birleşme", "kitlelerden öğrenme" gerektiğini belirtiyor.

Kültür devrimi sırasında ve sonrasında, "Mao Zedung

düşüncesi" adına, 'kitlelerden kitlelere', 'kitlelerin öğretmeni olmadan öğrencisi' olma şeklinde ifade edilen 'kitle çizgisinin' ML teoriye önemli bir katkı olduğu - nun propogandası yapıldı. Bu propoganda çoğunlukla kitlelere komünistler tarafından dışardan taşınması gereken bilinç unsurunun öneminin küçümsenmesi; Komünistlerin görevinin yalnızca "kitlelerin görüşlerini toparlayıp, sistemleştirip kitlelere geri götürmekle" sınırlandırılması şeklinde anti-marksist görüşlerle kol kola gitti. "Mao Zedung Düşüncesi"nin propogandasını yaptığı kitle çizgisi, ML kitle çizgisi değil, kitle kuyrukçuluğu çizgisidir. Doğru bir talep olan "kitlelerden öğrenme" talebini, kitlelere bilinç götürme görevinin karşısına koymaktadır. Bu konuda da Mao'nun görüşlerini tanınamaz hale getirmektedir.

3-"Mao Zedung Düşüncesi" savunucularına göre, "Mark sizm-Leninizmin, Mao Zedung düşüncesi aşamasına varma - sında önemli bir kilometre taşı, Mao Zedung'un proletarya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesinin sürdürülmesi" tezidir. "Mao Zedung Düşüncesi" savunucularına göre Mao Zedung "sosyalist dönüşümün (üretim araçları üzerindeki mülkiyet ilişkileri bakımından) tamamlanmasından sonra da sınıflar, sınıf çelişmeleri, ve sınıf mücadelelerinin olacağını ortaya koymuş; böylece proletarya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesinin sürdürülmesi gerektiğini ilk defa açık bir biçimde ortaya koymuştur."

Önce şunu tespit etmemiz gerekir ki, gerek Marks ve Engels; gerekse Lenin ve Stalin sosyalist dönüşümün tamamlanması ile devrimin biteceğini savunmamışlardır. Sınıf mücadelesinin biteceğini, çelişmelerin ortadan kalkacağını savunmamışlardır. Tam tersine. Onlar devrimin proletarya diktatörlüğü şartları altında da sürdürülmesini savunmuşlardır. Marks "kapitalizmden sosyalizme geçişin devletinin proletarya diktatörlüğü olması zorunluluğunu; proletarya diktatörlüğünün, proletaryanın elinde, sınıf mücadelesinin bir aracı olduğunu ortaya koymuştur. Lenin, yıkılan iktidardan alacağı edilen burjuvazinin ve toprak ağalarının iktidarı yeniden

ele geçirme umudu besleyeceğini; bu umudun deneylere dönüşeceğini, devrilen burjuvazinin bir dizi avantajları olduğunu; proletarya diktatörlüğü şartları altında devrimin sürdürülmesinin gerekli olduğunu açık bir biçimde ortaya koymuştur. Stalin, üretim araçları üzerindeki mülkiyet bakımından sosyalist dönüşümün tamamlandığı dönemde; sınıf mücadelesinin 'yumuşatılması'nı savunanlarla polemige girmiş; 'devletin sınıf niteliğini sulandırmak' isteyenlere karşı polemige girmiş ve proletarya diktatörlüğü şartlarında devrimin sürdürülmesini savunmuş; burjuvazinin sınıf olarak varlığı ortadan kaldırıldıktan sonra özellikle ideolojik alanda yoğunlaşacak olan sınıf mücadelesinin yumuşatılmasını red etmiştir. (Bkz.18.PK'ne rapor) Yine Stalin, özellikle son yazılarında parti içinde bürokratlaşma, yozlaşma tehlikesine dikkat çekmiştir. Stalinin henüz yaşadığı dönemde 1952'de yapılan 19.PK'nin raporu bu konuda bir dizi örnek vermektedir. Stalin 1952'de yazdığı "Sosyalist Ekonominin Problemleri" adlı yazıda, SB'de gelişen, ekonomik alanda kendini gösteren revizyonist teorileri eleştirmiştir. Yine Stalin, 1948/1949'da Tito revizyonizmine karşı verdiği mücadelede, yozlaşmanın parti içinde burjuva düşüncesini savunanların, partiye ve devlete hakim olması ile olduğunu ortaya koymuştur. (2)

(Proletarya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesinin sürdürülmesi", "devrimin sürdürülmesi" teorisinin ilk defa Mao Zedung tarafından ortaya konduğu iddiası; bu konuda ML klasiklerin öğretilerini hiçe sayan; Mao Zedungu abartan, onu hatta ML klasiklerden üstün gören bir iddiadır. İçi boştur. Mao Zedung, SB'ndeki deney - den de yola çıkarak, sosyalist dönüşümün tamamlanmasından sonra, içte geriye dönüş tehlikesinin özellikle parti ve devlet kademeleri içindeki burjuva unsurlardan geldiği düşüncesini vurgulamıştır. Ancak o bunu yaparken, marksist sınıf kavramından sapmış; sosyalist dönüşümün tamamlanmasından sonra da burjuvazinin sınıf olarak varlığını sürdüreceğini savunmuş, ve sınıf mücadelesinin gerekliliğini; burjuvazinin sınıf olarak varlığına bağlamıştır. Halbuki bu konuda ML klasiklerin gö-

rüşleri gayet berraktır:

Sınıf mücadelesi siyasi, iktisadi, ideolojik alanları kapsayan çok yönlü bir mücadeledir. Bu mücadelede, proletarya ilk etapta siyasi iktidarı ele geçirmek için mücadele eder. Bu mücadele, burjuvazinin devletini parçalamak, proletarya diktatörlüğünü kurmak için (ülkenin şartlarına göre, proletarya diktatörlüğüne geçiş için, proletarya önderliğinde halk iktidarı da olabilir) siyasi devrim mücadelesidir. Proletarya siyasi iktidarı ele geçirdikten sonra, sosyalizmi inşa mücadelesine girer. Bu dönemde burjuvazinin tümü ile mülksüzleştirilmesi; üretim araçları mülkiyetinin kamu mülkiyetine dönüştürülmesi mücadelesi ağırlık kazanır. Burjuvazinin tümü ile mülksüzleştirilmesinden sonra, burjuvazinin sınıf olarak varlığı ortadan kalkar.

Ancak burjuvazinin ekonomik alanda yok edilmesi, sınıf olarak yok edilmesi; devrimin bittiği; sınıf mücadelesinin yavaşlatılması gerektiği anlamına gelmez. Hayır. Sınıf mücadelesi yine sürecektir. Burjuvazi sınıf olarak varlığını sürdürdüğü için değil, burjuva düşünceleri insanların kafasında varlığını sürdürdüğü için sürecektir. (Üretim araçları üzerinde mülkiyet açısından sosyalist dönüşüm esas olarak tamamlandıktan sonra, burjuvazi sınıf olarak ortadan kalkar. Tek tek burjuva unsurların varlığı, burjuvazinin sınıf olarak ortadan kalkması ile çelişmez; ve burjuvazinin sınıf olarak varlığını sürdürdüğü anlamına gelmez. Ayrıca bir süre daha varlığını sürdüren küçük üretim de burjuvazinin sınıf olarak var olduğu anlamına gelmez. Sınıf mücadelesi, sosyalist dönüşüm tamamlandıktan sonra, esas olarak bu unsurlar var olduğu için değil, burjuva ideolojisi varlığını sürdürdüğü için sürdürülür, ve esas olarak ideolojik alanda bir mücadeledir. Siyasi ve ekonomik alanda sınıf mücadelesi esas olarak enternasyonal plana kayar.)

Mao Zedung bir yandan, içte yozlaşmanın kaynağı olarak 'parti ve devlet aracı içindeki burjuva yolcularını' tespit edip, bunlara karşı ideolojik mücadelenin önemini vurgulayarak; Stalin'in de dikkat çektiği bir

noktada teoriyi belli ölçüde geliştirirken; diğer yandan sınıf mücadelesinin varlığını, burjuvazinin sınıf olarak varlığına bağlayarak; sınıfları üretim araçları karşısındaki durumlarına göre değil; düşüncelerine göre tayın ederek, ML teoride açık olan bir noktayı belli ölçüde karartmıştır.(3)

"Mao Zedung düşüncesi" ise Mao'nun bu konudaki katkısını abartmak; ve ML klasiklerin bu konudaki öğretilemini yok saymak temelinde yükselmiştir.

4- "Mao Zedung düşüncesi" savunucularına göre, Mao Zedung'un ML'e en büyük katkılarının biri BPKD'nin tecrübeleridir. Kültür devrimi sırasında yayınlanan bir çok belgede 'kapitalist restorasyonu önlemek için mutlaka PKD'nin' gerekli olduğu düşüncesi işlenmiş; ÇKP X. PK'nde de yukarıda belirttiğimiz gibi tüzüğe 'ilerde daha onlarca KD gereklidir' ifadesi konmuştur. Şurası açıktır ki, büyük proleter kültür devrimi, Çin'de revizyonistlerin ele geçirdiği iktidarı geri almak için yürütülen muazzam bir kitle hareketi olarak büyük bir öneme sahiptir, ve bütün dünyada ML'ler bu devrimden bir çok şeyler öğrenebilir. Bu anlamda KD'nin muazzam önemi, ve bunda Mao Zedung'un oynadığı rolü ortaya koymak doğrudur. Ancak "Mao Zedung düşüncesi"nde yapıldığı gibi BPKD'nin 'her ülkede mutlaka yapılması', 'Çinde daha onlarca kere tekrarlanması' gerektiği görüşleri Çin'de kültür devrimini gerekli kılan özel şartları genel - leştirmek anlamına gelir. Bu yanlıştır.

Sorun nedir? Eğer PKD'nden anlaşılan, genel olarak proletarya diktatörlüğü şartları altında devrimin sürdürülmesinin gerekliliği; sosyalist dönüşümün esas olarak tamamlanmasından sonra da ideolojik planda sınıf mücadelesinin sürdürülmesinin gerekliliği vb. ise; bu anlamda bir kültür devrimi, istisnasız tüm ülkelerde gereklidir. Ve bunu yukarıda ortaya koymaya çalıştığımız gibi MELS savunmuşlar; Lenin ve Stalin bizzat uygulamışlardır. Ama eğer kültür devriminden anlaşılan somut olarak 1966-1969 yılları arasında Çinde gelişen BPKD olarak adlandırılan muazzam kitle hareketleri ise (ki

Mao Zedung düşüncesi savunucularının anladığı kesinlikle budur. 7. sayfada yaptığımız ikinci alıntıda görüleceği gibi, Kruşçof'un iktidarı ele geçirmesi, KD yapılmasına bağlanıyor. Ondan da öte, SB'nde sanki burjuva - ziye karşı ideolojik mücadele yürütülmemiş gibi bir düşünce savunuluyor! (4) o zaman, bu somut şekli ile KD'nin bütün ülkeler için genel kural haline getirilmesi, yanlıştır, anti marksisttir. Neden?

Bu sorunun cevabı, Çin'deki somut şekli ile KD'nin ne olduğu sorusunun cevabı içinde saklıdır. Çin'deki BPK D, Parti ve devlet içinde önemli mevkileri elinde tutan 'kapitalist yolda giden iktidar sahiplerine' karşı yönelmiş bir siyasi devrimdir. Devrim her ne kadar kültür alanındaki bir tartışma ile başlamışsa da, gelişimi içinde tüm alanlarda devrimle - karşı devrim arasında bir hesaplaşmaya dönüşmüş; son çözümlemede siyasi iktidarın ele geçirilmesi mücadelesine dönüşmüştür. Kültür devrimi öncesinde ÇHC'de revizyonistler büyük ölçüde hakim duruma gelmişlerdi. Bunlar devlet ve parti içinde pek çok kilit noktasını ele geçirmişlerdi. Parti hemen hemen bütünü ile kontrolleri altında idi. İşte Çin'deki somut şekli ile gelişen kültür devrimi Çin'deki bu özelliğin sonucu ortaya çıkan ve gelişen bir olay oldu. Parti geniş çapta revizyonistlerin kontrolü altında olduğu için Marksist-leninistler kitlelerle birlikte, partinin revizyonistlerin elinde olan kesimlerine karşı hareket etmek zorunda kaldılar. (Bunun geçici, özel durum sonucu ortaya çıkan bir olay olduğu, 1969'dan itibaren parti - nin yeniden inşa edilmeye başlanması ile ispatlanır.) Revizyonistlerin, burjuva yolcularının parti ve devlet kademeleri içinde bunca yaygın hale gelmelerinde, ve kültür devriminin gerekli hale gelmesinde tabii ki objektif şartlar önemli rol oynamaktadır. (Mesela Çin'in geriliği sonucu revizyonistlerin özellikle 'iktisadi kalkınma' maskesi ardına gizlenebilmeleri; uluslararası planda modern revizyonizmin hakimiyeti vb.) Ama revizyonizmin hemen hemen tüm partiyi ele geçirmesini yalnızca objektif şartlar açıklayamaz. Bunda subjektif unsurların da, yani ML'lerin yaptıkları belli hataların da mutlaka payı vardır. Bu hataların başında kuşkusuz SB

deneyinden doğru derslerin çıkarılmamış olması, Lenin'in ve özellikle Stalin'in SB'nde sosyalizmin inşası konu - sundaki görüşlerinin ve pratiğinin dikkate alınmaması gelmektedir.

Her halükarda, kültür devrimi, parti ve devlet çarkı içinde hakim hale gelen revizyonizme karşı giri - şilmiş bir devrim hareketidir.

Çin'deki somut şekli bu olan devrim hareketini bütün ülkeler için genelleştirmek; proletaryanın iktidara geldiği tüm ülkelerde kaçınılmaz olarak revizyonizmin hakim hale geleceğini savunmak demektir. Bu kesinlikle yanlıştır. Proletaryanın iktidarı ele geçirdiği ülkelerde, revizyonizmin hakimiyeti kader değildir. Bu, eğer sınıf mücadelesinin sorunları ML ilkelere dayalı olarak doğru bir biçimde çözülürse engellenebilir. O zaman da Çin'deki gibi bir BPKD'ne ihtiyaç kalmaz.

Bu anlamda, "Mao Zedung düşüncesi" adına BPKD yanlış bir şekilde genelleştirilmektedir.

Bir bütün olarak toparlarsak; "Mao Zedung düşüncesi":

- Proleter dünya devriminin yolu hakkında, Çin Devriminin yolunu genelleştirerek, anti-marksist bir pozisyon da durmaktadır.

- 'Yeni çağ' adı altında Leninizmi red etmektedir.

- Kitle çizgisini savunma adına, kendiliğindenci - liği savunmaktadır.

- Proleter diktatörlüğü altında sınıf mücadelesi - nin sürdürülmesini, burjuvazinin sınıf olarak varlığına bağlamaktadır.

- BPKD genelleştirilerek, 'revizyonizmin kaçınılmazlığı' sonucuna varılmaktadır.

- "Mao Zedung düşüncesi", MEL'S'in görüşlerinin yerine geçirilmekte, onların 'en yüksek noktası' olduğu iddia edilmektedir.

Bütün bunlar "Mao Zedung düşüncesi" denen teorinin, marksizm-leninizmden bir sapma olduğunu ortaya koymakta-

dır. "Mao Zedung düşüncesi" 'Marksizm-Leninizmin en son aşaması' olma iddiası altında ML'in inkarıdır. "Mao Zedung düşüncesi", yalnızca bu kavram Mao Zedung'un görüşlerini ML'den kopardığı için değil; bizzat bu kavramın içeriği anti marksist-leninist olduğu için de red edilmelidir.

Şurası da kesinlikle bilinmelidir ki; bütün dünyada bir kuşak devrimci; (Kültür devrimi sırası ve sonrası kuşağı) ML adına 'Mao Zedung düşüncesi' ile eğitilmiştir. Bu bizim için de geçerlidir. Bu antimarksist görüşlerin bizim içimizden sağlam bir özeleştirici ile sökülüp atılması, bu konuda özeleştirimizin derinleştirilmesi gereklidir.

Bir başka sorun Lin Biao sorunudur. Bilindiği gibi, "Mao Zedung düşüncesi"nin en ateşli savunucularından biri Lin Biao idi. Ve Lin Biao 1971 yılında, "karşı devrimci", "revizyonist", "ajan", "dönek" olarak tespit edilmiş; resmi belgelere göre, SB'ne kaçarken uçağı düşerek ölmüştür. "Mao Zedung düşüncesi" denen anti-marksist görüşlerin sorumlusu Lin Biao değil midir? O devrildiğinde "dönek" olarak, "hain" olarak damgalandığına göre mesele hal olmuş değil midir? Biz esasında Birinci konferansımızda soruna böyle yaklaştık. Ve bütün sorumluluğu Lin Biao'ya yükledik. Aslında bu kolay olan ama doğru olmayan bir yoldu. Çünkü gelişmeler açık bir biçimde "Mao Zedung düşüncesi"nin yalnızca Lin Biao tarafından değil; ÇKP'nin hemen hemen bütünü tarafından (kimince lafta/kimince gerçekten) savunulduğunu göstermiştir. Şöyle ki:

Kültür devrimi sırasında yayınlanan ÇKP 8. MK 11. Toplantı kararı (16 madde kararı), Lin Biao'nun değil, ÇKP MK'nin belgesidir.

Kültür devriminin hemen ardından toplanan 9. PK kültür devriminin çizgisini bütünü ile onaylamıştır. Bu belge 10. PK'nde "ÇKP Merkez Komitesinin belgesi" olarak nitelendirilmektedir.

Lin Biao devrildikten sonra, ona yöneltilen eleştirilerin hiç birinde 'Mao Zedung düşüncesi' adı altın-

da savunduğu antimarksist görüşler hakkında herhangi bir eleştiri getirilmemektedir.

Bütün bunlar 'Mao Zedung düşüncesi' denen antimarksist görüşlerin sorumluluğunun yalnızca Lin Biao'ya değil, tüm ÇKP'ye ait olduğunu açık bir biçimde göstermektedir. Biz özeleştirimizi bu noktada da derinleştirmek zorundayız.

.....

Mao Zedung'un "Mao Zedung düşüncesi" ile ilişkisi:

Önce şunu tespit edelim ki, bir çok ülkede olduğu gibi, bizim ülkemizde de ML'ler, Mao Zedung'u kendi orijinal yazılarından çok, yorumlardan ve çoğunlukla hangi şartlarda, hangi mücadele içinde, kime karşı söylendiği bilinmeyen alıntılardan (kırmızı kitaptan) tanıdık. Ve bütün diğer ülkelerde olduğu gibi, bizim için de 'Mao Zedung'un düşünceleri ve görüşleri ile "Mao Zedung düşüncesi" adına savunulan şeyler bir ve aynı şeylerdi. Bu noktayı tespit etmemiz, bizim kendi geçmişimizi değerlendirmemiz; hatalarımızı aşmamız; özeleştirimiz açısından önemlidir.

Bugün, Mao Zedung'un görüşleri ile "Mao Zedung düşüncesi" adı altında savunulan anti-marksist görüşler arasındaki bağın ne olduğu sorusuna cevap vermek zorundayız. Bu da Mao Zedung'un değerlendirilmesi konusunda kaçınılmaz bir gerekliliktir. (11)

Şimdi yukarıda 'Mao Zedung düşüncesi'ni eleştirdiğimiz tek tek noktalarda Mao Zedung'un görüşlerinin ve tavrının ne olduğuna bakalım:

- 'Yeni çağ' ve 'Mao Zedung düşüncesinin bu çağın ML'i olduğu' görüşü:

Bu konuda elimizde olan belgelerden (Mao Zedung seçme eserler-Seçme eserlerde yer almayan ama Mao 'nun sağlığında yayınlanmış 'Kitaba tapmaya karşı', 'Partimizin tarihinde bazı sorunlar' gibi yazılar, ve 1957'den sonraki parti belgelerinde yer alan bazı sözleri) Mao'-

nun bizzat kendisinin 'Mao Zedung düşüncesinde' kullanı-
lan anlamda bir 'yeni çağ' kavramını kullanmadığını gös-
teriyor. Mao Zedung bir kaç yerde, "yeni çağ", "yeni dö-
nem" kavramlarını kullanmakta ama bu yeni "çağ", "dönem"
Leninizmin artık geçerli olmadığı şeklinde kavramamak -
tadır. Buna bir kaç örnek verelim:

"İçinde yaşadığımız çağ, emperyalist sistemin top-
tan çöküşe gittiği, emperyalistlerin umutsuz bir buhra-
na düştükleri ve Çin halkına ne kadar karşı çıkarlarsa
çıksınlar, eninde sonunda Çin halkının kesin zaferi ka-
zanacağı çağdır." (Mao Zedung, 15 Haziran 1949, SE c.4,
s.441)

Burda Mao Zedung'un tartıştığı sorun, Çin halkının
kesin zaferi kazanıp, kazanamayacağı sorunudur. Mao Ze-
dung burada "emperyalizmin toptan çöküşe" gittiğini be-
lirtirken, II.Dünya savaşından sonraki somut durumu be-
lirlemektedir. Bundan çıkardığı sonuç Leninizmin eski -
diği şeklinde bir sonuç değildir.

Tabii ki bu formülasyon bu şekli ile yoruma ve kul-
lanılmaya açık bir formülasyondur. Nitekim daha sonra,
'Mao Zedung düşüncesi' tarafından da kullanılmıştır.

"Ama Marksizm-Leninizm bilimini kavradığımız, kit-
lelere güvendiğimiz, kitlelerle sınıksız birleştiğimiz ve
onları ilerlettiğimiz sürece, her türlü engelin üstesin-
den gelebilir, her türlü güçlüğü yenebiliriz. Dünya kapi-
talizminin ve emperyalizminin çöküşe gittiği ve sosya-
lizm ve halk demokrasinin zafere ilerlediği bir tarihi
dönemde (Alm.Periode, Aydınlık çevirisinde çağ olarak
çevrilmiş!) yaşıyoruz. Şafak söktü, sökecek. Var gücümüz
le mücadele etmeliyiz" (25 Aralık 1947, Mao Zedung SE
c.IV s.191)

Burda da Mao Zedung 'Emperyalizmin çöktüğünü, sos-
yalizmin zafere ilerlediğini' doğru bir biçimde genel
eğilim olarak tespit ediyor. Bu 'dönemde' Leninizmin
eskidiği şeklinde bir sonuca varmıyor. Tersine ML bili-
mine sarılmak gerektiğini belirtiyor.

Bunun dışında Mao Zedung'da 'yeni çağ', 'yeni dönem'

kavramına pek fazla rastlamıyoruz. Bu anlamda "Mao Ze-
dung düşüncesi"nin savunduğu anlamda "yeni çağ" anlayı-
şı Mao Zedung'un kendisinde yoktur.

(İkinci dünya savaşından sonra, yalnızca Mao Ze-
dung değil, tüm dünya komünist hareketi; bir dizi ülke-
nin emperyalist zincirin halkaları olmaktan çıktığı bir
durumda, "emperyalizmin çöküşünün" yaklaştığı vb. iyim-
ser tespitlerde bulunmuştur. Mao Zedung'un bu dönemdeki
yazılarında bu iyimser yaklaşımı bulmak mümkündür. Ama
ne dünya K.hareketi, ne de onun içinde yer alan Mao Ze-
dung, bundan yola çıkarak 'yepyeni bir çağ'da yaşadığı-
mız sonucuna varmamıştır. "Mao Zedung düşüncesi" ise bu
iyimser değerlendirmelerin lafzını alarak, bunlara yan-
lış bir içerik kazandırmıştır.) (5)

Mao Zedung kendi yazılarında 'yeni çağ' anlayışını
savunmadığı gibi; bu anlayışa bağlı olan "Mao Zedung dü-
şüncesi ML'in en son aşamasıdır" vs. gibi görüşleri de
savunmamıştır. Ancak Mao Zedung, ÇKP MK'nin başkanı ola-
rak yalnızca kendi yazdıklarından değil- eğer başka bir
görüşü savunduğunu, yanlış görüşe karşı mücadele ettiği
ni gösteren belge yoksa- MK'nin belgelerinden, Kongreler
de savunulan görüşlerden de sorumludur. Mao Zedung ken-
disi "Mao Zedung düşüncesi emperyalizmin toptan çöküşe
gittiği, sosyalizmin bütün dünyada zafere ilerlediği ça-
ğın ML'dir" görüşünü bizzat kendi yazılarında savunmasa
bile; Mao Zedung'un başkanlığında toplanan ÇKP 8. MK 11.
toplantısı; ÇKP 8. MK 12. toplantısı kararlarında bu for-
mülasyon yer almıştır. Aynı şekilde yine Mao Zedung
başkanlığında toplanan ve 'Başkan Mao'nun proleter dev-
rimci çizgisinin zafer kongresi' olduğu ilan edilen 9.
Parti kongresi raporunda aynı formülasyon yer almıştır.
Aynı formülasyon 9. PK'nde kabul edilen tüzükte yer al-
mıştır. Mao Zedung'un en son katıldığı ÇKP X. kongresi,
ÇKP 9. Kongresinin çizgisinin doğru olduğu, Raporun
başkan Mao tarafından düzeltildiği tespitini yapmıştır.

Bu durumda iki ihtimal vardır:

A) Ya Mao Zedung da, KP'nin bu resmi belgelerinde
kendisinin de katıldığı toplantılarda kabul edilen gö-
rüşleri ile hem fikirdir.

Eğer böyle ise, Mao Zedung'un hayatının son döneminde ML'den saptığı söz konusudur.

B) Ya da Mao Zedung bu görüşlere karşıdır. Ama parti içi mücadelede içinde bulunduğu kötü durum onu bu konuda taviz vermeye zorlamıştır.

Durum böyle ise, yine Mao Zedung'un hatası çok büyüktür. Leninizmin açık inkarı anlamına gelen "Mao Zedung düşüncesi, çağımızın ML'dir" şeklinde formülasyonlara karşı açık eleştiri ve mücadele yürütmemesi, ÇKP'ye ve dünya Komünist hareketine çok ağır zarar vermiştir.

Her halükarda 'Mao Zedung düşüncesi' adı altında yayılan antimarksist görüşlere karşı Mao Zedung'un bir mücadele gösterdiğini belirten herhangi bir belge yoktur. Yukardaki ihtimallerden hangisi gerçek olursa olsun, 'Mao Zedung düşüncesi' nin gelişme ve yayılmasında, Mao Zedung'un sorumluluğu vardır ve bu sorumluluk büyük bir sorumluluktur.

(Çinli revizyonistler şimdi Mao Zedung'dan 'bütünü ile kurtulmak için' onu demonte etmek amacı ile yazılar yayınlıyorlar. Böyle bir yazı Pekin Haberleri adlı yabancı dilde yayınlanan derginin 1980 yılı ikinci sayısında çıktı. "Mao Zedung düşüncesi üzerine Mao Zedung" başlıklı bu yazıda, Mao Zedung'tan kırklı yıllarda alıntılar yapılıyor. Bu alıntılarda, Mao Zedung kendi görüşlerinin henüz sistemli bir bütünlük arzetmediğini, bu yüzden de 'Maoizm' kavramının doğru olmadığını - o dönemde ÇKP içinde bu kavramın kullanılmasını talep edenler var!- ; kendisinin Marksizmi Çin Devriminin somutuna uyguladığını, 'Mao Zedung düşüncesi'nden bunun anlaşılması gerektiğini belirtiyor. Görünen odur ki, Mao Zedung'un, 'Mao Zedung düşüncesi' nin mutlaklaştırılmasına karşı mücadele verdiğini gösterir son dönemlere ait belge yoktur. Bu belgelerin olması halinde, revizyonistlerin bu belgeleri Mao'yu demonte etme amacı ile yayınlayacaklarından yola çıkmak her halde yanlış değildir.) (6)

- 'Mao Zedung düşüncesi' nin, Mao Zedung'un Çin' in

somut pratiğinde geliştirdiği halk savaşı teorisini dünya devriminin yolu konusunda genelleştirmesi meselesinde de durum birinci konuya benzemektedir. Mao Zedung'un elimizde bulunan yazılarında 'dünyanın köyleri'nin 'dünyanın şehirlerini' kuşatması şeklinde bir anlayış yoktur. (Eğer bu anlayışa destek olacak düşünceler -ve hatta tek tek cümleler- olmuş olsa, bunların 'Mao Zedung düşüncesi' taraftarlarınca kullanılacağı da açıktır. Ama Lin Biao ve kültür devrimi sırasında çıkan yazılarda da bu konuda Mao'dan alıntı yoktur.) Tersine Mao Zedung HS teorisini geliştirdiği tüm yazılarında somut olarak Çin'den söz etmekte, genelleme yapmamaktadır. (Bırakalım dünya devriminin yolu olarak; diğer sömürge ve yarı sömürge ülkelerde devrimin yolu olarak HS teorisinin genelleştirmesinde Mao çekingen davranmıştır.) Mao Zedung'un HS' inin temel konularından biri olan 'Kızıl siyasi iktidar' konusundaki 'tüm sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde mümkündür (mümkün, şart değil!)' şeklindeki genellemesi ikinci dünya savaşından sonra, ikinci dünya savaşı sonunda ortaya çıkan şartlara bağlı olarak yapılmaktadır. Bu konuda "Çinde kızıl siyasi iktidar niçin yaşayabilir" adlı yazısının bir dipnotunda şöyle denmektedir:

"(...) Sömürge halkları anti-japon savaş sırasında hatırı sayılır ölçüde silahlı güç yaratmışlardı ve eskisi gibi yaşamak istemiyorlardı. Bunun yanında Sovyetler Birliğinin güçlenmesi; ABD dışındaki emperyalist güçlerin yıkılması veya zayıflaması, ve bundan da çok, Çinde emperyalist cepheyi yıkan Çin devrimi sonucu, emperyalist dünya sistemi bütün dünyada ciddi bir şekilde sarsılmıştı. Bu durumda Asya, Afrika, Latin Amerikanın sömürge ve yarı sömürge ülkelerinin halkları da, hemen hemen Çindekine benzer bir şekilde, kendi ülkelerinde çeşitli boyutlarda devrimci üs alanları kurma, bunları koruma, uzun süreli bir devrimci savaş sürdürme, bu savaş sonucunda şehirleri kırdan kuşatma giderek şehirleri kurtarma ve ülke çapında zafer kazanma imkanına (abç) kavuştular. Bu durumda yoldaş

Mao Zedung'un 1928'deki, emperyalistlerin doğrudan hakimiyetleri altındaki sömürgelerdeki devrimci iktidarın kurulma imkanı hakkındaki düşüncesi değişti." (Çinde kızıl siyasi iktidar niçin yaşayabilir?, 7 nolu dip not)

Mao Zedung Çin devriminin yolunun diğer ülkeler hakkındaki geçerliliği konusunda, Latin Amerika Komünist partileri temsilcileri ile 25 Eylül 1956'da yaptığı bir konuşmada şunları söylüyor:

"Çin Devriminin tecrübesi, yani köylük bölgelerden üs bölgelerinin kurulması, şehirlerin köylük bölgelerden kuşatılması ve en sonunda şehirlerin ele geçirilmesi, ülkelerinizden bir çoğu için tamamen geçerli olmayabilir. Ama bunlardan yararlanabilirsiniz. Lütfen Çin tecrübesini mekanik bir biçimde aktarmayın. Herhangi bir ülkenin tecrübesinden -hiç bir zaman dogma olarak almadan- yararlanılmalıdır. Her iki yönde -Mark-sizm-Leninizmin evrensel gerçeği ve kendi ülkenizin somut şartları-kaynaştırılmalıdır." (Mao Zedung, SE cilt 5, Aydınlık, s.372..çeviri bizden)

Görüldüğü gibi, Mao Zedung kendi yazılarında, 'Mao Zedung düşüncesi' nin tersine, genellemeden kaçınmaktadır.

(Mao Zedung'a Çin devriminin tecrübelerini 'yanlış bir şekilde' genellediği şeklinde bir eleştiri getirilemez. Ona bu konuda ancak tersi bir yönde eleştiri getirilebilir. Mao Zedung, Çin devriminin kuşkusuz tüm yarı sömürge ülkeler için büyük öneme sahip olan tecrübelerini yeterince özetlememiş, Çin devriminin bütün yarı sömürgelerde geçerli olabilecek derslerinin ne olduğunu sistemli bir şekilde ortaya koymamıştır.

Aynı şekilde BPKD'nin de derslerinin, evrensel olan fikirlerinin ne olduğu konusunda yeterli ve sistemli bir çalışma yoktur. (7)

Bu durumda, 'Mao Zedung düşüncesi'nin, Çin devriminin yolunu dünya devriminin yolu olarak ortaya ko-

yarken doğrudan Mao'ya dayanmadığı söylenebilir. Ancak Mao Zedung'un bu konuda herhangi bir eleştiri getirdiğini gösteren bir belge de yoktur. Yine iki ihtimal söz konusudur:

- Ya Mao Zedung hayatının son döneminde, 'Mao Zedung düşüncesi' adına dünya devriminin yolu konusunda savunulan anti-marksist görüşlerle hem fikirdir. Eğer böyle ise, bu konuda bir sapma içine girmiştir.

- Ya da o bu görüşlere karşıdır. Ama çeşitli nedenlerle açık eleştiri getirmemiştir. Mao Zedung'un (ve tüm Çinli ML'lerin) bu antimarksist görüşleri açık olarak eleştirmemesi, bunlara karşı açık bir mücadele yürütmemesi ÇKP'ye ve DKH'ne zarar vermiştir. Mao Zedung ve Çinli ML'ler, bu antimarksist görüşlerin yayılmasında sorumluluk sahibidirler.

-Kitle çizgisi meselesi : Yukarıda ortaya koymaya çalıştığımız gibi 'Mao Zedung düşüncesi' Mao Zedung'un kitle çizgisi adına, kitlelere tapmayı; kitle kuyrukçuluğunu vaaz etmekte ve uygulamaktadır. Şimdi bu konuda Mao Zedung'un görüşlerine bakalım:

Leninizm her somut durumda, belli bir zaman ve mekan içinde, doğru bir siyaset tespit etmek için mutlaka durumun somut olarak, -ilkeler ışığında- incelenmesi gerektiğini belirtir. Somut olarak bir siyaset tespit ederken, o siyaseti uygulamak istediğimiz alandaki kitlenin, siyaseti uygulamak istediğimiz andaki durumunu incelemek; bu inceleme sonunda, ilkelere dayanarak ve kitlelerin içinde bulunduğu somut durumu göz önüne alarak siyaset tespit etmemiz gerekir. Bu anlamda herhangi bir siyaset tespit etmeden-(kitlelerin öğretmeni olmadan) kitlenin durumunu öğrenmemiz (kitlelerden öğrenmemiz) gerekir. Aksi taktirde, kitlenin durumunu bilmeden masa başında tespit ettiğimiz bir siyaset; ya kitlenin çok ilerisinde maceracı bir siyaset, ya da kitlenin çok gerisinde, kitleyi köstekleyen revizyonist bir siyaset olabilir. İşte Leninizmin kitlelerden kitlelere siyasetinden anladığı budur

Mao Zedung ise kitlelerden kitlelere siyasetin - den ne anladığını şöyle ifade etmektedir:

"4. Partimizin bütün pratik çalışmalarında doğru önderlik, 'kitlelerden kitlelere' ilkesine uygun olmak zorundadır. Bunun anlamı şudur: kitlelerin fikirlerini (dağınık ve sistemleşmemiş fikirleri) toparlamak ve yoğunlaştırmak (onları incelemek ve yoğun ve sistemli hale getirmek) ve yeniden kitleler içine taşımak, kitleler bunları kendi fikirleri olarak benimseyene, onlara sıkı sıkı sarılana ve onları eyleme dönüştürene kadar, fikirleri yaymak, açıklamak ve bu fikirlerin doğruluğunu bizzat kitlelerin eylemi içinde sınamak. Sonra kitlelerin fikirlerini bir kez daha toparlamak, yeniden kitleler içine taşımak ve bu fikirlerin sebatla uygulanmasını sağlamak. Ve böylece fikirlerin her defasında daha canlı, daha doğru ve daha zengin bir hale geldiği sonsuz bir helezon içinde bunu bir daha, bir daha tekrarlamak. İşte Marksist bilgi teorisi budur. (abç) " (Önderlik meselelerine ilişkin bazı meseleler, 1 Haziran 1943, SE c.III, s.130. .. çeviri bizden)

Burda eğer sorun, önderlik'in nasıl doğru bir siyaset tespit edebileceği sorunu olarak ele alınıp, o rada durulsa idi fazla bir problem olmazdı. Gerçekten de marksist bir önderlik (Bunun varlığını kabul ettiğimizde, önderliğin ilkelere bağlı olarak hareket edeceğini kabul ediyoruz demektir) herhangi bir somut durumda doğru bir siyaset tespit etmek istiyorsa, kitlelerin görüşlerini toplamalı, kitlenin durumunu incelemelidir. Önderlik, kitlelerin görüşlerini topladıktan sonra, bunları marksizm-leninizmin ışığında gözden geçirir, somut durumu tahlil eder, ve ML ilkelere yola çıkarak, somut duruma uygun siyaseti tespit eder. Bunu kitleler içine taşır. Kitlelerin malı hali ne getirir. Eylem içinde sınar. Mao Zedung'un "fikirleri incelemek ve yoğunlaştırarak sistemli hale getirmek" dediği budur.

Ancak Mao Zedung burda durmamakta, yönetim meto-

du ile ilgili bu soruyu geliştirerek "Marksist bilgi teorisi budur" demektedir. Sorun bu noktada karışmaktadır. Çünkü Marksist bilgi teorisinin bu şekilde ortaya konması; bizim çalışma yaptığımız alandaki kitlelerden toplamadığımız ve bizzat kendi somut pratiğimizde sınamadığımız; ve fakat bizden önce bir çoklarının somut, dolaysız pratiğinde denenerek doğruluğu ispatlanmış bilgiyi (bilimi, teoriyi) yok saymakta, bunun önemini azaltmaktadır.

Bu yaklaşım yanlış, dolaysız deneyi, kendi deneyini her şeyin üstünde tutmak anlamına gelen bir yaklaşımdır. Siyasette kendiliğindencilığe yol açabilir. Nitekim 'Mao Zedung düşüncesi' 'kitlelerden-kitlelere' meselesini böyle kendiliğindencilığe yol açan bir biçimde yorumlamış; kitlelerin kendiliğinden devrimci (hatta komünist) olduğu düşünceleri kültür devrimi sırasında yoğun bir biçimde yayılmıştır. Kültür devrimi sırasında kendiliğindencilik yer yer partinin yönetici rolünün red edilmesi noktasına kadar varmıştır.

Mao Zedung'un kendi yazılarında, açık bir biçimde kendiliğindenciligi savunma yoktur. Bu konuda esas olarak doğru şeyleri savunmuştur. Ancak Mao Zedung'un kitleler içinde çalışmanın, kitlelere önderlik edebilmek için onlarla kaynaşmanın önemini ortaya koyduğu bazı yazılarındaki yoruma açık noktalar 'Mao Zedung düşüncesi' tarafından kendiliğindencilik yönünde yorumlanmıştır. Mao Zedung'un kendisi kültür devrimi içinde partinin gerekliliğini ve önder rolünü vurgulamış; KD'ni 'partiye', parti düşüncesine değil; parti içindeki kapitalist yoldaki iktidar sahiplerine yöneltmeye çalışmıştır.

(Parti konusunda önemli bir sorun, revizyonizmle mücadele dönemi içinde bolşevik parti öğretisinin savunulmaması; bolşevik parti tecrübesinden tutarlı bir şekilde yararlanılmaması olmalıdır. Yer yer bolşevik parti inşasına ters şeyler yapılmıştır. Mesela 'tüzük te halef tespit etme' (8), 'özeleştiri yapmama' vb.)

- Proletarya diktatörlüğü altında sınıf mücadele sinin sürdürülmesi tezi, yukarıda da ortaya koyduğu - muz gibi, 'Mao Zedung düşüncesi'nin iddiasının tersi - ne, Mao Zedung'un ilk defa ortaya koyduğu bir düşünce değildir. O bu düşünceyi belli ölçüde geliştirmiş; ancak bunu yaparken önemli bir yanlışla düşmüş, sınıf mücadelesinin varlığını, burjuvazinin (9) sınıf olarak varlığına bağlamıştır. Onun bunu yaparken, SB'nin sosyalizmin inşasındaki bir çok doğru adımını eleştir - mesi, bu hatanın önemini arttırmaktadır.

- BPKD'nin Çinde daha bir kaç kez tekrarlanması gerektiği konusunda, ÇKP belgelerinde Mao Zedung'dan bazı kısa alıntılar vardır. Görünen odur ki, Mao Ze - dungun bu düşüncesi ÇKP'nin yozlaşmışlığı gözönüne a - lındığında, Çin somutu için doğru olabilir. (12)

ÇKP Belgelerinde, Mao Zedung'dan, BPKD'nin genel bir ilke olduğu, tüm ülkeler için geçerli olduğunu gösterir bir alıntı yoktur. Bu da 'Mao Zedung düşün - cesinin' teoriye katkısıdır!!

Ancak Mao Zedung'un bu konuda da 'Mao Zedung dü - şüncesi'ne karşı mücadele ettiğini gösterir bir belge yoktur.

Buraya kadar bütün söylediklerimizi toplarsak, vardığımız sonuç şudur:

"Mao Zedung düşüncesi" doğrudan doğruya Mao Ze - dung'un görüşlerini yansıtmamakta; bir çok noktada Mao Zedung'un görüşleri ile çelişmektedir.

Mao Zedung'un bir çok doğru görüşleri (mesela HS meselesi); ve yoruma açık (mesela kitle çizgisi) ve yanlış olan (mesela sınıf mücadelesinin varlığının, burjuvazinin sınıf olarak varlığı ile açıklanması) gö - rüşleri; 'Mao Zedung düşüncesi' adı altında çarpıtı - larak sistemli anti-ML bir çizgi haline getirilmiştir Bu çizgi belli bir süre, ÇKP'ye hakim olmuş, ve dünya komünist hareketi içinde geniş bir şekilde yayılmış, ö - nemli bir tahribat yapmıştır.

'Mao Zedung düşüncesi' doğrudan doğruya Mao Ze -

dung'un görüşlerini yansıtmasa bile; bu görüşlerin ya - yılmasında Mao Zedung (ve tüm Çinli komünistlerin) ö - nemli bir sorumluluğu vardır. Çünkü onlar bu çizgiye karşı tutarlı ve açık bir mücadele yürütmemişlerdir. Lin Biao devrildikten sonra bile onun 'Mao Zedung dü - şüncesi' adı altında savunduğu anti-marksist tezlerin hiç biri eleştirilmemiş; bunların bir bölümünün üstü örtülmüş; bir diğer bölümü varlığını sürdürmüştür.(10)

.....

Yoldaşlar,

Yukarıda 'Mao Zedung düşüncesi' adına savunulan antimarksist çizginin özelliklerini ortaya koyup; bu çizgide 'Mao Zedung'un sorumluluk payını aradık.

Sorun yalnızca ÇKP'nin değil, tüm dünya KH'inin, bu arada bizim de sorunumuzdur. Bizim için sorun daha da büyük bir önem taşımaktadır; çünkü partimizin çiz - gisinde Mao Zedung hala MELS ile aynı seviyede görül - mektedir. Hatta onu diğerlerinden, özellikle de Sta - linden üstün gören; onun Stalinin 'hatalarını düzelt - tiğini' iddia eden yoldaşlar vardır. 'Mao Zedung dü - şüncesi' kavramını kullanmayı red etmemizi yanlış bulan yoldaşlar vardır.

Biz bu yazının bu konudaki tartışmayı derinleş - tirmek için bir araç olacağını umuyoruz.

12.3.1980

I'in dipnotları :

(1) Burada ilginç olan bir sorun, Lin Biao'nun Mao Zedung düşüncesini genelleştirirken, kapitalist-emperyalist ülkeleri bu genellenmenin dışında tutmasıdır. Bu onun, bu ülkelerdeki devrimi tek taraflı olarak yarı sömürge ülkelerdeki devrimlere bağımlı gören antileninist anlayışının bir sonucudur.

(2) Marks-Engels ve Lenin'in proloterya diktatörlüğü şartları altında devrimin sürdürülmesi gerekliliği, üzerine görüşleri; ÇHC'nde 1975 yazında başlatılan bir kampanyada geniş çapta propoganda edilmiş; Halkın günlüğü ve Kızıl Bayrakta 'Proletarya diktatörlüğü üzerine MEL' adlı bir yazıda MEL'den bu konuda bir dizi alıntı yapılmıştır. (Bu yazı türkçede, Bora yayınları tarafından, Aralık 1975'de 'Proletarya diktatörlüğü - nün teorisi ve uygulaması' adlı broşürde yayınlanmıştır. bkz.s.11/27) Bu kampanyada aynı konuda Stalin'in görüşlerinin propogandasının yapılmaması önemli bir eksiklik ve hatadır. Stalin'in proletarya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesinin sürdürülmesi konusun -daki görüşleri, AMLP-GDS-WBK'nın Stalin ortak açıklamasında , alıntılarla ve özetlenerek ortaya konmuştur. Ayrıca Leninizmin İlkelerinde de Stalin, MEL'in bu konudaki görüşlerini oportunist çarpıtmalara karşı savunmaktadır.

Bu yazıların gözden geçirilmesi "Mao Zedung'un üretim araçları üzerindeki mülkiyet açısından sosya - list dönüşümün tamamlanmasından sonra da sınıf mücadelesinin sürdürülmesi sorununu ilk defa ortaya koy - duğu" iddiasının boş olduğunu göstermektedir.

(3) Mao Zedungdan bu konuda var olan kısa alıntılarda Mao Zedung açık bir biçimde sosyalizm şartlarında burjuvazinin sınıf olarak var olacağını söylememektedir. Sadece 'sınıfların' bütün sosyalizm aşaması boyunca varlığını sürdüreceğini söylemektedir. Burda sözü edilen sınıflar 'işçi sınıfı' 'köylülük' gibi sınıflar da olabilir. Ama Mao'nun sınıflardan kastettiğinin burjuvazi ve proletarya olduğu, özellikle Mao 'nun Stalin'e getirdiği eleştiriler göz önüne alındığında

görülmektedir.

(4) Aynı anlayış bizde de hala vardır. Bir çok yoldaşımız, SB'nde geri dönüşün sebebinin, Çindeki gibi bir KD yapılmaması olduğu görüşündedir. Partizan Çıkarken'de bu konuda şöyle denmektedir:

"Ancak dıştan saldırıların büyüklüğü ve ilk sosyalist inşa tecrübesinin yaşanılıyor olması, SBKP(B) nin bir çok hatalar yapmasının objektif temellerini oluşturdu. İçte sınıf mücadelesi doğru bir şekilde kavranmadı. Üretici güçlerin gelişmesinin tek başına sosyalist üretim imişliklerinin egemen hale gelmesine yeteceği, sınıf mücadelesinin esas olarak proletaryanın baskı aracı olan devleti ile yürütülebileceği gibi yanlış uygulamalar gelişti. Sınıf mücadelesinin doğru tarzda kavranmaması daha Stalin hayatta iken SBKP(B) içinde burjuvazinin ideolojisinin gelişmesinde ve nihayet 1956'da Partiyi ele geçirmesine zemin hazırladı. Parti içinde Marksist-Leninistlerle revizyonistler arasındaki kısa mücadelenin sonra, burjuvazinin temsilcileri, devlet iktidarını da ele geçirdiler ve sosyalist ekonomik alt yapıyı "1956 reformlarıyla" açıktan yürütülmeye başlatılan bir tarzda kapitalistleştirdiler. Sosyalist Sovyetler Birliği, devlet teknelci kapitalizmine dayanan, sosyal emperyalist bir devlete dönüştü. Proleterya diktatörlüğünün yerini, yeni teknelci burjuvazinin sosyal faşist diktatörlüğü aldı.

Sovyetler Birliği'nde kapitalizmin restorasyonu, dünya işçi sınıfı ve Marksizm-Leninizm açısından özel bir öneme sahiptir.

Birincisi, işçi sınıfına emperyalizmin varolduğu geriye dönüşün mümkün olduğunu göstermiş; proletarya diktatörlüğünü gerçekleştiren işçi sınıflarının ve onların öncü müfrezesi Komünist Partilerinin sınıf mücadelesini ön plana almalarında somut bir uyarı olmuştur. SBKP (B)'nin hatalarından doğru dersler çıkartılmış, ve proletaryanın diktatörlüğü altında sınıf mücadelesinin nasıl yürütülmesi gerektiği hakkında bilimsel sonuçlar elde edilmiştir. Bu yolda işçi sınıfının

en zengin tecrübe ve bilgi hazinesi Mao Zedung önderliğinde ÇKP'nin ve Çin Proletaryasının gerçekleştirdiği, Büyük Proleter Kültür Devrimi olmuştur."

(Çıkarken s.14/15)

Görüldüğü gibi açık bir biçimde, herhangi bir şekilde kanıtlanma ihtiyacı duyulmadan SB'nde "İçte sınıf mücadelesi doğru bir şekilde kavranmadı" gibi iddialar ileri sürülmekte; "SBKP'nin hatalarından doğru dersler çıkartılarak" "proletarya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesinin nasıl yürütülmesi gerektiği konusunda bilimsel sonuçlara" varıldığı söylenmektedir. Burda savunduğumuz görüşler açıkça yanlış olan, SB'nde Stalin önderliğinde sosyalizm şartlarında sürdürülen sınıf mücadelesinin deneyini küçümseyen görüşlerdir.

(11) Bu soruya cevap vermek, AEP ve onun çevresindeki partilerin bu konudaki tavrını mahkum etmek için de gereklidir. AEP ve çevresindeki partiler Mao Zedungun görüşleri ile, "Mao Zedung düşüncesi" denen şeyi eşitlemekte, Mao'yu 'Mao Zedung düşüncesi'nden yola çıkarak 'değerlendirmekte', 'mahkum etmekte'dirler. Onların bu metodu; esela Lenin'in köylülük hakkındaki görüşlerini eleştirirken, Zinovyevin bu konuda Lenin'in görüşlerini çarpıtan görüşlerini Lenin'in görüşleri imiş gibi eleştirmeye benzer.

(5) Aslında ikinci dünya savaşından sonra somut durumda, savaştan gerçekten "kârlı" çıkan tek emperyalist güç ABD emperyalizmi idi. Ve bunun somut olarak belirtilmesi doğru idi. Ancak bu yapılırken, emperyalizm ve proleter devrimleri çağında yaşadığımız, emperyalizmin iç çelişmelerinin sürdüğü ve emperyalizmin kanunlarının geçerliliğini koruduğu vurgulanmalı idi. Stalin bunu 1952'de yazdığı 'Sosyalist ekonominin problemlerinde mükemmel bir şekilde yapmıştır. Mao Zedung sorunun bu ikinci yanını ikinci dünya savaşından sonra açık bir biçimde ortaya koymamış; Çağın değişmediği şeklinde bir propaganda yapmamıştır. "Üç Dünya teorisi" bu eksiklikten yararlanmıştır.

(6) Çinli Revizyonistler, şimdi Mao'nun değerini relative ederken; yaptıkları iş gerçekte Mao Zedung'un ML ve devrimci özünü karartmaktadır.

Onların derdi, bir takım abartmaları yok ederek, Mao'yu doğru bir biçimde değerlendirmek değil, Mao'nun ML özünden bütünüyle kopmaktır. Bunun birinci adımı Mao'nun da 'yanılmış olabileceğinin' kavratılması olmuştur. İkinci adım bugünlerde KD'nin "ÇKP tarihindeki en büyük komplo" olarak değerlendirilmesi ile atılmıştır. Kamu oyu hazırlandığında Çinli revizyonistler Mao'yu bütünü ile terk edecektir.

(7) Bu konuda genelleştirme aslında "Mao Zedung düşüncesi" tarafından yanlış bir şekilde yapılmıştır. Biz ise belgelerimizde "Mao Zedung'un Çin devriminin derslerini genelleştirerek, yarı sömürge yarı feodal ülke halklarının kurtuluş yolunun iyice aydınlanmasına hizmet ettiğini" (Pz.s.2 Eylül 1978 s.26) söylüyoruz. Bu iddia doğru değildir.

(8) Aslında bu halef tespit etme meselesinde, bizim eleştirdiğimiz parti başkan yardımcısının seçilmesi değildir. Pratik, Parti önderlerinin ölmesi halinde, KP'ler içinde çoğu zaman -eğer daha önce, başkanın yerini alacak kişi (yada kişiler) seçilmemişse önemli çalkantıların ortaya çıktığını göstermektedir. Bu yüzden bir kongrede K başkanının (GS'nin) ölmesi halinde yerini dolduracak yoldaşların (ya da yoldaşın) Kongre tarafından seçilmesi, ilke olarak yanlış olan bir olay değildir. Hatta bazı durumlarda bu yararlı bile olabilir. Eleştirilmesi gereken, bunun tüzüğün başlangıcındaki "genel program" içinde yer almasıdır.

(9) Bkz.dipnot 3

(10) "Mao Zedung düşüncesi"nin dünya çapında baş düşman, baş çelişme gibi anlayışları, daha sonra varlıklarını karşı devrimci üç dünya teorisi içinde sürdürmüşlerdir. Bu görüşler üç dünya teorisine temel teşkil etmişlerdir.

(12) Burda Çin'de doğru olabilir diye sözünüettiğimiz şey, BPKD'nin basit bir tekrarı değildir. Çünkü bizzat KD'nin tecrübesi, böyle bir tekrarın amacına ulaşamayacağını, yani revizyonizmin tasfiye edilemeyeceğinin bir ispatıdır. Kültür devriminin pratiği, revizyonizmi yıkmak için yalnızca kitlelerin harekete geçirilmesinin yeterli olmadığını; kitlelere yol gösteren çizginin tayin edici önemde olduğunu; kitleler ML'lerin yaptığı hataların özeleştirisini temelinde eğitilmedikçe, kesin zaferin imkansız olduğunu göstermiştir. Bugün Çin'deki yeni bir 'kültür devrimi', yozlaşmış ÇKP'ye karşı kurulması gerekli olan yeni bir KP'nin önderliğinde kitlelerin ayaklanması şeklinde olabilir.

EK V

23 No'lu karar

Mao Zedung Stalin ölene kadar ve hatta o öldükten sonra SBKP XX.PK'de Staline saldırılana kadar, Staline herhangi bir eleştiri getirmemiştir. Stalin'i MEL ile birlikte ML'in ustaları arasında saymış; kendini özenle onlardan ayırmıştır.

Mesela temel yazılarından biri olan "Çelişme üzerine" (Ağustos 1937) adlı yazısında Mao Zedung, MEL ve Stalin'den Marksizmin kurucuları ve sürdürücüleri olarak söz etmekte; Stalin'in "Leninizmin ilkelerin deki" yaklaşımını "çelişmenin özelliği ve genelliği nin ve çelişmelerin özelliği ve genelliği arasındaki karşılıklı bağın kavranmasının mükemmel bir örnek i olduğunu söyler. (Alm.c.I s.387)

Ekim 1938'de yazdığı ÇKP'nin Milli savaşta yeri adlı yazıda "Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in teorisi evrensel geçerliliğe sahiptir" (SE,c.II Aydınlık Yay. s.212)der.

Mayıs 1941'de yazdığı "İnceleme tarzımızı yeni - den düzenleyelim" adlı yazısında, Stalinin önderliğinde yazılan ve içinde Stalin'in "Diyalektik ve tarihi materyalizm" adlı yazısının yer aldığı, SBKP/B kısa tarihi için şu değerlendirmeyi yapmaktadır:

"Ayrıca ML'i incelerken esas malzeme olarak SBKP (B) tarihi kısa ders esas malzeme olarak kullanılmalıdır. Bu kitap, son yüzyıllık komünist hareketin en iyi sentezi ve özeti, teori ile pratiği birleştirme nin bir örneği, bugüne kadar dünyada yazılmış tek geniş kapsamlı örnektir." (c.III s.23)

12 Ağustos 1953'de yazdığı (Stalinin ölümünden sonra) 'Parti içindeki burjuva fikirlere karşı mücadele edelim' başlıklı yazısında:

"Çinli yoldaşları Mark,engels,lenin ya da Stalin le eşit tutulması" na karşı çıkmakta ve "Bizim onlarla ilişkimiz öğrenci öğretmen ilişkisidir ve böyle olmalıdır" der. (c.V s.125)

Mao Zedung'un elimizde olan 1956'ya kadarki yazılarında Marks-Engels-Lenin-Stalin'e yaklaşımı böyle - dir.

Mao Zedung'un bu yaklaşımı, özellikle Stalin komusunda, SBKP'nin XX.PK'nden sonra değişir. Bilin içi gibi SBKP XX.Kongresi, Kruşçof revizyonizminin SBKP'ye hakim olduğu kongredir. Kruşçof revizyonisti, bu kongrede ML'e karşı giriştiği genel saldırıyı, Stalin'in şahsına yönelttiği bir dizi suçlamayla pekiştirir. Böyle bir durumda yapılması gerekli olan şey; Kruşçof revizyonistlerinin ipe sapa gelmez suçlamaları karşısında Stalini; Stalinin görüşlerini ve pratiğini çok yönlü savunmaktır.

SBKP XX.Parti kongresinin hemen ardından ÇKP MK Siyasi Bürosu adına "Proletarya diktatörlüğünün tarihi tecrübeleri üzerine " adlı bir makale yayınlanır. XX.Parti kongresine kadar Staline hiç bir açık eleştiri getirmeyen ÇKP MK SB, Staline ağız dolusu küfredilen ve ML'in en temel noktalarda çarpıtıldığı 20.PK ni 'büyük başarı'olarak değerlendirir. Stalin konusun da ise, Stalini değerlendirme adına bir dizi iddia düzeyinde eleştiri getirir. (eleştiriler için bkz.ek II/B 1)

Bu broşürün hemen ardından Mao Zedung, 25 Nisan 1956'da "10 büyük ilişki" adlı makalesini yayınlar.Bu makalede, Mao Zedung "Proletarya diktatörlüğünün tarihi tecrübeleri üzerine" adlı makalenin doğru olduğunu savunur.

Bu yazıda Mao Zedung Staline Çin devrimi ile ilgili olarak doğrudan doğruya şu eleştirileri yöneltir:

- "İkinci devrimci iç savaş döneminin sonlarında Vang Ming'in izlediği 'sol' maceracılık ve Japonyaya karşı direnme savaşının başlarında gene onun düştüğü sağ oportünizm Stalin'e bağlanabilir" (c.5 s.346)

Mao Zedung burada Staline haksız bir eleştiri getirmektedir. Sözünü ettiği yanlışların Staline bağlanabileceğini (ya da Kominterne) gösterir bir tek bel-

ge yoktur. Eleştirinin açık olarak Modern revizyonizm Stalin'e saldırdıktan sonra getirilmesi ise başka bir sorundur.

- " Kurtuluş savaşı sırasında Stalin önce iç savaş alevlendiği taktirde Çin ulusunun yok olma tehlikesiyle karşı karşıya kalacağını öne sürerek bizim devrime hız vermemize izin vermedi" (c.5 s.346)

Stalin'in ve Kominternin Çin Devrimi konusundaki görüşleri açıktır. Var olan belgeler ve olgular (SB kızıl ordusu kurtardığı geniş alanları Komünistlere -ÇKP- devretmiş; japon ordusundan alınan savaş araç ve gereçlerinin büyük bölümünü ÇHKO'na devretmiştir) bu eleştirinin de tutar bir tarafı olmadığını göstermektedir.

- "Sonra savaş gerçekten patladığı zaman da bize karşı yarı ciddi, yarı kuşkulu bir tavır aldı."

SB'nin savaş içinde ÇKP ve ÇHKO'na yaptığı yaradılar bunun tersini ispatlamaya yeter.

- "Savaş kazandığımız zaman Stalin, zaferimizin Tito tipi bir zafer olduğundan şüphe etti ve 1949 ile 1950 yıllarında üzerimizdeki baskı gerçekten çok büyüktü" (c.5 s.346)

Burda da yine Mao'nun söylediklerini belgeleyen herhangi bir belge yoktur. Buna rağmen, böyle bir kuşku duyulmasını gerektirecek yeterli objektif temel vardır. ÇKP VII. PK'nde kabul edilen tüzükte 'Çin Marksizmi' anlayışı açıkça yer almaktadır. Böyle bir durumda eğer Stalin ve SBKP, ÇKP'ye ML'i savunması yönünde 'baskı' yaptılarsa, bu kötü değil iyi bir şeydir. Baskı değil, proleter enternasyonalist destektir

Mao Zedung aynı yazıda Stalin'e dolaylı olarak şu eleştirileri de getirmektedir:

-Stalin tarıma ve hafif sanayiye gereken önemi vermedi.

(Stalin önderliğinde SB ağır sanayii tüm sosyalist ekonominin motoru olarak kavramıştır. Bu doğru

bir yaklaşımdır. Getirilen eleştiri yanlıştır)

- Stalin devleti-kollektif-bireyi aynı anda gözetmedi.

(Stalin bu konuda sosyalist devlet mülkiyetine öncelik tanıdı. Bu yaklaşım da doğru idi.)

- Stalin fabrikalara insiyatif tanımadı, her şeyi merkezileştirdi.

(Bu eleştiri gerçeği yansıtmamaktadır. Merkezi plan, hiç bir zaman fabrikalara hiç insiyatif tanınaması anlamına gelmez)

- Stalin zorunlu satış sistemini uygulamakla köylüleri çok sıkıntıya sokmuştur.

(Bu eleştiri de haksız bir eleştiridir. Stalin önderliğinde köylülere karşı uygulanan politika esas olarak doğru bir politikadır.)

-Stalin sadece KP'ye izin verdi.

Stalin SB'nde neden yalnızca KP'ne yer olduğunu 1936'da yaptığı anayasa konuşmasında gerekçelendir - mektedir. Bu yazıdaki görüşler doğru görüşlerdir. Mao Zedung Çin'in somut şartlarında geçerli olan bir durumu, SB deneyinin karşısına koymakta, SB'ndeki uygulamayı (doğru uygulamayı)eleştirmektedir.

Bütün bu eleştirilerde Mao Zedung Stalin'in adını kullanmamaktadır ama eleştirdiği kesinlikle Stalin önderliğindeki SB'ndeki sosyalist inşa deneyidir,do - layısı ile Stalin'dir. Ve Mao Zedung'un getirdiği tüm eleştiriler yanlıştır.

Mao Zedung XX. Parti kongresinden sonra, Staline bir dizi konuda eleştiri getirir. Ama kruşçof reviz - yonistlerinin Stalini toptan red etmesine karşı çıkar 15 Kasım 1956'da 8.MK'nin ikinci genel toplantısında yaptığı konuşmada (c.5 s.378 ..)Kruşçof revizyonist - lerini metod yönünden eleştirir. Onların meseleye tek yanlı yaklaşıklarını belirtir.

1956 Aralığında yayınlanan 'Proletarya diktatör-

lüğünün tarihi tecrübeleri üzerine biraz daha' adlı makalede Staline bir dizi haksız eleştiri daha geti - rildi.

Mao Zedung 18 Ocak 1957'de parti komitesi sekreterleri ile yaptığı konuşmada, Stalin'in felsefesine şu eleştirileri getirdi:

-"Stalin şeylerin birbirleri ile olan ilişkileri ni ele alırken, bundan sanki şeyler sebepsiz yere bir birleri ile ilişkilmiş gibi söz ediyor"

Stalin sözü edilen yerde, bir şeyin kendi iç ilişkisinden değil; diğer şeylerle olan ilişkisinden söz ediyor. Şeylerin kendi iç ilişkilerini daha sonra 4.maddede ele alıyor. Mao Zedung'un getirdiği eleştiri yersiz; yanlıştır.

-"Stalin karşıtların birliğinden söz etmeden, kar - şıtların mücadelesini ele alıyor."

Stalin dördüncü maddede gelişmenin, nitelik sıçramasının nasıl olacağı konusunu tartışıyor. Ve burda tayinedici olanın, 'şeyi içindeki gelişmelerin mücadelesi' olduğunu vurguluyor. Eğer şeyin içinde gelişmelerin varlığından söz ediliyorsa; bunların birliğin - den ayrıca söz etmeye gerek yoktur.

Mao Zedung'un burda getirdiği eleştiri de haksız bir eleştiridir.

-"Stalin karşıtların mücadelesi ile, karşıtların birliği arasındaki bağı göremedi!"

Stalin'in Diyalektik ve tarihi materyalizm broşürünü okuyan herkes bu eleştirinin yanlıştır olduğunu görecektir.

Mao Zedungun Staline felsefe konusunda getirdiği tüm eleştiriler de tutarsız, yanlıştır.

(Bkz.Ek III/1)

Buraya kadar olan alıntılardan görülebileceği gibi, Mao Zedung 20. PK'nden sonra, Kruşçof revizyonist

lerinin Staline getirdiği eleştiriler karşısında doğru bir tavır takınmamış; bu eleştirileri geri çevirmemiştir. Tam tersine bizzat Mao Zedung, Staline çoğu iddia düzeyinde olan bir dizi eleştiri getirmiştir. Mao Zedung söylediklerinin hiç birini ispatlamaya lüzum görmemektedir. Yalnızca felsefe konusunda iddialarını ispatlamaya çalışmaktadır. Ama o konuda da haksız olduğu gün gibi ortaya çıkmaktadır.

Mao Zedung, bu dönemde geliştirdiği "yüz çiçek açsın, yüz düşünce yarışsın" şeklindeki görüşlerini, Staline eleştiri içinde savunmuştur; "uzun süreli bir arada yaşama ve karşılıklı denetim" görüşünü Stalini eleştiri ile birlikte geliştirmiştir. Felsefi alanda burjuvaziye karşı liberal siyasete dayanak yaptığı görüşleri, Stalinin felsefesini eleştiri üzerinde yükselmiştir.

Kültür devrimi sırasında Mao Zedung önderliğinde hazırlandığı söylenen "büyük polemik belgelerinde" de Staline karşı bu yanlış tavır sürdürülmüştür.

(Bkz.ek 2) Mao Zedung, SBKP XX.Kongresinden sonra esmeye başlayan modern revizyonist rüzgar karşısında, Stalini modern revizyonist saldırılara karşı ML bir temelde tutarlı bir şekilde savunma görevini yerine getirememiş; getirilen modern revizyonist eleştirilerin özüne değil şekline karşı çıkmış; kendisi de iddia düzeyinde bir dizi eleştiri getirmiştir. Mao Zedung, ilkesel bir öneme sahip 'Stalinin savunulması' konusunda merkezci bir tavır takınmıştır.

.. BÖLGE KONFERANSINA RAPOR TASLAĞI

Yoldaşlar,

Şubat 1978'de yapılan parti 1.konferansımızdan sonra; ..da oluşturulan Bölge Komitesi önderliğinde yapılan çalışma 2,5 yılı aşmıştır. Bu çalışmanın gidişatı hakkında buradaki yoldaşların tümünün; ..BK toplantı sonuçları aracılığıyla bilgileri vardır. Biz şimdi geçen iki buçuk yıllık dönemi bir bütün olarak gözden geçirmek, yaptığımız çalışma hakkında genel bir değerlendirme yapmak istiyoruz. Bu genel değerlendirme yapılan olumlu işlerden öğrenmek, olumlu yönlerimizi geliştirmek; hataları tesbit edip bunları aşmak için zorunludur.

Siyasi gelişmemiz:

Yoldaşlar,

Hepimizin bildiği gibi ..BK Şubat 1978'de yapılan 1.P.Konferansımızdan sonra MK'nın bu işle görevlendirdiği ...yoldaş tarafından oluşturulmuştur. 1.Konferansımız, partimizin geçmiş çizgisini gözden geçirmiş, özeleştiri yapmış; parti tasfiyecisi KK hizibini mahkum etmiş; partinin önüne ideolojik-siyasi-örgütsel inşayı derinleştirme görevlerini koymuştur.

Bizim bugün geri dönüp baktığımızda değerlendirildiğimiz kadarı ile 1.Konferans tüm hata ve eksikliklerine rağmen, partimizin gelişmesi ve hatalarını aşması yönünde olumlu bir adım olmuştur. Ancak 1.Konferans sırasında -bizde de var olan- subjektif durum değerlendirmesi; aslında bütün işlerin yürümesi için merkezin seçilmesinin yeterli olacağı şeklindeki anlayış hakim olmuştur. Biz de dahil olmak üzere, birçok yoldaş 1.Konferans ile sorunların esas olarak çözülmediğini; artık işlerin önemli bir aksamadan yürüyeceğini düşünüyordu. Biz de o dönemde bu anlayışta idik. Bugün geri dönüp baktığımızda bu değerlendirme nin yanlış olduğunu, yapılan 1.Konferansın hatalarını aşmada bir ileri adım olduğunu, yapılan özeleştirmenin ileri atılan bir adım olduğunu, ancak bunun ilk adım olduğunu, böyle kavranması gerektiğini söyleyebiliyoruz.

"Sorunlar esas olarak hal oldu " şeklindeki yanlış anlayışa varmamızın temel sebebi, o günkü dönemde var olan sorunların derinliğini göremememizdir. Partinin bütünü hakkında bilgiye sahip olmayan MK, Konferansın hemen sonrasında doğru olarak örgütlenme hal - kasını esas halka olarak kavramış, ve görevlendirdiği yoldaşlar aracılığı ile BK'lar ve ona bağlı alt organlar oluşturma yolunu tutmuştur. Bu arada siyasi planda, 1,5 yılda tamamlanmak üzere çok geniş bir araştırma ve inceleme programı tesbit etmiştir. Bu program aslında mükemmel işleyen bir partide bile uygulanması güç olan bir programdı. Ancak o dönemde bu programın tesbit edilen zaman dilimi içinde tamamlanabileceğini biz de düşünüyorduk. Bu, partinin durumu hakkında kafamızda var olan subjektif isteklerle; var olan sorunların derinliğini kavramamak yanlış üst üste binince ortaya çıkan bir durumdu.

O günkü kavrayışımızla, ..BK'nın kurulduğu birinci toplantıda iş bölümü yapıldı.

..BK kurulduktan sonraki ilk üç ay örgütsel alandaki işlerin çözülmesi ile geçti. Bu dönem içinde siyasi alanda herhangi bir ilerleme kaydedilmedi. Yapılan esas olarak 1. Konferans kararları üzerinde tartışma, 1. Konferans kararlarının kavranmaya çalışılması oldu. Bu dönemde 1. Konferans kararlarındaki önemli eksiklikler henüz bugünkü düzeyde görülüyordu.

..BK yaptığı ikinci toplantısında (Haziran '78) bu dönem içinde T'den gelen K.sayı 1 ve 'Pn Çıkarken' adlı yazıları inceledi. Bu yazılarla ilgili olarak merkeze bir dizi eleştiri iletili:

Bu eleştiriler içinde en önemli olanlar şunlar idi:

1. 'Pn Çıkarken'e getirilen eleştiride, Stalin konusunda; 'Pn Çıkarken'de takınılan tavrı eleştiriliyor ve şöyle deniyordu:

"15. sayfa SB'nde geri dönüşün sebepleri ortaya konurken 'içte sınıf mücadelesi doğru bir şekilde kavranmadı. Üretici güçlerin gelişmesinin tek başına sos-

yalist üretim ilişkilerinin egemen hale gelmesine yeteceği; sınıf mücadelesinin esas olarak proletaryanın baskı aracı olan devleti aracılığı ile yürütülebileceği gibi yanlış uygulamalar gelişti. Sınıf mücadelesinin doğru tarzda kavranmaması daha Stalin hayatta iken...' deniyor. Önce bu konularda parti içinde tartışılmamıştır. Bu tezler henüz partimizin tezleri haline gelmemiştir. Böyleyken, bu konuda, bu şekilde (L organda) tavrı takınmak, yanlış bir davranıştır.

Burada getirilmesi, şekil açısından yanlış olan bu görüşlere, öz olarak da katılmıyoruz. Görüşümüze göre, 'içte sınıf mücadelesi doğru bir şekilde kavranmadı' tesbiti araştırmaya dayanmayan, hatalı bir tesbittir. Sınıf mücadelesinin doğru bir biçimde kavrandığı (esas olarak) Stalin'in yazılarında ve uygulamasında görülebilir.

"Stalin hiç bir dönemde, üretici güçlerin gelişmesinin tek başına sosyalist üretim ilişkilerinin egemen hale gelmesine yeteceği şeklinde bir görüş savunmamıştır.

"Sınıf mücadelesi de, proletaryanın iktidarda olduğu ülkelerde açıktır ki, proletaryanın diktatörlüğünün bir aracı olan devlet aracılığı ile de (esas olarak da bu araç ile) yürütülecektir. Bunda biz bir yanlışlık görmüyoruz. Stalin meselesinde P.'deki tavrın oportunistlerin Stalin'e (onun şahsında ML'e) karşı yönelttikleri saldırı karşısında bir geri çekilme olduğu görüşündeyiz."

Bu konuda getirilen eleştiri doğru idi. 'Pn Çıkarken'de Stalin konusunda takınılan, araştırmaya dayanmayan tavrı gerçekten zararlı bir tavrıdı. Bu tavrı kitle önünde yapılan bir özeleştiri ile düzeltilmeli idi. Biz ..BK olarak bu tavrı eleştirmemize rağmen, bu konu üzerinde yeterince durmamakla hatalı davrandık. Biz bu eleştirileri sadece MK'ya getirdik. Diğer organlar içinde de tartışılmasını talep etmeliydik. Bunu yapmamakla hatalı davrandık. Bugün gelinen aşamada parti içindeki tartışma göstermiştir ki, partimiz içinde Stalin'in değerlendirilmesi meselesinde köklü

fikir ayrılıkları vardır. Bunlar ancak bugün ortaya çıkmaktadır. Biz 'P. çıkarken' de takınılan tavrın üzerine tutarlı bir biçimde yürüse idik, bu görüş ayrılıkları çok daha önce ortaya çıkabilir, tartışma bugünkünden çok daha ileri bir düzeyde bulunabilirdi.

Yine 'Pn Çıkarken'e getirilen eleştiride, modern revizyonizme karşı mücadelenin değerlendirilmesi konusu da eleştiriliyor ve şöyle deniliyordu:

"16. sayfanın sonunda ise, Kruşçof tipi modern revizyonizme karşı yürütülen mücadele konusunda 'Bu mücadelenin seyrini izlediğimizde görüyoruz ki, mücadele esas olarak SBKP'de somutlaşan modern revizyonizme karşı olmanın yanı sıra, ML SAFLARDAKİ MODERN REVİZYONİZM ANLAYIŞLARA VE UNSURLARA KARŞI DA ŞİDDETLE YÜRÜTÜLMÜŞTÜR' deniyor.

"Bu mesele de, araştırılması, sonuçlandırılması konusunda karar aldığımız bir konu. Şimdi P.. sanki bu mesele açılmış gibi tavrı takınıyor. Görüşümüze göre, burda savunulan görüş de araştırma ürünü olmayan, yanlış bir görüştür. Kruşçof modern revizyonizmine karşı yürütülen ideolojik mücadele, bütün olumlu yanlarına rağmen, köklü bir mücadele değildir. Bir çok noktalarda ML'ler, Kruşçof modern revizyonizminin tezleri ile uzlaşmışlardır. Bugünkü 3 dünya revizyonizminin kökleri, Kruşçof modern revizyonizminde ve ona karşı verilen mücadelenin seyri içinde aranır, bulunacaktır."

Görüldüğü gibi, modern revizyonizme karşı mücadelenin değerlendirilmesinde, bu mücadelenin abartılmasına karşı çıkılıyor, ML'lerin bir çok konuda modern revizyonistlerle uzlaşmış oldukları tespiti yapılıyor. Bu tesbit de doğru bir tespitti. Getirilen eleştiri doğru idi. Ancak bu tespit de tespit olarak kaldı, bu konuda da yanlışın üzerine tutarlı bir şekilde ve zamanında gidilemedi.

Aynı dönemde, MK'nın aldığı, Aydınlik'ı karşı devrimci şeklinde tesbit eden karara hem şekil ve hem de öz açısından karşı çıkılıyor, bu konuda şunlar söy

leniyordu:

"Aydınlik oportunistleri ile ilgili tavrı konu -
sunda:

"Parti konferansımızda, bilindiği gibi, Aydınlik oportunistlerinin milli burjuvazinin (sol kesiminin) temsilcisi olduğu, ve fakat hızla sağa kaydığı; her halükarda Aydınlik'ın temsil ettiği siyasi akımın halk sınıfları içinde görülmesi gerektiği tesbiti yapılmıştı. Aydınlik'ın sınıf niteliğinin derinlemesine araştırılması için karar alınmıştı. (Aydınlik'ın başını çeken bir iki hain konusunda ise somut olarak bunların halk düşmanı olduğu, ve fakat Aydınlik'ın niteliğinin bu belli kişilere bakılarak yapılmaması gerektiği konusunda birleşilmişti.)

"MK konferanstan 3-4 ay kadar sonra çıkan "Gerçek halk düşmanlarının yüzünü tanıyalım" başlıklı bildiride, Konferansın aldığı kararları çiğneyerek, Aydınlik'ı bir bütün olarak halk düşmanı ilan ediyor.

"Böyle bir tavrı önce partimizin işleyişi açısından kesinlikle yanlış bir tavrıdır. MK, Aydınlik konusunda yapılması kararı alınan araştırma parti içinde tartışılıp sonuca bağlanmadan, Aydınlik'ı halk düşmanı ilan etme tavrına girmiş; Konferansın iradesi üzerine çıkmıştır. Ama bizim asıl üzerinde durmak istediğimiz mesele, bu değil, alınan kararın özü ile ilgili meseledir.

"Herhangi bir siyasi partinin (veya akımın-grubun vs.) hangi sınıfın siyasetini savunduğu; devrimci mi/ karşı-devrimci mi olduğu konusunda kıstaslar nelerdir, bu neye bakılarak tayin edilir?

"Önce siyaset meselesini ele alalım: açıktır ki, herhangi bir siyasi akımın hangi sınıfın siyasetini savunduğunu; bu siyasi akımın programına ve pratiğine bakarak tesbit ederiz. Bu açıdan baktığımızda durum nedir?

"-Aydınlik, programında 'Milli Demokratik Devrimi' savunmaktadır. Aydınlik'ın kendi anlayışına göre; bugün milli demokratik devrimin önünde duran merkezi

görev, iki süper gücün özellikle daha tehlikeli ve saldırgan olan RSE'nin baskı ve saldırılarına karşı, Milli bağımsızlığı savunmaktır. Aydınlik komprador patron-ağa devletini bu bağımsızlığı tutarlı bir biçimde savunmamak noktasından eleştirmektedir.

"-Aydınlik Türkiye'de demokratik devrimde kavra - nacak esas halka olarak toprak devrimini görmekte, feodalizmin tasfiyesini Türkiye devriminin temel sorunlarından biri olarak tesbit etmektedir.

"-Aydınlik, Türkiye toplumunun sosyo-ekonomik yapısını, yarı-sömürge, yarı-feodal olarak tesbit etmektedir. Emperyalizmin ve feodalizmin tasfiyesini temel program maddeleri olarak tesbit etmektedir.

"-Aydınlik bir yandan Türkiye'de emperyalizme bağımlı komprador patronlara ve toprak ağalarına karşı çıkarken; diğer yandan cephe siyaseti adına, bunların bir bölümünü, bir diğer bölümüne karşı destekleme durumuna girmektedir.

"-Aydınlik, bir yandan emperyalizmin varlığına karşı çıkarken, diğer yandan üç dünya teorisi yolu ile, bazı emperyalist güçleri, diğer bazı emperyalist güçlere karşı destekleyen bir tavıra girmektedir.

"-Aydınlik bütün gücü ile komünistleri karalamakta, komünist teşkilatlanmanın gelişmesini engellemek için her türlü yola baş vurmaktadır. Aydınlik diğer yandan, halka kendini ML olarak tanıtlamaktadır.

"-Aydınlik bir yandan devrim çağlıkları atarken, diğer yandan esas olarak devrimci şiddete karşı çıkmakta; bugün esas olarak Türkiye'nin reformlarla düzeleceği (en fazladan bir askeri darbe olabilir) hayalleri yaymaktadır.

"Aydınlik'ın programı esasta reformcu bir programdır.

"Bu program ikili bir nitelik taşımaktadır. Program bir yarı ile emperyalizme (sosyal emperyalizme), komprador kapitalizmine ve feodalizme karşıdır. Diğer

yanı ile ise bu güçlerle uzlaşmaya hazırdır. Komünizme karşıdır.

"Bu program aslında bir yandan gelişmek için emperyalizme, komprador kapitalizmine, feodalizme karşı çıkmak zorunda olan, ama diğer yandan proleteriyadan ve komünizmden de öcü gibi korkan, milli burjuvazinin siyasi niteliğine uygun bir programdır.

"Devrimcilik meselesine gelelim: nedir devrim? Devrim varolan ve üretici güçlerin gelişmesi önünde engel teşkil eden (eski) üretim ilişkilerinin, bu temel üzerinde yükselen üst yapı kurumlarının tasfiyesi; yere üretici güçlerin gelişmesine uygunluk gösteren üretim ilişkilerinin ve buna uygun üst yapının kurulmasıdır.

"Her toplumda, var olan üretim ilişkilerinin, gelişmesini engellediği sınıf ve tabakalar, devrimden menfaati olan, devrimci olan sınıf ve tabakalardır.

"Açıktır ki, her toplumda, toplumun sosyo-ekonomik yapısına uygun olarak devrimci sınıf ve tabakalar da değişiklik gösterirler.

"Türkiye toplumu, yarı-sömürge, yarı-feodal sosyo-ekonomik yapıya sahip bir toplumdur. Türkiye toplumunun önündeki gelişmeye engel olan üretim ilişkileri yarı-feodal üretim ilişkileridir. Bu üretim ilişkilerinde, komprador tipi kapitalizmle/feodalizm iç içe girmiştir. Yarı feodal üretim ilişkilerinin, bu ilişkiler temelinde yükselen üst yapının yani bir bütün olarak yarı-feodal sistemin sürmesinden objektif olarak menfaati olan sınıflar karşı-devrimci; bu sistemin yıkılmasından objektif olarak menfaati olan sınıflar ise devrimci sınıf ve tabakalardır. (Subjektif anlamda devrimci, devrimden yana tavır takınan demektir. Bizim burda tartıştığımız mesele bu değildir.)

"Türkiye toplumunda bugün yarı-sömürge, yarı-feodal yapının sürmesinden objektif olarak menfaati olan sınıflar komprador burjuvazi ve toprak ağası sınıflarıdır. İşte bugün Türkiye'de karşı devrimci sınıflar bunlardır.

"Bu sınıflar dışında kalan bütün sınıf ve tabakaların, objektif olarak, bugünkü yarı-sömürge yarı-feodal yapının tasfiyesinden menfaati vardır. Ve bu sınıflar ve tabakalar, devrimden menfaati olma anlamında, devrimcidirler.

"Bugün Türkiye'de devrimci sınıf ve tabakalar şunlardır:

"A- İşçi sınıfı

"B- Toprak ağalarının dışındaki köylülük

"Köylülük çok çeşitli tabakalara ayrılır. 1: Yoksul köylüler - Bunlar ya topraksız ya da yetersiz toprağı olan köylülerdir. (Lenin bunlara 'yarı-proleter' diyor.) Bunlar işçi sınıfının esas müttefikidir. 2: Orta köylüler - Bunlar ihtiyaçlarını (verimli yıllarda bir üretim fazlasına sahip olabilseler ve arada sırada yabancı işgücü tutsalar ve az miktarda borç para verseler de) esas olarak kendi üretimleri ile karşılarlar. (Bunlar demokratik devrimde proletaryanın güvenilir bir müttefikidir.) 3: Zengin köylüler. (Bunlara köy burjuvazisi de denilebilir.) Bunlar esas olarak başkalarının emeğini sömürmektedir. Önemli bir bölümü topraklarının bir kısmını yarıcıya vermekte, tefecilik yapmaktadır. Ve yarı-feodal (klasik tipte yarı feodal) bir niteliğe sahiptirler. Gelişmeleri toprak ağaları tarafından engellenmektedir. Bu yüzden demokratik devrime / toprak devrimine katılabilirler.

"C- Küçük burjuvazinin (köylülük dışında) değişik katları. Küçük burjuvaziye - köylülük dışında - aydınların geniş tabakaları, küçük esnaflar, el zanaatkarları, serbest meslek sahiplerinin geniş bir bölümü dahildir. (Küçük bürokratları, memurları, aydınlar içinde ele aldık.) Küçük burjuvazi emperyalizm, komprador kapitalizmi ve feodalizm tarafından ezilmekte ve her geçen gün yokolmanın, proleterleşmenin eşiğine gelmektedir.

"D- Milli burjuvazi: ikili niteliği olan bir sınıftır. Bir yandan emperyalizm tarafından ezilmekte, feodalizm tarafından zincire vurulmaktadır. Bunun sonucun

da emperyalizme ve feodalizme karşı tavır takınmaktadır. Diğer yandan ise iktisadi ve siyasi bakımdan güç süzdür ve komünizme de karşıdır.

"Demokratik devrim aşamasında, tümü emperyalizmin, komprador kapitalizminin ve feodalizmin tasfiyesinden menfaati olan bu sınıflar arasında, özellikle proleterya ile, demokratik halk devrimi aşamasında devrimci olan diğer sınıf ve tabakalar arasında nitelik farkı vardır. Yalnızca proleterya sonuna dek devrimci olan sınıftır. Proleterya için DH Devrimi yalnızca bir ara aşamadır. Diğer sınıf ve tabakalar için 'devrim' emperyalizmin tasfiyesi, feodalizmin, komprador kapitalizminin tasfiyesi ile 'bitecektir'. Proleterya için durum bu değildir. Bunu hiç akıldan çıkarmamak gerekir. Proleterya dışındaki sınıfların devrimciliği, sınırlı bir devrimciliktir. Komünistlikle, proleter devrimciliği ile birbirine karıştırılmamalıdır. DHD'ne katılan tüm sınıflar, bu devrime esas olarak kendi sınıf menfaatlerini gerçekleştirmek için katılırlar. Proleteryanın sınıf menfaati ile, proleterya dışındaki sınıf ve tabakaların menfaatleri kısa dönem için (DHD aşamasında) çakışmasına rağmen, uzun dönemde (Özellikle milli burjuvazi ile) taban tabana zıttır. Bu yüzden proleterya ile milli burjuvazi arasında (tabii diğer sınıf ve tabakalarlada) DHD'nin önderliğini ele geçirme konusunda bir mücadele vardır. Ve bu mücadelede, açıktır ki, her sınıf kendine uygun metotları kullanacaktır.

"(Burada bir meseleyi daha belirtmekte yarar var: Biz halk sınıflarını sayarken, yada devrimci sınıf ve tabakaları sayarken, hep milli burjuvazinin sol kesimi diyoruz. Bu milli burjuvazinin sağ kesimini halk dışında görüyoruz anlamına gelir, ki yanlıştır. 'Sağ', 'sol' kavramları siyasi kavramlardır. Sağ kavramı, milli burjuvazinin karşı devrimle uzlaşan kesimi, sol ise milli burjuvazinin devrimle birleşen (daha doğrusu proleterya ile ittifak kuran/kurmaya yönelen/kurabilecek olan) kesimi için kullanılır. Devrimci kavramı yada halk kavramı (tersi belirtilmedikçe) objektif

durumu yansıtan kavramlardır. Yani devrimci,devrimden menfaati olan demektir. Halk kavramı da aynı şeyi içerir. (Bu konuda da Mao Zedung'un halk kavramı ile Lenin ve Stalin'in halk kavramı arasında fark var.)Devrimci sınıf ve tabakadan bahsettiğimiz zaman bu sınıf ve tabakalara dahil olanların gerçekte (subjektif olarak) nasıl tavır takındıkları bizim için tayin edici değildir. Bu anlamda, milli burjuvazinin yalnızca sol kesimi değil, tümü devrimcidir,halk sınıflarına dahildir.(DHD aşamasında)

"Bir başka mesele: Çağımızda, artık küçük burjuva zi ve milli burjuvazi açık açık kendi görüşleri ile ortaya çıkamıyor. Bunlar ezilen halklar içinde derin bir sempatiye sahip olan ML maske ile ortaya çıkıyorlar. Sınıf nitelikleri gereği, ML'i savunmaları (gerçekten savunmaları) imkansızdır. İşte onlar bu yüzden sınıf niteliklerine uygun çarpık,oportunist teorileri ML adına savunmaktadırlar. Bu normaldir. Küçük burjuvaziden, veya milli burjuvaziden ML'i savunmasını beklemek abesle uğraşmaktır.

"Şimdi gelelim somuta: Aydınlik konusunda konferansın aldığı karar doğrudur. Aydınlik'ı halk düşmanı ilan etmek,milli burjuvazinin devrimciliğinin! niteliğini kavramamaktan kaynaklanmaktadır. Aydınlik'ı halk düşmanı ilan eden yoldaşlar, Aydınlik'ı farkında olmadan, ML'in kantarında tartmakta; Aydınlik bu kantarda hafif gelince, onu halk düşmanı ilan etmektedirler. Halk düşmanı demek, komprador patronların ve toprak ağalarının siyasi temsilciliğini yapmak demektir. Aydınlik bunu yapmıyor. İzlediği siyaset açıktır ki , belli noktalarda komprador patronlara ve toprak ağalarına dolaylı olarak hizmet ediyor. Ama o kadar. Aydınlik'ın siyasetinin belli noktalarda hakim sınıflara ve emperyalizme hizmet etmesi; özellikle komünistlere karşı alçakça saldırı konusunda onlarla aynı paralele düşmesi, Aydınlik'ın toprak ağalarının ve komprador burjuvazinin siyasi temsilcisi olmasından değil, Aydınlik'ın siyasi temsilciliğini yaptığı milli bur

juvazinin ikili karakterinden kaynaklanmaktadır.Aydınlik'ı halk düşmanı ilan etmek; onu hakim sınıfların partisi ilan etmektir. Bu yukarıda belirttiğimiz gibi, milli burjuvazinin devrimciliğinin! niteliğinin kavranmamasından kaynaklanmaktadır. Milli Burjuvaziden komünist tavır takınması beklenmekte, olmayınca "karşı devrimci" damgası yapıştırılmaktadır. Bu doğru bir tavır değildir. Son çözümlemede bizi komünistler dı - şında kimseyi devrimci görmemeye götürür.

"Aydınlik'ın karşı devrimci olduğu,Üç dünya teorisini savunmasıyla ispatlanmaya çalışılıyor. Burada mantık şöyle işletiliyor: Üç dünya teorisi karşı devrimci (doğrusu karşı devrime hizmet eden) bir teori - dir. Aydınlik bu teoriyi tutarlı bir biçimde savunuyor. O halde karşı devrimcidir. Bu mantık doğru bir mantık değildir. Bizim de bir süre Üç Dünya teorisini savunduğumuzu ve savunduğumuz dönemde de karşı devrimci olmadığımızı bir yana bırakalım (çünkü Aydınlik'la aramızda nitelik farkı var). Üç Dünya Teorisi bugün toprak ağalarının ve kompradorların değil,esasta küçük burjuvazinin ve milli burjuvazinin savunduğu; emperyalizmin gücü karşısında secdeye yatan bu sınıfların niteliğine uygun bir teoridir. Aydınlik,bu teoriyi, bu teori kendinin sınıf özüne uygun olduğu için tutarlı bir biçimde savunmaktadır.

"İhbarcılık vs. de karşı devrimci olmayı gerektirmez. İhbarcılık,dedikodu vs. burjuva metodlarıdır.Milli burjuvazi de, küçük burjuvazi de bu metodları çokça kullanır.

"Yalnızca karşı devrimcilerin ihbarcılık yapacağı şeklinde bir görüşe sahip olmak, küçük burjuvazi ile milli burjuvaziye övgü; bunların niteliğini kavramamak demektir.

"Aydınliği bütün bu sebeplerden karşı devrimci ilan etmek, araştırma sonucu olmayan ve bütünüyle duygusal olan bir tesbit yapmaktır. Bu tesbit düzeltilmezse bize ağır zararlar verebilir.

"-Küçük burjuvazinin ve milli burjuvazinin devrimcilikleri konusunda yanlış görüşler yayılabilir.

"-Bu sınıflarla, proleterya arasındaki köklü, nitel farklılık yokmuş gibi gösterilebilir.

"-Bunun sonucunda komünist eşittir devrimci formülü yerleşebilir, yalnızca komünistler devrimci olarak görülmeye başlanabilir.(Nitekim gelen merkezi bildiriden sonra,...'nın çıkardığı legal bildiride bu anlayış savunulmuştur.)

"-Aydınlık'ı halk düşmanı ilan etmek diğer oportunistlerle Aydınlık arasında nitel bir farklılık olduğunu savunmaktır. Nerededir bu nitel farklılık?

"-Bu diğer oportunistlere karşı uzlaşmacı bir çizgiyi geliştirebilir."

Aydınlık üzerine getirdiğimiz eleştiride, Aydınlık'ın devrimci olduğunu savunuyorduk. Fakat daha sonraki tartışmalar içinde, Aydınlık'ın karşı-devrimci olduğu konusunda ikna olduk.

Bu dönemde özellikle parti içinde "Araştırma yapılmadan karar alınması", "Partinin tartışmaya kapatılması" gibi işleyiş konuları üzerinde duruluyordu. Ve MK yaptığı hatalar dolayısıyla eleştiriliyordu. Mesela aynı dönemde MK'nın eylem birliği üzerine da - gittiği bir yazının dağıtılması eleştiriliyor, bunun önce iç yazı olarak dağıtılıp tartışılmasının yararlı olacağı söyleniyordu. Sözü geçen dönemde, MK Parti içinde demokrasiyi önemli ölçüde sınırlayan bir karar almıştı. MK SB'nun aldığı karar, her parti üyesinin görüşünü ancak çalıştığı en yüksek parti organında savunabileceği yönünde bir karardı. Yaptığı ikinci toplantısında bu karar üzerine görüşen BK'mız bu karara şu eleştiriye getirdi:

"14.sayfada Parti içi mücadele konusunda, Parti üyesinin, bağlı olduğu en yüksek organda görüşlerini savunmasının doğru olacağı, daha alt organlarda bunun olmaması gerektiği görüşü savunuluyor.

"Bizim bu konudaki görüşümüz şudur: (Bu tüzükte de var.) Parti Üyesi, çalıştığı bütün parti organlarında

görüşü, merkezi görüşten ayrı da olsa, görüşünü savunma hakkına sahiptir. Burada önemli olan, tartışmanın parti içinde yürütülmesidir. Yani parti üyesi ancak partili yoldaşlardan oluşan komitelerde Merkezi görüşlere ters görüşü varsa, görüşünü savunabilir. Sempatizanlardan oluşan veya karışık komitelerde, Parti Üyesi merkezi görüşlere, genel tartışma kampanyaları dışında eleştiri getirmemelidir. Bizim bu konudaki görüşlerimiz böyle. Önerimiz, yazının bu yönde düzeltilmesi, tamamlanmasıdır. Partiliye görüşlerini yalnızca çalıştığı en üst parti organında savunma hakkını vermek, daha alt parti organlarında tartışmayı kısırlaştıracaktır; alt komitelerdeki parti üyelerinin siyasi tartışma içinde yetişip, gelişmesini engelleyecektir. Parti Üyeliği konusunda eğer tutarlı davranılır ve Parti üyelerinden Tüzükteki şartlar istenirse, o zaman değişik görüşler temelinde örgütlenmek tehlikesi minimumdur.

"Bu konu ile ilgili bölüm yeniden gözden geçirilmeli, yeniden kaleme alınmalıdır."

Burda getirilen eleştiri dedoğru bir eleştiri idi. Görüldüğü gibi siyasi alanda bu dönem içinde özellikle parti içi işleyişin doğru ele alınması konusunda ..BK doğru görüşler savunuyordu. MK'nın yaptığı bazı önemli hataları (mesela Stalin konusu) eleştiriyordu. Bunlar bu dönemde siyasi alandaki çalışmaya yaptığımız olumlu katkılardı. Eksikliğimiz bazı sorunların derinliğini tam olarak görememektir.

..BK ikinci toplantısında (Haziran 1978) ayrıca bir de işbölümü yapıldı. ..da yapılacak araştırmaların konuları ..B'deki yoldaşların sorumluluğundan alt bölgelere verildi. Araştırmaların sonuçlandırılması için 3/4 aylık bir zaman ayrıldı. Plana göre alt bölgelere belli ön araştırmalar gelecek, bunlar daha sonra merkezi olarak son şekline kavuşturulacaktı. Bu görev tesbiti ve dağıtımı esas olarak doğru idi. Gerçekten de teorik çalışmanın da kollektif bir biçimde yürütmesi, ve yoldaşların teorik çalışma yapmada iler-

lemesi için görevlerin dağıtılması doğrudur. Ancak daha sonra tesbit edilen zamanın (sürenin) subjektif olduğu pratikte ortaya çıktı. Bu iş bölümünün sonuçları ortaya çıkmadı.

..BK üçüncü toplantısını Temmuz 1978'de yaptı.

Bu toplantıda siyasi planda tartışılan en önemli konu kitle dernekleri siyasetimiz idi. Bu dönemde kitle derneklerinde, derneklerde hertürlü siyasi tartışmayı yasaklama eğilimleri belirmişti. Bu sorun üzerinde durularak böyle bir tavrın yanlış olduğu, düzeltilmesi gerektiği yönünde uyarı yapıldı. Bu uyarı yerinde bir uyarı idi. Sonradan yapılan düzeltme hareketi içinde derneklerdeki görülen sağ anlayışlar ve buna uygun pratik de aşıldı.

..BK bulunduğu konum itibariyle parti içinde uluslararası ML hareket içindeki gelişmeleri en yakından takip eden bir BK'dır. Bu başlangıcından itibaren böyle idi. ..BK'nın gelişmesinde uluslararası ilişkiler önemli rol oynamıştır. Yabancı teşkilatlarla yapılan tartışmalar birçok konuda görüşlerimizi geliştirmemize yardımcı olmuştur. ..BK ikinci toplantısında uluslararası ML hareketin durumunu görüştü. Ve AMLP ile yapılmak istenen ortak açıklamanın ana hatları üzerine tartışarak, bunları tesbit etti. Haziran ayı içinde AMLP ile yapılan görüşme sonucu ortaya çıkan ortak açıklama bu tesbitler temelinde yapıldı. Ortak açıklama, görüşümüze göre partimizin gelişme süreci içinde çok önemli bir yere sahip bir belgedir. İçinde savunulan görüşler bugün de doğruluğunu korumaktadır. Özellikle Mao Zedung konusunda bu ortak açıklamada yer alan görüşler, görüşümüze göre doğru, bugün de geçerliliğe sahip olan görüşlerdir.

..BK'mızın savunduğu bu doğru görüşlerin bir çoğu Ağustos 1978'de yapılan MK 4. toplantısında da onaylanmış, mesela; gelişmemizde önemli bir yere sahip olan ortak açıklama MK tarafından onaylanmıştır. Aynı şekilde MK Aydınlik konusunda aldığı kararın işleyiş

açısından yanlış olduğunu kabul etmiş; demokratik merkezîyetçilik konusunda Merkez Komitesi, Siyasi Büro'nun aldığı yanlış kararı değiştirmiştir.

BK, MK 4. Toplantısının kararlarını esas olarak doğru buldu. Kararlara yalnızca uluslararası ilişkide şimdilik yalnızca ikili ortak açıklamalarla yetinilmesi konusunda eleştiri getirildi. Bu eleştiri doğru bir eleştiri idi. Ama birçok konuda olduğu gibi bu konuda da sorunun derinliğini kavramadığı için bu meselelerin üzerinde fazla durulmadı.

MK 4. toplantısından sonraki, MK 6. toplantısına kadar olan dönem içinde BK'mız siyasi alandaki çalışmasını özellikle Parti içinde tartışmaya açılan konular üzerinde yoğunlaştırdı.

BK, 6. toplantısında ML hareket içinde hızla gelişmeye başlayan tartışma üzerinde durdu. Bu toplantıda AEP MK'nın ÇKP MK'ne açık mektubu üzerinde duruldu ve şu tesbitler yapıldı:

"AEP MK'nın, ÇKP MK'ne gönderdiği mektup üzerinde tartışıldı. Mektupta AEP'nin kendine karşı tavrının liberal olduğu konusunda fikir birliğine varıldı. AEP ÇKP'ye karşı getirdiği eleştirilerde haklıdır. Ama kendi hatalarına karşı liberal tavrı, getirilen eleştirilerin değerini düşürmektedir. AEP'nin, ÇKP'ye karşı açık tavır takınmakta yardımın kesilmesine kadar beklemesi yanlıştır. Ve dünya ML hareketine zarar vermiştir. Her halükârda AEP'nin, ÇKP'ye yazdığı mektup, ML hareket için önemli belgelerden biridir ve tüm yoldaşlarca incelenmelidir."

Tartışmaya açılan konularda, yapılan tartışmalar da ise şu sonuçlara varıldı:

"Baş düşman sorunu: Uluslararası alanda 'barışın baş düşmanı' şeklinde bir tespit ancak savaşın esas akımı olması halinde doğrudur. Böyle bir durumda, proletaryaya, yalnızca var olan barışı koruma amacı ile, içinde bulunulan anda kendisi henüz savaşa hazır olmadığı için, savaşın o anda çıkmasına karşı olan em

peryalistlerle belli antlaşmalar yapabilir. Komünistler 2. Dünya Savaşı öncesinde somut şartları değerlendirek, faşist Almanya, İtalya ve Japonya'nın 'savaşın esas kışkırtıcısı' olduğu tespitini yapmışlar; ve 'barış yanlısı' 'demokratik' güçlerle 'savaş kışkırtıcılarına karşı' ittifak kurma imkanları aramışlardır. Böyle bir siyasetin izlendiği sırada somut durum şöyleydi:

"Emperyalist güçler içinde özellikle Alman emperyalistleri, Japon emperyalistleri ile İtalyan emperyalistleri saldırganlık konusunda öne çıkıyorlar, bunlar savaşı açıkça kışkırtıyorlardı.

"Buna karşı İngiliz, Fransız ve Amerikan emperyalistleri, Hitler Almanyasına ve onun müttefiklerine karşı tavizkar bir siyaset izliyor; Hitler Almanyası ile çatışmaya girmekten kaçınıyordu. (Onların esas amacı, Hitler'i SB'ne karşı saldırtmaktı.) Yani emperyalist güçlerin bir bölümü, içinde bulunulan anda bir savaşa girmeyi menfaatlerine uygun görmüyor 'barışçı' bir siyaset izliyordu. (Bunlar kendi içlerinde de aldıkları faşist tedbirlerle, demokratik hakları kısıtlamalarına rağmen, henüz burjuva demokrasisi tümüyle rafa kaldırılmamıştı. Bu anlamda bunlar 'demokratik' güçlerdi.)

"SB gibi güçlü bir sosyalist devlet vardı. Proletarya devleti; emperyalist devletlerle eşit şartlarda görüşecek güçte idi. SB gibi bir devletin varlığı, kurulacak bir 'barış cephesi'nin içinde proletaryanın bağımsızlığını koruyabilmesi için önemli bir garanti idi.

"Dünya ML hareketi ideolojik-siyasi-örgütsel açıdan güçlü bir birliğe sahipti. Komintern bu birliğin ifadesi idi.

"Bütün bu şartlar, proletaryaya; emperyalistlerin içinde bulunulan anda savaşa karşı çıkan bir bölümüyle ittifak kurma imkanı veriyordu. İşte Komintern bu şartlarda, 'savaşın esas kışkırtıcısı', 'savaş kundakçısı' tesbitlerini yaptı. Böyle bir durumda, yapılan

tesbit doğru idi. (Üzerine tartışılması gerekli olan sorun, bu tesbitin yapıldığı sırada sürdürülen 'demokratik güçler' propagandasının hatalı olup olmadığı sorunudur.)

"Bugün a) savaş etkenleri yükselmektedir, ama savaş esas akım haline gelmemiştir. b) Durum ikinci dünya savaşı öncesine hemen hiç benzememektedir. Önce: 2. dünya savaşının aksine, emperyalist büyük güçlerin tümü, ikisi de saldırgan ve kışkırtıcı olan iki askeri blok içinde birleşmişlerdir. (2. Dünya savaşı'nın öncesinde, emperyalist büyük güçlerin bir bölümü savaş kışkırtıcılığı yapıyor, bir diğer bölümü savaşa karşı çıkıyordu.) İkincisi, ML hareketin içinde bulunduğu durumda İkinci Dünya Savaşı öncesine göre önemli değişiklikler göstermektedir. ÇHC'nde revizyonistlerin kesin hakimiyeti sonucu; bugün dünyada barış cephesinin başını çekebilecek güçte bir sosyalist devlet kalmamıştır. Bugün dünyada tek sosyalist devlet durumunda olan ASHC, ekonomik ve askeri açıdan zayıftır. Bunun ötesinde dünya ML hareketi parçalanmış durumdadır.

"Bütün bu sebeplerden bugün uluslararası alanda 'barışın baş düşmanı' tesbiti yapmak ve emperyalistlerin bir bölümü ile (yalnızca barışın korunması konusunda bile olsa) ittifaka yönelmek yanlıştır. Bugün savaş tehlikesi karşısında proletaryanın görevi, savaş devrimle önlemeye çalışmaktır. Bunu yaparken, buna bağlı olarak; bugün tüm emperyalist büyük güçlerin savaş kışkırtıcılığı yaptığının, bu konuda ABD ve SB'nin saldırgan askeri blokların başı olarak, savaş kışkırtıcılığının başını çektiğinin propagandasını yapar.

"Aydınlık sorunu: Aydınlık meselesinde tartışma önce Aydınlık'ın siyasetinin devrimcimi, karşı-devrimcimi olduğu sorunu üzerine yoğunlaştırılmalı; ardından bu siyasetin hangi sınıfın siyaseti olduğu sorusuna cevap aranmalıdır. Ülkemiz şartlarında devrimci siyaset emperyalizme, feodalizme, komprador kapitalizmine ve faşizme karşı olan bir siyasettir.

"Aydınlık'ın izlediği siyaset:

"- Emperyalizme karşı bir siyaset değildir. O emperyalizme karşı olmak adına yalnızca 'iki süper güce' karşı çıkmakta; 'iki süper güç' içinde ise gerçekte yalnızca Rus sosyal emperyalizmine karşı çıkmaktadır. 'İkinci dünya' adını verdiği emperyalist güçlerin emperyalist niteliğini bilinçli olarak gözlerden gizlemekte, bu güçleri halklara dost göstermektedir. ABD'ye karşı izlediği siyaset ise 'ittifak' siyasetidir.

"- Feodalizme karşı bir siyaset değildir. Aydın - lık'ın 'feodalizme karşı' olması yalnızca laftadır. Ül kemizde, toprak ağalarını ilerici yurtsever gösteren - ler feodalizme karşı değillerdir.

"- Komprador kapitalizmine karşı değildir. Aydın - lık bugün komprador kapitalistlerini ekonomik alanda bağımsızlık savaşçıları olarak göstermekte; Yeni Ulus lararası Ekonomik Düzen için mücadele önermektedir. Kompradorların uşak niteliğini gözlerden gizlemektedir.

"- Faşizme karşı değildir. Aydınlik, faşizmi hakim sınıfların yalnızca bir kanadının iktidar şekli ola - rak görmekte, bugün Türkiye'de 'burjuva demokrasisi' olduğu görüşünü savunmaktadır. Aydınlik için faşizm, "MİT-ÜGD-ÜOD-MHP ve Kontr-Gerilla"dır. (Bir de sosyal faşistler.) Aydınlik faşizme karşı mücadele adına ha - kim sınıfların bir bölümünün propagandasını yapmakta, bugünkü faşist devleti, faşist olarak gördüklerine karşı savunmaktadır.

"Aydınlik'ın izlediği siyaset devrimci değil, kar - şı-devrimci bir siyasettir. Aydınlik'ın siyaseti, bu - günkü dönemde, komprador burjuvazi ve toprak ağaları - nın özellikle Avrupalı kanadına hizmet etmesine; bu kesimin siyasi temsilcilerinin siyaseti ile belli ben - zerlikler göstermesine rağmen, doğrudan onların siya - seti değildir.

"Aydınlik bugün milli burjuvazinin sağ kesiminin siyasi temsilciliğini yapmaktadır. Yarı-sömürge ülke - lerin tipik bir özelliği olan milli burjuvazi (orta

burjuvazi) ikili niteliğe sahiptir. Bir yandan varlı - ğı emperyalizm, komprador kapitalizm ve feodalizm ta - rafından tehdit edilmektedir. Bu milli burjuvaziye dev - rimci bir nitelik vermektedir. Diğer yandan, milli bur - juvazi kendi sömürsünü sürdürmek istemektedir, bu yüz - den de her türlü sömürüyü ortadan kaldırmaya yönelik proletarya önderliğinde bir devrime karşı çıkmaktadır. (Milli burjuvazinin devrimciliği yalnızca demokratik devrim aşamasında sözkonusudur.) Bu ikili niteliğe uy - gun olarak, çeşitli dönemlerde milli burjuvazinin çe - şitli kesimleri, devrim karşısında değişik tavırlar takınmaktadır. Bu tavrı belirlemek için 'sağ' ve 'sol' ya da 'milli burjuvazinin devrimci kesimi', 'devrimci olmayan kesimi' şeklinde kavramlar kullanılmalıdır. Milli burjuvazinin, içinde bulunulan anda devrime kar - şı tavır takınan kesimi, 'milli burjuvazinin sağ kes - mi'dir; devrimden yana tavır takınan kesimi 'milli bur - juvazinin sol kesimi'dir. Bu kesimlerin sınırları Çin Seddi ile birbirinden ayrı değildir. Bugün milli bur - juvazinin sağ kesiminde yer alanlar, yarın şartlar de - gişti mi, sol kesimde yer alabilirler. Terside sözkö - nusudur.

"Aydınlik 1970'lerde, henüz Marksist-Leninistler onun içinde yer aldığı dönemde, bugüne göre sol bir si - yaset izliyordu. O zamanlar Aydınlik, milli burjuvazi - nin sol kesiminin siyasi temsilciliğini yapmakta idi. Devrimci idi. Aydınlik, Marksist-Leninistlerin Aydın - lık'tan ayrılmasından sonra giderek sağcılaştı. Dış - taki şartların da değişmesi ile Aydınlik bugünkü kar - şı-devrim saflarındaki yerini aldı.

"Bugün Aydınlik karşı-devrimci saflarda olmasına rağmen, henüz yeterince teşhir ve tecrit olmamıştır. Aydınlik'a karşı mücadelede görev, onu teşhir ve tecrit etmektir. Bu dönemde Aydınlik'a karşı mücadele metodu şiddet olmamalıdır. (Ama bunların karşı-devrimci oldu - ğunun, her an saldırabileceklerinin bilincinde olmalı, hazırlıklı olmalıdır.)

" Demokratik merkezîyetçilik sorunu:

Demokratik merkezîyetçiliğin MK 4. Toplantısında alınan karar doğrultusunda yorumlanması doğrudur. Par - tili yoldaşların görüşlerini yalnızca

burjuvazi) ikili niteliğine sahiptir. Bir yandan varlığı emp/komp k/ ve feodalizm tarafından tehdit edilmektedir. Bu milli burjuvaziye devrimci bir nitelik vermektedir. Diğer yandan, MB kendi sömürüsünü sürdürmek istemektedir, bu yüzden de her türlü sömürüyü ortadan kaldırmaya yönelik proleterya önderliğinde bir devrime karşı çıkmaktadır. (MB'nin devrimciliği yalnızca demokratik devrim aşamasında söz konusudur.) Bu ikili ni eliğe uygun olarak, çeşitli dönemlerde, MB'nin çeşitli kesimleri, devrim karşısında değişik tavırlar takınmaktadır. Bu tavrı belirlemek için 'sağ' ve 'sol' yada 'MB'nin devrimci kesimi' 'devrimci olmayan kesimi' şeklinde kavramlar kullanılmalıdır. MB'nin içinde bulunan anda devrime karşı tavır takınan kesimi 'MB'nin sağ kesimi'dir; devrimden yana tavır takınan kesimi 'MB'nin sol kesimidir'. Bu kesimlerin sınırları Çin seddi ile birbirinden ayrı değildir. Değişmezde değildir. Bugün MB'nin sağ kesiminde yer alan, yarın şartlar değişimi, sol kesimde yer alabilirler. Terside söz konusudur.

Aydınlık 1970'lerde, henüz ML'ler onun içinde yer aldığı dönemde, bugüne göre sol bir siyaset izliyordu. O zamanlar aydınlık, MB'nin, sol kesiminin siyasi temsilciliğini yapmakta idi. Devrimci idi. Aydınlık, ML'lerin Aydınlık'tan ayrılmasından sonra, giderek sağcılaştı. Dıştaki şartların da değişmesi ile Aydınlık bugünkü karşı devrim saflarındaki yerini aldı.

Bugün Aydınlık karşı devrimci saflarda olmasına rağmen, henüz yeterince teşhir ve tecrit olmamıştır. Aydınlık'a karşı mücadelede görev, onu teşhir ve tecrit etmektir. Bu dönemde Aydınlık'a karşı mücadele metodu şiddet olmamalıdır. (Ama bunların karşı devrimci olduğunun, her an saldırabileceklerinin bilincinde olmalı, hazırlıklı olmalıdır.)

"Demokratik merkezîyetçilik sorunu:

"Demokratik merkezîyetçiliğin MK 4. toplantısında alınan karar doğrultusunda yorumlanması doğrudur. Partili yoldaşların görüşlerini yalnızca çalıştıkları

en üst kademede savunmasını istemek, gerçekte parti içinde canlı bir siyasi çalışmayı engellemek anlamına gelir. Böyle bir istek, eğer partili yoldaşların seviyesinin düşük olduğu için ortaya çıkıyorsa; yanlış bir çözüm önermektedir. Partili yoldaşların siyasi seviyesi düşükse çözüm, seviyenin yükseltilmesidir. Partiye üyelik için tüzük hükümlerinin gerçekten uygulanması halinde, partinin seviyesi yükselecektir. Tüzük hükümlerinin istediği bir nitelikte yoldaşın, bir kişinin sözüne bakıp, partiye karşı tavır takınabileceği kuşkusu parti içinde yok edilmelidir. Bu kuşkuyu haklı çıkaracak durumlar ortadan kaldırılmalıdır.

"Hizipçiliğe karşı mücadelede temel alınması gerekli olan mücadele ideolojik mücadeledir. İdari tedbir, ideolojik mücadele sonunda alınacak bir tedbirdir. Kişinin görüşlerini yalnızca en üst organda savunması ile hizipçiliği önlemeye kalkmak, ideolojik mücadelenin önemini ikincil plana düşürmek anlamına gelir. Kolaycı bir anlayışın ürünüdür. Kaldı ki, böyle bir uygulama gizli hizipleşmeleri önleyemez.

"Bu yüzden, tüm parti üyeleri, çalıştıkları tüm parti organlarında görüşlerini serbestçe savunabilmelidir."

BK 6. toplantısında partinin içinde bulunduğu durum üzerinde de durdu ve şu tesbitleri yaptı:

"..BK henüz üzerine aldığı araştırma görevlerinden hiç birini yerine getirmemiştir. Bunun temel sebeplerinden biri, günlük pratik çalışmaların ve dışa dönük çalışmanın her şey olarak görülmesidir. Bunun sonucunda teorik çalışmada plansızlık, sistemsizlik ve adam sendecilik ortaya çıkmaktadır. Siyasi gerilik, içinde bulunduğumuz dönemde, parti ve kadrolarının temel özelliklerinden biridir. Böyle bir durumda, içe dönük çalışmanın öneminin kavranmaması ve bu çalışmanın ihmal edilmesi (yaptığımız budur), uzun süreli çalışmada bize çok ağır zarar verecektir. Teorik yünden gerilik; siyasi gerilik; pratik çalışmada kendini kendiliğindenciliğin ağır basması şeklinde göstermektedir. Bu gidişe dur demek gereklidir. Teorik çalış-

maya gereken önem verilmeli; gerektiğinde kısa süreli pratik çalışmadan fedakarlık yapma cesareti gösterilmeli; tutucu davranılmamalıdır. Şunlar bilince çıkarılmalıdır:

"-Partimizin çizgisi 6 yıldır geliştirilmemiş, derinleştirilmemiştir. Bu sorun önümüzdeki en önemli görevlerden biridir.

"-K.ın yaptığı özeleştirisi, partinin hataları konusunda belli anlayışları ortaya koymuştur. Olumludur, ama yeterli değildir. ÖE, yalnızca bir başlangıç olarak kabul edilmeli, derinleştirilmelidir. Bu görev önümüzde durmaktadır.

"-Geriye dönüp baktığımızda, hatalarımızın hep Marksizm-Leninizmi derinlemesine kavramamaktan kaynaklandığını, hatalarımızın ideolojik kökünün modern revizyonizm olduğunu görebiliriz. Partimizin kuruluşuna temel olan belgelerde mücadele esas olarak Aydınlik revizyonizmine karşı yürütülmektedir. Bu belgelerde, Aydınlik revizyonizmi ile Kruşçof modern revizyonizmi arasındaki ideolojik bağ açık bir şekilde ortaya konmamıştır. Modern revizyonizmle ideolojik alanda kesin hesaplaşma görevi, partimizin önünde görev olarak durmaktadır. Parti MK parti üye ve kadrolarını inceleme ve araştırmaya yönlendirmeli; partide içe dönük teorik çalışmaya gereken önemi verme yönünde önderlik etmelidir."

Kasım 1978'de yaptığımız tüm bu tespitler doğru tespitlerdi. Partinin içinde bulunduğu durum doğru olarak tespit ediliyor, içe dönük çalışmanın esas alınması talebi, özeleştirisinin derinleştirilmesi talebi getiriliyordu.

Bunlar bizim sorunların derinliğini kavramaya başladığımızı; kavranacak esas halkanın içe dönük çalışma olması gerektiği konusunda görüşler geliştirdiğimizi göstermektedir. Ancak sorunların derinliğini kavrama konusunda henüz yeterli olmadığımız da ortadadır. Biz o günkü dönemde sorunların derinliğini kavramış olsaydık; problemi tespit etmek ve çözüm önerisi

konusunda öneri getirmekle kalmaz, bu çözüm önerisinin gerçekleşmesi, en azından parti içinde bu konuda tartışma açılması için daha enerjik bir mücadeleye girerdik.

Kasım 1978'de ilk defa yazılı olarak ortaya koyduğumuz bu doğru görüşler; zaman içinde özellikle Mao Zedung'un eserini doğru bir şekilde değerlendirebilmek için yürüttüğümüz inceleme ve tartışmalar içinde sistemleşerek gelişti. MK, 4. toplantısında bütün partiyi uluslararası plandaki gelişmeler üzerine uyarmış ve Mao'nun çeşitli yazılarını yeniden inceleme konusunda çağrı yapmıştı. Bu çağrı ve uyarı yerinde idi. Çünkü ML hareket içinde 3 dünya teorisine karşı çıktığını belirten gruplar içinde 1978'in birinci yarısından itibaren Mao'nun yeniden değerlendirilmesi konusunda bir tartışma başlamıştı. Bu grup ve partilerin bir bölümü Mao hiç bir zaman ML olmamıştır, vb. tezler getiriyorlardı. Biz baştan itibaren bu tezlerin ardında AEP'nin olduğunu düşünüyorduk. Ama bu konuda belirli belirtiler dışında bir belge yoktu. 1978 Ekiminde yapılan bilimsel konferansın haberleri gelmeye başladığında, AEP'nin bu tezleri desteklediği belli bir biçimde görülmeye başladı. Ama daha bu belli olmadan da, sorunun Mao'nun yeniden değerlendirilmesi sorunu üzerine yoğunlaşacağı görülebilir durumdaydı. Nitekim bundan dolayı, ortak açıklamada bu konuda tavrın nasıl olması gerektiği konusunda görüşler konuşmuştu. MK'nın da uyarısı ve inceleme çağrısı, ortak açıklamadaki anlayışla uyum içinde idi ve doğru idi.

Biz her toplantımızda gelişmeler üzerine değerlendirmeler yapmakta idik. Aralık 1978'e geldiğimizde artık AEP'nin getirdiği eleştiriler konusunda incelemeye dayalı bir tavır takınmak bizim için zorunlu hale gelmişti. Çünkü bir yandan hazırlanmakta olduğumuz ASHC'ni destekleme eylemlerinde bu konularda sorular gelmesi mümkündü; diğer yandan bizzat kendi içimizde, bir çok yoldaşımız bu konularda önderlik bekliyordu. Bu durumda Aralık 1978'de yaptığımız 7. toplantımızda eğitim çalışması olarak:

"- Almanya Komünist Partisi/Marksist-Leninist'in teorik organı Partinin Yolu'nun 4. sayısındaki 'Mao Zedung'un 'Halk içindeki çelişmelerin doğru çözümü' adlı yazısı

"-Mao Zedung'un 12 Mart 1957'de yaptığı 'Propaganda çalışması üzerine' adlı konuşması

"- '10 büyük ilişki üzerine' adlı yazılar incelendi. Yapılan tartışmalar sonunda şu tespitler yapıldı:

"- AKP/ML'nin getirdiği eleştirilerinde bir çok doğru noktalar olmasına rağmen; bir bütün olarak getirilen eleştirilerin ciddi bir yaklaşımın ürünü olmadığı; uygulanan metodun Mao Zedung'un hatalarını (veya hata olarak görülen noktaları) alt alta sıralayıp, Mao Zedung'un Marksizme-Leninizme yaptığı katkılardan hiç söz etmeden, bir genel değerlendirmeye varan bir metod olduğu, ML bir metod olmadığı konusunda fikir birliğine varıldı.

"Mao Zedung hakkında genel bir değerlendirme; ancak onun olumlu ve olumsuz tüm yanlarının tam bir değerlendirmesi sonucu yapıldığında doğru bir değerlendirme olabilir. Mao Zedung'un hayatının son dönemin den (özellikle BPKD ve sonrası dönemden) elde olan belgeler, bu dönemin tam bir değerlendirmesine bugün için izin vermemektedir. Bu anlamda bugün yapılacak bütün Mao Zedung değerlendirmeleri belli bir eksikliği içinde barındırmak zorundadır. Mao Zedung değerlendirilirken birinci olarak bunun bilincinde hareket etmek gerekir. İkincisi tek yanlılıktan (salt doğru ları, yada salt yanlışları görmek) titizlikle kaçınmak gerekir. Üçüncüsü ispatlanmayan, belgelere dayanmayan iddialar ileri sürmemek gerekir. Dördüncüsü Mao nun yazıları incelenirken, bu yazıların yazıldıkları tarihi dönemdeki somut şartlar da incelenmelidir. Beşincisi, alıntı yapılan bölümler yazının tümünden kopuk olarak ele alınmamalıdır.

"Ancak bu şekilde bir yaklaşımla yapılan bir araştırma doğru sonuçlar verebilir. AKP/ML'nin 'Mao değer

lendirmesi' yazısı a) Mao'nun son dönemi konusundaki eksikliğinin bilincinde değildir. b) Mao'ya salt yanlışları açısından tek yanlı yaklaşmaktadır. c) Belgelere dayanmayan iddialar ileri sürmektedir. d) Sözünü ettiği yazıların yazıldığı tarihi dönemle hiç ilgilenmemektedir. e) Yaptığı alıntılarda, alıntı yapılan bölümü yazının bütününden koparmaktadır.

"Bu sebeplerden, bu yazı ML bir yazı, değerlendirme ise ML bir değerlendirme değildir.

"Ancak bu yazı, Mao Zedung'un değerlendirilmesi sorununu gündeme getirmiş, ML'leri bu konudaki tavırlarını gözden geçirmeye yönlendirmiştir. Bu açıdan önemlidir.

"..BK bu yazıyı değerlendirirken, bu yazının kaynağının AKP/ML değil, AEP olduğu konusunda da fikir birliğine vardı. Bunun böyle olduğu; ÇHC ASHC'ye yardımı kestikten sonra çıkan Arnavutluk kaynaklı belgelerde açıkça görülmektedir. En son olarak Kasım ayı içinde Tiran'da yapılan 'bilimsel konferans'ta da Çin'in hiç bir dönemde sosyalist olmadığı; ÇKP'nin hiç bir dönem komünist (ML) olmadığı, AEP yöneticileri tarafından açıkça savunulmuştur. Enver Hoca, son yaptığı seçim konuşmasında (Arnavutluk korkusuzca ve sağlam adımlarla ilerliyor) aynı tezleri savunmaktadır. Bütün bunlar AKP/ML'nin Şubat 1978'de başlattığı Mao Zedung'a saldırısının, AEP tarafından desteklendiğinin belirtileridir.

"..BK, AKP/ML in Mao'yu eleştiride temel aldığı konularda Mao'nun eleştirilen yazılarını inceledikten sonra şu sonuçlara varmıştır:

"Mao Zedung, sosyalizmin inşası sorununda, 1956-57'de yazdığı yazılarda 'sosyalizmi milli burjuvazi ile birlikte inşa etme' şeklinde bir tez savunmaktadır. Bu tez, Mao'nun 1953'de yaptığı 'ülkemizde baş çelişme proleterya ile burjuvazi arasındaki çelişmedir. Artık burjuvazinin ikili karakterinden söz etmek yanlıştır' şeklindeki doğru ML tespiti ile çelişme halindedir.

Milli burjuvazinin sosyalizmin inşasına katılabileceği şeklinde bir düşünce savunmak; sosyalizmin, varlığı sömürüye dayanan burjuvaziye ortadan kaldıracağı gerçeğini reddetmek demektir. Burjuvazinin, kendisi -nin varlığını ortadan kaldıracak olan sosyalizmin inşasına katılabileceğini savunmak; teorik olarak ML'in temel tezlerinden birini reddetmektir. Pratik de bute zin yanlışlığını (bizzat Çin pratiği) göstermiştir.

"Yine Mao Zedung, aynı dönemdeki yazılarında burjuvaziye karşı yürütülecek ideolojik mücadelede idari tedbirlerin kullanılmasını ilke olarak red etme hatasına düşmüştür. Açıktır ki, idari tedbir ideolojik mücadelenin yerini tutamaz. Bu konuda Mao Zedung bütünü ile haklıdır. Ama ideolojik mücadelenin belli bir noktasında gerektiğinde idari tedbirler alınabilir. Bunu ilke olarak red etmek yanlıştır. AKP/ML eleştirisinde asıl olanın burjuvaziye ideolojik olarak yıkmak olduğunu kavramıyor; idari tedbirleri, ideolojik mücadele yerine geçiriyor.

"Parti içinde Mao Zedung 'iki çizgi mücadelesinin kaçınılmaz olduğu görüşünü, bunun yasal olduğu görüşünü savunuyor. 'Çizgi' sistemleşmiş görüşler temelinde parti içinde ayrı örgütsel birliklere (fraksiyonlar) yönelmeyi belirliyorsan (ki Lenin ve Stalin çizgiyi böyle tanımlıyorlar), KP içinde iki çizginin varlığını savunmak, parti içinde burjuvaziye 'normal' görmek ve ona karşı liberal davranmak sonuçlarına götürür. KP'ler içinde burjuvazinin düşünceleri de yansıyacaktır. Bu kaçınılmazdır. Yasaldır. Ama bu düşüncelerin sistemleşmesine ve bu sistemleşmiş görüşler temelinde burjuva hiziplerin oluşmasına parti içindeki komünistler izin vermemelidirler. Eğer buna rağmen parti içinde burjuva hizipleri oluşuyorsa, bunda komünistlerin hatalarının büyük payı vardır. Parti içinde 'iki çizginin' mücadelesini, 'iki çizginin' varlığını yasal hale getirmek, komünistlerin parti içinde burjuvaziye karşı uyanıklığını köreltir. Bu anlamda parti içindeki sınıf mücadelesini (bu yasaldır), iki 'çizgi'nin müca-

delesisi şeklinde ifade etmek (bu yasal değildir, komünistlerin hataları olmadan bu durum ortaya çıkmaz) yanlıştır. AKP/ML eleştirisinde, komünistlerin parti içinde hiçbir zaman iki çizgiye izin vermeyeceği şeklindeki görüşler savunarak, parti içinde iki çizginin ortaya çıkmasının imkansız olduğu görüşlerini savunarak, Mao'yu eleştirme adına, tehlikeyi küçümüyor. Komünistler bugün dünya çapında revizyonizmin hakim olduğu bir durumda, parti içinde 'iki çizgi'nin ortaya çıkabilmesi için objektif şartların çok uygun olduğunu bilincinde davranmalı; bu konuda uyanıklığı artırmalıdır. Bir şey 'olmaz' demekle ortadan kalkmaz. İki çizginin varlığını yasal hale getirmek kadar; iki çizgi hiçbir zaman olamaz şeklindeki anlayışlar da yanlış ve tehlikelidir.

"Mao Zedung Stalin'in değerlendirilmesi konusunda da önemli hatalar yapmıştır. 8. PK kapanış konuşmasında, Stalin konusunda, Kruşçev revizyonistlerinin getirdiği eleştirinin özüne değil, 'getiriliş şekline' karşı çıkmaktadır. Sosyalizm dönemi boyunca 'sınıfların' varlığı (burjuvazinin de sınıf olarak varlığı) tezi, doğrudan doğruya, Stalin'in üretim araçlarının sosyalist dönüşümü esas olarak tamamlandıktan sonra, burjuvazinin sınıf olarak varlığının ortadan kalkacağı tezinin reddidir. Bu konuda haksız olan Mao Zedungdur. Gerçekten de üretim araçları üzerindeki mülkiyetin sosyalist mülkiyete dönüştürülmesi esas olarak tamamlandıktan sonra, burjuvazinin sınıf olarak (sınıf kategorisi Marksizm-Leninizmde ekonomik kategoridir) varlığından söz edilemez. Açıktır ki sınıf mücadelesi, burjuvazinin ekonomik olarak ortadan kaldırılması ile son bulmaz. Nitekim bunu savunan Buharin'e karşı Stalin, sosyalist dönüşüm tamamlandıktan sonra sınıf mücadelesinin yumuşatılmasını reddetmiştir.

"'10 büyük ilişki' yazısında Mao Zedung, Stalin'in ağır sanayie ağırlık vermesini de eleştirmekte, Çin'de neyini genelleştirme, Sovyet deneyini olumsuz olarak değerlendirme eğilimleri göstermektedir. Mao Zedung'un Stalin'i savunan yazıları da vardır. Ama özellikle

1956'daki XX. Parti Kongresinden sonra yazılan yazılar da Stalin'i savunma, şekli bir savunmaya dönüşmüştür.

"Mao Zedung, Stalin'i Yugoslavya konusundaki tavrı nedeni ile de eleştirmektedir. Bu konuda da haklı olan Stalin'dir.

"Mao'yu 'eleştiren' AKP/ML, Mao Zedung'un Krusçev revizyonizmine karşı verilen mücadelede hiç bir kat - kısı olmadığı, bu mücadelede Mao'nun esas olarak olum - suz bir rol oynadığı görüşündedir. Bu konuda AKP/ML'in yaklaşımı tek yanlıdır. Mao Zedung, Krusçof revizyo - nizmine karşı verilen mücadelede, esas olarak olumlu bir rol oynamıştır. Özellikle Mao Zedung'un başını çektiği kültür devrimi, bütün dünyada ve Çin'de reviz - yonizme önemli bir darbe vurmuştur. Bunlar tarihi ger - çeklerdir. Düne kadar en büyük 'Mao Zedung düşüncesi' taraftarı olan AKP/ML'in, şimdi, Mao Zedung'u yargıla - mak için tarihi gerçekleri çarpıtmaya kalkması ibret - vericidir.

"AKP/ML'in Mao'yu eleştirdiği üçüncü nokta, üç dün - ya teorisi meselesidir. AKP/ML Mao'nun bu konuda önem - li bir sorumluluğunun olduğunu savunmaktadır. ..BK bu konuda getirilen eleştirinin haklı olduğu görüşünde - dir. Bu konuda şimdiye kadarki veriler şunu göstermek - tedir:

"-Şimdiye kadarki verilere göre, üç dünya teori - si bizzat Mao Zedung'un bir teorisi değildir. (Eğer bu böyle olsa idi, revizyonistler şimdiye dek bu konuda bunu ispatlayacak belgeleri yayınlarlardı.)

"-Mao Zedung'un üç dünya teorisine karşı dışardan bakıldığında görülebilecek bir direnişi yoktur. (aynı şey Dörtler için de geçerli) 1974'te Teng Hsiao-ping üç dünya teorisini ÇHC hükümeti adına BM'de okuduğunda , Mao Zedung parti başkanı idi. Üç dünya teorisinin sa - vunulduğu ve Mao Zedung'un dakatıldığı X. parti kongre - sinde kararlar, rapora göre oy birliği ile alındı vs. Bütün bunlar, Mao Zedung'un, Üç Dünya teorisini kendi - si geliştirmemiş olsa bile, karşı çıkmadığını göste - ren belgelerdir. Bu anlamda, bu revizyonist teorinin

bunca yaygınlaşmasında Mao Zedung'un önemli sorumlu - luğu vardır.

"Bütün bunlar Mao'nun önemli hatalar yaptığını göstermektedir. ..BK, bu hataların felsefi kaynağı üzerinde de görüşerek, Mao'nun felsefesinde zaman zaman diyalektik materyalizmden uzaklaşma olup olma - dığı sorusuna cevap aradı. Bu konudaki tartışma için - de, Mao'nun bazan zıtların birliğini öne çıkardığı, gelişmenin esas unsurunun zıtların mücadelesi; ve bir yanın diğer yanı yenmesi sonucu olduğu gerçeğini ye - teri kadar vurgulamadığı görüşleri gelişti. Mao ' nun her olumsuzluk içinde bir olumluluk; her olumluluk i - çinde bir olumsuzluk görme ve esas yönle tali yönü a - yırmama eğilimlerinin Mao'nun siyasi hatalarının fel - sefi temeli olabileceği konusunda fikirler ortaya çık - tı.

"Mao'nun Marksizme katkıları konusunda, ..BK, Mao - nun ML'e en büyük katkısının Lenin ve Stalin'in yarı sömürge ülkelerdeki devrim tezlerini geliştirmesi ol - duğu görüşündedir. Halk savaşı teorisi Mao'nun ML'e bir katkısıdır.

"..BK, Mao Zedung'un eldeki verilere göre ML ola - rak değerlendirilmesi gerektiği konusunda fikir birli - gindedir. ..BK 7.toplantısında Mao Zedung'un büyük bir ML olmasına rağmen, Marks, Engels, Lenin, Stalin'le aynı düzeyde ele almanın yanlış olacağı şeklinde gö - rüşlerde belirtildi. Mao ile bunlar arasındaki fark ; bunların hiç bir temel konuda önemli hatalar yapma - mış olmaları; hatalarını ise düzeltmeleridir. Mao Ze - dung ise, gerek sosyalizmin inşası; gerek modern re - vizyonizme karşı mücadelede; gerekse üç dünya mesele - sinde olduğu gibi, temel meselelerde belli hatalar yapmıştır.(eldeki verilere göre)

"..BK 7.toplantısı, tüm parti içinde bu meselele - rin tartışılmasının yoğunlaştırılmasının doğru olaca - ğı şeklinde bir anlayışa varmıştır."

Burda getirilen tüm görüşler -iki çizgi mücade -

lesinin kaçınılmaz olduğu görüşünün yasal hale getirilmesinin Mao'ya maledilmesi dışında— doğru, bugün de savunduğumuz görüşlerdir. Bu görüşlerimizin bir çoğu, özü aynı kalmakla birlikte, süreç içinde gelişme göstermiştir. Aralık 1978'de yaptığımız yeterli olmayan bir araştırma sonucu vardığımız bu geçici sonuçlar, bugün de doğru olarak gördüğümüz sonuçlardır. ..BK 1978 Aralık'ında sorunun önemine dikkat çekmiş, bu konuda tartışmanın yoğunlaştırılması çağrısı yapmıştır. Bu çağrı doğru ve yerinde bir çağrı idi. Ancak yapılan bir çok uyarı ve çağrılar gibi, bu çağrının da peşi izlenmemiştir. Yapmamız gereken, bu konuda kendi aramızda başlattığımız tartışmayı kendi imkanlarımızla derinleştirmek ve çıkardığımız sonuçların tüm partiye açılmasını talep etmektir. Biz bunu yapacak yerde, çağrı yapmakla yetindik. Tespitlerimizi ilerletmemizde uzun süre bu tespitlere herhangi bir eleştiri gelmesi de önemli rol oynadı. Biz bu durumda 7. toplantımızda ortaya koyduğumuz görüşlerin MK'daki yoldaşlar tarafından doğru bulunduğunu düşündük. Buna rağmen bu konuda uyanık davranmamız, tartışmanın bu konuda yoğunlaştırılması konusunda ısrar etmememiz, bizim bu konuda da sorunun derinliğini ve çözümünü tam olarak kavradığımızı göstermektedir.

Nitekim biz Mao konusundaki tartışmayı bu kadarla bırakıp, diğer sorunlara yöneldik. Şubat 1979'da yaptığımız 8. toplantımızda Kampuçea konusunda takınılan merkezi tavır üzerinde duruldu ve bu konuda şu eleştiriler getirildi:

"Vietnamın Kampuçea'ya karşı giriştiği saldırı hareketi üzerine T'den gelen bir yazı okundu. Yazıda belli eksiklikler görüldü. Eleştirinin derhal yoldaşlara ulaştırılması kararı alındı. Yazıya getirilen esas eleştiri noktaları şunlar:

"- Yazıda Kampuçea Komünist Partisi (KKP) çok olumlu olarak ortaya konuyor. Halbuki KKP üç dünya teorisini savunan partilerden biridir. Ayrıca, Kampuçea'nın içinde bulunduğu somut durumda zorunlu olarak aldığı bazı tedbirler, KKP tarafından genelleştirilmektedir.

Kampuçea Komünist Partisi uzun süre varlığını gizlemiş, bir cephe örgütü durumunda olan Kızıl Kmerler içinde erimiştir. KKP'nin varlığı, Kampuçea'da halk iktidarı kurulduktan sonra ilan edilmiştir. Bütün bunlar KKP değerlendirilirken gözönüne alınmalıdır.

- Yazıda ÇKP'nin Kampuçea'da oynadığı rol üzerinde bilgi verilmemekte, yazının bütünü ele alındığında sanki ÇKP/ÇHC bu konuda olumlu bir rol oynuyormuş anlayışı ortaya çıkmaktadır."

Bu eleştiriler doğru eleştirilerdi.

Aynı toplantıda Milli mesele üzerine eğitim çalışması yapıldı ve tartışmalar sonunda şu tespitler yapıldı:

"- Milli mesele, bugün dünya devrimci süreci içinde rol oynayan en önemli meselelerden biri durumdadır. Dünyanın bir çok yerinde milli çelişmeler temelinde hareketler gelişmektedir. Milliyetçilik, içinde bulunduğumuz dönemde hala en yaygın akımlardan biridir. Milliyetçilik, kendine devrimci diyen çevreler içinde de çok yaygındır. ML klasiklerin, sınıf meselesini, milli meselenin üstünde gören anlayışları ihanete uğramış; bir çok oportunist ve revizyonistler ML adına/Komünizm adına milliyetçiliği yaygınlaştırmıştır; ve yaygınlaştırmaktadır.

"- Komünistler milliyetçi değil, enternasyonalisttir. Komünistler milliyetçiliğin yayılmasına karşı mücadele etmek; işçi sınıfının enternasyonalist düşüncesini yaygınlaştırmak zorundadır. Milliyetçiliğe, milliyetçiliğin her türüne karşı kararlı mücadele, olduğu gibi bugün de, milli mesele konusunda komünistlerin önünde duran bir görevdir. Bu konuda partimiz son dönemde üzerine düşen görevi yerine getirmemiştir.

"- İK yoldaş, 1970'lerde Türkiyede milli meseleye ilk defa M-L bir bakış açısı ile yaklaşmış; milli meselenin çözümünü devrim sorununa bağlı olarak ele almış, Kürt milletinin varlığını, ve ulusların kendi kaderini tayin hakkını cesaretle, tavizsiz bir şekilde savunmuştur. Ulusların kendi kaderini tayin hakkının her türlü oportunist yorumunu red etmiş; bu soruna ML

açından yaklaşmıştır. İK yoldaş, 'Türkiyede milli mesele' yazısında, yazının yazıldığı dönemde bu konuda aktüel olan sorulara cevap aramıştır. Milli mesele konusuna öncelikle 'Türkiyedeki milli mesele' açısından yaklaşmıştır. Daha sonra bir çok oportunist, İK yoldaşa, o 'Türkiyedeki milli meseleyi' ezen ulus burjuvazisi ile/ezilen ulus burjuvazisi arasındaki bir pazar dalaşması olarak adlandırdığı için, 'milli meselenin özünü kavramamış' eleştirisi getirmiştir. Oportunistlerin İK'ya getirdiği eleştiriler özü itibarı ile yanlış eleştirilerdir. Çünkü İK yoldaşın yazısında tartıştığı konu 'Türkiyede milli mesele' (yani Türkiyenin içindeki milli mesele)dir. Açıktır ki, mesele ye İK yoldaşın yaklaştığı şekilde bir yaklaşım, milli meselenin yalnızca bir yanını ele alan bir yaklaşımdır. Bu anlamda da eksik bir yaklaşımdır. Partimiz bu eksikliği ortadan kaldırma görevini de henüz yerine getirmemiştir.

"-Milli mesele konusunda önümüzde duran görev, İK yoldaşın 'Türkiyede milli mesele' adlı yazısını bir kez daha eleştirici bir gözle ele almak; yazıdaki eksiklikleri tespit etmek ve milli mesele konusunda ortaya açık bir program çıkarmaktır.

"-Bu programda 'ulusların kendi kaderini tayin hakkı' savunulmalı; her türlü milliyetçiliğe (öncelikle ve özellikle ezen ulus şovenizmine) karşı çıkılmalı; tüm milliyetlerden işçi sınıfının tek parti içinde; tüm milliyetlerden halkın KP etrafında, proleteryanın enternasyonal kırmızı bayrağı altında toplanması istenmeli; milli meselenin tek gerçek çözümünün demokratik halk devrimi ile olabileceğinin propagandası yapılmalıdır. Ezilen ulus emekçileri arasında, kendi burjuvazisi ve toprak ağalarının önderliğinde milli mesele nin gerçekten çözülemeyeceği; böyle bir çözümün emperyalizmin denetiminde bir çözüm olacağı anlatılmalıdır. Programda, komünistlerin her türlü milli imtiyaza karşı olduğu, tüm milliyetlerden emekçilerin gönüllü birliğinden yana oldukları açıklanmalıdır. (Bu konuda RKP/B X.PK'ne sunulan tezler temel alınabilir.)

"-Bugün milli mesele konusunda üzerinde en çok tartışılan konulardan biri Kürdistan'ın sömürge olup olmadığı meselesidir. Kürt milliyetçilerinin başlatıldığı tartışmada, bunların ileri sürdüğü tezler şunlardır:

"-Bugün Türkiye Kürdistanı (Kürdistanın diğer bölgeleri gibi) sömürge statüsüne sahiptir. Bu yüzden bu rada verilecek mücadele, sömürgeci işgalcileri kovma, bağımsızlığı kazanma mücadelesidir. Bu mesele, Kürt devrimcilerinin meselesidir. Kürt devrimcileri ayrı (Ka va bağımsız ?? diyor) örgütlenmeli; ve anti-sömürgeci bir mücadele vermelidir. Kürt devrimcileri ile, Türk devrimcileri arasındaki ilişki iki ayrı devletin devrimci teşkilatları arasındaki ilişkiler gibi olmalıdır.

"Kısaca aktardığımız bu tezler savunduğu siyasi sonuçlar açısından, Türkiyede komünist örgütlenmeyi milliyetlere bölmeye yaramaktadır. Önce bu konudaki tartışmayı ayakları üzerine oturtmak için, 'sömürge statüsüne sahip olma' olgusunun otomatikman ayrı örgütlenmeyi beraberinde getireceği anlayışının yanlış olduğunu tespit etmemiz gerek. Nitekim Bolşevik Partisi birçok yazısında 'kıyı bölgeler' (Merkezi Rusya dışındaki bölgeler) için 'sömürge' kavramını kullanmasına rağmen, Bolşevikler komünist örgütlenmenin milliyetlere göre bölünmesine kesinlikle karşı çıkmışlardır. Her devrimin temel sorunu devlet iktidarı sorudur. Aynı devlet içinde yaşayan tüm ezilenlerin hedefi açıktır ki, aynı devlettir. Çünkü aynı devlet sınırları içinde, tüm ezilenler üzerinde hakim sınıfların diktatörlüğü bu devlet aracılığı ile sürdürülür. Milli baskının (çok milliyetli devletlerde sınıf baskısına paralel olarak bir de milli baskı vardır) da, sınıf baskısının da aracı aynı devlettir. Hal böyle olduğuna göre, aynı devlet sınırları içinde yaşayan tüm emekçilerin tek komünist partisi etrafında birleşmeleri kaçınılmaz bir gerekliliktir. Çok milliyetli devletlerde komünist örgütlenmeyi milliyetlere göre bölmek, milliyetler temelinde ayrı örgütlenmelere gitmek; milliyet prensibini sınıf prensibinin üzerine

çıkarmak demektir. Gericilik, milliyetçilik demektir. Böyle bir davranış, emekçileri kendi burjuvazisinin ve toprak ağalarının kuyruğuna takmak demektir ve yalnızca hakim sınıflara yarar.

"Sömürge tartışması öncelikle siyasi sonuçları açısından ele alınmalı, ve bu tezi savunanların gerici, milliyetçi yüzü kitleler önünde teşhir edilmelidir.

"Kürdistan sömürge midir? sorusuna cevap vermek için öncelikle sömürge statüsünü (klasik marksist anlamda) belirleyen olguların ne olduğunu tespit etmemiz gerekir. Bunlar bizim tespit edebildiğimiz kadarı ile şu olgulardır:

"- Sömürgeci devlet, sömürgesinden daha ileri bir üretim sistemine ve düzeyine sahiptir. (Mesela İspanya sömürgecilğe başladığında, burda kapitalizm yeni yeni gelişmeye başlıyordu; ispanyanın sömürgeleştirdiği Latin Amerika'da ise henüz doğal üretim söz konusu idi. -Osmanlı devleti bu anlamda sömürgeci bir devlet değildi.) Sömürgeci devlet, sömürgesini önce teknik/askeri üstünlüğü sonucu alt eder; tüm zenginliklerini asalakça talan eder. Sömürgeci devlette kapitalizmin gelişmesine paralel olarak, sömürgeleştirilen yerler hammadde ve iş gücü (köle) kaynağı ve pazar olarak kullanılmaya başlanır.

"-Sömürgeci devletin iç pazarı ile, sömürgesinin iç pazarı ayrı ayrı yapıya sahiptir.

"-Sömürgeci devlet ile, sömürgesinin devlet çarkları ayrıdır. Sömürgeci devlet, sömürgesini merkezden gönderdiği valilerle yönetir. Sömürge hukuku, sömürgeci devletin hukukundan ayrıdır.

"-Klasik tipte sömürgelerin hemen hepsi, coğrafi olarak sömürgeci devletten ayrı, uzaktadır.(deniz aşırı)

"Bu kıstasların ilk üçü istisnasız (klasik mark sist anlamda tüm sömürgeler için geçerlidir. Bu kıstaslara vurduğumuzda, Kürdistan'a sömürge diyemeyeceğimiz ortadadır.

Ancak şu mesele de görebildiğimiz kadarı ile

açıktır. TC kurulduğundan bu yana Türk hakim sınıfları bilinçli olarak Kürdistan bölgesini geri bırakan bir siyaset izlemişlerdir. Yatırımlar sürekli olarak batı bölgesine yapılmış, Kürdistan bölgesi bir ham madde ve ucuz iş gücü kaynağı olarak, batıda üretilen sanayi mamülleri için pazar olarak elde tutulmuştur. Böyle bir siyaset, sömürgeci bir siyaset olarak adlanabilir. Ama bundan ne anlandığı açıkça anlatılmıylı, tartışma baştan da belirttiğimiz gibi siyasi sonuçlar alanına çekilmelidir."

Yeterli olmamasına rağmen özellikle sömürgecilik konusunda takındığımız tavır, başlangıç olarak olumlu bir tavidir. Aynı şekilde milli mesele konusundaki tavrımızın geliştirilmesi konusunda yapılan çağrı, bu geliştirmenin hangi yönde olması gerektiği konusunda ileri sürülen düşünceler doğru düşüncelerdi.

8.Toplantımızda bir kez daha çelişmeler sorunu üzerinde tartıştık ve şu sonuçlara vardık:

"-K sayı 4.te dünyadaki temel çelişme ile, Türkiye'deki temel çelişmeye yaklaşımda farklılık var. Her iki konuya da devrim/karşı devrim arasındaki çelişme şeklinde bir yaklaşım doğrudur. Yani dünya çapında da Türkiye'de de temel çelişmenin bir yanı devrimin tüm güçlerini/diğer yanı karşı devrimin tüm güçlerini içerir.

"-Dünya çapındaki başlıca çelişmeler sayılırken, bir çelişme 'emperyalist sistem ile sosyalist sistem' arasındaki çelişme olarak ifade ediliyor. Sosyalist sistem içinde 'sosyalizm için bilinçli mücadele eden güçler' ele alınıyor. Böylece çelişme meselesinin içine 'subjektif unsur' da sokuluyor. Halbuki çelişmeler var olan objektif zıtlıkları ifade ederler. Bu çelişmenin emperyalist sistem/sosyalist devletler şeklinde ifade edilmesi doğrudur.

"-Türkiye'de baş çelişme 'yarı-feodal sistemle, halk yığınları arasındaki' çelişmedir. Yarı feodal sistem, komprador kapitalizmi ile feodalizmin iç içe gir-

diği sistemdir."

Bu tespitler de bugün hala doğru olduğunu düşün-
düğümüz tespitlerdir.

Mart 1979'da yaptığımız 9.toplantımızda AEP de-
ğerlendirmesinin bir ön hazırlığı olarak, AEP Tarihi,
1.Kitap incelendi ve şu konular üzerinde duruldu:

"-AEP'yi oluşturan gruplar, AEP tarihinde doğru
bir eleştiri süzgecinden geçirilmiyor. Özellikle 'troç-
kist' değerlendirmesi yapılan gruplar bile komünist
gruplar olarak adlandırılıyor. Geçmişin bu şekilde de-
ğerlendirilmesi; 'parti hep doğru idi' 'parti hiç yan-
lış yapmadı' anlayışından kaynaklanıyor. Bu anlayış
parti tarihinde tutarsız değerlendirmelere kaynaklık
ediyor."

"-Faşizm konusunda, faşizm emperyalist burjuvazi -
nin bir kesiminin diktatörlüğü olarak görülüyor. Zogo
rejimi hiç bir yerde faşist olarak değerlendirilmiyor.
Ancak İtalyan işgali sırasında faşizmden söz ediliyor.
AEP tarihindeki faşizm anlayışı, emperyalist burjuva-
zinin bir bölümünü demokrat gören bir anlayış."

"-AEP tarihi, AEP'nin bugün savunduğu bazı tezle-
ri pratikte red ediyor. Mesela: bir KP içinde hiç bir
zaman iki çizgi olamaz, 'AEP de hiç bir zaman iki çiz-
gi olmamıştır' tezleri, bizzat AEP'nin kendi tarihi
ile çelişiyor. AKP kurulduğunda, parti birden fazla,
ayrı çizgiler savunan grupların birliğinden oluşuyordu."

"-AEP tarihinde eğilim olarak kişileri öne çıkarma
var."

AEP'nin geçmişi konusunda araştırmanın ilk adımı
olan bu tartışmanın sürdürülmesi kararlaştırıldı.

MK bu dönemde bir genelge çıkararak, Konferansın
1.yıldönümünde bütün partiyi kongre hazırlığını hız-
landırmaya çağırmıştı. Böyle bir çağrı doğru bir çağ-
rı idi, ancak genelgede partinin içinde bulunduğu du-
rum doğru olarak değerlendirilmiyordu. BK'mız 9.top -

lantısında bu genelgeyi şöyle değerlendirdi:

"..BK genelgedeki anlayışın, durumumuzu iyimser
değerlendiren bir anlayış olduğu görüşünde birleşti.
Genelgede hakim olan anlayış, partimizin ÖE'nin e-
sas olarak tamamlandığı şeklinde bir anlayıştır. Hal-
buki P.1.Konferansının yaptığı ÖE bir başlangıçtır ve
derinleştirilmesi gerekir. ..BK, parti kongresinin
siyasi ön hazırlığının henüz yeterli olmadığı görüşün
dedir. Hazırlığın geri kalan zaman içinde de tamamlan-
mayacağı açıktır. Ama siyasi ön hazırlığı tamamlan-
madan yapılacak bir kongre, doğru kararlar alamayacak
tır. Bu yüzden ..BK Kongrenin belli bir süre daha
geri atılmasını önerme kararı almıştır. MK bu konuyu
görüşmeli, gerekirse üyelere danışarak (ki bu her han-
gi bir karışıklık çıkmaması için gereklidir,) bu konu-
da kararı oy sonuçlarına göre almalıdır."

"Kongreye mutlaka bir program taslağı ile gidil-
melidir. Bu program taslağı tüm partide tartışılmış
olmalıdır. MK önümüzdeki dönem içinde böyle bir prog-
ram taslağını hazırlamalı ve tartışmaya sunulmalıdır."

"Ayrıca temel belgelerimiz ve özeleştirimiz yeni-
den gözden geçirilmeli, ÖE derinleştirilmelidir."

Burada getirilen geri atılma önerisi ve bu öne-
rinin gerekçesi doğru idi, yapılan bu öneri yerinde
bir öneri idi. Biz burda savunulan görüşlerden Kong-
reye mutlaka bir program taslağı ile gitmek ve kong-
reden mutlaka program çıkarmak görüşünü bugün savun-
muyoruz. Çünkü böyle bir programın ön şartları olan
Mao değerlendirmesi, dünya ML hareketinin genel çiz-
gisi konusunda birlik vb. konularda bugün içimizde
bir birlik yoktur. Bu konuların incelenmesi uzun za-
man alacaktır. Program çıkartmayı Kongrenin yapılma-
sının şartı olarak getirmek, kongreyi uzun süre
ertelemek anlamına gelecektir. Bu yüzden kongre kısa
dönem içinde yapılabilir. Ancak gündemi program olmaz
Bizim 9.toplantımızda getirdiğimiz öneri, partinin
durumunu ve sorunların derinliğini bir çok diğer ka-
demeden daha iyi kavramamıza rağmen, yine de bu kav-

rayışın henüz yeterli düzeyde olmadığını göstermek -
tedir.

Yine 9.toplantımızda, AEP'nin çizgisinin nasıl
değerlendirilmesi gerektiği üzerine de tartışıldı ve
bu konuda şu sonuca varıldı:

"AEP'nin çizgisinin nasıl değerlendirilmesi ge-
rektiği üzerine tartışıldı. AEP'nin bugünkü çizgisin-
de ML'den çok ağır sapmalar vardır. Bu yüzden ML bir
çizgiden söz etmek olanaksızdır. Ama AEP hala karşı
devrim saflarına geçmemiştir. Henüz AEP'ye kaybedil-
miş bir parti olarak bakılmamalıdır. AEP'nin yanlış
çizgisine karşı tavizsiz ideolojik mücadele verilmeli,
AEP ML platforma çekilmeye çalışılmalıdır. AEP bugün-
kü dönemde, Kruşçof tipi modern revizyonistlerle ve 3
dünyacı modern revizyonistlerle aynı kefeyle konma-
lıdır.

"Gelişmesinin çok olumsuz yönde olduğu da bilince
çıkarılmalıdır."

Biz bu tespiti yaptığımızda, bir partinin
yozlaşma süreci konusunda daha sonra ortaya koyduğu -
muz açıklıkta bir anlayışa henüz sahip değildik.Yine
bir partinin çizgisinin ML olmamasının derhal ve oto-
matikman onun niteliğini değiştirmeyeceği konusunda
kafamız açıktı. Yaptığımız çizgi-parti ayrımı; AEP'nin
henüz kaybedilmiş bir parti olmadığı tespiti doğru
tespitlerdi.

10.Toplantımızın ağırlığını (Mayıs 1979) uluslar
arası sorunlar oluşturdu. Toplantıda AEP'nin açık ol-
duğumuz noktalarda açık ve kamu oyu önünde isminin ve
rilerek eleştirilmesi çağrısı yapıldı. Ayrıca AEP ta-
rihi II.ve III.kitaplar değerlendirildi, şu sonuçlara
varıldı:

"Ortaya çıkan olumsuzlukların sırf birkaç kişiye
bağlanması eğilimi görülmektedir.Hataların köklü bir
tahlili yapılmamaktadır. Toprak reformu meselesinde
işlenen hatalar Seyfullah Maleşova'ya yükleniyor ve
esas sebep olarakta Yugoslav revizyonistlerinin etki-

si gösterilerek hatalar doğru tahlil edilmiyor.(2.Ki-
tap, s.32) Bu eğilime sık sık rastlamak mümkündür. Tuk
Yakova'yı değerlendirmede de aynı tavır (2.kitap, s.
116)

"-AKP kendi iç işlerine müdahale eden ve partiyi
yıkamak isteyen Yugoslav revizyonistlerine karşı geç
tavır takınmaktadır. Şubat 1948'de Tito yanlısı re-
vizyonistler partide önemli bir etkinlik kazandığı
halde açık tavır takınılmamaktadır. Yugoslav revizyo-
nistleri SBKP(B) tarafından 27 Mart 1948'de açıkça
eleştirilmeye başlamış ve Haziran 1948'de de Komin -
form tarafından açıkça mahkum edilmişlerdir. AKP Tito
kliğini mahkum eden ilk bildirisini 1 Temmuzda çıkar-
mıştır.

"-ABD ve İngiliz emperyalistleri soyut olarak baş
düşman tespit edilmekte (2.kitap, s.82)

"-Partinin isminin AEP olarak değiştirilmesi ikna
edici değil.

"-Mücadele süreci boyunca bazı hataları sonucu
kritik durumlar geçiren AEP hiç bir zaman hata yapma-
dığını tespit ediyor. (2.kitap, s.162) Yugoslav yan -
lısı revizyonistler ağırlıkta olduğu dönemde parti a-
ğır hatalar işlemiştir.

"-SBKP 20.parti kongresinin değerlendirilmesinde
doğru tespitler yapılmasına rağmen açık ideolojik mü-
cadeleye girişilmemekle hatalı tavır takınılıyor. Bun-
danda milli çıkarların ön plana çıkarıldığı sonucuna
varılabilir. (2.Kitap, s.162-163)

"Başlangıçta modern revizyonizm eleştirilirken SB
KP modern revizyonist yönetici kliği ve onun ele başı
Kruşçof direk hedef alınmıyor. Bu tavrın tutarlı ol-
madığı tespit edildi. Ve bugün bizim HK ve KPD/ML gi-
bi oportunist teşkilatları eleştirirken AEP'ye karşı
açık tavır takınmamamızın aynı tavrıla benzerlik için
de olduğu sonucuna varıldı. (2.Kitap, s.195)

"-ÇKP'nin çağ tespiti ve baş düşman tespiti AEP
tarafından da aynen savunuluyor.(2.Kitap, s.177 ve s.

211)

"-Parti üyeliği konusunda sanayi proleteryasından çok,küçük burjuva kökenliler lehine bir gelişme olduğu tespit edildi.(3.kitap,s.48)

"-Kültür ve sanat konusunda milliyetçi görüşlerin savunulduğu tespit edildi.(3.kitap,s.59)

"-AEP'nin ÇKP etrafında birleşme önerisinin faydacı bir anlayıştan kaynaklandığı sonucuna varıldı.(3.Kitap,s.127)

"-Tarih, belgelerden çok yoruma dayanmaktadır.Doğru ve yanlış görüşler belgelere dayanılarak karşılaştırılıp kavratılmadığından öğretici olmamaktadır."

Toplantıda Stalin ortak açıklaması konusunda bir de yanlış karar alındı. Bir sonraki toplantıda düzeltilen bu karar, taktik bir yanlıştı; kardeş partimizi oportunistlerle suya sabuna dokunmayan bir bildiriye ortak imza atmasının getireceği ve götüreceği şeyler bizim açımızdan doğru hesaplanmamıştı.Bu hatamızı 11.toplantıda düzelttik. Bu konuda 11.toplantıda şunları söyledik:

"Kardeşimizin, Stalin yılı dolayısıyla, kendine ML diyen bir dizi parti ile çıkardığı ortak bildiri üzerine görüşüldü. ..BK geçen toplantısında böyle bir bildirinin, kardeşimiz tarafından imzalanmasında bir sakınca olmadığı sonucuna varmıştı. Bu konuda yapılan tartışmada:

"-..BK'nın geçen toplantısında aldığı kararın yanlış olduğu, böyle bir bildirinin kafa karıştırmaktan başka bir işe yaramayacağı, ancak kardeşimizin yapa- çağı açıklamanın, bildirinin dağıtıldığı yörelerde, bildiri ile birlikte dağıtılması şartı ile imzalanabileceği sonucuna varıldı.

"Bilindiği gibi, kardeşimiz imza konusunda bize danışmış ve bizim karşı çıkmamız halinde imzalamayacağına bildirmişti. Bu durumda, BK'nın sorumluluğu bütünü artmaktadır. BK aldığı kararlar, bu sorumluluğun bilincinde davranmamıştır."

MK da bildiğiniz gibi 1979 Mayısında 6.toplantısını yaptı. Bu toplantıda MK AEP'nin çizgisinin değerlendirilmesini parti içinde tartışmaya açtı.Bu karar olumlu bir karardı. Yine MK ancak ikili ortak açıklamalar yapılabilir şeklindeki kararını değiştirdi.Buda olumlu bir gelişme idi. Ama bu karar değiştirilirken, daha önceki kararın özeleştirisi yapılmadı.Bu olumsuzdu. MK içinde ilk defa içe dönük çalışmanın önemi üzerine fikirler gelişmeye başlamıştı. Bunlar olumlu idi

BK'mız MK 6.toplantısının kararlarını esas olarak olumlu buldu. Bunlara herhangi bir önemli eleştiri getirmede. 6.toplantının kararlarının hayata uygulanması yolları üzerine tartıştı. MK 6.toplantısından sonra yapılan ..BK 12.toplantısında "örgütsel kargaşaya son vermenin yolunun ideolojik-siyasi kargaşaya son vermekten geçtiği,bunun için özellikle önümüzdeki dönemde içe dönük siyasi çalışmaya (eğitim) ve teorik çalışmaya (araştırma-inceleme) önem ve ağırlık verilmesi" gerektiği tespit edildi.

Temmuz 1979'da yapılan 12.toplantımızda AEP 5.6.7.Kongre raporları ve Enver Hoca'nın 19.cilt üzerine tartışıldı, şu sonuçlara varıldı:

"AEP 5.PK Raporunda: (1 Ekim 1966)

-Çağ tespiti açık bir şekilde yapılmamaktadır.

"Emperyalizm çağı", "Emperyalizmin çöküş çağı", "Sosyalizmin ve Komünizmin dünya çapında zafer çağı", "Sömürgeciliğe karşı mücadele çağı" gibi tespitler aynı yerde arka arkaya sıralanmaktadır. Bu tespitler 1957 ve 1960 deklarasyonlarındaki yoruma açık tespitlerdir. (alm.s.5)

"-Emperyalizm,doğru olmayan bir biçimde Amerikan emperyalizmine indirgenmektedir. "Bugün halkların mücadelesinde temel kıstasın Amerikan emperyalizmine karşı tavır" olduğu tespit edilmektedir.(alm.s.9)Sonuna bu şekilde yaklaşmak, emperyalizmi bir bütün olarak ele almamak, daha sonra üç dünya teorisine yol açan bir anlayıştır.

"-Kruşçof modern revizyonizminin tezleri ideolojik açıdan eleştirilmemektedir.Kruşçof revizyonizmine karşı getirilen tek eleştiri "Amerikan emperyalizmi karşısında teslimiyet"tir.

"Ayrıca Amerikan emperyalizmi ile Sovyet revizyonistlerinin dünyayı 'barış içinde/anlaşmalarla pay - laştığı' anlayışı yayılmaktadır.Bunlar arasındaki dalaşma tali bir sorun olarak görülmektedir.(s.23)

"SB'nden revizyonist olarak söz edilmekte, ABD ve SB'den ise "iki büyük güç" olarak söz edilmektedir. Lenin'in sözünü ettiği 'emperyalist büyük güç' kavramı, burada yalnızca ABD ve SB için kullanılmaktadır . SB'nin henüz 'sosyal emperyalist' olarak adlandırılmadığı bu dönemde, onun emperyalist büyük güçler kategorisi içinde ele alınmasının kendi içindeki tutarsızlığı bir kenara konsa bile; ABD ve SB'nin 'iki büyük güç' olarak adlandırılması, diğer emperyalist büyük güçleri saldırı hedefi olmaktan çıkarmaktadır.Yanlıştır. Bu anlayışın devamı 'iki süper güç' anlayışıdır.(s.23)

"-Kruşçof revizyonizmine karşı ideolojik alanda eleştiri getirilen tek nokta 'barışçıl geçiş sorunu 'dur. Ama bu eleştiri de ML ilkelerin savunulması açısından getirilmemekte, pratik sonuçları açısından ele alınmaktadır.

"-Kruşçof modern revizyonizminin ideolojik alanda yarattığı karmaşa küçümsenmekte, ML dünya hareketinin içinde bulunduğu durum doğru değerlendirilmemektedir,subjektif unsurların durumu abartılmaktadır.

"-Aynı dönemde dünya ML hareketi içinde hakim olan "Devrimin merkezi Asya, Afrika, Latin Amerikadır"(s.20) şeklindeki anlayış raporda savunulmaktadır. Dünyadaki tüm silahlı mücadeleler,bunların önderliğinin kimin elinde olduğuna bakılmadan övülmektedir.

"-Romanya,Küba gibi revizyonistlerin hakim olduğu devletlerden 'sosyalist' olarak söz edilmekte,bunlar olumlu olarak değerlendirilmektedir.

"-ÇKP, ML kardeş parti olarak değerlendirilmekte, "büyük ML Mao Zedung"tan övgü ile söz edilmekte;ASHC ile ÇHC arasındaki ilişkilerin "ML ve Proleter enternasyonalizmi ilkeleri temelinde" geliştiği söylenmektedir !!

"6.PK raporu: (1 kasım 1971)

-Burada dünya devrimi sorununa doğru bir biçimde yaklaşılmakta, dünyanın "devrim/karşı devrim" şeklinde ikiye ayrıldığı tespiti yapılmaktadır. Dünya devriminin birbirini destekleyen iki unsuru olarak,kapitalist ülkelerdeki sosyalist devrimler ve emperyalizme bağımlı "gelişmekte olan!!" ülkelerde anti-emperyalist-demokratik devrimler adlandırılmaktadır.

"Zayıflık belli kavramların kullanılmasında ortaya çıkmaktadır. Her halükarda emperyalizme bağımlı ülkelerin 'sözde bağımsızlığı' teşhir edilmemekte, bu ülkeler için sorun 'egemenliğin ve milli bağımsızlığın korunması!! (s.13) sorunu olarak görülmekte/ifade edilmektedir.

"-Emperyalizmi Amerikan emperyalizmine indirgemek eğilimi burda da sürmektedir. Raporda ABD emperyalizmi hiç bir yanlış anlamaya fırsat vermeyecek bir biçimde "Tüm halkların baş düşmanı" olarak adlandırılmaktadır. (s.20)

"-SB yine "Amerikan emperyalizmine teslim olduğu" açısından eleştirilmektedir. SB'nden "modern revizyonist Sovyet emperyalizmi" olarak söz edilmekte,Çekoslovakya işgaline karşı çıkılmakta, 'sınırlı bağımsızlık' teorisi eleştirilmektedir. SB'nin tehlikeliliği anlatıldıktan sonra "Halkların özgürlük ve sosyalizm mücadelelerinin karşısındaki en büyük karşı devrimci engel Amerikan-Sovyet ittifakıdır" tespiti yapılmaktadır. (s.28) Bu ittifak'ın hem uzlaşma hem dalaşmayı içerdiği belirtilmekte,ama uzlaşmanın esas olduğu tespiti yapılmaktadır. Bu tespitler "iki süper güç dünya halklarının baş düşmanıdır" anlayışının başlangıç noktalarıdır.

"-Altıncı PK raporunda "iki süper güç" kavramı ABD ve SB için kullanılmaktadır. Yine altıncı PK raporunda, ikinci dünya savaşı sırasında ABD ve SB'nin rolü aynılaştırılmakta ve şöyle denmektedir:

"Bu gerici ittifakın ağırlığı tüm enternasyonal çatışma ve sorunlarda hissedilmektedir. İkinci dünya savaşının bitiminden bu yana 26 yıl geçmiştir. Buna rağmen ABD ve SB hala yabancı ülkelerdeki askerlerini geri çekmemiştir. Her iki süper güç de diğerinin nüfuz alanını olduğu gibi kabul etmekte, ve her ikiside diğerinin nüfuz alanında diğerinin hakimiyet ve sömürüsü konusunda zorluk çıkarmamaya çalışmaktadır."!! (s.29)

"Burda açık bir biçimde emperyalist ABD ile, ikinci dünya savaşı sırasında ve sonrasında sosyalist bir devlet olan SB'nin politikası aynılaştırılmaktadır. Soruna bu şekilde bir yaklaşım, burjuvaca bir yaklaşımdır. Ayrıca, ABD ile SB arasındaki uzlaşma da mutlaklaştırılmaktadır. Bu da yanlıştır.

"-Altıncı Kongre raporunda batıdaki emperyalist güçler de (ABD dışındakiler) teşhir edilmekte, özellikle Batı Alman emperyalizminin tehlikeliliği üzerinde durulmaktadır. Bu olumludur. Ancak bu güçler bir yandan teşhir edilirken, diğer yandan bunlar üzerindeki Amerikan etkinliği abartılmaktadır.

"-AET, batılı emperyalistlerin "yeni bir süper güç yaratma isteği" olarak değerlendirilmektedir.(s.22). AET'nin emperyalizm şartlarında ancak bir emperyalist gücün hakimiyeti anlamına geleceği sorunu tartışılmaktadır.

"-"Devletlerin bağımsızlığı" sorununda emperyalizme bağımlı olan devletlerden 6.Kongre raporunda da bağımsız olarak söz edilmektedir. Bunların emperyalizme bağımlı olduğu olgusu teşhir edilmemektedir.

"-Vietnam konusunda en ufak bir eleştiri yine getirilmemektedir. Vietnam'a yaklaşım eleştirisiz bir yaklaşımdır.(s.34/35)

"-Arap devletleri bir bütün olarak ele alınmakta, emperyalistlerin arap devletlerini bölmek için huzursuzluk kışkırttığı söylenmektedir.(s.36) Bu da daha sonra "üçüncü dünya devletleri" anlayışına doğru gelişen bir yaklaşımdır.

"-Avrupa halkları, "bağımsızlıklarını ve egemenliklerini korumaya ve geliştirmeye" çağrılmakta; ABD ve SB'nin 'hegemonyacılığına karşı mücadele' çağrısı yapılmaktadır.

"-Bütün raporda 'halklar', 'ülkeler', 'devletler' gibi kavramlar iç içe kullanılmaktadır.

"-41.sayfada ABD ve SB'nin, "Akdeniz bölgesinin bağımsızlığını tehdit ettiği" söylenmektedir. Bütün bunlar 3.dünya teorisinin anlayışlarıdır.

"-Mao'dan büyük ML olarak söz edilmekte, ÇKP'nin ve ÇHC'nin 'sosyalizmin inşasında elde ettiği büyük başarılar selamlanmakta' dır.(s.49) ÇHC ile AHC arasındaki dostluğun "ML ve proleter enternasyonalizmi" temelinde geliştiği belirtilmektedir. ÇKP 9.parti kongresi "Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisinin büyük zaferi" olarak değerlendirilmektedir. !!!

"-Kore Demokratik Cumhuriyeti ve Kuzey Vietnam sosyalist olarak değerlendirilmektedir.

"-Dış politikanın temeli olarak 'devletlerarası ilişkiler' görülmekte, bu ilişkiler içinde 'sosyalist devletlerle' olan ilişkilere öncelik verilmektedir. Soruna böyle yaklaşmak da yanlıştır. Sosyalist bir devletin dış politikasının temeli proleter enternasyonalizmi olmak zorundadır. Bu bütün dünyada devrimci hareketlerin eldeki tüm imkan ve araçlarla desteklenmesini gerekli kılar. Devletlerarası ilişkiler, bu soruna bağlı olarak ele alınması gerekli olan ilişkilerdir. Ayrıca sosyalist devletlerin kendi aralarındaki devlet ilişkileri ile; sosyalist devletlerin sosyalist olmayan devletlerle arasındaki ilişkiler arasında nitelik farkı vardır.

"-6.PK raporunda, devletlerarası ilişkilerde 'iç-işlere karışmama' sorunu üzerinde uzun uzadıya durulmakta, bu sorun devrim sorunundan bağımsız bir 'ilke' imiş gibi ele alınmakta, mutlaklaştırılmaktadır. İçişlere karışmama, gerçekte taktik olarak savunulan, savunulması gerekli olan bir sorundur.

"Aynı raporun 6.bölümü olan "Marksizm/Leninizm — daima genç kalan bilimsel öğreti" bölümünde, bir çok ML ilke, genel planda savunulmakta; ayrıca subjektif etkenin zayıf olduğu tespiti yapılmaktadır. Ancak burada savunulan ML genel doğruların pratiğe yansıtılması olan ilk bölümde, genel doğruların pratiğe yansımadağı görülmektedir.

"E.Hoca'nın 7 Ekim 1974 tarihli seçim konuşması:

Bu konuşmada E.Hoca, 6.parti kongresindeki görüşleri tekrarlamaktadır. Konuşmanın en ilginç tarafı E.Hoca'nın bu konuşmasında "Kültür devrimi, Ekim Devriminin devamıdır", "Mao Zedung'un öğretileri, ML'e yapılmış katkıdır", "Özellikle sosyalizmin inşası teorisine Mao Zedung katkıda bulunmuştur" şeklindeki tezleri savunmasıdır.

"7.PK Raporu: (Kasım 1976)

Burada parti içi mücadele konusunda takınılan tavır, ideolojik mücadeleyi temel almayan bir yaklaşımın ürünüdür. ASHC'ndeki tüm olumsuzluklar parti içine sızmış olan "hizipçi hainler"e yüklenmekte, bunların ne dediği konusunda herhangi bir tavır konmamaktadır.

"7.PK raporunun enternasyonal bölümünde, ilk defa 3 dünya teorisine, bu teorinin ve ÇKP'nin adı anılmadan kıyasından köşesinden eleştiri getirilmektedir. Ancak üç dünya teorisinin temel tezlerinden biri olan "İki süper güç dünya halklarının baş düşmanıdır" tezi aynen savunulmaktadır. Diğer yandan, emperyalizme bağımlı devletlerdeki komprador burjuvazi ve toprak ağalarının uşak niteliği teşhir edilmemekte, tersine bu devletlerin "bağımsızlığından" söz edilmektedir. Üç Dünya teorisinin bir çok anlayış ve kavramları, 7. PK

raporunda yaşamaya devam etmektedir.

"-Yine enternasyonal bölümde emperyalist ülkelerdeki iç faşistleşme olgusu göz ardı edilmekte; emperyalist burjuvazinin bir bütün olarak faşist eğilimli olduğu gerçeği savunulmamaktadır. Emperyalist burjuvazi, ve ona bağımlı hakim sınıflar adeta "faşist" ve "demokrat" olan iki kanada bölünmektedir. Soruna bu şekilde yaklaşmak doğru değildir.

"-Aynı bölümde Varşova Paktının kuruluşu NATO'nun kurulması ile; COMECON'un kurulması ise AET'nin kurulması ile aynılaştırılmaktadır. Bu anlayış bizi SB'nin ikinci dünya savaşından sonra sosyalist bir devlet olmadığı sonucuna kadar götürür.

"-AET bir bütün olarak Amerikan emperyalizminin bir aracı olarak görülmektedir. Bu yanlıştır. AET önce likle AET içinde 'birleşen!' (yani hem uzlaşıp/hem da laşan) emperyalist güçlerin, onlar içinde de yine öncelikle B.Alman emperyalizminin bir aracıdır.

"-7 PK'nde de Mao Zedung ve ÇKP ML olarak değerlendirmekte, "sosyalist inşanın başarılarından" övgü ile sözedilmektedir.

"Her üç parti kongresi raporunda da, emperyalizme bağımlı ülkelerde feodalizmin tasfiyesi ile ilgili tek söz edilmemekte, sanki bu sorun hal edilmiş gibi bir tavır takınılmaktadır. Bu da yanlıştır.

"19.Cilt:

Bu ciltteki yazılar, Enver Hoca'nın Krusçof revizyonizmine karşı mücadele dönemini kapsayan yazıdır. Bu yazılarda dikkat çeken nokta, tartışmanın ideolojik temelde yürütülmemesi, çoğunlukla "dedim", "dedi" tartışması düzeyinde yürümesidir.

"AEP Krusçof modern revizyonizmine karşı köklü bir ideolojik eleştiri getirmemiştir. Tartışmalar esas olarak işleyiş üzerine yoğunlaştırılmıştır.

"E.Hoca Krusçof revizyonizmine karşı yıllar süren

suskunluğu, "ML hareketin birliğini bozmak istememe" gerekçesine dayandırmaktadır. Partiler arası görüş ayrılıklarının ikili görüşmelerle çözülmesi sorununu fetiş haline getirmektedir. Bütün hataları bununla açıklamaktadır."

..daki siyasi gelişmemizde kuşkusuz 1979 Ağustosunda İspanya'da yapılan 3.enternasyonal gençlik kampı önemli bir rol oynadı. Burda ilk defa oldukça geniş bir sempatizan kitlesi ile her gün yoğun ve sürekli eğitim yapıldı. Uluslararası ML hareketin önemli sorunları üzerine bilgi verildi, tartışıldı. Tartışmalar da şu sonuçlara varıldı:

"Tartışmalar içinde bugün enternasyonal alandaki mücadele içinde iki yanın varlığı tespit edilmiştir.

-Biri:Mao'yu bütünü ile red etme, AEP'yi her yönü ile savunma yanlısıdır.

-Diğeri:Mao'yu bütünü ile savunma, AEP'ni ise her yönü ile red etme anlayışıdır. Her iki akım da yanlıştır. Bugün bu yüzden iki cephede birden mücadele gereklidir.

"Bu mücadelede metod sorunu önemli bir yer tutmaktadır. Gerek AEP, gerekse Mao Zedung değerlendirmesinde:

"-Yüzeyselliğe karşı çıkılmalı, yarım yamalak bilgilerle sonuçlara varılması red edilmelidir.

"-Araştırma-incelemede dayanacağımız klavuz ML klavuz olmalıdır.

"-Her sonuç araştırma-inceleme ürünü olmalıdır.

"-Araştırma-incelemede ispatlı belgelere dayanılmalıdır.

"-Her şey değerlendirilirken, zaman - mekan - şartlar gözönüne alınmalıdır.

"Genel değerlendirmede, her ML'in hata yapabileceği, hatta belli ilke hatalarına bile düşebileceği, sorunun bunları düzeltip düzeltmediği sorunu olduğu kavranmalıdır."

Kampta yürütülen tartışmalar sonucu varılan bu tespitler doğru tespitlerdi. Kampın programında Enver

Hoca'nın Emperyalizm ve Devrim kitabının da değerlendirilmesi vardı. Ancak bu değerlendirme SB'nun uyarısı üzerine yapılmadı. Görüşümüze göre, bu değerlendirme nin yapılmasında bir sakınca yoktu, tam tersine yarar vardı. Siyasi Büronun bu konudaki müdahalesi yanlıştı.

Bu arada SB bölgelere mektuplar göndererek bir di zi konuda tartışılmasını talep etmişti. Ağustos ayının sonunda 13.toplantısını yapan BK'mız bu toplantısında, SB'nin tartışılmasını talep ettiği konular üzerine tartışarak şu sonuçlara vardı:

"..BK, MK 6.toplantısında alınan kararların doğru olduğu ve uygulanması gerektiği görüşündedir. ..BK, MK 6.toplantısında yapılan durum değerlendirmesini doğru bulmaktadır. ..BK'ya göre:

"-Bugün ülkemizde sınıf mücadelesi hızla yükselmektedir. Kendiliğinden mücadele hızla gelişmektedir.

"-Ancak bugün P.miz ne ideolojik ve siyasi seviyesinden, ne de örgütsel açıdan sınıf mücadelesine önderlik edebilecek durumda değildir.

"-Uluslararası alanda, modern revizyonizmin çeşitli türleri, 'sol' hareket içinde kesin hakimiyete sahiptir.

"-Dünya ML hareketi denilen hareket, kendi içinde çok parçalıdır. Ve içinde bir sürü oportunist unsuru barındırmaktadır.

"Şu anda ML hareketin üzerinde toparlanacağı bir platform (ortaklaşa hazırlanmış- üzerinde tartışılmış bir platform) yoktur.

"-Gerek uluslararası alanda, gerekse Türkiye'de ML'in hakimiyetini sağlamak ancak uzun süreli, planlı bir mücadele ile mümkün olacaktır. Gerek Türkiye'de gerekse uluslararası planda önümüzde çok büyük görevler beklemektedir.

"-Partimizin bugün içinde bulunduğu durum ise şudur:

"-Çok sayıda üye ve sempatizanımız vardır. Ama bunların siyasi seviyesi çok geridir. Pek çoğu, yalnız başlarına kaldıklarında ne yapacağını bilemez durumda-

dır.

"-M.Yönetimimiz bugün önümüzde duran görevleri çözebilecek güce sahip değildir. Ama alternatifi de yoktur.

"Sınıf mücadelesi bizi sürekli pratiğe zorlamaktadır. Kadroların hemen hemen tamamı yoğun bir pratik içinde bulunmakta, teorik çalışma hemen hemen hiç yapılmamaktadır. Dar pratikçilik partimizde hakimdir.

"-Siyasi seviyenin geriliği parti içinde tartışmanın seviyesini düşürmekte, her kademedeki kişisel sürtüşmeler, dedikodu vs.öne çıkabilmektedir.

"-Örgütsel planda da, MK 6.toplantısında tespit edilen bir dizi aksaklık sürmektedir.

"Bu durumların böyle sürmesi halinde, uzun dönemde sınıf mücadelesine gerçekten önderlik edebilmek imkansız olacaktır.

"Çözüm"

"Bugün en acil görevimiz:

"-Partimizin çizgisini derinleştirmek,

"-Uluslararası alanda ML ile revizyonizm arasındaki mücadeleye elimizden gelen en büyük katkıda bulunmak,

"-Kadro ve tüm üyelerimizin siyasi seviyesini acilen yükseltmektir.

"Bugün bu yüzden çalışmada kavranacak esas halka, içe dönük çalışma halkasıdır. İçe dönük çalışma ise:

"-Teorik araştırma/inceleme;

"-Kadro ve üyelerin siyasi eğitimi olarak ele alınmalıdır.

"Burda teorik araştırma ve inceleme konusuna önem ve ağırlık verilmelidir. Çünkü görüşümüze göre, daha önce çözümlendiği görüşünde olduğumuz pek çok sorunda, sorunlara yaklaşımımız bilimsellikten uzak ve yüzeyseldir. Bu yüzden üye ve kadrolarımız, genel bir takım doğruları sıralamaktan öteye bir şey yapmamakta, bir dizi temel sorunda tezlerimiz, bizzat tezlerin kendisi ile gerekçelendirilmektedir.

"Teorik araştırma-inceleme öncelikle her konuda ML klasiklerin incelenmesi, bu temelde Türkiye gerçeğine yaklaşılmaması şeklinde olmalıdır.

"Teorik araştırma/inceleme yapabilecek yoldaşlar bir araya getirilmeli, bunların araştırma-inceleme yapabilmesi için şartlar yaratılmalıdır. Görüşümüze göre, bugünkü ortamda böyle bir çalışmanın en rahat yapılacağı yer ..dir. .. hem belgelerin bulunması açısından; hem yabancı teşkilatlarla tartışma imkanı olması açısından, hem güvenlik açısından, teorik araştırma/inceleme çalışmasının en verimli yapılacağı yer -dir.

"..de, son dönemde böyle bir çalışma yapabilmek için belli yoldaşların .. yoldaş önderliğinde bir araya getirilmesi için belli girişimlerde bulunulmuştur. Bu sürdürülmelidir. Bunun dışında ..'den bu görevle ilgili başka yoldaşlarda gerekirse ..'ye gelmelidir.

"Teorik araştırma ve incelemeye paralel olarak kadro ve üyelerin eğitilmesi sorunu planlı bir biçimde ele alınmalıdır. Bunun en iyi yolu 'okul' yada onun daha alt düzeyi olan 'kadro, üye konferansları' şeklindeki eğitimidir. Bunun için merkezi olarak bir eğitim programı hazırlanmalıdır. Bu eğitim programına göre, konferanslara katılacaklar tespit edilerek, bunların konuya hazırlanması istenmelidir. Daha sonra bir araya gelerek, daha önce hazırlanan seminer konusu üzerine eğitim yapılmalı, tartışılmalıdır.

"Daha sonra bu görüşler ışığında ..BK'nın durumu somut olarak ele alındı ..yoldaşın durumu üzerine görüşüldü. Bu yoldaşın ..de olduğu süre içinde yapılacak işler gözden geçirildi. Görev taksimi yapıldı.

"Yoldaşın geri gelmesinin önerilmesi yönünde fikir birliğine varıldı. Bu, uluslararası ilişkilerimizin yoğunlaştığı ve bu alanda yeni gelişmelerin olduğu bu dönemde, daha büyük bir önem kazanmaktadır."

Burda yaptığımız tespitler, daha Kasım 1978'de yaptığımız doğru tespitlerin devamı idi. Bu konuda

pratik, yaptığımız tespitlerin doğruluğunu gösterdi. Ve biz süreç içinde, içinde bulunduğumuz durumda içe dönük çalışma halkasının kavranması gereken esas halka olduğunu; bunun nasıl olabileceğini daha iyi bir biçim de kavramıştık. 13. toplantı sonuçları bunu açıkça belirtmektedir.

Bildiğiniz gibi Parti MK.mız 7. toplantısını Eylül-Ekim 1979'da yaptı. Bu toplantı sorunların derinliğini bilince çıkarma yönünde önemli bir adım attı. Partinin içinde bulunduğu durumu doğru bir şekilde tespit etti ve içe dönük çalışmanın, kavranması gereken esas halka olduğunu tespit etti. MK 7. toplantısının aldığı kararları BK'mız esas olarak doğru buldu ve bunları hayata geçirmeye koyuldu. Bu yolda en önemli adım, yapılan kadro konferansı oldu. Kadro konferansında esas olarak MK 7. toplantısı raporu değerlendirildi. Kadro konferansında şu sonuçlara varıldı:

"-Mao Zedung'un savunulması sorunu:

Raporda MK, Mao Zedung'un savunulması konusunda iki hatası olduğu tespitini yapmaktadır. Bunlardan biri MZ'd'un resmi çizgiye uygun olarak yeterince savunulmaması, diğeri ise MK'nın Mao Zedung'un incelenmesi konusunda kadro ve üyelere yeterli bir önderlik getirmemiş olmasıdır.

"Gerçekten de bu iki hata da yapılmıştır. Bu iki hatanın yapıldığını tespit etmek doğrudur. Ancak bu hatalardan hangisinin esas olduğu konusundaki tespitte ..BK katılmamaktadır. MK, raporda bu yapılan iki hatadan resmi çizginin yeterince savunulmaması hatasını öne çıkarmakta, bunun esas hata olduğu anlayışını savunmaktadır. .. BK'nın görüşüne göre, MK'nın Mao Zedung konusunda yaptığı esas hata, resmi çizginin yeterince savunulmaması hatası değildir. Bu konuda esas hata, MK'nın Mao Zedung konusunda getirilen eleştirileri daha MK 4. toplantısında tespit etmesine rağmen, bu konuda kayıtsız davranması; bu konuda üyelere Mao Zedung'u

araştırma konusunda önderlik etmemesidir. Mao Zedung konusunda araştırma ve incelemenin sürüncemede bırakılması partimize ağır zarar vermiştir. Üyeler, Mao Zedung'a getirilen eleştiriler karşısında tutarlı tavır takınamaz duruma itilmişler; Mao Zedung'un savunulması, içi boş sloganlar düzeyine indirilmiştir. Esas hatanın 'resmi çizginin yeterince savunulmaması' şeklinde tespit edilmesi, önümüzdeki görevler açısından da yanlış, ve Mao Zedung'un eserinin incelenmesi görevinin acilliğini ve önemini zayıflatan bir tespittir.

"-AEP araştırması konusu:

MK-AEP araştırması konusunda ve AEP'ye karşı tavır konusunda bir dizi hatalar yapmıştır. Bu hataların bir bölümü MK 7 raporunda doğru olarak tespit edilmiştir. Ancak BK'mızın görüşüne göre MK 7 raporunda tespit edilmeyen bazı hatalar da vardır.

"MK, AEP hakkında 6. toplantısında AEP'nin revizyonist bir parti olduğu sonucuna varmıştır. Bu konuyu tartışmaya açarken, kendi vardığı sonucu ilan etmiştir. Ancak MK'nin vardığı bu sonuç, yeterli bir araştırmanın ürünü değildir. BK'mız, MK'nin yeterli bir araştırma yapmadan sonuca varmasını doğru bulmamaktadır. Araştırma ve inceleme yapmadan sonuç koymak doğru, ML bir metod değildir. MK AEP araştırması konusunda, ortaya görüşlerini gerekçelendiren derin bir inceleme yazısı koymamıştır. MK bu konuda öz-eleştiri yapmalıdır.

"Bir başka sorun, AEP'nin çizgisinin yeniden değerlendirilmesi sorununun hangi şartlar altında gündeme geldiği sorunudur.

"AEP'nin çizgisinin değerlendirilmesi sorunu MK tarafından, AEP'nin Mao Zedung'a karşı kesin tavır alınmasından sonra gündeme getirilmiş, bu konuda duygusallık önemli bir rol oynamıştır. AEP çizgisinin yeniden değerlendirilmesi bu çizgi üzerine derin bir araştırma ve incelemenin sonucu olmamıştır. MK raporunda bunun belirtilmesi olumlu olurdu.

"-Stalin konusu:

MK7. toplantısı sonuçlarında "Bugün ML hareketin temel sorunları haline gelen Mao, AEP, Stalin, 1957/60 Deklarasyonları, 1963 polemikleri, kültür devrimi, ÇKP değerlendirmesi ..." (sf.7, pa.3) denmektedir.

"Bu formülasyonda Stalin'in değerlendirilmesi (yeniden değerlendirilmesi) sorununun, ML hareketin temel sorunlarından biri haline geldiği söylenmektedir. Konferansımız meseleye bu şekilde bir yaklaşımın (eğer varsa) yanlış olduğu görüşündedir. Konferansımız bugün Stalin'in yeniden değerlendirilmesi şeklinde bir temel görevin tespit edilmesinin, bunun aynı sırada sayılan diğer konularla birlikte ele alınmasının yanlış olduğu görüşündedir.

"Bugün mesela Mao Zedung'un değerlendirilmesi gerçekten de ML hareketin temel sorunlarından biri haline gelmiştir, çünkü:

"Mao Zedung mesela 'sosyalizmin burjuvazi ile birlikte inşası', 'bolşevik parti öğretisinin uygulanması', 'üç dünyaya karşı tavır', 'ittifaklar konusunda tavır' meselelerinde önemli hatalar yapmıştır. Bu yüzden Mao Zedung'un eserinin yeniden incelenmesi ve değerlendirilmesi önemli bir sorundur.

"Bugün mesela AEP'nin çizgisinin yeniden değerlendirilmesi temel bir sorun haline gelmiştir. Çünkü AEP bugün ak dediğine yarın kara diyen, sonra da dün söylediğini hiç söylememiş gibi davranan bir çizgiyi sistemleştirmekte, MK'nin AEP MK'ne yazdığı mektupta eleştirilen bir dizi konuda hatalar yapmakta, ML'den uzaklaşmaktadır. Bu anlamda bir 'AEP sorunu' vardır.

"Bugün mesela 1957/60 deklarasyonlarının yeniden değerlendirilmesi bir sorundur. Çünkü bu deklarasyonlarda ML'den sapma ifade eden bir dizi ağır hata vardır. Keza 1963 polemikleri de böyledir. Bu belgeler ML platform olarak ele alınıp bunlara dayanılmaz. Bu anlamda bunların değerlendirilmesi temel bir sorundur.

"Görüşümüze göre, yukarıda saydığımız anlamda bir

'Stalin sorunu' yoktur. Bütün yukardaki sorunların çözümünde Marks'a, Engels'e ve Lenin'e olduğu gibi, Stalin'e de dayanılabilir, dayanılması gerekir. Konferansımız için 'Stalin sorunu', Mao Zedung'un değerlendirilmesinde, Mao Zedung'un Staline getirdiği eleştirilerin haklılık payının olup olmadığının araştırılması şeklinde bir 'sorundur'. MK bu formülasyona açıklık getirmeli, 'Stalin sorunundan' ne anladığını açıkça ifade etmelidir.

"Bu konuda bir de, MK'nin 'Stalin ortak açıklaması'na imza atmaması tavrı üzerine tartışıldı. Bazı yoldaşlar MK'nin bu konuda getirdiği gerekçenin tutarsız olduğu görüşünü savundular. Tartışma sonunda ortak açıklamada sözü edilen bazı konuların, özellikle Mao ile Stalin arasında çelişme olan konuların, Partinin bütünü açısından yeni olduğu gerekçesinin doğru olduğu sonucuna varıldı.

"-3 Dünya teorisine karşı tavır:

Konferansta, MK'nin 3 Dünya teorisi ile ilgili olarak "Partimizin 3 Dünya teorisini kökten red ettiği" şeklinde bir ifade kullandığı, bunun doğru olmadığı, çizgimizde hala 3 dünya teorisinin kalıntıları olduğu ileri sürüldü. Bu kalıntılara örnek olarak en büyük emperyalist güçler, büyük emperyalist güçler ayrımının varlığı gösterildi. Tartışma sonucunda:

"-MK'nin tespitinin bizim üç dünya teorisini red etmemizle, HK, AEP vs.'in red etmesi arasındaki farklılığı belirtmesi açısından doğru olduğu görüşünde birleşildi.

"-En büyük emperyalist güçler kavramının emperyalist güçler arasındaki var olan nicel farklılıkları belirtmek için kullanıldığı, bu şekilde kullanılmasının önemli bir sakınca doğurmadığı tespit edildi.

"Ancak konferans emperyalistler arasındaki nicel farklılıkların belli kavramlarla kategorileştirileceğine, bunların somut olarak incelenip belirtilmesinin daha doğru olacağı sonucuna vardı.

"Bu konu ile ilgili tartişmada, kavramlar üzerine tartişılırken, dikkatlerin esas olarak kavramlardan çok, bu kavramların ardında yatan anlayış üzerine yoğunlaştırılmasının doğru olduğu tespit edildi. Soruna böyle yaklaşıldığında partimizin emperyalist büyük güçler arasında herhangi bir nitelik ayrımı yapmadığı görülr.

"- Partimizin çizgisinde hala 3 dünya teorisinin kailantıları olup olmadığı araştırılmalıdır. Bu konuda kuşkusu olan yoldaşlar görüşlerini belgelerle ispatlamaya çalışmalıdır.

"İçe dönük çalışmanın ön plana alınması:

Konferans içe dönük çalışmanın öne alınmasında, geileşebilecek sağ bir tehlikeye dikkat çekmeyi doğru buldu. Pratikte içe dönük çalışmanın öne alınması; alınacak bazı tedbirlerle parti üyelerinin yüklerinin azaltılması, örgütlenme şemasının basitleştirilmesi, güce göre eylem yapmak anlamına gelmelidir. Bu konuda MK'nin koyduğu perspektif doğrudur.

"Bu konu ile ilgili olarak MK, içe dönük çalışmanın öne alınması gerektiği tespitinin yeni bir tespit olmadığını belirtiyor, bunun daha MK 4. Toplantısında yapılmış olan bir tespit olduğunu belirtiyor ve bunu belgelemek için MK 4 raporundan bir alıntı yapıyor. Yapılan alıntı, içe dönük çalışmanın esas alınması gerektiği tespitinin daha o dönemde yapılmış olduğu iddiasını desteklemiyor. Alıntıda hem içe dönük çalışma, hem kitleler arasında çalışma esas olarak belirleniyor. Ayrıca MK 4 raporunun tümünde tartişılan konu, içe dönük çalışma ile dışa dönük çalışma arasındaki bağın nasıl ele alınacağı sorunu değil. Tartışılan sorun, gerilla savaşının hazırlık döneminin nasıl kavranması gerektiği sorunu.

"Bu sebeplerden MK'nin içe dönük çalışmanın esas olduğu tespitini daha 4. toplantıda yaptığı tespiti yanlıştır. MK 4 raporu, bu sorunun o dönemde bilince çıkarılmamış olduğunu gösteren bir belgedir.

"-AEP tartişmasının sonuçlandırılması sorunu üzerine

AEP tartişmasının düzenlenecek bir merkezi konferansla sonuca bağlanması doğrudur.

"Bu merkezi konferans, MK nin önerisi doğrultusunda, seçilen delegelerle yapılmalıdır.

"Bu merkezi konferans, aynı zamanda kongrenin geri atılması sorununu da tartişmalı ve kesin karara bağlamalıdır. Konferansa gelen delegeler bu konuda hazırlıklı gelmelidir.

"Konferansımız bu konuda şu tavsiye kararını aldı:

Kongre, Parti içinde AEP, Mao Zedung, Sosyo-ekonomik yapı, Faşizm/S.Faşizm-Emperyalizm/Sosyal Emperyalizm, Milli mesele ve işleyiş meseleleri (tüyük) tartışıldıktan sonra toplanmalıdır. Kongrenin ertelenmesi sorunu, bu meselelerin tartişılması için gerekli zaman sorununa bağlı olarak ele alınmalıdır.

"AEP ve Mao Zedung tartişması için en az altı ay gereklidir.

"Diğer sorunların her biri için ise 2/3 ay hesaplanmalıdır. Bütün bölgeler durumunu tespit ederek, bu konuda zaman planı çıkarmalı, delegeler AEP konferansına bu konuda tartişmış olarak gelmelidir.

"Konferansta, üyeleri temsil edecek delegelerin yetki sınırı üzerine tartişıldı. Bir yoldaş bu konuda delegelere (özellikle kongrenin ertelenmesi oylamasında) tam yetki yerine, kısıtlı yetki verilmesini; delegenin temsil ettiği üyelerin tümü adına değil, tek tek üyeler adına oy kullanmasını (tek tek üyelerin hangi yönde oy kullanacağını önceden tespit edilerek delegeye verilmesi, onun da bunu konferansa iletmesi şeklinde) önerdi.

"Gerekçe olarakta, bunun böyle yapılmaması halinde delegelerin kendi görüşleri doğrultusunda oy kullanacaklarını, ve böylece iradenin tam olarak temsil edilmeyeceğini gösterdi.

"Konferans bu görüşü şu gerekçelerle red etti:

"-Seçilen delegeler, kendilerini seçen delegelerin iradesini temsil etmektedir.

"-Bunların yetkilerini sınırlamak, görevlerini sadece 'haber ulaştırma'ya indirgemek olur ki, böyle bir durumda konferans toplamaya gerek kalmaz. Herkes oyunu yazılı olarak verir, oylar alt alta dizilip toplanır, sonuç çıkar.

"-Bu şekilde bir uygulama, tartışma ve karşılıklı ikna imkanını ortadan kaldırır.

"-Yetki sınırlaması delegelere güvensizliği ifade eder.

"-Tartışmanın sınırı sorunu:

Konferansta parti içinde yürüttüğümüz tartışmanın sınırı üzerine de tartışıldı. MK nin bu konuda aldığı, tartışma yazılarının yakın sempatizanlara da ulaştırılması kararını doğru ve olumlu buldu.

"Bir yoldaş, içinde bulunduğumuz tartışma döneminde bu tartışmanın geniş devrimci çevreler içinde açıkça yürütülmesinin çok yararlı olacağını, çünkü tartıştığımız konuların tüm devrimci çevreleri ilgilendirdiğini ve onlar içinde de tartışıldığını belirtti. Yoldaş içinde bulunduğumuz dönemde bir tartışma yayın organının da (legal) çıkarılmasının yararlı olacağını savundu.

"Konferansta bu öneri üzerine tartışıldı şu sonuçlara varıldı:

"-Çeşitli dönemlerde içte yürütülen tartışma dışa da açılabilir, bizzat kitleler içinde yürütülebilir. Bunun için tartışılan konular yayın organlarında da açıkça yayınlanabilir. Bolşevik partisinin tarihinde tartışmanın açık yürütüldüğü çeşitli dönemler vardır.

"Tartışmanın kitleye açık bir şekilde yürütülmesi sorunu somut duruma bakılarak ele alınması gereken bir sorundur. Yürütülecek tartışma, eğer kitlenin içinde ve açık olarak yürütülüyorsa, bu kitlenin parti önder-

liğindeki eylem birliğini zayıflatmamalıdır.

"-Bugün içinde bulunduğumuz somut durumda, etkimiz altında olan ve bütünü ile kontrol edemediğimiz geniş bir kitle vardır. İçimizdeki tartışmanın bu kitleye yansıtılması halinde, bu kitlenin partimiz önderliğindeki eylem birliği bozulacaktır. Bu partimize ve devrime zararlı olacaktır. Bugün doğru olan, tartışmayı içimizde ve en ileri bilinçli kesim içinde sürdürmek, sonuçları gerekçeleri ile birlikte kitleye açmaktır.

"- Komünist hareketin geçmişinde çeşitli partilerin bu soruna nasıl yaklaştıkları, kitleleri eğitmenin bir aracı olarak parti içindeki tartışmayı kitleye açma meselesini nasıl ele aldıkları incelenmelidir.

"GM.2. Seçimler konusunda tavrımız:

Konferansta Seçimler konusunda MK'nin çıkardığı genelgeler ve broşür incelendi. Şu sonuçlara varıldı :

"-Seçim broşürü, seçimlere katılma veya katılmama sorununun bir ilke sorunu olmadığı tespitini yaparak ileri bir adım atmıştır.

"Özel olarak 14 Ekim seçimlerinde neden boykot taktiği uygulandığı yeterli bir açıklıkla ortaya konmamıştır. Özellikle somut şartların incelenmesi konusunda yetersiz kalmıştır.

"Seçimlere katılma konusunda bunun ne zaman mümkün olabileceği tartışmasında; 'milli kurtuluş savaşı sırasında mümkün olabilir' şeklindeki bir tespit genelleştirme eğilimi taşımakta, somut durum tahlili gerekliliğini red eden bir eğilim taşımaktadır. Böyle genellemeler yapılacak yerde, seçimlere katılma sorununun her somut durumda ele alınması tek doğru yoldur.

"Leninist boykot taktiği, silahlı mücadelenin durumuna göre ele alınan bir taktiktir. Lenin boykot taktiğini sürekli olarak silahlı mücadele sorununa bağımlı olarak ele almış, silahlı mücadelenin (Rusya şartların-

da silahlı genel ayaklanmanın) şartlarının olduğu dönemlerde boykotu; bunun olmadığı dönemlerde katılmayı savunmuştur.

"Ülkemiz şartlarında silahlı mücadele başından itibaren gündemde olduğundan genel olarak katılmama tavrı doğrudur. Ancak silahlı mücadelenin boyutları da katılıp katılmama sorunda önemli bir rol oynamaktadır.

"Gerilla mücadelesinin hazırlık dönemi içinde bulunduğumuz bu dönemde, silahlı mücadelenin kendini koruma eylemleri olarak geliştiği ve mevzii olduğu bu dönemde, seçimlere katılıp katılmama, tartışılması gereken bir sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu soruna somut yaklaşmalı, her seçimde katılmanın yada katılmamanın ne getirip ne götüreceği iyice hesaplanmalıdır.

"Katılma ancak ve yalnız gerçekten devrimci, komünist bir platform temelinde olabilir. Komünistler reformist programlar temelinde seçimlere katılmayı red ederler."

Bu kadro konferansında ayrıca Konferansa katılan yoldaşlar arasında AEP ve Mao Zedung tartışmasını iletme konusunda bir iş bölümü yapıldı. Kadro Konferansı .. da kadro niteliğindeki yoldaşların sorunları kavramada esasta bir fikir birliği içinde olduklarını, MK 7. toplantısı kararlarının olumlu bulunduğunu gösterdi. Kadro konferansında gelen öneriler 7. toplantıda atılan ileri adımın daha da ilerletilmesi yönünde idi.

MK 8. toplantısına kadar geçen dönem içinde, MK ile BK'mız arasındaki çelişmeler tayin edici önemde değildi. BK'mızın eleştiri ve önerilerinin önemli bir bölümü MK içinde de olumlu bulunuyordu.

Bu durum MK 8. toplantısı ile değişti. MK 8. toplantısından sonra Şubat 1980'de yapılan BK 17. toplantısında FÜ'lerin MK'ya yazdığı mektup; ve buna ..BK sekreteri yoldaşın verdiği cevap incelendi; MK 8. toplantısının aldığı karar uyarınca yayınladığı AEP broşürünün ön sözüne yine sekreter yoldaşın getirdiği eleştiri ü-

zerine tartıştı. ..BK sekreter yoldaşın getirdiği eleştirileri onayladı; MK'nın aldığı kararın hem işleyiş, hem de öz açısından yanlış olduğunu ortaya koydu. ..BK bu toplantısında gerek ML'nin kıstasları, gerekse bir partinin yozlaşma süreci üzerine görüşlerini açıklığa kavuşturdu. Bunlar tartışmanın geliştirilmesi açısından çok önemli bir yere sahiptir.

Bir partinin yozlaşması konusunda şu tespitleri yapıyorduk:

"Bir de ML partinin yozlaşması var. Yozlaşma gökten zembille inmez. Bugünden yarına da olmaz. Belli bir süreç işidir. Bu süreç içinde görüşümüze göre üç aşamaya ayırmak mümkündür:

"- Marksist-Leninist Parti/Marksist-Leninist çizgi

"Her Marksist-Leninist parti içinde ideolojik mücadele vardır. İdeolojik mücadele son çözümlemede, birbirine düşman iki ideolojinin, proleterya ve burjuva ideolojisinin çatışmasıdır. (Bu mücadele, burjuvazinin sınıf olarak varlığı, yani burjuvazinin ekonomik varlığı ortadan kaldırıldıktan, burjuvazi ekonomik yönden tümü ile tasfiye edildikten sonra da sürecektir. Çünkü düşünceler bir kez ortaya çıktılar mı, ürünleri oldukları ekonomik tabandan çok daha uzun yaşayabilme yeteneğine sahiptirler.) Bu ideolojik mücadele içinde, proleterya ideolojisini savunanların yaptıkları hatalar sonucu parti belli noktalarda revizyonist hatalar yapabilir. Bu hatalar sistemleşip parti çizgisi içinde belirleyici yön haline gelmedikçe, parti çizgisinin revizyonist olduğu söylenemez. Böyle bir durumda revizyonist hatalar yapan, genelinde ise ML çizgiye sahip olan bir ML partiden söz etmek gerekir. (Burada bir de yeni partilerle, uzun süreli bir mücadele tecrübesine sahip partiler arasında bir ayırım yapmak gerekir. Yeni ortaya çıkan partilerde, eğer gelişme yönü olumlu ise, bunların çizgisinde çok ağır revizyonist hatalar ve sapmalar olsa bile, ML partiden söz edilebilir.

Birde ülkede başka bir ML grup yada partinin var olup olmadığı önemlidir. Eğer bir ülkede içinde önemli

hatalar barındırsada ML bir çizgiye, gelişmeye açık bir çizgiye sahip bir parti/grup vs. varsa, yeni bir grup/parti oluşturmaya çalışmak -o grup veya partinin yozlaştığını ve gelişmesinin imkansız olduğunu ispat -lamadıkça- yanlıştır.

"Şurası kavranmalıdırki, ML bilimini kavramak ve uygulamak kolay bir iş değildir. ML'in kavranması süre işidir. Bilimin kendi ülkesinin somutuna uygulanmasında yetkinleşmek, ustalaşmak ister. Mücadele içinde olan her parti, kaçınılmaz olarak hata da yapacaktır. ML bir parti, ML çizgiye sahip olabilir, aynı zamanda revizyonist hatalarda yapabilir. Bu mümkündür. Lenin ve Stalin 'parti hiç yanılmaz', 'parti hep haklıdır' diyenlerle alay ediyorlar. Hatalar yapılacaktır. Marksizmin kavranması geliştikçe hatalar aşılabilecek ve azalacaktır. Tabii ki hataların aşılması aynı zamanda bu hatalara karşı mücadele gerektirir. Bunların kendiliğinden ortadan kalkacağını beklemek safdillik olur. Lenin ve Stalin'in bolşevik partisi, mesela ML çizgiye sahip ve fakat belli konularda hatalar yapan bir ML parti idi.

"ÇHC'de, Demokratik Halk Devrimine önderlik eden Mao önderliğindeki ÇKP de, ML çizgiye sahip ve fakat belli noktalarda hatalar yapan ML bir parti idi.

"AEP de, görebildiğimiz kadarı ile, en azından 7. Parti kongresindeki çizgisiyle böyle -yani ML çizgiye sahip belli konularda önemli hatalar yapan- bir ML parti idi.)

"ML parti/revizyonist çizgi: ML partiler içindeki ideolojik mücadele öyle bir noktaya gelebilir ki, parti içinde burjuva düşünceleri, ML'den revizyonist sapmalar -ML'lerin bu mücadelede yaptığı hatalar ve zaaf lar -la da birleşerek- bir çizgi haline gelebilir. Bu durumda parti içindeki proleter ideolojisiyle burjuva ideolojisi arasındaki mücadele iki çizginin (iki, bazen ikiden fazla fraksiyonun) mücadelesi şekline bürünebilir. Bu mücadele içinde hatta, burjuva çizgisi parti çizgisi haline gelebilir. Ama revizyonist çizgi hakim hale gelse bile (belli bir süre) eğer daha önce ML bir

parti söz konusu ise, bu çizgiye karşı bir direniş kaçınılmazdır. Ve bu direniş sonucunda revizyonist çizginin altedilmesi ihtimali, revizyonist çizginin partiden tasfiye edilmesi ihtimali de vardır. Bu da bir süreç meselesidir. Daha önce ML olan bir partide revizyonist bir çizginin hakim hale gelmesi halinde, partiye hemen revizyonist damgası yapıştırmak ve partiyi bütünüyle karşıya almak doğru değildir. Karşıya alınması gereken bir bütün olarak parti değil, partinin yönetimini ele geçiren revizyonist klik ve revizyonist çizgidir.

"Revizyonist klik, daha önce ML olan partiyi bir anda yozlaştıramaz. Yozlaşma için, ML kadroların parti içinden bütünüyle tasfiyesi gerekir. ML'lerin parti içinde çalışma imkanının bütünü ile ortadan kalkması gerekir. Parti içinde ML kadrolar var oldukça, yeni bir parti kurma gündeme gelmedikçe doğru olan partinin revizyonist olduğunu iddia etmek değil; ML partinin yönetimini ele geçiren revizyonistleri teşhir etmek, revizyonist çizgiye karşı mücadele etmektir. Parti içindeki ML'lere en büyük yardım budur. (Tabii ki böyle bir durumda, sözü geçen partinin propaganda edilmesinde taktik olarak -gelişme yönü de önemlidir- geri çekilmeler, mümkün olduğu kadar az propaganda yapılması -gerektiği kadar- önemlidir.)

"Böyle durumlara tarihte bir dizi örnek vardır: Mesela, SBKP'nin yozlaşma sürecini ele alalım. SBKP, Lenin ve Stalin döneminde ML çizgiye bağlı, ML bir parti idi. Çeşitli konularda hatalar yapıyordu. Parti içinde burjuva düşüncesini savunanlar, parti içinde düşüncelerini hakim kılmaya çalıştılar. İdeolojik mücadele belli dönemlerde (hatta devrimden sonra da) iki çizginin mücadelesi şekline büründü. (Mesela, Troçkizm 1924 llerde çizgi olarak gelişti) Burjuva çizgisi Bolşevik Parti içinden tasfiye edildi. 1936'da ortaya çıkan yeni bir fraksiyonist faaliyet de partiden tasfiye edildi. Bu dönemlerde parti içindeki Bolşevikler bir dizi ikincil sorunda hatalar yaptılar. Ama bunlar sistemleşmedi.

"Stalin'in ölümünden önce yapılan 19.PK'nde (1952) Malenkov'un sunduğu raporda parti kadrolarının bir dizi hataları, ML'den bir dizi sapmaları tespit edildi. Yine Stalin 1952 yılında yazdığı "SB'nde sosyalist ekonominin sorunları"nda ekonomik alanda bir dizi sapma -nın varlığını tespit etti, yanlış düşünceleri teşhir etti, doğruları savundu.

"19.PK'nin SBKP'si ML çizgiye sahip, ML bir parti idi. Ama içinde belli sistemleşme tehlikesine dikkat çekilen hataları, sapmaları, bunların savunucularını barındırıyordu. Sorun bu sapmaların ve temsilcilerinin mücadele ile temizlenmesi idi. Stalin'in ölümünden sonra, parti içinde ML'ler çok önemli bir dayanaklarını kaybettiler. Parti içinde revizyonist görüş ve sapma -lara karşı mücadele yavaşladı. Buna karşı revizyonist sapmalar sistemleştirilmeye başlandı. Parti içindeki mücadelede revizyonist görüşlerin savunucuları ellerin deki mevkileri çoğaltmaya başladılar.

"1956 yılında yapılan 20.PK'nde, SBKP içindeki revizyonistler, revizyonist görüşlerini sistemli bir biçimde ortaya koyarak, revizyonist bir çizgiyi SBKP içinde hakim kıldılar. Ancak Kruşçof'un revizyonist çizgisinin hakim olması ile birlikte, SBKP hemen yoz -laşıp revizyonist bir parti haline gelmedi. Karşı devrimin bir parçası olmadı. Kruşçof'un revizyonist çiz -gisini 20.PK'inde hakim kıldığında, parti içinde hala ML'ler vardı. Ve bunların parti içinde iktidarı revizyonistlerin elinden almak için mücadele etmeleri doğru bir yoldu. Bu dönemde, yani 20. Parti Kongresinin yapıldığı dönemde ve 20.PK'nin hemen ertesinde SBKP, revizyonist çizginin hakim olduğu bir parti idi. Henüz proleter dünya devrimi saflarında idi. SB de henüz sosyalist bir ülke idi. Bu dönemde SB'ndeki komünistlerin görevi, parti içinde ML çizgiyi hakim kılmak için mücadele etmekte.

"Bütün dünyadaki komünistlerin görevi de, Kruşçev revizyonistlerinin revizyonist çizgisine karşı açıkça tavır takınmak ve SBKP içindeki komünistleri destek -

lemekti. Sorun SBKP'yi ve SB'ni bütünü ile karşıya almak, karşı devrimin bir parçası olarak görmek sorunu değildi. Sorun bizzat SBKP'ni, SB'ni revizyonist çizgiye ve revizyonist yöneticilere karşı savunmaktı.

"Ne SBKP'deki komünistler, ne de dünyanın diğer ülkelerindeki komünistler bu görevi yerine getiremediler. 20. PK'nin revizyonist tezlerinin bir bölümüne karşı çıkan ÇKP ve AEP, 'birliği savunmak' adına uzun süre adını vererek, açık eleştiri yapmaktan kaçındılar. Onların hatası 1956'da SBKP'yi revizyonist ve karşı devrimin bir parçası olarak tespit etmemek değildir. Onların hatası Kruşçev'in revizyonist çizgisine karşı, yanlış bir dayanışma anlayışı ile, açık ve kamu oyu önünde eleştiri getirmemektir.

"Onlar açık eleştiriye yozlaşmanın son aşamasında, SBKP içinden tüm ML'ler tasfiye edildikten, SBKP revizyonist olduktan (ML'lerin artık iktidarı ele geçirme ihtimali ortadan kalktıktan) sonra, SBKP ve SB karşı devrimin saflarına açıkça geçtikten sonra getirmişlerdir.

"ÇKP'de de buna benzer bir durum izlemek mümkündür:

"1966 kültür devrimi öncesi ÇKP'si, revizyonist bir çizginin hakim olduğu, ML'lerin parti ve devlet içindeki kademelerden önemli ölçüde tasfiye edildiği ve ama hala içinde ML'lerin bulunduğu bir ML partidir. Parti içindeki ML'ler parti içindeki revizyonistlere karşı, kitle ile birleşerek BPKD adlı devrimi gerçek -leştirmişlerdir. Onlar partinin tümüne değil, 'parti ve devlet içinde kapitalist yolda yürüyen iktidar sahiplerini' hedef almışlar ve ÇKP'nin ML bir parti olduğunu söylemişlerdir. Bu doğrudur.

"BPKD sonrasında yapılan 9.PK'nde (1969) kongreye sunulan rapor ve tüzük ML'den önemli sapmaları içermektedir. Mesela, çağın niteliğinin değiştiği iddia edilmekte, Mao Zedung düşüncesi çağı şeklinde yeni bir çağ yaratılmaktadır. Mesela tüzükte Lin Biao'nun Mao'dan sonra başkan olacağı tespit edilmektedir, vs. Yani

bu dönemde ÇKP, içinde ML'den sağ ve 'sol' sapmaları barındıran ML çizgiye sahip, ML bir partidir.

"Daha sonraki gelişmesi içinde, ÇKP içinde 'sol' a karşı bir mücadele yürütülmüş, bu mücadele içinde 'sağ' önemli mevziler elde etmiştir. 1971'den sonra ÇKP içinde, daha sonra "ÜDT" şeklini alacak revizyonist sapma şekillenmeye başlamıştır. 1974'te yapılan 10.PK'de sunulan raporda "ÜDT'nin tüm tezleri, "ÜDT" adı verilmeden geçmiş, 1974 Nisanında BM'de ÇHC hükümeti adına bir konuşma yapan Teng Hsiao Ping revizyonist "ÜDT" ni sistemli bir şekilde formüle etmiş ve ÇHC'nin dış politikası olarak ilan etmiştir.

"1974'lerin ÇKP'si dış politikada kesinlikle revizyonist bir çizginin hakim olduğu, içte revizyonistlerle ML'ler arasında bir mücadelede denge durumunun olduğu ML bir partidir. Parti içinde hala ML'ler vardır, ve revizyonistlerin tasfiye edilme ihtimali mevcuttur.

"1976'da Mao Zedung öldüğünde, ÇKP revizyonist çizginin hakim olduğu ve hala içinde ML'lerin de bulunduğu, devrim saflarında bir partidir. Mao'nun ölümünden kısa bir süre sonra, revizyonistler, ÇKP içindeki tüm ML ve devrimci güçlere karşı genel bir saldırı hareketine girişirler ve bir darbe sonrası süreç içinde parti içindeki tüm ML ve devrimci güçleri tasfiye ederler.

"1977'de 11.PK'nin ÇKP'si, artık karşı devrimin saflarında, modern revizyonist çizgiye sahip modern revizyonist bir partidir.

"Bu durumun örneğini biz kendi partimizin tarihinde de görebiliriz. Bizim partimizin tarihinde 1975-976 döneminde inkarcı revizyonistlerin partiyi tasfiye girişimleri vardır. Bu dönemde merkeze hakim olan inkarcı KK hizibi revizyonist bir çizgi izliyordu. Hakim olan çizgi KK'nın revizyonist çizgisi idi. Bu anlamda partimiz 1976 yılında revizyonist çizginin hakim olduğu ve fakat içinde ML'leri barındıran bir ML parti idi.

"-Revizyonist çizgi/revizyonist parti: Revizyonist çizginin uygulayıcıları parti içinde iktidarı ele ge-

çirdikten sonra çizgilerini bütünü ile hakim kılmaya çalışırlar. Bunun için parti içinden ML'leri tasfiyeye girişirler. ML'ler bu tasfiye hareketine karşı tutarlı bir mücadele yürütemezlerse, süreç içinde ML parti bütünü ile yozlaşır, revizyonist bir parti haline dönüşür; devrim aracı olmaktan çıkar, karşı devrim aracı haline gelir. ML'lerin tasfiyesi işleminin süresi parti içindeki ve dışındaki kitlenin bilinç seviyesine bağlıdır. Eğer gerçekten ML eğitim verilmişse, tasfiye uzun sürer, bu süreç içinde iktidarın revizyonistlerden geri alınması ihtimali (süreç içinde azalarak) vardır.

"Revizyonist çizginin hakim hale geldiği bir KP'nin giderek yozlaşmasının ve karşı devrim aracı haline gelmesinin örnekleri tüm (yeni kurulanlar-doğrudan karşı devrim aracı olarak kurulanlar dışında) revizyonist partilerdir.

"Yani kısaca toparlarsak, görüşümüze göre ML bir partinin yozlaşması karmaşık bir süreçtir. Bu süreç şematik olarak (bütün şemaların eksikliğinin bilincinde olmak gerek) üç bölümde ele alınabilir:

"1- ML parti-ML çizgi-hatalar-hataların sapmalara dönüşmesi,giderek sistemleşmesi.

"2- ML parti-sistemleşen hatalar-revizyonist çizgi-revizyonist çizginin hakimiyeti ve ML'lerin tasfiye süreci.

"3-ML partinin yozlaşması-revizyonist çizgi-revizyonist parti.

"Özellikle ikinci ile üçüncüyü birbirinden ayırmak önemlidir. Çünkü ikinci henüz kurtarılabilir, henüz bütünü ile yozlaşmamıştır, henüz devrimin bir parçasıdır. Bunların birbirine karıştırılması siyasette çok vahim hatalara yol açar.

"Yozlaşmada ilk adımı teşkil eden ikinci dönemde, revizyonist çizgiye karşı ML'in açıkça, kamuoyu önünde savunulması tek doğru yoldur."

Bunlar bizim partimizde ilk defa bu kadar açık bir biçimde ortaya konan doğru görüşlerdi.

ML'in kıstasları konusunda ise şu tespitleri yapıyorduk:

"ML bilimine karşı tavrı (ML'in genel evrensel geçerliliğini kabul edip etmediği);

"-Leninist çağ tespitinden ve dünyanın ikiye bölünmüşlüğünden yola çıkıp çıkmadığı;

"-Leninist yöntem konusundaki tavrı (söz ve pratik uygunluğu/Eleştiri-Özeleştiri/kitleleri devrime hazırlama/teorik dogmaları gözden geçirme) (burada söz konusu ettiğimiz 'dogma' ML' in içinde bulunulan tüm çağ boyunca geçerliliği olan genel ilkeleri değildir. Söz konusu ettiğimiz dogmalar, bir çağ için geçerli olup, çağın değişmesi ile geçerliliğini yitiren bir takım teorik dogmalardır. Stalin buna Leninizmin İlkelerinde örnekler veriyor. Fakat emperyalizm ve proleter devrimleri çağı kapanmadıkça bu tip bir dogmatizmin yeniden çıkması ihtimali yoktur. Bugün söz konusu olan 'teorik dogmalar', şu veya bu ülkenin somut özelliklerinden ortaya çıkan bazı öğretilerin tüm dünyaya uygulanması şeklindeki dogmalardır. Sözünu ettiğimiz bunlardır.

"Mesela, iktidarın silahla ele geçirilmesi (ya da şiddet kullanılarak) istisnasız tüm ülkelerde genel geçerliliği olan bir ilkedir. Ama iktidarın ele geçirilmesinde şiddetin uygulanma şekli şu veya bu ülkeye göre değişiklikler gösterir.

"Genel ayaklanmayı yada halk savaşı şeklindeki bir gelişmeyi tüm ülkelere uygulamaya kalkmak 'teorik dogma' yaratmaktır.

"Mesela Çin devriminin gelişmesini aynen bir başka yarı-sömürge, yarı-feodal ülkeye uygulamaya kalkmak teorik dogma yaratmaktır);

"-Teorinin önemini kavrayıp kavramadığı;

"-Proleterya diktatörlüğü öğretisi konusundaki tavrı;

"-Müttefikler konusundaki tavrı (öncelikle köylülük sorunu);

"-Ulusal sorundaki tavrı (Ezen ve ezilen ulus milliyetçiliği karşısında ikili tavrı/uluslararası proleterya ile ezilen halkların ittifakı/sorunu proleter devrimin çıkarlarına bağlı olarak ele alma);

"-Strateji ve taktiklerde tavrı (ilkellik ile esnekliği bağdaştırması);

"-Bolşevik parti öğretisi karşısındaki tavrı (Bolşevik parti öğretisini tüm komünistler için geçerli görüp görmediği)." (MK 9.toplantısına ek)

Bu konu dayine partimiz içinde daha önce yeterince tartışılmamış bir konu idi. Bu noktalarda BK'mız bu anlamda partimizin çizgisini ilerletici katkılarda bulundu.

Aynı dönemde, 8.MK toplantısına paralel olarak SB Ocak ayında BK'mıza bir özel mektup yazdı. Mektubun tam metni şöyledir:

"Yoldaşlar, Parti Merkez Komitesi Siyasi Bürosu Ocak 1980 toplantısında uluslararası plandaki ideolojik mücadelenin yürütülmesiyle ilgili durumumuzu görüştü. Bu konuyla ilgili olarak aşağıda genişçe açıklayacağımız gibi, .. BK'nin Parti çizgimizi uygulamada önemli hatalara düştüğü, MK ile .. BK arasında belirli anlayış farklılıklarının ve MK 8.Toplantı sonuçları ile .. BK'nin faaliyetleri arasında bazı çelişkili durumların çıktığını tespit etti. Bu temelde siz yoldaşlara bu uyarı mektubunun yazılması kararlaştırıldı.

Yoldaşlar, Bugün uluslararası proleteryanın komünizm uğruna verdiği mücadelenin geçici fakat önemli bir yenilgi aldığını hepimiz bilmekteyiz. Bu yenilgiyi aşabilmenin ve onu zafere dönüştürebilmenin ön şartının, uluslararası planda KP'lerini yollarından saptıran ve yozlaştıran modern revizyonist, troçkist ve her türden oportunist ideolojiye karşı kararlı ve kapsamlı bir mücadele verilmesi olduğu da açıktır. Bugün ortam

Öyledirki, ideolojik kaos ML'lerin önünü, yolunu kapatmakta; her türlü burjuva düşüncesi ML adına kol geze - bilmektedir. Ayrıca bu ideolojik kargaşa, bunun üstesinden gelmenin esas yolu olan açık ve ilkeli bir ideolojik mücadelenin tamamen burjuva metodlarla engellenmesi sayesinde korunmakta, beslenmektedir.

"Böyle bir ortamda ML'i savunmak, onunla her türlü burjuva düşüncesi arasında kesin ayırımlar yapmak ve uluslararası planda ideolojik birliği sağlamak gerçekten tayin edici fakat o denli de güç bir mücadeledir. Böyle bir mücadelede bizim gibi genç partiler hatalar yapacaktır, tökezlemeler olacaktır. Ama bunlar partimizi korkutmuyor ve bu görevi seve seve üstleniyoruz.

"Bu mücadelede ortaya çıkabilecek hataları, zarar büyümeden görmek ve düzeltmek son derece önemlidir, ve bunun yolu parti içinde kolektivist, denetimi ve yoldaşça eleştiri-özeleştiri mekanizmalarını işletmekten geçer.

"MK'miz 8. toplantısında, uluslararası ML hareketin sorunları ve bunlar karşısında bizim tutumumuz üzerine görüşmüş ve bir dizi kararlar almıştır. MK yine bu toplantısında, konuyla ilgili hatasının özeleştirisini geliştirmiştir.

"Bu toplantının ideolojik-siyasi bakımdan en önemli kararları, Mao Zedung'un şahsında ML'e yönelen saldırılar ve sahte "Stalin savunuculuğu" temelinde gelişen yeni saflaşmayla ilgilidir. Bildiğiniz gibi MK 8. toplantısında bu saflaşmada Mao Zedung'un eserinin, onun önderliğindeki ÇKP'nin ve Çin devriminin savunulmasının ilkesel önemi vurgulanmıştı. Bu ML ile her türden oportünizm arasındaki ayırdedici kıstastır.

"Fakat ..'de yoldaşlarımızın önemli bir bölümünün bunun böyle olmadığını düşündüklerini ortaya koyan bir çok gösterge vardır.

"Bunun en önemli belgesi .. Kadro Konferansı sonuçlarıdır. Bu sonuçların temelinde, Mao Zedung'un Marksist-Leninist olup olmadığı kuşkusunun yattığı açıktır.

Bu nedenle ve bu anlamda, Mao Zedung'un "yeniden değerlendirilmesi" gerektiğinden bahsedilmektedir. Yani uluslararası plandaki sorun, Mao Zedung'un savunulması sorunu değil, yeniden değerlendirilmesi sorunudur. (Bu belgelerin değerlendirilmesi, Siyasi Büro Ocak 1980 toplantısı sonuçlarında mevcuttur.

"Sizlerin BK olarak da benzer kanaat veya eğilimler taşıdığınızı düşünüyoruz. Bu, ilerde değineceğimiz hatalarda da görülmektedir.

"Mao Zedung'un nasıl değerlendirildiği ve buna bağlı olarak onu savunmanın Marksizm-Leninizm ile her türden oportünizm arasındaki ayırdedici kıstas olup olmadığı meselesi, Merkez Komitesi ve mevcut parti çizgimiz ile komiteniz ve kadro konferansına katılan yoldaşlar arasında önemli bir anlayış farkının ortaya çıkma - ya başladığı temel konudur.

"Yoldaşlar, Mao Zedung'u değerlendirmeniz konusunda sizlere eleştiri yürütmeden önce, düşüncelerinizi bilmemiz şarttır. Bu aynı zamanda Parti içi tartışmanın kapsamı içine de girmektedir. Bu mektubumuzun amacı bu konuyu sizinle tartışmak değildir. Bu mektubumuzda, sizi birinci olarak, partimizin Mao Zedung değerlendirmesiyle, esasında parti çizgimizle önemli ölçüde ters düşmeye başladığınız noktada uyarmak istiyoruz.

"Yoldaşlar, bu konuda uluslararası planda estiren oportünist rüzgardan etkilenmemeye özen göstermeliyiz. Ancak parti içi tartışma döneminde olmamız ve düşüncelerinizi sistemli bir şekilde bilmememiz nedeniyle, şu anda bu uyarı üzerinde derinlemesine durmayacağız. Bu mektubumuzla sizi uyarmak istediğimiz ikinci ve esas konu, uygulamada farklılaşmaya başlayan düşüncelerinizi yer yer parti çizgimizin yerine geçirmeye başlamanız, Partimizin Mao Zedung'la ilgili değerlendirmesini hayata uygulamada hatalar yapmanız, kısacası tü züğümüzü ihlal etmenizdir.

"Sekizinci toplantısında Merkez Komitemiz, Mao Zedung'un uluslararası planda savunulması ve bu temelde gelişen saflaşmayla ilgili olarak şu hatasını da tes -

pit etti: Merkez Komitesi, Arnavutluk Emek Partisi'nin başını çektiği yeni oportunist (akıma karşı --bn) mücadelede, başta tespit ettiği doğru, "Mao Zedung savunulmadan Marksizm-Leninizm savunulamaz" tespitini giderek içi boş bir hale getirdi; orta yolcu "iki cepheli mücadele", "Mao'nun Marksist-Leninist olduğu tespitini askıya alma" anlayışına açık kapı bırakan muğlak bir pozisyona kayd.

"Yoldaşlar, görüşümüzce bu hata .. BK'nde daha önemli boyutlarda vardır. Ve bu hatanın gelişmesinde kardeş partilerimizin adım adım saplandıkları merkezci tavrın önemli payı vardır. .. BK'nin (ya da sekreter yoldaşın) bu etkilenmesi, MK içi ideolojik-siyasi mücadelenin düşük seviyesi, yoldaşa duyulan saf güven ve liberalizm gibi nedenlerle, Merkez Komitesini de belirli ölçülerde etkiledi. Bu ise işleyişte önemli hatalara yolaçtı. Merkez Komitesinin Parti çizgisini uygulamayla ilgili tespit ettiği hatalar raporda olduğu için burada tekrarlamıyoruz. Bir kısmı MK 8'de tartışılan ..BK'nin hataları üzerinde durmak istiyoruz. Bu hataların en önemlisi gençlik festivali ile ilgili olanıdır. Bu hatanız hakkındaki görüşümüz de MK 8 raporunda mevcuttur. Festival ile ilgili eylemlerinizi Mao Zedung'u Marksizm-Leninizmin klasikleri arasından çıkartmaya kadar varan; sempatizanlarımızla yapılan eğitimde Mao'ya karşı tavrıda iki cepheli mücadele gerektiği anlayışını yayan tutumlarınız tüzük ihlali olmaktadır.

"Parti Birinci Konferansımız, Mao'yu Marksizm-Leninizmin klasikleri arasından ya da beş büyük öğretmen arasından çıkartmadı. Sizin bu tavrınız, kendi iradenizi parti iradesi yerine geçirmek olmaktadır.

"Sizin, Partimizin .. yönetici kademesi olmanız, ayrı düşünceniz ya da şüpheleriniz olsa da Partimizin çizgisinin temelinde yatan Mao değerlendirmesini savunmanızı daha da tayin edici hale getirmektedir. Oysa bu festivalde Mao'nun Marksist-Leninistliğinden, onun savunulmasının Marksizm-Leninizmi savunmak demek olduğundan tek bir söz dahi etmediniz. Uluslararası ideolojik

mücadelenin en önemli olaylarından birinde bu ayırdedici tavrı takınmamanız, parti çizgisi ve kararları yerine kendi değerlendirmelerinize göre hareket ettiğinizin diğer bir örneğidir.

"Yine bu festival eylemlerinde, sempatizanlarımızı Mao meselesinde iki cepheli mücadele anlayışıyla eğitmeniz, dışa karşı ve diğer parti temsilcilerine karşı bunu savunmanız, parti çizgimizi ve Merkez Komitesinin "Mao savunulmadan Marksizm-Leninizm savunulamaz" tespitini ihlal etmek olmaktadır.

"Yoldaşlar, bu hatanız Merkez Komitesi sekizinci toplantısından bu yana elimize geçen belgelerinizde devam etmektedir. Örneğin, Stalin toplantısında, Batı Berlinli Komünist'in konuşmasına, P. adına yapılan konuşmada değerlendirmeniz aynı türden hatadır. (Ayrıca tartışmalarda Batı Berlinli Komünist'in konuşmasını eleştirdiğinizin de bir göstergesi yok. Bu nedenle tartışmalarda da bu görüşlere P. adına katıldığınız kanaatini taşıyoruz.) Yine P. adına çıkartılan bildiride HK ile aramızdaki ilke ayrılıklarını ele alırsınız ve bunların üçüncüsü olarak sıraladığınız Mao değerlendirmesinde Mao'yu Marksist-Leninist olarak gördüğümüzü söylememeniz, Halkın Kurtuluşu'nu da sadece adı yöntemleri nedeniyle eleştirmeniz, kendi değerlendirmelerinizin parti çizgimizin uygulanışına tesir ettiğinin bir diğer örneğidir.

"Yoldaşlar, bunlar önemli hatalardır. Bunlar Parti içinde birliği bozucu, güven sarsıcı hatalardır. Merkez Komitesi de parti çizgisinin uygulanmasında çeşitli kereler tüzüğü ihlal edici hatalara düştü. Merkez Komitesi bu hatalarını gördüğü ya da gösterildiği yerde düzeltti, düzeltmeye çalışıyor. Sizin de derhal bu hatalarınızı düzeltteceğinizi bekliyoruz. Uluslararası plandaki ideolojik bunalımı ve partimizin içinde bulunduğu zor durumu aşmak, ancak ilkeli mücadeleye ve tüzüğümüzün harfiyen uygulanmasına bağlıdır.

"Sekreter yoldaşın ve diğer .. BK üyesi yoldaşlarımızın, bölgedeki ve enternasyonal ilişkiler alanın -

daki faaliyetlerini yeniden gözden geçirmelerini, parti çizgimizin ve Merkez Komitesi kararlarının uygulanmasında bizim göremediğimiz başka hatalarının olup olmadığını araştırmalarını istiyoruz. Ve bu temelde ..BK'nın partiye özeleştirisi yapmasını istiyoruz.

"Yoldaşlar, .. BK faaliyetleriyle Merkez Komitesinin kararları arasında çıkan bir diğer olumsuzluk, AEP konusundadır. Bildiğiniz gibi MK 8, AEP'nin anti-Marksist-Leninist olduğunun kamuoyu önünde savunulması gerektiğini, bunun parti çizgimizin mantıki ve zorunlu sonucu olduğunu tespit etti.

"Ancak ..'daki yoldaşlarımızın önemli bir bölümünün bu konuda farklı düşündüğünü .. BK toplantı sonuçlarından, ve .. B Kadro Konferansı sonuçlarından görmekteyiz. Yoldaşlarımız bu konuda kendilerine şu soruyu sormalıdır: AEP'nin 1978 yılından bu yana geliştiren sistemleştirdiği "yeni" çizgisiyle partimizin çizgisinin birbirine taban tabana zıt olduğu yanlış mıdır? Ya Arnavutluk Emek Partisinin çizgisi Marksist-Leninisttir ya da parti çizgimiz. Bu ikisinin bir arada beraberce doğru olmasına imkan yoktur. Yoldaşlarımız bunu değerlendirip bu konuda tavır takınmalıdırlar.

"Yine içinde bulunduğumuz tartışma dönemi açısından esas mesele, Arnavutluk Emek Partisinin özünün M-L olduğunu düşünüyor ya da bu eğilimi taşıyor olsanız bile, Konferans veya Kongre kararıyla değişmediği müddetçe Merkez Komitesinin ve onun alt organlarının parti çizgimizi uygulamakla yükümlü olduğunu ve bu nedenle de Arnavutluk Emek Partisi'ne revizyonist denmesi gerektiğini görmemenizdir. Yoldaşlar, AEP konusunda MK 8 kararını titizlikle uygulayacağınıza inanıyoruz.

"Ancak, MK 7'de aldığımız karara uygun olarak ..BK Arnavutluk Emek Partisi'ne yazılan mektupları (almanca bir önsözle) yayınlamış bulunuyor. (Bunun MK 8 kararları elinize geçmeden yayınlandığını biliyoruz.) Bu önsözle MK sekizinci toplantı kararı ve bu karar uyarınca yayınlanan broşür arasındaki çelişmeli durum .. BK'nın yapmasını istediğimiz özeleştiriye açıklanır ve gi derilirse, iyi olacaktır.

"Diğer bir konu da Stalin toplantısıyla ilgili konuşmaların ve gelen mesajların yayınlanmasıyla ilgilidir. Siyasi Büro bu belgeleri diğer konuşma ve mesajların eleştirisini de içeren bir önsözle basmayı kararlaştırmıştır. Ayrıca görüşümüzce bu broşürde, Pn. adına konuşma yapan yoldaş adına Stalin toplantısı sırasında diğer partilerin Mao ile ilgili değerlendirmelerine tavır takınılmamasının özeleştirisini yapan bir belge basmamız doğru olacaktır. Siyasi Büro sonuçların da yer alan çerçeve içinde Stalin toplantısı hakkında böyle bir özeleştirisi hazırlanmalı ve Merkez Komitesine gönderilmelidir.

"Yoldaşlar, .. BK, .. Kadro Konferansında da ayrıca tespit edildiği gibi merkezi görevleri yerine getirmede, merkeze yardımcı olmada yapabileceğinin altında bir ürün vermektedir. Merkez Komitesi bu tespiti Mayıs ayındaki altıncı toplantısında yapmıştır. Ancak bu hatanın üstesinden hala gelinebilmiş değildir.

"Bu konuda yoldaşlarımızın en önemli eksikliği, parti içi tartışmayı yönlendirici, ileri götürücü bir ürünü hala ortaya koymamış olmalarıdır. Hem de bu hata .. BK parti çizgimizden değişik görüşlere sahip olduğu halde işlenmektedir. Yoldaşlar, sadece sonuç olarak ortaya konan ve gerekçelendirilmeyen değerlendirmeler parti içinde sıhhatli bir tartışma ve mücadeleyi geliştirici değil, buna sekte vurucu, kuşku yayıcı olur ve olmaktadır. Dolayısıyla yoldaşlarımız görev olarak verilen tartışma yazılarını bitirmeyi, değişik değerlendirdikleri konularda fikirlerini sistemleştirip yazıya dökmeyi ve tartışmaya açmayı ön plana almalıdırlar. Mesela bunlarda çıkacak bir aksamaya ..GK'nun aksaması, B. in aksaması vb.den çok daha önemlidir.

"İkinci bir eksiklik, uluslararası plandaki sınıf mücadelesinin ve ilişkide olduğumuz parti ve grupların tanınabilmesi için gerekli belgelerin hazırlanması ve tercüme edilmesiyle ilgilidir. Eğer partinin T'deki ağırlığı bunları takip edemezse, uluslararası planda nasıl kollektif bir tavır takınabilir, .. BK'ni nasıl de

netleyebiliriz? Bu konuyla ilgili olarak dikkatleri şu noktaya çekmek istiyoruz. Diğer teşkilatlarla yaptığı-
nız görüşmeler partiye yayınlanabilecek raporlar halin
de merkeze iletilmelidir. Bu görüşmelerde bizim ne sa-
vunduğumuz ve .. BK'nin bu görüşmeyi nasıl değerlendir-
diği raporlarda yer almalıdır. MK 7'de konuşulduğu şe-
kilde önemli gördüğünüz partilerin görüşlerini özetle-
yen, belgeleyen raporlar hazırlanmalıdır. Uluslararası
komünist hareket ile ilgili belgeler derlenmeli ve T'ye
tercüme edilerek gönderilmelidir.

"Dikkat çekmek istediğimiz son husus, MK 7'de alı-
nan kadroların, üyelerin esas çalışma alanlarımıza kay-
dırılması ile ilgili kararın uygulanmasıdır. T'deki
merkezi ve bölgesel teşkilatlarımız çok büyük eleman
sıkıntısı çekmektedir. O kadar ki, yer yer yönetici or-
ganlar ya da ihtisas organları oluşturulamamaktadır.
Durum bu iken MK 7'nin üzerinden beş ay geçmesine rağ-
men .. BK bu konuda merkeze yardımcı olmamıştır. Yol -
daşlar, belirli faaliyetlerimizden fedakarlık yapılma-
sı pahasına, T. eleman açısından desteklenmelidir.

"Bugün özellikle ihtiyacını duyduğumuz ve .. BK'nin
karşılatabileceği elemanlar, baskı, evrak düzenleme vb.
teknik elemanlar, legal planda çalışabilecek yönetici
yoldaşlar ve ajitasyon-propagandacılarıdır. Kuşkusuz, i
illegal örgütlenmede görev alabilecek yoldaşlar da or-
taya çıkarılıp gönderilmelidir. Eleman gönderirken dik-
kat etmemiz gereken önemli bir nokta da, kişinin ideo-
lojik olarak sağlam olması, zorluklara göğüs gerebile-
cek yapıda olmasıdır.

Yoldaşça selamlar

Merkez Komitesi
Siyasi Bürosu
Ocak 1980 "

BK'miz bu mektubu özü itibarı ile haksız buldu. Ve
mektupdaki eleştiriler karşısında şu tavrı takındı:

"Yoldaşlar,

PMK SB adına Ocak 1980'de yazdığınız mektubu al-
dık. Bu mektupta ..BK'ne bir dizi eleştiri getirip ,
"uyarı"da bulunuyorsunuz. Biz bu mektupla getirdiğiniz
eleştiri ve uyarılar hakkında düşüncelerimizi ortaya
koymak istiyoruz.

"Mektubun hemen başında "...MK 8.toplantısı sonuç-
ları ile, ..BK'nin faaliyetleri arasında bazı çeliş -
meli durumların ortaya çıktığını" tespit ettiğinizi
söylüyorsunuz.

"Yoldaşlar, MK 8.toplantısı, belgeden çıkarabildi-
ğimiz kadarı ile Aralık ayı içinde yapılmıştır. Bu top-
lantının raporu ise bizim elimize 10 Şubatta geçmiştir.
Daha önce Ocak ayı başında bölük pörçük olarak elimize
bazı belgeler geçmiş bilgiler gelmiştir.

"Mektubunuzda bize burda yapılan bir dizi eylemle
ilgili (mesela enternasyonal gençlik kampı; Stalin'i
anma toplantısı vs.) eleştiri getiriyorsunuz. Mektubu-
nuzda eleştirdiğiniz ve MK 8.toplantısı kararları ile
çeliştiğini tespit ettiğiniz tüm faaliyetler, MK 8.top-
lantısı kararları alınmadan ve elimize geçmeden önce
olan faaliyetlerdir.

"MKSŞ şimdi bizi, MK 8.toplantısı öncesinde yaptı-
ğımız işlerin, MK 8.toplantısı kararları ile çeliştiği
noktasından eleştiriyor. Bu ilk bakışta önemli görül-
meyebilir, ama SB'nin ..BK'ya yaklaşımındaki anlayı-
şını göstermesi açısından ilginçtir. SB'nin ..BK 'ya
yaklaşımındaki anlayış, ..BK'nin yaptığı hataları
gösterip; yoldaşça eleştiri ile düzeltme anlayışı de -

ğildir. Anlayış "suçlu arama", tüm partiye "suçlu" olarak ..BK'yı gösterme, Özden çok şekil üzerinde yürütülen eleştirilerle ..BK'yı yıpratma anlayışıdır. Objektif olarak 'mektubun' fonksiyonu ..BK'yı tecrit etme, hedef göstermedir.

"Biz MK'nın bir sonraki toplantısında alacağı kararın ne olacağını bugünden bilemeyiz. Hele MK 7.toplantısı ile MK 8.toplantısı kararları arasındaki önemli farklar gözönüne alınırsa, bunun bizim şartlarımızda bilinmesinin zorluğu daha iyi anlaşılabilir. Bu yüzden de MK SB'nin, bizi MK 8.toplantısı öncesinde yaptığımız işlerden dolayı, bunların MK 8.toplantı kararları ile çeliştiği noktasından eleştirmesi, tek kelime ile saçmadır.

"Ama MK SB'nin yazdığı mektup baştan aşağı bu anlayışın ürünüdür. SB, MK 8.toplantısı kararları ışığında, yani Aralık 1979'da alınan kararlardan yola çıkarak ..BK'nın çalışmalarını değerlendirmekte, bu temelde bir dizi eleştiri getirmektedir. ..BK'yı "parti çizgimizi uygulamada önemli hatalara düştüğü" noktasından eleştirmektedir.

"Yoldaşlar,

Getirdiğiniz eleştirileri iki noktada ele almak gerekir:

"a) İşleyiş açısından getirdiğiniz eleştiriler (yani parti çizgimizi hayata uygulamadığımız konusunda getirilen eleştiriler);

"b) Öz açısından getirdiğiniz eleştiriler (Bugün Mao Zedung savunulmadan, ML'in savunulamayacağı; bizim bunu kavramadığımız, Mao Zedung'un ML olup olmadığı konusunda 'kuşkuya' düştüğümüz sorunu).

"Önce işleyiş konusunda getirdiğiniz eleştirileri ele almak istiyoruz:

"İşleyiş konusunda ..BK'ya getirilen temel eleştiri, parti çizgimizi uygulamada önemli hatalara düşüldüğü, tüzüğün ihlal edildiği şeklinde bir eleştiridir.

"Bu eleştiri "Mao Zedung'un en büyük ML'lerden bi-

ri olarak propagandasının yapılmamasına" dayandırılmaktadır.

"Önce şunu tespit edelim ki parti çizgimiz yalnızca Mao Zedung'un savunulmasından oluşmamaktadır.

"Parti çizgimizin özü ML'in savunulması ve bunun içinde bulunulan somut şartlar içinde kitlelere aktarılması; bu temelde parti inşasının derinleştirilmesi; kitlenin parti önderliğinde birleştirilmesi; DHD mücadelesine yönlendirilmesidir.

"..BK, parti çizgimizi hayata uygulama yönünde, bizim tespitimize göre, kendi çapında başarılı bir çalışma yürütmüştür. Bugün ..'da kurulmuş, işleyen bir parti teşkilatı vardır. Bu parti teşkilatının önderliğinde iki tane merkezi kitle örgütü vardır. Bu kitle örgütleri .. şartlarında hiç de küçümsemeyecek bir kitleyi, DHD mücadelesi yolunda seferber edebilmektedir.

".. BK partinin tümü ele alındığında, ajitasyon-propagandanın en düzgün yürüdüğü bölge durumundadır. Bölgesel olarak bir kitle gazetesi çıkmakta; yine bölgesel olarak bir dergi çıkmaktadır. Partinin tüm bilgidiri ve yayınları düzenli bir şekilde kitlelere ulaştırılmaktadır.

"..BK'nın yürüttüğü çalışma sonucu, bugün parti-miz enternasyonal alanda tanınmıştır. Gerek üç dünyacı modern revizyonistleri, gerekse AEP çevresinde kümeleyen oportunist örgütleri en fazla rahatsız eden teşkilatların başında partimiz ve kardeş partileri gelmektedir.

"..BK önderliğinde, ..'da parti örgütleri içinde ve sempatizan komitelerde düzenli olarak ML eğitim yapılmakta, partililerin ve sempatizanların seviyesi yükseltilmeye çalışılmaktadır.

"Bütün bu faaliyetler parti çizgimizin pratiğe uygulanması anlamına gelmektedir.

"..BK'nın durumu değerlendirilirken -ki yaptığınız budur- ..BK'nın yaptığı işlerin tümü ele alınıp öyle değerlendirilmelidir. Bunun tersi bir yöntem, Marksist

Leninist bir yöntem değildir.

"Mao Zedung'un savunulması meselesine gelince:

"..BK, 1978 sonlarından bu yana, gerçekten de Mao Zedung'un savunulması konusunda özel bir çaba göstermemiştir. Ama bu sizin mektubunuzda iddia ettiğiniz gibi, ..BK'nın Mao'yu savunmadığı anlamına gelmez. ..BK bu dönem içinde Mao konusunda kendisi özel bir çaba göstermemiş, Mao konusunda çıkarılan merkezi yazı ve bildirileri dağıtmakla yetinmiştir. Şurası açıktır ki, bu dönemde ..'da neler yapıldığından MK'nin ve SB' nun haberi vardı. MK ve SB, ..BK'ya, bu konuda özel bir çaba gösterilmesi gerektiği şeklinde bir uyarıda bulunmamıştır. Eğer böyle bir uyarı yapılmış da, ..BK bunu uygulamamış olsa idi, getirilen eleştiri haklı olurdu. Ama var olan durumda, MK 8.toplantısı kararlarından yo la çıkarak, ..BK'ya Mao'yu savunmadığı (tüzük hükmü gereği) yolunda eleştiri getirilmesi doğru değildir. Mao Zedung ..BK tarafından tüzük hükmü gereği savunulmuştur.

"Bu konuda yapılan savunmanın yeterli olduğunu söylemiyoruz. Karşı çıktığımız, getirilen eleştiride ..BK'nın Mao'yu hiç savunmadığı, merkezi görüşü yaymadığı şeklinde bir anlayışın eleştirinizde var olması; bu eleştiri ile partinin (en azından yönetici kademeleri -nin) bu yönde şartlandırılmasıdır.

"Mao'yu tüzük gereği yeterince savunmamak, yalnızca ..BK'ya ait olan bir hata değil, tüm partiye ait olan bir hatadır. Bu MK 7.toplantısı raporunda doğru olarak tespit edilmiş, ve KK'larında da tasdik edilmiştir. MK SB partinin tümüne ait olduğu tespit edilen hata konusunda şimdi acaba neden yalnızca ve özellikle ..BK'yı uyarma ihtiyacı duyuyor? Neden bu konuda mesela diğer BK'lara özel mektup yazma gereği duymuyor?

"Mao konusunda yaptığımız hatalara somut örnek olarak kamp, Stalin toplantısı ve Pz. bildirisini veriyorsunuz.

" Önce kamp sorunu: Yoldaşlar kamptaki tavrımızı;

"a) Mao Zedung'u beş büyük öğretmen arasından çı - karma, Marksizm-Leninizmin klasikleri arasından çıkarma noktasından eleştirip, bunun tüzük ihlali olduğu görüşünü savunuyorsunuz.

"Partimiz 1.Konferansı, partiler arası ilişkiler konusunda "Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Komintern geleneğine" sahip çıkılması kararını almıştır. Yani parti 1.Konferansı partiler arası ilişkiler konusunda Mao'yu MELS'den açık bir biçimde ayırmıştır. Kampta çıkarılan bildirilerde, MELS yalnızca bu konuda (yani partiler arası ilişkiler konusunda) Mao Zedung'tan ayrılmıştır. Bu parti 1.Konferansının kararıdır. Partinin çizgisidir. Savunulan budur. Bu tüzük ihlali değil, tüzüğün uygulanmasıdır.

"Bu meselenin şekilsel yönüdür. Bu yönden yaklaşıldığında, işleyiş hatası yapıldığı görüşünde değiliz.

"Bir de meselenin özü var:

"Bu konuda bizim düşüncemiz şöyle: Partiler arası ilişkiler konusunda, MELS ve Komintern geleneği, bize, uluslararası ML Hareketin birliği için, ilkeli, açık ve gerektiğinde kamu önünde yürütülecek tartışmanın; karşılıklı eleştiri ve özeleştirisinin kural olduğunu gösteriyor. ML'ler arasındaki dayanışmanın, sırt sıvazlama değil; karşılıklı olarak hatalara karşı ilkeli mücadeleleyi gerektirdiğini öğretiyor.

"Bu gelenek ne yazıkki, 1957 ve 1960 deklarasyonlarında tespit edilen yeni 'kurallar' ile geçersiz kılınmıştır. SBKP'nin XX.PK'ne karşı uzun süre, açık ve kamu önünde ilkeli bir mücadele 'birlik' adına yürütülmemiştir. Mao Zedung önderliğindeki ÇKP (ve Enver Hoca önderliğindeki AEP) modern revizyonizme karşı mücadelelerinde, yöntem konusunda MELS'in ML yöntemlerine dayanacak yerde, 'ortak deklarasyonlar'da tespit edilen, ML olmayan yöntemlere sarılmışlardır. Bu modern revizyonistlere yaramıştır.

"Mao Zedung önderliğindeki ÇKP'nin modern revizyonizme karşı mücadele yöntemleri: Partiler arası ilişkiler konusunda savunduğu görüşler ve uygulamaları ör-

nek alınacak görüş ve uygulamalar değildir. Bu yüzden, bu konuda, partiler arası ilişkiler konusunda, MELS'in ve Komintern'in geleneğinin savunulması tek doğrudur. Parti 1.Konferansının bu konuda aldığı karar doğru bir karardır.

"Bir de ML Klasikler meselesi var. Bizim partimi -zin temel belgelerinde, ML klasik kavramı yoktur. Ama bu temel belgelerde MELS ve Mao Zedung hiç bir yanlış anlamaya meydan bırakmayacak bir açıklıkta, aynı düzeyde ele alınmakta; 5 büyük öğretmen olarak adlandırıl -maktadır.

"Birinci Konferans Marks ve Lenin'i, Marksizm-Le-ninizmin kurucuları olarak diğerlerinden ayırmış, Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'u 'en büyük Marksist Leninistler' olarak adlandırmıştır. Marksist-Leninist klasik kavramı yine kullanılmamış; en büyük Marksist-Leninistler kavramı kullanılmıştır.

"Bizim görüşümüze göre, ML klasik kavramının ne ol -duğu konusunda açıklığa kavuşmak gereklidir. (Bunun AEP konferansında sonuçlandırılması partimiz açısından olumlu olacaktır). ML klasik kavramı, bizim anlayışı -mıza göre hiç bir temel konuda hata yapmamış olan (ve-ya hatasını daha sonra özeleştirisi ile düzeltmiş olan) ML'ler için kullanılmalıdır. Biz soruna bu şekilde yak -laşıldığında, bu kavramın MELS için kullanılabileceği görüşündeyiz. Bizim görebildiğimiz kadarı ile bu ML us -talar, hiç bir temel konuda hata yapmamışlardır.

"Görüşümüze göre Mao Zedung, büyük bir ML olmasına rağmen, bir ML klasik değildir. Yaptığımız incelemeler de vardığımız sonuç, Mao Zedung'un SBKP'nin XX.kongre-sinin modern revizyonizminin etkisi altında, 1956' dan sonra ML'den sapma teşkil eden bazı ağır hatalar yap -tığıdır.

"Bu hatalardan biri, sosyalizmin burjuvazinin bir bölümü ile birlikte inşası tezidir. Bir başka hata,bü-tün sosyalizm tarihi dönemi boyunca burjuvazinin sınıf olarak varlığını koruyacağı görüşüdür. Bu görüşler;SBi de sosyalizmin inşasına getirilen eleştiriler,özellik-

le de Staline getirilen eleştirilerle iç içe gelişmiş-tir.

"Karşı devrimci üç dünya teorisine karşı ise Mao Zedung'un (bırakalım tutarlı bir mücadeleyle bir kenara herhangi bir mücadele yürüttüğünü gösterir bir belge yoktur.

"Bütün bu sebeplerden, Mao Zedung ML klasikler a-rasında sayılamaz.

"(Mao Zedung'un bugün kesinlikle ML klasikler ara-sında ele alınamayacağının, alınmaması gerektiğinin bir başka sebebi; Mao Zedung'un tüm eserinin değerkendirilmesinin bugünkü şartlarda çok zor, hatta imkânsız oluşudur. Mao Zedung'un 1957 sonrası yazıları bugün elimizde yoktur. Var olan yazılar, cümleler halinde alıntılardır. Bu yüzden Mao Zedung'un tüm eserinin değerkendirilmesi bugün eksik bir değerkendirme olmak zorundadır. Yalnızca bu sebep bile, Mao Zedung'u MELS ile aynı düzeyde ele almamız için yeterlidir.)

"b) Kamptaki tavrımızı, sempatizanlarımızla yaptığımız eğitimde Mao'ya karşı tavırda iki cepheli müca-dele anlayışını yaydığımız, bunun tüyük ihlali olduğu noktasında eleştiriyorsunuz.

"Biz kampta, Mao Zedung'u AEP gibi toptan red e -denlerin de; Mao Zedung'un hatasız olduğunu, onun en büyük ML olduğunu savunanların da yanlış olduğu düşün-cesini savunduk. Böyle düşünenlerin her ikisine karşı mücadele edilmesi gerekliliğini savunmak parti çizgi -mizi savunmak demkti. Bu konudaki merkezi görüş Tem-muz 1978 yılında AMLP ile yapılan ortak açıklamada or-taya konmuştur. Bu belge ..BK'nın bir belgesi değil, MK nin bir belgesidir. (Bkz. AMLP ile ortak açıklama sf.92/93/94) Ve bütün partiyi bağlar.

"(1979 Ağustosunda enternasyonal kampa katıldığı -mızda henüz MK 8.toplantısı yapılmamıştı! Henüz AEP'nin revizyonist olduğu tespit edilmemişti! Henüz ikili or-tak açıklamadaki görüşler rafa kaldırılmamıştı.Ve bun-lar resmi görüşlerimiz idi. Bunları savunduğumuz için

bizi "tüzük ihlali" ile suçlamak ciddi bir davranış değildir.

"Kampta, yapılan tartışmalar içinde, özellikle Alman yoldaşlardan gelen; Mao Zedung'un bugün ML olarak savunulmasının askıya alınması şeklindeki anlayışlara da karşı çıkıldı. Mao Zedung ML olarak savunuldu; ama buna paralel olarak bu konuda iki sapma ortaya kondu, bunlara karşı mücadele edilmesi gerektiği savunuldu. Tartışmalar sonunda tek doğru anlayışın bu olduğu sonucunda bir kez daha birleşildi.

"Bizim hiç bir parti belgemiz, bize Mao Zedung'un hatasız olduğu şeklinde savunulması görevini vermemektedir. MK 8.toplantısına kadar hiç bir MK toplantısında Mao Konusunda 'iki cephele mücadele' anlayışının 'merkezcilik' olduğu yönünde bir karar almamıştır. Bu karar deyim yerinde ise MK 8.toplantısının katkısıdır. Eğer bu konuda daha önce alınmış bir karar olsa idi, ve biz buna uymayıp 'iki cephele mücadele' anlayışını yay sa idik, getirilen eleştiri haklı olurdu. (Şekil yönünden). Ama bu konuda karar olmadan, bizim iki cephele mücadele anlayışını savunmamız tüzük ihlali değil, tüzük gereğidir.

"(Geçerken şunu belirtelim: "iki cephele mücadele" anlayışı, görüşümüze göre sapmalara karşı mücadelede tek doğru ML anlayıştır. Eğer birden fazla sapma, birden fazla yanlış vb. varsa, ML'ler çok cephele mücadele etmek zorundadırlar. Bunlardan birine karşı mücadeleyi ağırlıkla ele alabilirler. Ama bunu yaparken, diğer yanlışlarla mücadeleyi de göz ardı etmezler. Bizzat Mao Zedung "iki cephele mücadele"nin partinin gelişmesinin yasası olduğunu belirtiyor!)

"Stalin toplantısı sorunu:

"Mektubunuzda bu toplantıda Mao'nun savunulmadığı, 'kardeşlerin' görüşlerinin eleştirilmediği noktalarından eleştiri getiriyorsunuz.

"Stalin toplantısı görüşümüze göre çok yararlı bir toplantı olmuştur. Bu yalnızca .. BK'nin değil, taban-

daki yoldaşların da görüşüdür. Stalin toplantısında Stalin her türlü revizyonist ve oportunist saldırıya karşı savunulmuştur. Toplantının amacı da zaten önce -likle bu idi. Toplantı sırasında P. adına yapılan konuşmada P çizgisi savunulmuştur. Diğer grupların konuşmaları P n. adına değil, o grupların kendi adına yapılmıştır. Onların görüşleridir. Onları bağlar. Bunun tersi olsa idi, bütün konuşmalar ortaklaşa yapılardı. Tüm gruplar adına ortak yapılardı.

Tartışma içinde tartışmayı yürüten yoldaşımız, Mao konusunda Mao'yu ML olarak gördüğümüzü, hataları konusunda tartışma içinde bulunduğumuzu, belli sorunlar gördüğümüzü ortaya koymuştur. Tartışmayı Mao'yu savunma noktasında yoğunlaştırmamıştır. Tartışmanın Mao konusunda yoğunlaştırılmaması toplantının amacı açısından doğrudur.

"Tartışma içinde, tartışmayı yürüten yoldaşımız, BBK'den ayrı düşündüğümüzü açıkça ortaya koymamıştır. Bu yalnızca o yoldaşımızın değil, BK'mızın hatasıdır. Çünkü, BK'dan bir başka yoldaş da bu konuda görüşümüzü koyabilirdi. Bu hatadır. Sonuçları açısından -Mao'yu savunmadığımız, ML görmediğimiz vb. yönünde spekülasyon yapma fırsatı verdiğinden, ve tartışmayı öz üzerine tartışmaktan şekil üzerine tartışma noktasına çekme fırsatı verdiğinden- ağır bir hatadır. Bunun böyle olduğunu bugün açık bir biçimde görebiliyoruz.

"HK hakkında çıkarılan bildiri konusunda da görüşümüz aynı yöndedir. HK hakkındaki bildiri esas olarak olumlu, HK'yı teşhir ve tecrit etme yönünde P'mize yarar getiren bir bildiridir. Bildiride P çizgimiz savunulmaktadır. Bildiri, HK ile aramızdaki tüm temel ayrılıkları ortaya koyma iddiasında bir bildiri değildir. Bu, bildiride açıkça belirtilmekte, HK ile aramızda görüş ayrılığı olan bazı noktalarda fikir belirtileceği söylenmektedir.

"Bu bildiride "Mao Zedung en büyük ML'lerden biridir. HK bunu red ediyor" vs. şeklinde bir madde olsa idi, bugün içinde bulunduğumuz tartışma ortamında, ..BK-

nin 'Mao'yu savunmadığı' şeklinde bir spekülasyona fırsat verilmemiş olurdu. Bu açıdan bakıldığında bu konuda hata yapıldığı ortadadır. Biz bugün bunu hata olarak tespit edebiliyoruz.

"Biz MK 8.toplantısının kararları elimize geçtik - ten bu yana, bu kararların önemli bir bölümünü yanlış bulmamıza rağmen bunları uygulamaya çalışıyoruz. ..BK hiç bir dönemde, MK açık, net bir karar aldığı anda bunun tersini uygulamamış, yerine kendi görüşlerini geçirme - miştir. Getirdiğiniz eleştiriler böyle bir hava yarat - maya çalışıyor. Bu tavır doğru değildir.

"..BK, yalnızca açık karar olmayan konularda, parti çizgisini kendi yorumu doğrultusunda pratiğe geçirmiş - tir. Başka türlü davranmak da zaten imkansızdır. Başka türlü davranmak, açık karar olmayan konularda elini kolunu bağlayıp oturmamak, hiç bir iş yapmamak demektir . Bu doğru, partiye yararlı, ilerletici bir davranış ol - maz.

"Bir de şunu tespit etmeliyiz ki, parti çizgimizde, MK 7.toplantısında da tespit edildiği gibi, bir dizi konuda eklettik noktalar ve muğlaklıklar vardır. Bu konularda, eğer merkezi bir karar yoksa, parti çizgisinin yorumlanarak uygulanmaya çalışılması kaçınılmaz bir durumdur. MK bir çok konuda böyle davranmıştır. Bu yanlış değildir.

"Dışımızdaki teşkilatlarla ilişkiler içinde ve sı - rasında da belli hatalar yapılmış; tartışma içinde bulunulan bazı konularda kişisel görüşler de savunulmuş - tur. Bu parti çizgisini uygulamamak vs. anlayışından de ğil, bu konudaki tecrübesizlikten kaynaklanmıştır. Hata yapan yoldaşlarımız bu konuda özeleştirii yapmışlardır. BK toplantı sonuçları sırasıyla incelendiğinde bu görü - lebilir.

"Bu konuda MK insiyatifi, MK'dan bir yoldaşın ön - derliğinde ..BK'ya vermiştir. İnsiyatif verildiğinde bu ilişkilerde tartışma konusunda nasıl davranılacağı ko - nusunda bir perspektif çizilmemiştir. Yapılan hatalarda bunun da payı vardır. Bugün tecrübelerden çıkardığımız

sonuç şudur:

"Yabancı teşkilatlarla ilişkide, parti çizgimiz or - taya konmalı ve bu savunulmalıdır. Parti içinde tartış - ılan konular varsa, bunlar da görüşme yapılan teşkila - ta bildirilmeli, tartışma içinde ortaya çıkan görüşle - rin ne olduğu konusunda da bilgi verilmelidir. (Bu, iliş - kide bulunulan teşkilatla ilişkilerin durumuna da bağ - lıdır. Eğer ilişkide bulunulan teşkilat hiç tanınmıyor - sa, ilişki çok yeni ise bu konuda bilgi verilmeyebilir.) Eğer görüşme içinde, herhangi bir tartışmada, partinin görüşü olmayan bir konu ortaya çıkarsa; görüşmeyi yürü - ten yoldaş bunu belirtmeli, varsa kendi görüşünü, bunun kendi görüşü olduğunu belirterek savunabilmelidir.

"Bizim bugün ilişkilerde uyguladığımız budur. MK bu - nu yanlış buluyorsa, bize yol göstermelidir.

"Yoldaşlar,

Mektubunuzda, "..BK faaliyetleri ile MK'nin karar - ları arasında çıkan bir diğer uyumsuzluk AEP konusunda - dır" diyorsunuz. Bize bu konudaki "uyumsuzluğu" bir gös - terin! Biz bu konuda burda yürüttüğümüz faaliyetler ile MK kararları arasında bir uyumsuzluk olduğu düşüncesin - de değiliz.

"MK, AEP'nin ML olmadığı yönündeki kararını 8.top - lantısında almıştır. Ondan önceki dönemde, MK AEP'nin çizgisinin ML olmadığı düşüncesinde idi (bkz. MK 6. top - lantısı kararları) ama dışa karşı AEP'nin ML olduğunun savunulması kararını almıştı. Biz bütün faaliyetlerimiz de, MK 8.toplantısı kararları elimize geçene kadar, MK'nın (8.toplantı öncesi!) kararlarına uygun davrandık. Yani dışa karşı AEP'nin ML olduğunu savunduk, ama hata - larını da açıkça eleştirdik. Faaliyetlerimizin, MK 8. toplantısı kararları öncesi kararlarla 'uyumsuzluk' i - çinde olduğunu ispat etmelisiniz!

"Bizim, MK 8.toplantısı öncesinde burada AEP konu - sunda yürüttüğümüz faaliyetler, MK 8.toplantısı öncesi çizgimizin uygulanmasıdır. Ve MK 8.toplantısı öncesi kararlarla tam bir uyum içindedir. MK 8.toplantısı ön -

cesi AEP konusunda burda sürdürdüğümüz faaliyetler yalnızca MK 8.toplantısı kararları ile uyumsuzluk içindedir, bunlarla çelişmektedir. Bu da normaldir. Biz başta da belirttiğimiz gibi, MK'nın bir sonraki toplantıda alacağı kararı önceden uygulayacak durumda değiliz.

"Biz 8.toplantı kararları elimize geçtiğinden bu yana, dışa karşı AEP'nin ML olmadığı görüşünü (bunu yanlış bulduğumuz halde) yayıyoruz. Bunu yapmayı parti disiplininin gereği olarak kavırıyoruz. Bu konuda getirdiğiniz eleştiri haksız bir eleştiridir. Burda farkında olmadan bizi, partinin MK 8.toplantısı öncesindeki görüşlerini savunduğumuz, çizgisini hayata uyguladığımız için eleştiriyorsunuz. Bu doğru değildir.

"Bugün MK 8.toplantısı kararları ..BK tarafından pratiğe uygulanmaktadır. Yapılan faaliyet budur. Siz bu faaliyet üzerine bilgi sahibi olmadan, deyim yerinde ise, peşinen eleştiri yürütüyorsunuz. Bu da soruna nasıl tek yanlı yaklaştığınızın bir ifadesidir.

"Yoldaşlar,

Buraya kadar olanlar, işleyiş konusunda getirdiğiniz eleştiriler hakkında diyeceklerimizdir. Bu şekil arkasında tabii ki bir öz yatıyor. Ve bu konuda bugünkü durumda görülen odur ki, ..BK ile MK 8.toplantısı arasında, bazı konularda yaklaşım ve anlayış farklılıkları ortaya çıkmıştır.

"Bu konulardan birincisi ve şu anda en önemlisi kuşkusuz Mao Zedung meselesidir. Bu konuda, ..BK olarak MK 7.toplantısındaki yaklaşımın esas olarak doğru olduğu görüşündeyiz. MK 7.toplantısındaki bu konudaki eksiklik Mao konusunda yaptığımız esas hatanın ne olduğunun tespitinin yapılmamış olmasıdır. Bu konuda bizim görüşümüz esas hatanın "Mao'nun tüzük hükmü gereği yeterince savunulmamış olması (bu hatadır)" değil; "Mao'ya getirilen eleştirilerin incelenip, Mao'nun hatalarının araştırılması yönünde yeterli bir çaba sarfedilmemiş" olduğu şeklindedir. MK'nın buna önderlik etmemiş olmasıdır. Biz neden sorunu böyle görüyoruz?

"Bugün Mao Zedung'a (ve onun üzerinden ML'e) gelen saldırı, bir takım eleştiriler temelinde yükselmektedir. Bu saldırı karşısında kuru sıkı savunma, ne Mao'yu gerçekten savunma anlamına gelir, ne de bizi ilerletir. Bu yüzden Mao gerçekten savunulmak isteniyorsa, bugün esas mesele, Mao'nun incelenmesi, bu temelde savunulması olmalıdır.

"Mektubunuzda bugün Mao Zedung'u savunmak "ML ile her türden oportünizm arasında ayırdedici kıstastır" diyorsunuz.

"Biz meselenin böyle konmasının doğru olmadığı düşüncesindeyiz. Çünkü Mao Zedung'un, sosyalizmin inşası döneminde, önemli -ML'den sapma teşkil eden- hatalar yaptığı düşüncesindeyiz. Bu durumda ayırıcı kıstasın "Mao Zedung'un savunulması" olarak konmasını doğru bulmuyoruz. Görüşümüze göre dün olduğu gibi bugün de ML ile oportünizmi ayıran temel kıstaslar, ML'in her temel konudaki ilkelerinin savunulup savunulmadığı sorunudur.

"ML'in devlet, devrim, proleterya diktatörlüğü, bolşevik parti, metod vb. konularda temel görüşlerinin savunulmasıdır bugün ayırdedici kıstas.

"Mao Zedung'un savunulması sorunu, ML'in savunulmasının bir sorunudur ve ona bağlı olarak ele alınmalıdır. Tersine değil. Bizim görüşümüz budur. Bu konuda aramızda anlayış farklılığı vardır. Biz bu anlayış farklılığının, partinin eylem birliğini zedelemekten, yoldaşça, açık tartışma içinde giderilmesi gerektiği düşüncesindeyiz. Ama bunun yapılabilmesi için, gerçekten yoldaşça tartışma ortamı olmalıdır. "Kuşkular" vs. ile değil, delillerle çalışılmalıdır.

"Mesela siz mektubunuzda, bizim "Mao Zedung'un ML olup olmadığı konusunda kuşkuya sahip olduğumuz" düşüncesinde olduğunuzu belirtiyorsunuz. Bunun 'çok açık' olduğunu yazıyorsunuz. Bu sizin kendi 'kuşkunuzdur' yoldaşlar. Biz Mao Zedung konusunda ne düşündüğümüzü, parti içindeki tek BK olarak 1978 Aralığında ortaya koyduk. (Bkz.7.toplantı sonuçları) Eğer bu belgeyi incerseniz

bizim bu konuda bir 'kuşkumuz' olmadığını görürsünüz. Bunun dışında ..BK düzenli olarak toplantı sonuçlarını, ve raporlarını size iletmıştır. Yine bu belgeleri incelediğinizde böyle bir 'kuşkumuz' olmadığını görürsünüz. Bizce açık olan budur.

"Mao Zedung hakkındaki 'kuşkumuz' onun ML olup olmadığı konusunda değildir. Sizin deyiminizle 'kuşku'muz:

-Mao Zedung'un Stalin'e getirdiği eleştirilerin haksız olduğu;

-Mao Zedung'un burjuvazinin bir bölümü ile birlikte sosyalizmin inşası tezinin anti-ML olduğu;

-Mao Zedung'un parti içindeki mücadelede önemli hatalar yaptığı;

-Mao Zedung'un bütün sosyalizm dönemi boyunca burjuvazinin varlığını (sınıf olarak) sürdüreceği tezinin anti-ML olduğu;

-Mao Zedung'un üç dünya teorisine karşı tutarlı bir mücadele yürütmediği vb. konulardadır.

"Biz bu 'kuşkularımızı' belgelere dayanarak temellendireceğiz. Bu konuda 'kuşkusu' olmayan yoldaşlar da aynı şekilde hareket etmelidir.

"Biz bu 'kuşkularımızı' Aralık 1978'de ortaya koyduk. Mao'ya görüşümüzce nasıl yaklaşılması gerektiğini de ortaya koyduk. Ama bu görüşleri derinleştirip, geliştirmedik. Bu hata idi. Şimdi bu görüşleri derinleştirerek parti içindeki tartışmayı ilerletmeye çalışacağız.

"AEP konusunda ise getirdiğimiz eleştiri daha çok işleyiş yönündedir.

"Anlayış konusunda ayrıldığımız yer, bir partinin hangi noktadan itibaren revizyonist olarak adlandırılabilceği konusundadır. Biz AEP'nin çizgisinin (bugünkü çizgisinin!) anti-ML olarak adlandırılabilceği, ama AEP'nin hala ML parti olarak adlandırılabilceği anlayışındayız. Bu konuda tartışma ilerlerse, bu anlayış farkının ortadan kaldırılabilceğini umuyoruz.

"(Bu konuda geniş görüş, ..BK tarafından onayla -

nan, FÜ'lerin mektubuna verilen cevapta vardır).

"Bizim bu konuda asıl karşı çıktığımız ve eleştir -
diğimiz, MK'nin işleyiş konusunda bir sürü özeleştiri yapmasına rağmen, MK 8.toplantısında aldığı kararla, bu özeleştireleri geçersiz kılmasıdır. MK mesela Kadro Konferanslarını hiçe saymıştır. Karşı çıkıp eleştirdi -
ğimiz öncelikle bu tavidir.

"Mektubunuzda, bu konuda aramızdaki farkın sanki bizim AEP'yi savunduğumuz, sizin de onu eleştirdiğiniz için olduğu şeklinde bir hava yaratıyorsunuz. Bu kesinlikle doğru değildir.

"AEP'nin açıkça eleştirilmesini, ve AEP karşısında açık tavır takınılmasını R içinde talep eden ..BK olmuş tur. ..BK mesela, MK 4.toplantısının "Yalnızca ikili ortak açıklama yapma" kararını bu anlayışla eleştirmiş -
tir.

"Partimiz adına AEP'ye ilk, ad vererek açık eleştiri yine ..de, AEP toplantılarında getirilmiştir. AEP ve ASHC doğru bir biçimde, emperyalistlerin saldırılarına karşı savunulmuş, ve fakat aynı zamanda eleştirilmiştir.

"1979 Ağustosunda enternasyonal gençlik kampında, Enver Hoca'nın Emperyalizm ve Devrim adlı kitabının incelenmesi ve eleştirisi ..BK tarafından programa alınmış; program Siyasi Büro tarafından "bunun provokasyon olarak kavranacağı" gerekçesi ile bozulmuştur!

"Görüldüğü gibi sorun, bizim AEP'yi savunmamız, sizin ise AEP'yi eleştirmeniz şeklinde bir sorun değildir. ..BK partimiz içinde belli ML işleyiş kurallarının yerleşmesini hayati önemde görmekte, bunun için mücadele etmektedir.

"Tutarlı olmayı, rüzgara göre tavır değiştirmemeyi, sonucu araştırmanın sonuna koymayı, tartışmayı tüm partinin malı haline getirmeyi; tartışmayı şartların verdiği ölçüde en geniş çevre içinde yürütmeyi vs. savunmaktadır. Sorun budur.

"Diğer konular:

"..BK'nin yaptığı hatalar konusunda özeleştiri yapmasını istiyorsunuz. Bu gayet tabiidir. Ve gündemde olan bir sorundur. ..BK merkezi AEP konferansına hazırlık içinde yaptığı tüm çalışmayı değerlendirip özeleştiri yapacaktır. Bunu yalnızca ..BK değil tüm P. organları yapmalıdır.

"-Ph. adına Stalin toplantısında konuşma yapan yoldaştan istenen özeleştiri doğru değildir. Öncelikle şu bilinmelidir ki, ..'de bir organ çalışması vardır. Ve bir hata yapılıyorsa, o yalnızca o hatayı yapan kişiyi değil tüm organı bağlar. Bu konuda yalnızca konuşmayı yapan yoldaştan özeleştiri istenmesi o yoldaşla, ..BK'deki diğer yoldaşlar arasında (objektif olarak) ikilik yaratmaya çalışma tavrıdır. ..BK bu tavrı mahkum etmekte, burda yapılan tüm eylemlerden organ olarak sorumlu olduğuna dikkat çekmektedir.

"İkincisi Ph. adına konuşma yapan yoldaş, toplantının amacının Stalin'in şahsında ML'in savunulması olduğundan yola çıkarak, tartışmayı Mao sorununa ve toplantıyı ortak düzenlediğimiz örgütlerle bu konudaki ayrılıklar sorununa kaydırmamıştır. Bu doğru bir tavidir.

"SB eğer bu konuda köklü bir hata görüyorsa, belgeleri yayınlarken, bunun eleştirisini yapmalıdır. Biz ..BK olarak açıktır ki, merkezi görüşü dışı karşı savunuruz.

"-Burda çıkan AEP mektupları, MK 7.toplantısında alınan karar doğrultusunda, MK 7.toplantısında tespit edilen zamanda çıkmıştır. MK 8.toplantısından önce alınan karar uygulanmıştır. Bunda bir hata yoktur. Bizim önerimiz, T'de de bu belgelerin y.da çıkan önsözle çıkmasıdır. Yeni önsözle birlikte bir de açıklama yapılması doğru olur.

"Burda ikinci baskı yapıldığında belgeler yeni bir önsözle (T'deki önsözle) basılır.

"-Bugüne dek parti içindeki tartışmaya yeterince aktif olarak katılmadığımız doğrudur. Bu konuda getirdiğiniz eleştiri esas olarak haklıdır. Ancak şu da tespit edilmelidir ki, parti içindeki tartışmayı ilerletme konusunda, en aktif BK'nin ..BK olduğu da bir gerçektir. ..BK toplantı sonuçlarının sırasıyla gözden geçirilmesi bunu kolayca ispatlayabilir. Biz ..BK'nin bu konuda yeterli bir çaba göstermediği için hatalı olduğunu tespit ediyoruz. Ama mektubunuzda yarattığınız hava, ..BK'nin bu konuda hiç katkısı yokmuş gibi bir havadır. Bu gerçeklere uymamaktadır.

"Biz bu konudaki hatamızı aşmak için çaba sarf ediyoruz.

"-Uluslararası ilişkiler konusunda yaptığımız görüşmelerin raporları son dönemde düzenli olarak gönderilmektedir. Bu konuda bu yapılmıyormuş gibi bir eleştiri getirmeniz, tek yanlı bir yaklaşımın ürünüdür. Objektif olarak ..BK kendi başına işler yapıyor, MK'yi haberdar etmiyor anlayışını yaymaya hizmet eder. Bu tavır doğru değildir.

"-Kadroların esas çalışma alanına kaydırılması sorununda burdaki somut durumumuz hakkında aslında bilginiz vardır. Bölgede şu anda .. üye vardır. Bunlardan biri içerdedir. Bu durumda .. üye ile çok geniş bir bölgeyi idare etme durumundayız. Kısa süreli değil, uzun süreli bir plan dahilinde kadro aktarmanın tek doğru yol olduğu düşüncesindeyiz. Önümüzdeki dönemde, buranın bir kereye mahsus değil, sürekli bir kadro kaynağı olmasını sağlamak için MK 7.toplantısı kararları ışığında, yoğunlaşmaya ve seviyeyi yükseltmek için eğitime ağırlık vermeye başladık. Bugünkü durumda, acilen kadro desteği burada çok önemli kayıpları göze alarak mümkündür. Bu uzun dönemli çalışmayı da aksatacaktır. Bu yüzden burdan kadro desteği kısa süreli bir iş olarak ele alınmamalıdır.

"Bunun dışında bu eleştirinin özellikle belli görüş ayrılıklarının çıktığı bir dönemde getirilmesi; ..BK merkezi desteklemiyor şeklinde bir anlayış yayıl -

maya çalışılması da iyi bir yöntem değildir.

"Yazdığınız mektup hakkında görüşlerimin kısaca bunlar. Biz, MK'nin, ve SB'nin alınan kararların ..'de uygulanması konusunda hiç bir kuşkuya kapılmamasını istiyoruz. Aramızdaki görüş ayrılıklarının parti disiplini-ne uyararak, mücadele ile aşılabacağı; doğru görüşlerin mücadele ile hakim olacağı görüşündeyiz.

"MK ve SB'dan beklediğimiz, tartışmanın şekilsel sorunlardan çok, öz üzerine yürütülmesinin ortamını yaratmasıdır.

Yoldaşça Selamlar

..BK 26.2.1980"

Burda getirdiğimiz görüşler özü itibarı ile doğru görüşlerdi. Mektuptaki tek yanlışımız, El Saler III. Gençlik Kampı konusunda takındığımız duygusal tepki niteliğini taşıyan yanlış tavırdı. Gerçekte gençlik kam-pında çıkardığımız bildirilerde bizimle oportunistler arasındaki ayrım çizgilerinden birinin Mao Zedung değerlendirmesi sorunu olduğunun yeterince ortaya konması önemli bir hata idi. Her ne kadar SB'nun bu konuda getirdiği eleştiri, getirildiği şekli ile doğru değilse de; bizim kendi hatalarımız konusunda doğru tavır takınmamız ML'in gereği idi. Biz bunu yapmamakla ikinci bir hata yaptık. Bu hatamızı daha sonra görerek 19.toplantımızda düzelttik. MK 8.toplantısından sonraki dönem de siyasi gelişmemizi belirleyen 8.toplantının yanlış gördüğümüz kararlarına karşı yürüttüğümüz mücadele; bu mücadele içinde görüşlerimizi geliştirmemiz olmuştur.

..BK Şubat 1980'de yaptığı 17.toplantısında MK 8.

Toplantısının aldığı kararı işleyiş açısından şöyle eleştiriyordu:

"MK 8.Toplantısının ilk gündem maddesi yapılan kadro konferanslarının değerlendirmesidir. MK 8.Toplantısı bu KK'larını olumlu olarak değerlendirmiştir. ..BK bu değerlendirmeye katılmaktadır. Aynı şekilde, KK'nın daha iyi hazırlıkla yapılması halinde, çok daha fazla yarar getireceği değerlendirmesi de doğrudur.

"..BK, MK 8.toplantısının KK'nı 'olumlu' ve 'yararlı' olarak değerlendirmesi ile; daha sonra aldığı kararlar arasında bir çelişme görmektedir. ..BK'da incelenen KK kararlarından anlaşıldığına göre, hiç bir KK MK 7.toplantısında getirilen "AEP araştırmasının bir merkezi konferansla sonuçlandırılması" önerisine karşı çıkmamış; bunun tersi yönünde bir öneri getirmemiştir. MK 8.toplantısında, bir yandan KK'larını olumlu ve yararlı olarak değerlendirirken, diğer yandan KK'larını hiçe sayan bir tavır içine girerek; kadro konferanslarının onayladığı MK 7.toplantısı raporundaki anlayışı değiştirmiş; AEP konusunda sonuca varmıştır. MK 8.toplantısı araştırmanın bundan böyle varılan sonucu destekleme yönünde devam etmesi kararını almıştır. MK 8.toplantısı bu açıdan olumsuzdur. ..BK, MK'nin bu tutumuna dikkat çekme kararı almıştır. ..BK, eğer KK'larının partinin ve MK'nin siyaseti üzerinde bir etkisi olmayacaksa, bunların 'göstermelik' olmaktan öteye gidemeyeceği, bu yüzden de bir yararı olmayacağı görüşündedir."

..BK 17. toplantısında içe dönük çalışmanın nasıl ele alınması gerektiği üzerine de tartışıldı. Bu konu ile bağıntılı olarak Stalin'in ortaya koyduğu Bolşevik Partisinin inşası ile ilgili kurallar üzerinde de duruldu ve şu sonuçlara varıldı:

"Stalin bilindiği gibi "İktidarı ele geçirmeden önce ve geçirdikten sonra parti" adlı yazısında Bolşevik partinin inşasında 'üç aşama' nın varlığından söz etmektedir. Stalin şöyle demektedir:

"Bizim partimizin gelişmesinde üç dönemi öne çıkar

mak gerekir.

"Birinci dönem, partimizin yaratılması; şekillendirilmesi dönemidir. Bu dönem, Iskra'nın kurulmasından III. Parti Kongresine kadar olan dönem kapsar. (1900 yılının sonu ile 1905'in başına kadar olan dönem)" (Stalin, Eserler, c.5, Alm.s.87)

...

"İkinci dönem geniş işçi ve köylü kitlelerinin parti için, proleteryanın öncüsü için kazanılması dönemidir. Bu dönem şöyle böyle 1905 Ekimi ile 1917 Ekimi arasındaki dönem kapsar" (agy s.88).

"Üçüncü dönem iktidarın ele geçirilmesi ve sağlamlaştırılması dönemidir. ...1917 Ekiminden sonraki dönem." (s.91)

"Bizi ilgilendiren öncelikle iktidarın ele geçirilmesinden önceki dönemde parti inşasının görevleri olduğundan, ilk iki dönem Stalin'in nasıl kavradığı üzerinde duruldu.

"Birinci dönemin özelliğini Stalin şöyle belirtiyor:

"Bu dönemde partinin dikkatinin merkezinde bizzat partinin kendisi; partinin varlığı ve korunması bulunmaktadır.

"Parti bu dönemde belli bir anlamda kendine yeterlik bir güç olarak görülmek durumundadır. Bu anlaşılır bir şeydir de: Bir yandan çarlığın azgın saldırıları, diğer yandan menşeviklerin partiyi içten dinamitleme ve parti kadrolarının yerine şekilsiz, partisiz bir yapıyı geçirme çabaları... partinin tüm varlığını tehdit etmektedir. Bu durumda partinin korunması (yaşatılması ç.n) bu dönemde birinci derecede önem kazanmaktadır.

"Rusyada komünizmin bu dönemdeki esas görevi işçi sınıfının en iyi, proleteryanın davasına en bağlı elementlerini partiye kazanmak; proleteryanın partisini ayakları üzerine dikmek, şekillendirmektir. Yoldaş Lenin bu görevi 'Proleteryanın öncüsünün komünizme kazanılması' olarak adlandırıyor." (age. s.88)

"İkinci dönemin özelliklerini ise Stalin şöyle belirtiyor:

"Bu dönemde parti önceki dönemdeki gibi güçsüz değildir. Parti itici güç olarak ciddiye alınması gereken bir faktör haline dönüşür. Artık yalnızca kendine yeterli bir güç değildir. Çünkü varlığı ve gelişmesi garanti altına alınmıştır. Şimdi parti kendine yeterli bir güçten, işçi ve köylü kitlelerinin kazanılması için bir araca; kitlelerin sermayenin iktidarını yıkmak için mücadelesini yönlendiren bir araca dönüşür.

....

"Bu dönemde partinin dikkatinin merkezini artık partinin kendisi değil, milyonlarca halk kitleleri oluşturur." (s.89/90)

"Lenin ve Stalin bolşevik partinin inşasının birinci döneminde, kitleler arasındaki çalışmanın esas biçiminin propaganda çalışması olduğunu vurguluyorlar.

"Lenin ve Stalin'e göre birinci ve ikinci dönem birbirinden ayıran iki temel özellik vardır.

"1.Partinin çalışmasının, partinin dikkatinin merkezinde birinci dönemde bizzat partinin kendisi varken, ikinci dönemde milyonlarca halk kitlesi vardır.

"2.Birinci dönemde esas sorun proleteryanın en ileri bilinçli kesiminin, Lenin'in deyimi ile 'proleteryanın öncü kesiminin' partiye kazanılmasıdır. İkinci dönemde ise esas sorun, milyonlarca işçi ve emekçi kitlelerinin parti öncülüğünde birleştirilmesi, harekete geçirilmesidir.

"Açıktır ki, bu iki dönem birbirinden Çin seddi ile ayrılmamıştır. Sınıf mücadelesinin gelişkin olduğu ülkelerde, esas olarak ikinci dönemin görevleri olan görevler bizzat partinin önüne çıkabilir. Parti, kendi gücünü koruma ve geliştirme görevine bağlı olarak bu görevleri de çözmeye çalışır. Mesela RKİP 1905 öncesinde de bir çok greve, boykota, kitle eylemine öncülük etmeye çalışmıştır. Kitle eylemleri içine sosyalist bi-

lini taşıyarak, bunları yönlendirmeye çabalamıştır.

"İkinci dönemde de, esas olarak birinci dönemin görevi olan, işçi sınıfının öncü unsurlarının kazanılması görevi sürdürülür.

"Birinci dönem ile ikinci dönem arasındaki fark, birincisinde kitle içinde çalışmamak, ikincisinde kitle içinde çalışmak şeklinde bir fark değildir. Farklılık çalışmanın şeklindedir. Birinci dönemde kitle içinde çalışmada esas olan propagandadır. Amaç kitleleri hemen ayaklandırmak değil, devrim mücadelesine hazırlamaktır. Amaç öncelikle kitlenin en ileri bilinçli kesimini partiye kazanmaktır. İkinci dönemde, artık partinin varlığı ve gelişmesi garanti altına alınmıştır. Bu dönemde amaç artık partiye kazanılmış öncü unsurların kitleyi birleştirerek, ona yol göstermesi, iktidar mücadelesine katmasıdır. Bu dönemde kitle içinde çalışmada ajitasyon ağırlık kazanacaktır.

"İşte Lenin ve Stalin'in anladığı 'iki aşama' anlayışı budur. Bu anlayış görüşümüzce, devrim yollarındaki tüm farklılıklara rağmen, bütün komünist partilerinin inşasında geçerli olan, temel alınması gereken bir anlayıştır. Bolşevik parti modeli, bütün ML'ler için örnek alınması gereken bir modeldir.

"Bugün içinde bulunduğumuz ortamda, partimiz henüz 'birinci dönemin' görevi olan kitlenin (özellikle işçi sınıfının!) en ileri kesimini partiye kazanma görevini tam olarak çözmeden; ikinci dönemin görevi olan, kitleyi parti etrafında birleştirme görevini de yerine getirmeye çalışmaktadır. Bu doğrudur. Dışımızda gelişen sınıf mücadelesine seyirci kalamayız. Öncü'nün partiye kazanılması bizzat bu mücadeleler içinde olacaktır. Yanlış olan MK 7.toplantısına kadar içinde bulunduğumuz dönemde partinin içe dönük çalışmasının öneminin bilinçle çıkarılmamış oluşudur. Bizim kavrayabildiğimiz kadarı ile bugün içinde bulunduğumuz dönemde partinin dik - katinin merkezini bizzat partinin kendisi oluşturmak zorundadır. Dışımızda kendiliğinden gelişen sınıf müca-

delelerine katılma ve bunları yönlendirmeye çalışma, partinin içinde bulunduğu durumla bağıntılı olarak ele alınmalıdır. Bu özellikle içinde bulunulan ideolojik-siyasi karmaşanın aşılması; örgütsel yapının gerçekten işler hale gelmesine kadar sürmelidir.

"..BK parti içinde bolşevik parti modeli üzerinde tartışılması, özellikle bu modelin evrensel olup olma - dığı üzerinde tartışılmasını gerekli görmektedir.

"..BK 17.toplantısında ayrıca içe dönük çalışmanın öne alınmasının somut olarak ne anlama geldiği üzerin - de de durdu. Bazı yoldaşlarda var olan herkesin araştırma yapması şeklindeki bir anlayışın yanlış olduğu sonucunda birleşti.

"İçe dönük çalışmanın esas alınması; içe dönük çalışmada da araştırma ve incelemenin öne alınması demek, bütün partili yoldaşların pratik işleri bırakıp araştırma ve inceleme yapması demek değildir. Böyle bir anlayış yanlıştır. Araştırma ve incelemenin esas alınması demek, araştırma ve inceleme yapabilecek nitelikte yoldaşların pratik yüklerinin hafifletilmesi, bunların bu konuda uzmanlaşması demektir. Bu yoldaşların ortaya koyduğu araştırma, inceleme, tartışma yazıları daha sonra tüm parti içinde tartışılmalıdır. İçe dönük çalışmanın esas alınması demek, örgütsel planda, uzmanlaşma, her yoldaşın yapacağı esas işin ne olduğunun doğru bir şekilde tespiti demektir. Yoldaşları en fazla verim verebilecekleri alanlarda görevlendirme, seferber etme demektir. Eğer ihtisaslaşma doğru ele alınırsa, bizim sınıf mücadelesine katılmamız çok daha aktif ve planlı olabilir."

Mart 1980'de yapılan 18.toplantıda yeniden daha önce çeşitli kez üzerinde durduğumuz gelişmeler üzerine tartışıldı ve şu sonuçlar ortaya kondu:

"Çelişmeler konusunda (bütün konularda olduğu gibi) kavramlardan çok, anlayışlar üzerinde durulmalıdır. Mesela oportunistler eleştirilirken, bizim kullandığımız kavramları kullanmadıkları için değil, anlayışları yan-

lış olduğu için eleştirilmelidir.

"Bir diğer sorun 'emperyalist sistemle/sosyalist sistem' arasındaki çelişme sorunudur. Biz bilindiği gibi bu çelişmeyi dünya çapındaki başlıca çelişmelerden biri olarak ele aldık. Ve sosyalist sistem içinde yalnızca objektif bir gerçekliği değil, subjektif olarak sosya - lizme yönelen güçleri de ele aldık. Bu yaklaşıma yol gösteren düşünce, sosyalist devlet olmasa da, bu çeliş - menin mutlaka sürmesi gerektiği şeklindeki bir anlayış - tı. Dünya çapında mutlaka 4 başlıca çelişme olmalı idi. Bu yüzden de anlayışımıza göre, sosyalist bir tek dev - let olmasa bile, bu dördüncü çelişmenin varlığını sür - dürmesi gerekli idi. Bunun olması için, subjektif unsu - ru objektif bir gerçekliğin ifadesi olan çelişme içinde ele aldık.

"Aslında sorun nedir? Emperyalizmin kendi iç çeliş - meleri vardır. Bu çelişmeler emperyalizmin çürümüşlüğü - nü, asalaklığını belirleyen, onu çöküşe götüren emperya - lizmin kendi iç çelişmeleridir. Bunlar:

"-Proleterya ile burjuvazi arasındaki (Gelişmiş ül - kelerde) sosyalist devrimle çözülecek olan çelişmeler,

"-Emperyalist devlet ve tekellerle, ezilen sömürge/ yarı sömürge halkları arasındaki, antiemperyalist-anti - feodal (milli-demokratik)devrimlerle çözülecek olan çeliş - meler, ve

"- Emperyalist devlet ve tekellerin kendi arala - rındaki çelişmelerdir. Bu çelişmeler karşı devrimin ken - di içindeki çelişmelerdir. Nitelik olarak ilk iki çeliş - meden değişiktir. Bu çelişmeler emperyalistler arası paylaşım savaşlarına yol açar. Proleterya bu çelişmeden devrim için yararlanabilir.

"1917 Ekim devrimi ile birlikte; emperyalist zincir en zayıf halkasından kopmuş; emperyalist dünya parçalan - mış; bir devlet emperyalist dünya pazarının dışına çık - mıştır. Proletaryanın iktidarının hüküm sürdüğü bu dev - let bütün dünya proletaryasına ve ezilen halklara örnek olmuş; emperyalist sistem karşısında somut olarak yeni bir sistemin varlığını, emperyalist sistemden,devrimle

kurtulmanın mümkün olduğunu ortaya koymuştur. Emperya - list sistemle (emperyalizmle) sosyalist devlet (ya da devletler-ikinci dünya savaşı sonrası durumda) arasında ki çelişme işte böylece ortaya çıkmıştır. Bu çelişmenin varlığı; bütün dünyada proleter devrimlerini kolaylaş - tırır. Emperyalistler bu çelişkiyi çeşitli yollarla ken - di lehlerine çözmek, sosyalist devleti (yada devletleri) yok etmeye çalışırlar. Dıştan saldırı, veya içten yoz - laşma sonucu sosyalist devletin (ya da devletlerin) or - tadan kalkması halinde, dünyada hiç bir sosyalist dev - let kalmaması halinde, bu çelişmenin de ortadan kalkaca - ğı ortadadır. Soruna bizce böyle yaklaşılmalıdır.

"(Bu çelişmede çelişmenin 'emperyalizmle-emperya - list sistemden kopan devletler' şeklinde ifade edilmesi daha doğru olacaktır. Çünkü, emperyalist sistemden pan her devlet sosyalist değildir. Sosyalist olmasa da emperyalist pazarın bir parçası olmaktan çıkan devlet - lerle, emperyalizm arasında bir çelişme vardır.Bu çeliş - menin varlığı, proleter dünya devrimini olumlu yönde etkiler.)

"Çelişmeler konusundaki anlayışımız bir kez daha gözden geçirilmeli, bu konu tartışılmalıdır."

Nisan 1980'de MK dokuzuncu toplantısı yapıldı. MK dokuzuncu toplantısında ..BK'nın ortaya koyduğu ML'in kıstasları; ve bir ML partinin yozlaşma süreci konusun - daki doğru anlayışları MK esas olarak kabul etti. ..BK'nin önsöze getirdiği eleştirilerin bazı nok - talarını kabul etti; ama özünü red etti. En azından iki noktada ispatlayamayacağı tezler savunduğunu kabul et - mesine rağmen, AEP konusunda aldığı kararın doğru oldu - ğu konusunda ısrar etti. AEP'nin yozlaştığı iddiasının mantıki sonucu olarak, AEP'nin karşı devrimin bir par - çası olduğu tezini ortaya koydu... BK, MK 9. toplantısın - dan sonra Mayıs 1980'de 19.toplantısını yaptı. Bu top - lantıda BK,MK 9.toplantısının aldığı kararlar üzerinde tartıştı ve şu sonuçlara vardı:

"MK'nin 9.toplantı kararlarına ek olarak yayınla - nan BK'nin eleştirisi esas olarak doğrudur. AEP konusun

da alınan karara getirilen eleştiriler özü itibari ile doğrudur.

"BK'nin getirdiği AEP konusunda alınan kararın "işleyiş" açısından yanlış olduğu şeklindeki eleştiri; tüzüğün çiğnendiği şeklinde bir eleştiri değildir. Soruna tüzük açısından yaklaşıldığında, MK, 1.Konferans kararlarına dayanarak AEP'yi revizyonist ilan edebilir. Bu şekilde davranması soruna salt şekilsel açıdan yaklaşıldığında tüzük çiğnenmesi anlamına gelmez. BK'nin bu yön de getirdiği eleştiri doğru değildir.

"Ancak BK'nin "İşleyiş" konusunda getirdiği eleştirinin özü "MK tüzüğü çiğnedi" şeklinde bir eleştiri değildir. BK, MK'ni, AEP'nin yeniden değerlendirilmesi ve revizyonist ilan edilmesi gibi önemli bir konuda; parti içindeki tartışma henüz sonuçlanmadan, bu tartışmanın merkezi bir konferansla sonuçlandırılması şeklinde bir karar olduğu ve bunun imkanı olduğu halde; karar aldığı için eleştirmektedir. MK bu tavrı ile AEP sorununu adeta bir isim koyma sorunu haline getirmiş; parti içindeki tartışmayı ve araştırmayı derinleştirecek yerde, aldığı alelacele kararlar; parti içinde açtığı ve merkezi bir konferansla sonuçlandıracağını ilan ettiği tartışmayı kendisi sonuçlandırmıştır. Sorun öncelikle parti içinde Leninist işleyiş normlarının hakim kılınması; alınan kararların gerçekten araştırma, inceleme, tartışma sonucu alınması sorunudur. MK'nin AEP konusunda aldığı 'revizyonist' kararı, AEP'ye daha önce kamu oyu önünde getirdiğimiz eleştirilere hiç bir katkıda bulunmamış, bu eleştirileri ilerletmemiştir. AEP'nin 'revizyonist' olduğunun iddia edildiği belgede getirilen eleştirilerle rin hiç biri ispat edilmeye çalışılmamaktadır. Belgede MK 9.toplantısında tespit edildiği gibi tek yanlışlık vardır. En azından iki noktada belgede ileri sürülen iddiaları MK şu anda ispatlayacak durumda değildir. Bunun yanında MK AEP'nin revizyonist olduğunu ilan ettiği belgede, tersi ispatlanabilecek iddialar da (mesela kardeş parti AMLP hakkında) ileri sürmektedir. Bütün bunlar alınan kararın, yeterli bir araştırma, inceleme, tartışma

sonucu olmadığını açık bir şekilde göstermektedir. İşte sorun burada yatmaktadır. MK, AEP konusundaki tavrı ile partiyi yanlış bir yönde eğitmekte; ciddi araştırma bilinci yerine; gayri ciddi, 'biz dersek olur' şeklinde bir anlayışın yayılmasına yol açmaktadır. BK'nin eleştirdiği öz olarak budur.

"Esasında MK'nin AEP konusunda aldığı 'revizyonist' kararı, AEP'ye getirdiğimiz eleştiriler açısından herhangi bir yenilik getirmeyecektir. Çünkü karar alınırken getirilen eleştirileri, biz karar alınmadan da kamu oyu önünde getiriyorduk. Yalnız sonuçta 'AEP' revizyonist bir partidir; bütünüyle yozlaşmıştır; kurtarılamaz bir partidir; yıkılmalıdır sonucuna varmıyorduk. Bu sonuca varmıyorduk, çünkü AEP'nin revizyonist çizgisine karşı tutarlı bir mücadele henüz yürütülmemiştir; AEP'nin yozlaşmış yozlaşmadığı bizim için henüz açıklığa kavuşmamıştır. Bu ancak MK 9.toplantısının da tespit ettiği gibi, yürütülecek bir mücadele sonucu ortaya çıkar. Bir zamanlar ML olan bir partiyi, onun revizyonist çizgisine karşı mücadele yürütmeden; ve o partiyi, o partinin çizgisini ML gören ML parti ve kişilere o partinin yozlaştığını göstermeden, o partiye revizyonist yaf tasını asmak; dışardan bakıldığında ne kadar "tutarlı" görünürse görünsün yanlıştır. Böyle bir tavır bizden çok, revizyonist ilan ettiğimiz partiye yarar. Çünkü böyle bir tavır, o revizyonist ilan edilen partiye kendi çevresinde henüz sallanan unsurları kemikleştirme fırsatı verir. Hele alınan kararda bizim yaptığımız gibi ispat edilemeyecek iddialar varsa, alınan karar yeterli bir araştırmaya dayanmıyorsa; yıkmaya çalıştığımız, revizyonist dediğimiz partinin işi çok daha kolaylaşır.

"Sonuç olarak, görüşümüze göre, MK 8.toplantısında alınan ve MK 9.toplantısında tasdik edilen "AEP revizyonist bir partidir" şeklindeki tesbit yanlış ve zararlı bir tesbittir. Bugünkü aşamada yapılması gerekli olan, bir bütün olarak AEP'nin değil, onun bugünkü revizyonist çizgisinin ve bu çizginin sorumlularının karşıya alınmasıdır. Bugünkü aşamada yapılması gerekli olan AEP

nin revizyonist çizgisine karşı ilkelere dayalı olarak açık ve kamu oyu önünde eleştiri getirmektir. Bugün AEP'ye zarar verecek olan şey, ona 'revizyonist' yaftasının asılması değil; ona belgelere dayalı, tutarlı eleştiri getirilmesidir. AEP çevresinde henüz kazanılabilir durumda olan bazı partileri de AEP'nin revizyonist çizgisinin etkisinden kurtarmanın tek yolu budur.

"MK'nin AEP konusunda aldığı karar, hem parti içindeki eğitim ve ML normların yerleştirilmesi açısından; hem de uluslararası alanda modern revizyonizme karşı mücadele açısından olumsuz, yanlış bir karardır.

"BK'nin, MK'ne "AEP'ye karşı tavrında ÇKP ve Mao Zedung'a karşı tavrındaki titizliği göstermediği" yönünde getirdiği eleştiri de görüşümüzce haklıdır. Bugün parti çizgimiz tabii ki Mao Zedung'un dışı karşı en büyük ML'lerden biri olarak savunulmasını gerekli kılmaktadır. Ama bu Mao'nun dışı karşı hiç bir konuda eleştirilmeyeceği anlamına gelmez. Mesela parti çizgimiz (1.Konf. ta alınan kararlar) bugün açık bir biçimde "iki süper güç", "dünya halklarının baş düşmanı" teorilerine karşı çıkmamızı gerektirmektedir. Yine aynı şekilde parti çizgimiz, partiler arası ilişkilerde 'kapalı kapılar ardında görüşmeler'in ilke haline getirilmesine karşı çıkmaktadır. Yine parti çizgimiz açık bir biçimde 3 Dünya Teorisi'ne karşı çıkmayı gerektirmektedir. Bütün bu noktalarda Mao Zedung'un dışı karşı eleştirilmesinin önündeki engel parti çizgimiz değil, bu konuda MK'nin duyduğu çekingenliktir. Bu konuda bunca titiz davranan MK'nin, AEP konusunda parti içi tartışma sonuçlanmadan karar alıp bunu ilan etmesi, tutarsız bir davranıştır. BK'nin eleştirdiği budur. BK'nin talebi, Mao Zedung sorununun da, AEP sorununun "halledildiği" şekilde çözülmesi değil, bu konuda ciddi bir araştırma, inceleme ve tartışmaya girilmesidir.

"Bu tartışma içerisinde görüşümüze göre, açık olmayan, problemlili olan konuların olduğu gibi, problem olarak ortaya konması; tartışmanın devrimci kitleler

içinde yürütülmesi yararlı olacaktır.

"Daha bugünden MK Mao Zedung'u 1.Konferansımızda alınan kararlarla çeliştiği noktalarda kamu oyu önünde eleştirilebilir. Eleştirmelidir. Burda dikkat edilecek nokta getirilecek eleştirilerin gerçekten belgelere dayalı eleştiriler olmasıdır.

"MK'nin, BK'ne "3.enternasyonal gençlik kampı" ile ilgili olarak getirdiği eleştiri doğrudur. Gerçekten de 3.enternasyonal gençlik kampında, bizlerle oportunistleri ayıran en temel noktalardan biri, Mao Zedung'un değerlendirilmesi meselesi idi. Bu durumda Mao Zedung'un oportunistlere karşı savunulması özel bir önem kazanıyordu. Biz 3.enternasyonal gençlik kampında Mao Zedung'u yeterince savunmayarak önemli bir hataya düştük. MK'nin bu konuda BK'ya getirdiği eleştiri esas olarak doğru, haklı bir eleştiri idi. Biz MK'nin getirdiği bu eleştiriyi de tepkici bir şekilde, şekil açısından red ederek ikinci bir hataya düştük. Bunda BK'mize karşı belirtilen "kuşkulara" duyduğumuz tepki önemli bir rol oynadı.

..BK ayrıca aynı toplantısında MK'nin, kardeş partilerin ortak açıklamalarını legal olarak yayınlamama şeklindeki kararını da eleştirdi.

..BK 19.toplantısından sonra siyasi çalışmanın yoğunluğunu Konferansa hazırlık oluşturdu.

Bu hazırlık aşaması içinde yoğun bir biçimde çeşitli tartışma yazıları üzerine tartışıldı. 20.Toplantısının da çeşitli tartışma yazıları BK tarafından tartışıldı. BK bu tartışma sonuçlarını yoldaşlara duyurdu.

"Tartışma yazıları üzerine ilk tartışmadan çıkan düşünceler:

"-Mao üzerine yürütülen tartışma:

'Mao Zedung hakkında bir değerlendirme denemesi' başlıklı tartışma yazısındaki düşüncelere esas olarak katılıyoruz.

"Mao Zedung yoldaşın eserinin değerlendirilmesi üzerine (cilt V, I.Bölüm)' başlıklı yazı:

"Bu yazıda katılmadığımız bir dizi anlayış vardır. Sırasıyla:

"a) Yazıyı kaleme alan yoldaşlar, amaç olarak, Mao'ya getirilen eleştirilerin yanlışlığını ispatlamayı seçmişlerdir.(s.1) Bunlardan yola çıktıkları için de, Mao'nun hatalarını görmeme, hataların üzerine gitmeme, hataların derinliğini görmeme eğilimleri vardır. Bir araştırmada daha başlangıçta sonucu koymak doğru değildir. Mao konusunda getirilen eleştirilerden yola çıkarken, eleştirilerin yanlışlığını ispatlamaya çalışacağını söylemek, daha baştan Mao'nun önemli bir hata yapmadığını, sapma içine girmediğini söylemek demektir. Sonuç, araştırmacı için baştan bellidir! Böyle bir metod doğru değildir. Doğru olan; sonucu, araştırmanın sonunda ortaya koymaktır. Mao konusunda bunca sorun görülürken, bu sorunlar yokmuş gibi davranmak yanlıştır.

"b) Amaç bu olduğu için yoldaşlar bir dizi Mao'yu haklı göstermeye çalışan yanlış tezler ileri sürmektedirler. Mesela:

"'a' maddesinde Lenin-Stalin'in ilk proleter devriminin henüz gerçekleşmemiş olduğu dönemde işçi-köylü iktidarı için söyledikleri ile, 1917'den sonra yarı-sömürge-yarı feodal ülkelerdeki devrim meselesi arasında farkların açık seçik ortaya konması talebi ileri sürülmektedir.

"Burda sanki bu iki dönem için, işçi köylü iktidarı konusunda söylenen ilkesel tespitlerde, özde bir farklılık varmış anlayışı yaratılmaktadır.

"Görüşümüze göre özde böyle bir farklılık yoktur.

"Rusyadaki demokratik devrim ile, Çin'deki demokratik devrim arasındaki temel farklılık, iki ülkede emperyalizmin konumunun değişik olmasından kaynaklanmaktadır. Bunu Stalin Çin devrimi ile ilgili yazılarında açık bir şekilde ortaya koymaktadır. Ama bu fark Lenin ve Stalin'in işçi köylü iktidarı konusunda söyledikleri ilkesel şeylerin Çin için geçerliliğini ortadan kaldırmamaktadır. Nitekim Çinde 1935 Japon işgali dönemine kadar kurulan iktidar 'işçi köylü iktidarındır' ve Mao da bunun doğru olduğunu söylemektedir.(Bkz. Japon emperyalizmine karşı mücadelenin taktikleri)

"'b' maddesinde 'Komintern döneminde yarı sömürge yarı feodal ülkelerle ilgili getirilen tezleri, Mao'nun buna ilişkin eleştirisi ışığında inceleme' talebi getirilmektedir.

"Burda Komintern'in bu konudaki tezlerinin Mao tarafından eleştirildiği söylenilmektedir. Bizim bildiğimiz böyle bir eleştiri yoktur. Varsa yazıyı yazan yoldaşlar bunu açıklamalıdır.

"4. maddede 'Komünist hareketin Lenin yoldaşın ölümünden sonraki döneminin toplu değerlendirilmesi'talebi Mao'yu değerlendirmek için ön şart olarak ileri sürülmektedir. Biz komünist hareketin tümünün değerlendirilmesinden yanayız. Ama özellikle Mao değerlendirmesi için, Lenin'in ölümünden sonraki dönemin değerlendirilmesi gerektiği görüşüne katılmıyoruz. Böyle bir yaklaşım; Stalin döneminde Lenin'in izinden yürünmediği varsayımını kabul eden bir yaklaşımdır. Lenin'i kabul edip Stalini red eden bir yaklaşımdır. Neden Lenin dönemi incelenmiyor da, onun ölümünden sonraki dönem inceleniyor? Bunun başka açıklaması yoktur. Bizim görüşümüze göre, Mao'nun değerlendirilmesi için, Lenin sonrası dönemde Stalin'in yazılarına ve Komintern'in temel belgelerine de dayanılabilir ve dayanılmalıdır. Bunun dışındaki her yaklaşım Mao'nun değerlendirilmesini yokuşa süren bir yaklaşımdır.

"2.sayfada yyy bir kez daha genel olarak Mao'ya getirilen eleştirileri şu şekilde mahkum etmektedir:

"...Mao'ya getirilen eleştiriler tam da bu ilkeyi çiğ nemekte, ML'in Çinde somut koşullara ve yeni durumlara göre uygulanmasını, ML ustaların başka şartlar için söyledikleri ile tartmaktadır.'

"İşte yyy için durum budur. Mao'ya getirilen eleştiriler yanlıştır. O ML'i Çine uygulamıştır. Önemli bir hatası yoktur!

"Görüşümüze göre, arkadaşların Mao sorununa yaklaşımları bilimsel değildir. Bizce açık olan bir mesele vardır. O da şudur: Mao'nun hataları hakkında getirilen eleştirilerin tümü yanlış değildir. Tüm eleştiri getirenler, Mao'nun somut uygulamasını, başka şartlar için söylenmiş şeylerle tartmamaktadır. ML'in belli ilkeleri vardır. Bu ilkeler evrenseldir. Bütün ülkelerde geçerlidir. Mesela proleterya diktatörlüğünün sosyalist inşası için gerekliliği genel, evrensel bir ilkedir. Çin'in somut şartları ya da herhangi bir ülkenin somut şartları, bu ilkenin geçerliliğini ortadan kaldırmaz. İşte Mao Zedung'a getirilen eleştirilerin bir bölümü, onun bu ilkelerden saptığı yönünde eleştirilerdir. Ve bizce bu eleştirilerde haklılık payı vardır. YYY daha incelemenin başında, her türlü eleştiriye "somut durumu kavramıyor" damgasını basarak, Mao'yu sözde savunmaktadır. Bizce Mao böyle savunulmaz. Eğer Mao gerçekten büyük bir ML olarak görülüyorsa, onun savunulması, ancak onun hatalarının da ortaya konması, ve duygusallıktan uzak bir şekilde eleştirilmesi ile mümkündür.

"Yazıyı yazan yoldaşların en temel hatası; burjuvazi ile girilen iktisadi ittifak ile, siyasi ittifakı birbirine karıştırmaları; Sovyetler Birliği'nde uygulanan Yeni Ekonomik Politika ile Çin'de uygulanan Yeni Demokratik İktisat arasındaki temel farkı görmemeleridir.

"Sorun nedir?

"Yeni Ekonomik Politika ile Yeni Demokratik İktisat arasında köklü bir farklılık vardır. O farklılık şudur:

"Sovyetler Birliği'nde uygulanan Yeni Ekonomik Politika; proleterya diktatörlüğünün hüküm sürdüğü; burjuvazinin bütünü ile siyasi iktidar dışında tutulduğu

şartlarda; burjuvazi ile iktisadi planda geçici bir ittifak kurulması siyasetidir. Amaç kapitalizmi bütünüyle ortadan kaldırmak için, onun kontrol altında gelişmesine bir süre izin vermektir.

"Yeni Demokratik İktisat ise, anti-emperyalist sınıfların ortak diktatörlüğü şartlarında; yani burjuvazinin siyasi iktidar içinde yer aldığı şartlarda; burjuvazi ile iktisadi planda kurulan geçici ittifaktır.

"YYY, bu farkı ortaya koymamakta; ikisini bir ve aynı şeymiş gibi göstermektedirler. YEP, burjuvazinin iktisadi planda yok edilmesi için, onun önce siyasi iktidardan uzaklaştırılması gerektiğini gösteren bir siyasettir. YEP ayrıca iktisadi ittifak için siyasi ittifakın şart olmadığını gösteren bir siyasettir de aynı zamanda.

"YYY, geri bir ülkede burjuvaziyi iktisadi planda bütünü ile yok etmek için onunla iktisadi planda belli geçici bir süre ittifak kurma zorunluluğunu, burjuvaziye siyasi planda da ittifak kurma zorunluğu ile eşitliyor, bu ikisini bir ve aynı şeymiş gibi gösteriyorlar. Bu YEP'in, ML'in tahrifidir. Proleterya diktatörlüğünün ya da onun özgül bir biçimi olan işçi-köylü diktatörlüğünün varlığı şartlarında da, burjuvazi ile iktisadi planda geçici bir ittifak mümkündür. Burjuvazi ile iktisadi planda ittifak kurmak için siyasi ittifak kurmak gerekmez.

"YYY "burjuvazinin demokrasinin dışına çıkarılabilmesi için, burjuvaziye olan ekonomik ihtiyacın giderilmiş olması, sosyalist mülkiyetin kurulabileceği maddi temelin kapitalizm kullanılarak yaratılmış olması gerektiği" görüşündedirler (s.16). Görüldüğü gibi, çok açık bir biçimde, arkadaşlar burjuvaziye iktisadi yünden ihtiyaç duyulduğu sürece, onun iktidarda yer alması gerektiği (demokrasinin içinde yer alacaklar !) görüşündedir.

"Bu görüş; geçiş için tek şart olarak 'örgütlü ve bilinçli proleteryanın gücü'nü gören Lenin'in görüşü ile taban tabana zıttır. Revizyonist bir görüştür.

"Yazıda daha bir dizi yanlış görüş vardır. Ama yazıdaki temel yanlış budur.

"Bu görüşümüzce aynı zamanda Mao Zedung'un 'burjuvazinin bir bölümünün sosyalist inşaya katılacağı' şeklindeki anlayışının temelidir.

"YYY içinde burjuvazinin yer aldığı bir devleti(949 ÇHC devletini) (s.19) 'özünde proletarya diktatörlüğü' olarak niteliyorlar. Bu proletarya diktatörlüğü öğretisinin kaba bir tahrifidir. Proletarya diktatörlüğü, Lenin ve Stalinin öğrettiği gibi; işçi sınıfının hegemonyasında; işçi sınıfının emekçi sınıflarla ittifakıdır. Proletarya diktatörlüğü içinde sömürücü sınıflara kesinlikle yer yoktur. Bizzat Mao Zedung, 'Yeni Demokrasi' adlı yazısında, yeni demokratik devletin "üçüncü tip bir devlet" olduğunu açıklamıştır.

"Yazıyı yazan yoldaşlar, Mao'yu savunma adına, onun doğru olarak tespit ettiği şeyleri de çarpıtmaktadırlar

"Yazıyı yazan yoldaşların bir başka yanlışı 'burjuvaziyi ve kapitalist iktisadı bir vuruşta toplumsal ekonomiden temizlemenin objektif şartları' olmaması olgusunu, Çin'in tayin edici özelliği olarak görmeleridir (s.20) Halbuki bu yalnızca Çinde değil, en gelişmiş kapitalist-emperyalist ülkeler de dahil olmak üzere geçerli olan bir kuraldır. İstisnasız hiç bir ülkede burjuvaziyi ve kapitalist iktisadı bir vuruşta toplumsal ekonomiden temizlemenin imkanı yoktur. Bu ama onun iktidardan uzaklaştırılmaması gerektiği anlamına gelmez!

"AEP tartışması:

"Tartışma yazısının I.bölümünün Bölüm 1, Bölüm 2, kısımları olumludur. Burda genel planda sorunlar doğru olarak ortaya konmaktadır.

"Bölüm 3'ün başında doğru olarak 'AEP yöntemiyle toptancılığa düşmeme' (s.11) talebi öne sürülmektedir. Ama yazının devamında bu talebe uygun davranılmamaktadır. Tek tek meselelerde görüşlerimiz şöyledir:

-Emperyalizm, süper devletlerle eşitleniyor tezi, yazıdaki verilerle ispatlanmamaktadır.

'Dünya egemenliği için süren Sovyet-Amerikan rekabetine şimdi Çin Sosyal emperyalizminin yayılmacı emelleri; Japon militarizminin yağmacı aç gözlülüğü; yeni yaşam çabaları sağlamak isteyen Batı Alman emperyalizminin çabaları; bakışlarını eski sömürgelere çeviren Avrupa ortak pazarının vahşi rekabeti de eklenmiş durumdadır." (Enver Hoca, Emperyalizm ve Devrim, s.13) gibi alıntılar adeta yok sayılmaktadır.

"Görebildiğimiz kadarı içte, 'Emperyalizm ve Devrim'den yola çıkarak, yukarıdaki tez ispatlanamaz. 'Emperyalizm ve Devrim'in hiçbir yerinde ABD ve SB dışındaki güçlerin emperyalist olmadığı, ya da bunların ikili niteliği olduğu şeklinde görüşler yoktur. AEP'nin eğilimi, "iki süper güç" ile emperyalist büyük güçleri eşitlemektir. Ama bu da çok açık olan bir sorun değildir. Günlük propagandasında AEP yer yer hala diğer emperyalist büyük güçleri de teşhir etmektedir.

"Yoldaşlar alıntılarında bazı yerleri doğru olmayan bir biçimde atlamaktadırlar. Mesela 153.sayfadan yaptıkları alıntıda (yazıda s.13) lıntının bir üst satırında "Günümüz koşullarında halkların ve devrimin başlıca dış düşmanı (Bu ayrım yanlıştır-YN) dünya emperyalizmidir ve özellikle emperyalist süper devletlerdir" deniyor. Arkadaşlar bu bölümü atlıyorlar. Halbuki burada oldukça açık bir bölümde, 'süper devletler' emperyalizmle eşitlenmiyor, emperyalizmin bir parçası olarak görülüyor.

"Çin Sosyal emperyalizmi üzerine

"Burada getirilen eleştiriler esas olarak doğrudur. Yapılan alıntılar AEP'nin soruna ne kadar gayri bilimsel, gayri ciddi yaklaştığını göstermektedir.

"Yalnız 15. sayfada "Çinde bugün tekelci ekonominin belirleyiciliği yoktur" deniyor. Yazıyı yazan yoldaşlar bunu neye dayanarak söylüyorlar? Bu şimdilik bir iddia durumundadır. Bizce böyle iddialar ileri sürecek yerde, AEP'yi kullandığı birbiriyle çelişkili tespitler açısın

dan eleştirmek daha doğrudur.

"-Emperyalist savaşın kaynağı sorunu

"Burada ileri sürülen 'batılı emperyalist güçlerin AEP ve Enver Hoca tarafından barışsever güçler ve ülkeler arasında görüldüğü' tezi (s.10) yazıda ispatlanamayan ve görüşümüzce ispatlanamayacak olan bir tezdur. Bu tezi çürütecek bir dizi alıntı bizzat 'emperyalizm ve Devrim' içinde vardır. Pratik siyasette de AEP mesela Batı Alman militarizmini teşhir etmektedir.

"-Savaşa karşı görevler

"Burada AEP sanki emperyalizm şartlarında savaşın kaçınılmazlığı tezini red ediyormuş gibi eleştiri getiriliyor. Halbuki AEP böyle bir şeyi henüz savunmuyor Nitekim yazıda da bu tez ispatlanmıyor.

"-Yeni sömürgeciliğin yeni savunucuları

"Burda ikinci dünya savaşından sonra sömürge imparatorluklarının çöktüğü, pek çok ülkenin milli bağımsızlıklarını kazandıkları tespitleri, yeni sömürgeciliğin savunulması olarak gösteriliyor. Ama bu 'bağımsızlığın' sahte olduğunun bizzat AEP tarafından ortaya konduğu gerçeği unutuluyor. Bu konuda söylenenler, AEP'nin esas düşüncesi değildir şeklinde geçiriliyor.

"Gerçek olan, ikinci dünya savaşından sonra gerçekten de sömürge imparatorluklarının yıkıldığıdır Bu kendiliğinden değil, halkların mücadelesi sonucu olmuştur. Ama halklar gerçek özgürlük ve bağımsızlıklarına kavuşamamışlar, kurulan devletlerin bağımsızlığı lafta kalmıştır. Olan budur. Bunu tespit etmek yeni sömürgeciliği savunmak değildir.

"Bu konuda AEP'nin siyaseti, ML değildir ama, Kruşçef revizyonistlerinin veya 3 dünyacıların siyaseti ile bir de değildir.

"-Faşist diktatörlükler sorunu

"Bu konuda getirilen eleştiriler doğrudur.

"-AEP'nin devrimci durum konusunda yaptığı tespitlere getirilen eleştiriler doğrudur.

"-Emperyalist ülkelerde proletaryanın görevi konusunda, proletaryaya burjuvaziye destekleme çağrısı yapıldığı yönündeki eleştiri yanlıştır.

"-Yarı sömürge ülkelerde devrim sorunu ile ilgili olarak, AEP'nin tarım devriminin önemini küçümselediği yönündeki eleştiri doğrudur.

"-AEP'nin demokratik devrim aşamasını reddettiği şeklindeki eleştiri yanlıştır. Bu ancak bir eğilim olarak ortaya konabilir.

"-Halk savaşı konusunda AEP'ye getirilen eleştiri doğrudur.

"-3 Dünya ile akrabalık konusunda getirilen eleştiri doğrudur.

"Bir bütün olarak ele alındığında yazı tek yanlı ve toptancı yaklaşımların ürünüdür. Bu metodla biz de dahil olmak üzere, tüm partileri revizyonist ilan etmenin imkanı vardır.

"Böyle bir yaklaşım doğru değildir. Herhangi bir şeyi değerlendirirken, o şeyi tüm yanları ile ele alıp incelemek, ML'in talebidir. AEP tartışma yazısını hazırlayan yoldaşlar bu talebi (en azından yazıda) yerine getirmemektedirler.

....

"Bunlar ilk tartışma sonucu çıkan kısa tezlerdir. Bunları önümüzdeki dönemde alıntılarla genişleteceğiz.

"İki çizgi/sosyalizmin inşası henüz tüm yoldaşlarca incelenmediğinden tartışılmadı."

..'de merkezi konferansa hazırlık olarak yapılan Konferans Temmuz/Ağustos 1980'de yapıldı. Bu konferansa engellenen iki yoldaş dışında ..'deki tüm partili ve aday yoldaşlarımız katıldılar. Ayrıca konuk olarak kardeş partilerimizden de temsilciler katıldılar. Tartışmaya katkıda bulundular. Hazırlıklar yeterli olmamasına rağmen tartışmalar canlı oldu ve konferans ..BK'nın görüş ve anlayışlarını esasta onayladı ve geliştirdi.

Özellikle parti içi tartışmanın nasıl yürütülmesi gerektiği konusunda; klasiklerin ne olduğu konusunda daha önce ortaya konan görüşler Konferans tarafından daha da geliştirildi. MK'nin rapor taslağının siyasi bölümüne bir dizi eleştiri getirildi. AEP konusunda yürütülen tartışmada özellikle milli ve küçük burjuvazinin önderliğinde devrimin mümkün olup olamayacağı konusunda görüşler geliştirildi. (Bkz.Konferans sonuçları)

Bir bütün olarak ele aldığımızda siyasi gelişmemiz konusunda şu değerlendirmeyi yapabiliriz.

.. bölgesi bölge olarak partimizin çizgisindeki yanlışları aşma ve parti çizgimizi geliştirme konusunda olumlu bir rol oynamış, MK'ya yerinde eleştiriler getirerek, hataların aşılmasına yardımcı olmuştur. Özellikle içe dönük çalışmanın kavranması gereken esas halka olduğu; ve UKH içindeki gelişmelerin öneminin bilince çıkarılmasında .. bölgesi tayin edici rol oynamıştır. ..bölgesinin siyasi gelişmesinde ise ..BK yönlendirici rol oynamış, .. deki tartışmaya önderlik etmiştir. ..BK parti içinde var olan ve UKH içinde var olan güncel sorunlarda yazılı tavrı takınmış, parti içindeki tartışmayı ilerletmeye önemli katkılarda bulunmuştur. ..BK'nın eksikliği sorunların derinliğini yeterince kavramamak ve kavratmamak olmuştur. Bunda tayin edici unsur, ML'in kavranmasının sığılığı; birçok sorunun ancak el yordamı ile bilince çıkarılmasıdır. ..B'nin gelişmesinde ve siyasi sorunları kavramasında kardeş parti ve örgüt temsilcileri ile yürütülen tartışmalar da önemli rol oynamıştır.

Genel olarak ..deki yoldaşların, özel olarak da

..BK'daki yoldaşların siyasi geriliği, bir çok sorunu zamanında görmeme ve doğru tavrı takınamama sonuçlarını doğurmuş; gelişmede belli ölçülerde kendiliğindencilığe yol açmıştır. Yapılan bir dizi eğitim planı tam olarak uygulanamamıştır. ..BK kendi içinde ancak başlangıçta ML klasiklerin eğitimini yapmış; çok kısa sürede bu eğitim yerini güncel sorunların tartışmasına ve tartışma ile doğrudan ilgili yazı ve kitapların incelenmesine bırakmıştır. Siyasi eğitimin bu şekilde sınırlandırılması (zorunlu olarak); henüz ML temel eserleri tanımayan yoldaşlarımız açısından fazla yarar getirmemiştir. ..BK'deki durum alt komitelerde de üç aşağı beş yukarı aynıdır. Önümüzdeki dönem bu durumun düzeltilmesi yönünde adımlar atılmalı; ML'in temel eserleri tüm yoldaşlarımızca incelenmelidir.

Eğitim konusunda daha önce önerdiğimiz ve fakat kadro yetersizliği nedeni ile ve parti içi nedenlerle uygulayamadığımız 'kadro okulu' şeklinde eğitimin uygulanmasına önümüzdeki dönemde kafa yorulmalı, bu mutlaka gerçekleştirilmelidir. Bir bütün olarak ele aldığımız da gerek BK, gerekse üye ve adaylarımızın siyasi seviyesi rapor dönemi içinde yükselmiştir. Ancak bu yükseliş yeterli değildir. Eğer daha planlı ve tutarlı bir çalışma yürütebilse idik, seviye mutlaka daha yüksek olurdu. Eğitim konusunda kadro konferansları ve konferanslar da olumlu rol oynamaktadır. Aynı şekilde Pn. adına düzenlenen seminerler de kitle eğitimi konusunda olumlu rol oynamaktadır. Bu araçlar önümüzdeki dönemde daha da fazla kullanılmalıdır. Kitle eğitimi konusunda yapılan gençlik kampı, ASHC ve Stalin toplantıları gibi eğitim toplantıları ve dHB ile yapılan "Mao Zedung üzerine tartışma" toplantıları başarılı araçlar olmuştur. Bu araçlar önümüzdeki dönemde de kullanılmalıdır.

Araştırma/inceleme:

..BK araştırma ve incelemenin önemini defalarca vurgulamıştır. Bu konuda son dönemde 1957/60 deklarasyonlarının değerlendirilmesi, Mao Zedung değerlendirmesi gibi araştırma ve incelemeler de çıkmıştır. Ama bir bütün olarak ele alındığında ..bölgesi kendine verilen araştırma görevlerini yerine getirmemiştir. Bu önemli bir eksikliktir.

Araştırma ve inceleme konusunda yoldaşlar araştırma ve incelemeye teşvik edilmeye çalışılmışsa da bu konuda verim alınamamış, başarılı olunamamıştır. Sonuçta araştırma ve inceleme görevi ..de çok az sayıda yoldaş tarafından yapılmıştır. Bunun da verimi tabii ki düşük olmuştur. Bu konuda yeni yoldaşları araştırma yönünde eğitmek; araştırma yapma yeteneği ve imkanı olan yoldaşları doğru bir biçimde seferber etme görevleri başarı ile yerine getirilememiştir. Önümüzdeki dönemde bu eksiklik ve hatalar giderilmelidir. Araştırma ve inceleme konusunda yoldaşları yetiştirmenin tek yolu onlara sorumluluk görev vermek; daha sonra sonuçların üzerine tartışmak, eksiklikleri göstermektir. Böylece araştırma yapabilecek yoldaşların yetenekleri geliştirilebilir. Bu tek yoldur. Bu konuda birinci adım atılmış, görev dağıtılmış, ancak ortaya çıkan araştırmaların eksiklikleri yoldaşlara gösterilmemiştir.

YAYINCININ NOTU:

Belgenin bundan sonraki bölümünde şu ara başlıklar vardır:

Eylemler, Ajitasyon-Propaganda, Yayın siyasetimiz, Örgütsel durum ve gelişmemiz, Üye durumumuzun gelişmesi, Enternasyonal ilişkiler, Bulunduğumuz yerde diğer Türkiyeli örgütlerin durumu ve ilişkilerimiz, Maddi ve teknik gelişme durumumuz, Genel değerlendirme ve perspektifler.

Bu ara başlıklarda yazılanları, örgütsel sorunlar ağırlıkta olduğundan dolayı yayınlamıyoruz. Okuyucularımızı bilgilendiririz.